Eduard Ovidiu Ohanesian

PUTEREA DIN UMBRĂ

★★

RAPORT DIN SPATELE UȘILOR ÎNCHISE

Copertă și tehnoredactare (DTP): George Hudiță

Descrierea CIP a Bibliotecii Nationale a României
OHANESIAN, EDUARD OVIDIU
Puterea din umbră: RAPORT DIN SPATELE UȘILOR ÎNCHISE /
Eduard Ovidiu Ohanesian - Iași; Junimea, 2011
Bibliogr.
ISBN 978-973-37-1547-4

327.84(498)

© EDUARD OVIDIU OHANESIAN
© EDITURA JUNIMEA, IAȘI - ROMÂNIA

EDITURA JUNIMEA
ACREDITARE CNCSIS NR. 97/2010

Eduard Ovidiu Ohanesian

PUTEREA DIN UMBRĂ

★★

Editura Junimea
Iași - 2011

Cuvânt înainte

Nu există satisfacție mai mare pentru un jurnalist de investigații (mai ales pentru cel care se ocupă de serviciile secrete), decât momentul în care informațiile cuprinse în articolele sale se confirmă. Cu atât mai mult, dacă recunoașterea vine din documente secretizate abuziv, din gura unui oficial de rang înalt sau de la alte autorități implicate. Ei bine, nu am găsit încă vorbe potrivite pentru senzația trăită în momentul în care un fost magistrat al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (**DIICOT**) a spus adevărul. Oricât aș fi de supărat pe fostul procuror șef-adjunct DIICOT, Ciprian Nastasiu (pentru că a servit umil regimul corupt pe care-l cunoștea în profunzime încă dinainte de a fi adus la București), trebuie să recunosc meritul acestuia de a dezvălui adevărata dimensiune a afacerii „Răpirea din Irak" cu toate rădăcinile ei în crima organizată și terorismul internațional. Reamintesc faptul că, în pragul prezidențialelor din 2009, Nastasiu a avut curajul să iasă la tribună, acuzând înalte oficialități de „Prădarea României" și de mușamalizarea unor dosare grave de siguranță națională. Cu atât mai mult cu cât, trei sferturi din fauna care ocupă zilnic micul ecran este formată din ofițeri sub acoperire, colaboratori sau slugi ale serviciilor secrete, promovați cu un singur scop: ascunderea adevărului prin manipularea și intoxicarea opiniei publice. **ALRO**, **Armamentul** sau **Privatizările din Energie** și **Răpirea din Irak** sunt numai câteva din dosarele secrete (instrumentate de Nastasiu) despre care jurnaliștii au scris cu patimă, având mai multe sau mai puține dovezi. Majoritatea „curajoșilor" au fost hăituiți, dați afară din presă, marginalizați. Unele ziare au fost închise. Așa am aflat noi, oamenii simpli, de ce secretizase pentru 50 de ani, președintele tuturor românilor, Traian Băsescu, adevărul despre teroriștii Omar Hayssam sau Mohammad Munaf. De ce își întărise și fidelizase sistemul moștenit de la infama Securitate și de la Adrian Năstase, politicianul pe care Băsescu își revărsase tot veninul, imediat ce s-a cocoțat la vârful puterii. Mărturiile procurorului mazilit confirmă că în spatele dosarelor marca Omar Hayssam se află „Sistemul", din care, din păcate, și el a făcut parte o vreme. O piramidă de interese mafiote formată din servicii secrete, magistrați și oameni politici sau de afaceri, toți implicați în acte de corupție, șantaj, crimă organizată sau în acte de trădare și înaltă trădare.

Ce demonstrează mărturiile lui Nastasiu? Că Traian Băsescu a mințit poporul cu televizorul. Că axa Washington-Londra-București era o mare minciună. Și că președintele, ca de altfel întregul sistem pe care-l patronează, protejează contrabanda cu armament către țările arabe și organizațiile teroriste aflate pe lista neagră a aliaților euro-atlantici. Care a fost răsplata lui Ciprian Nastasiu pentru anii de serviciu credincios în slujba Cotroceniului? A fost scos pe ușa din spate a magistraturii tocmai de cel care coordonase eliberarea teroristului Omar Hayssam. După alegerile din 2004, Sistemul ticăloșit a suferit o metamorfoză. A renăscut din propria cenușă, baronii PSD fiind înlocuiți cu parveniții portocalii: fochiști, Dj, bișnițari, valutiști sau dansatoare la bară.

Nu cred că Traian Băsescu este singurul vinovat de perpetuarea sistemului Securității în România. Am spus-o de nenumărate ori. Sunt numeroase dovezi că toți președinții de după '89 au tolerat această stare de fapt. Cel mai bun exemplu vă este prezentat în această carte cu documente scoase de la secret despre Armata Română, care ascunde adevărul și pe criminalii din decembrie 1989. S-a făcut mare caz de afacerea „Țigareta", nimic altceva decât tutun în barter sau garanție pentru armament de contrabandă, rachete pentru Iran (din 1994) sau vaporul cu arme abandonat de marinarii români în portul din Pireu, în 1996. Din dosarul contrabandei cu armament, desfășurată de Omar Hayssam pe mână cu serviciile secrete și cu celebrii traficanți Busuioc, Kassar și Bout, au ieșit la suprafață foarte multe informații „pe surse". Documente ioc! Le veți găsi în paginile ce urmează. Cartea de față vă prezintă mai multe documente și povești secretizate de criminalii care au ascuns dovezile timp de două decenii și care azi huzuresc în nesimțire alături de familiile lor, implicați în afaceri bănoase cu armament.

Am încercat, de asemenea, să aduc elemente noi despre motivele intervenției trupelor străine pe teritoriul României în decembrie 1989. Mai ales despre prezența serviciilor secrete ale fostei Uniuni Sovietice. Scopul și durata misiunii mercenarilor în acea perioadă (trasate probabil în discuțiile secrete de la Malta) nu ne-au fost dezvăluite până acum. Procurorii care au instrumentat dosarele Revoluției la Sibiu au trecut cu vederea probe și martori.

Să se fi ascuns altceva în spatele prezenței acestora în focul Revoluției române?

Deși personalități implicate până peste cap în evenimente, ca Virgil Măgureanu sau Victor Atanasie Stănculescu, au publicat cărți cu referire directă la intervenția străină, nici până astăzi nu știm cine a tras în noi. De exemplu, tuburile cartușelor de proveniență străină de la Sibiu nu au fost documentate sau analizate niciodată, iar proiectele secrete ale dictatorului Ceaușescu sunt ascunse chiar și astăzi, după declasificare. Am avut parte de trei președinți și nenumărate guverne, dar niciunul nu ne-a spus adevărul. Am trecut prin mineriade, țigarete și răpiri, dosare rămase practic nesoluționate până în ziua de azi.

Cartea nu oferă răspunsuri directe la aceste ecuații cu prea multe necunoscute, dar, prin faptele expuse ridică noi întrebări și, în parte, aduce lumină asupra unor enigme nedezlegate în volumul precedent. Mi s-a spus de nenumărate ori că România este prea mică și că noi contăm prea puțin în ecuația politică mondială. N-am luat în seamă acest lucru și am căutat în documente, am stat de vorbă cu oameni. Am găsit indicii că în spatele operațiunilor speciale se ascunde mereu altceva, că există posibilitatea ca eliminarea lui Ceaușescu să aibă alt substrat, nu nemulțumirea populară, sau că un ofițer de Securitate l-a adus pe faimosul terorist Osama Bin Laden în brațele americanilor înainte ca acesta să comită atentatele din 9/11 septembrie 2001. Prilej cu care doresc să-mi pun cenușă în cap și să îl laud pe securistul Mircea Haș. În același timp pot să vă spun cu satifacție: Da, am avut dreptate în 2009, în primul volum **Puterea din Umbră**! Omar Hayssam a fost încarcerat de autoritățile siriene pentru că a oferit informații agenților israelieni. Confirmarea oficială a venit după 2 ani, într-o scrisoare oficială a Parchetului sirian, depusă la dosarul Volvo.

Tot ceea ce am descoperit am publicat în numeroase articole de presă, în ciuda faptului că nu o dată am fost cenzurat, descurajat și marginalizat. Puțini își mai aduc aminte că primul Wikileaks a avut loc la București în 2006, când personal am prezentat la câteva posturi de televiziune faimosul **CD cu informații confidențiale** de la baza aliată din Kandahar. Când n-a avut încotro, sistemul a trecut la acțiuni mai dure. Mi-au arestat și intimidat colegii și șefii din presă. Pe alții i-au încălecat prin metode standard moștenite de la fosta Securitate.

Am hotărât să scriu **Raport din spatele uşilor închise** pentru a evidenția fapte grave de poliție politică și crimă organizată desfășurate sub sceptrul unei conduceri așa-zis democrate. Numeroasele dezvăluiri, făcute pe parcursul anului 2009, au deschis apetitul jurnalistului de investigații pentru dezvoltarea unor subiecte fierbinți pentru români. Nu puteam să stau cu mâinile în sân și să privesc la crimele secretizate ale Revoluției. Degeaba a intrat în greva foamei Doru Mărieș, dacă autoritățile au desecretizat în bătaie de joc numai ce le-a convenit. Am dovedit cu un singur document că eforturile sale supranaturale pentru a intra în posesia Dosarului Revoluției din '89 s-au soldat cu un eșec. Dosarul obținut era bine periat de urmașii Securității din curtea Cotroceniului. Lipsește ce era mai important - documentele clasificate din arhivele serviciilor secrete. De parcă ar exista motiv pentru secretizarea crimei.

Veți găsi în acest volum câte puțin din fiecare adevăr. Trecut, prezent și poate viitor, ca dovadă că în ciuda eforturilor noastre de a învăța din greșelile trecutului, istoria se repetă. De asemenea, veți înțelege din paginile ce urmează de unde apar tot felul de personaje, care mai de care mai dubioase, cu roluri episodice în scandaluri politice la nivel înalt. Ce rol avea interlopul vrâncean Costică Argint în compromiterea unor personaje politice de vârf ca Adrian Cioroianu sau Călin Popescu Tăriceanu și ce legătură are acesta cu marele terorist Carlos Șacalul. Sau câte ceva despre moravurile grele ale politicienilor și generalilor Departamentului de Informații Externe din vremea generalului Ion Mihai Pacepa. Vă veți convinge că, în **Sistem**, nimic nu s-a schimbat. La conducerea României se află altă generație de securiști cu aceleași moravuri. Cartea de față îi expune sec, așa cum v-am obișnuit. Cu documente, nume, date, fotografii și biografii și cu nelipsita „Notă a Ofițerului", cuprinzând mesaje și comentarii de la cei care și-au pus viața și cariera în pericol dezvăluind abuzurile **Sistemului**. Pentru că, dacă paginile ziarelor sunt trecătoare, redacțiile se pot închide, jurnaliștii incomozi pot fi dați afară, iar arhivele Internetului pot fi șterse, cartea tipărită rămâne pe rafturile bibliotecilor pentru generațiile care vor veni și în memoria dumneavoastră, CETĂȚENII.

Autorul

„Omar Hayssam putea dezvălui multe, căci reprezenta o parte din sistem; lucra pentru sistem, lucrase și pentru fosta Securitate, lucra acum și pentru noile servicii de informații, avea o mulțime de bani investiți în afara țării, era implicat în trafic de armament, participase la operațiuni de spălare de bani și toate acestea fuseseră la un moment dat coordonate fie de serviciile secrete, fie de clasa politică. Era omul sistemului și, ca orice om al sistemului, nu putea spune nimic".

Ciprian Nastasiu,
fost procuror șef adjunct DIICOT

1

DOSARUL ARMAMENTUL

Puțini sunt aceia care m-au luat în seamă când spuneam că afacerea „Răpirea din Irak" va fi un izvor nesecat de scandaluri în presă. Din păcate, la vremea aceea, subsemnatul nu putea decât să intuiască amploarea internațională a diversiunii. De fapt, am început să-mi dau seama de miză în 2005, în momentul în care fiind audiat la Parchetul General pe tema răpirii, cei care instrumentau cazul, procurorul DIICOT Ciprian Nastasiu și comisarul Miron Cristian Alexandru gesticulau în mod ciudat dacă pronunțam cuvintele „contrabandă cu armament" și „Securitate". Prima mea impresie a fost aceea că luau lecții de zbor în birourile Ministerului Public.

Când colo, dumnealor aveau pe rol dosare cu trafic ilegal de arme (disjunse din dosarul „Răpirea din Irak"), iar audierile erau înregistrate ambiental de serviciile secrete chiar la fața locului. Le puteam citi pe buze „discutăm despre asta mai încolo", dar nu-i auzeam. Vorbeau în șoaptă. Oamenii legii nu doreau să rămână în memoria sau pe casetele Serviciului Român de Informații cu imaginea pătată, adică încercând să influențeze victima. Avocații colegilor mei de suferință nu păreau deloc deranjați sau surprinși de gesturile anchetatorilor. Notau cu grijă fiecare cuvințel pe care-l spuneam despre clienții lor. Eu nu aveam avocat. Nici nu-mi trecea prin cap că ar trebui să angajez unul. La vremea aceea credeam în autoritățile statului, în corectitudinea lor.

Oricum nu prea conta ce credeam eu. Afacerea Hayssam o luase razna în plan internațional, iar puterea dâmbovițeană trebuia să recurgă la planul de rezervă. Mai întâi l-au scos pe terorist din țară cu tot cu familie, apoi au decapitat serviciile secrete și Parchetul General. Așa, la intimidare, ca nu cumva vreunui ofițer, procuror sau oficial să le treacă prin cap să spună ce știe.

Imediat după „fuga” teroristului Omar Hayssam au căzut capetele celor trei șefi de servicii secrete (SRI, SIE, DGIPI) și a fost demis Procurorul General al României. Generalul Ilie Botoș nu a rămas dator față de cei pe care îi slugărise și care acum îl mazileau fără prea multe regrete. Pleca de la conducerea Ministerului Public, spunând că există în lucru un dosar foarte important, în care alături de Omar Hayssam sunt implicați în contrabanda internațională de armament un număr important de oameni politici. Botoș și-a negociat bine pielea. Imediat, a fost înaintat în grad și promovat la Parchetul Militar, apoi ascuns într-unul din departamentele MApN. Astăzi este șeful DIM/J2, un fel de DIE al Armatei. Dosarul despre care mai târziu aveam să aflu că se numea „Armamentul” era instrumentat de Ciprian Nastasiu, același procuror care conducea ancheta și în cazul răpirii.

După mai bine de patru ani de la evenimente, în plină criză, când buboiul copt al Justiției abia aștepta să se spargă, iar UE ne lăsa corigenți la acest capitol, a avut loc o surpriză de proporții. Monștrii născuți din secretizarea dosarului răpirii jurnaliștilor români în Irak au scos capul și s-au întors împotriva celor care au „secretizat” adevărul pentru o jumătate de secol, dovadă că Traian Băsescu și cei ce alcătuiesc camarila portocalie nu au fost interesați niciodată în aflarea adevărului.

Au ascuns crima organizată și infractorii făcând abuz de ștampila **Strict Secret**. Scurgerea de informații și documente mai mult sau mai puțin secrete, din dosarele „Fuga lui Hayssam" - 121/D/P/2007 și „Armamentul" -628/D/P/2005, a fost vizibilă la sfârșitul anului 2009, când a aruncat în aer lumea politică.

Mai puțin vizibile au fost presiunile politice și intervenția serviciilor secrete în actul de justiție, magistrații implicați în astfel de dosare ajungând în 2007 să ceară protecție la formațiunea specială a M.A.I.- ACVILA.

Au fost maziliți disciplinar, pe rând, din DIICOT, apoi din magistratură. Este cazul fostului procuror șef adjunct DIICOT, Angela Ciurea și al colegului acesteia, Ciprian Nastasiu, dar și cazul procurorului șef Doru Ioan Cristescu. Până și formațiunea specială ACVILA a fost desființată. În prag de demitere, dar mai ales după, primii doi procurori au adus acuze grave conducerii Parchetului General și au dat de înțeles că instituția este manevrată politic de Cotroceni. Cristescu a ales să tacă pentru că trecutul de anchetator al evenimentelor de la Timișoara, din anul de grație 1989, nu-i permitea nicio rebeliune.

Dosarele SSID dăunează grav magistraților

Cartea de față va încerca să facă lumină în haosul produs în sistem de afacerea „Răpirea din Irak", prezentându-vă pe cât posibil cu documente, nivelul la care crima organizată a acaparat puterea în România ultimilor 20 de ani.

Faptele au ieșit la iveală și au putut fi documentate după ce echipa de procurori, care se ocupa din 2005 de dosarele clasificate Strict Secret de Importanță Deosebită (SSID), a început să vorbească. Astfel, fostul procuror șef DIICOT, Angela Ciurea, a depus la câteva instituții ale statului numeroase notificări și referate despre abuzurile din cadrul Ministerului Public, totul culminând cu cererea de protecție formulată către faimosul departament ACVILA, din cadrul Ministerului de Interne.

Mai târziu, Ciurea dezvăluia printr-o notă adresată Consiliului Superior al Magistraturii doar o mică parte din presiunile și intervențiile făcute la nivel înalt în dosare de siguranță națională ca „ALRO Slatina", „Nuclearelectrica", „Fuga lui Omar Hayssam" sau „Armamentul". Ciurea afirma că după ce a preluat aceste dosare, șefii săi ierarhici i-au solicitat să nu ancheteze anumite persoane implicate în traficul de armament internațional, cauză disjunsă din dosarul „Răpirea din Irak", sau în lucrările legate de marea anchetă de spionaj referitoare la privatizările strategice.

Iată ce spunea Ciurea: *„Ulterior desemnării, la scurt timp, în urma evoluției anchetelor, mi s-a cerut insistent de către șefii mei ierarhici de la acea dată să mă retrag din aceste dosare, ori să efectuez sau nu acte de urmărire penală asupra unor persoane din mediul politic sau economic, împotriva convingerii mele, și nu am dat curs acestor presiuni, lucru care a dus la represalii împotriva mea".*

Ce nu putea spune public Angela Ciurea este faptul că presiunile cele mai mari s-au făcut în Dosarul 628/D/P/2005, privind traficul internațional de armament. Și că în urma refuzului procurorilor de a lucra în subordinea generalului SRI Florian Coldea, aceștia s-au ales cu abțibilde pe ușile birourilor - **Zonă de Securitate Clasa I** - și camere de filmare. Metodă de intimidare preluată de la Securitatea aia veche, Direcția a VI-a Cercetări Penale.

Nota Ofițerului

D-na aceasta din poză nu s-a prezentat, dar a fost prezentă în biroul procurorului Ciprian Nastasiu la audierile din dosarul nr. 26/D/P/2005. Ocazie cu care Nastasiu a fost interesat să-i prezint probe care să demonstreze că în „Țigareta 2" a fost vorba de trafic de arme. Deși am făcut-o, aceste documente n-au mai ajuns la dosar. Dacă tot vrea să fie credibilă, d-na Ciurea trebuie să explice cine i-a ordonat să fie prezentă la audieri, să-l oblige pe Nastasiu să canalizeze ancheta pe acest făgaș și dacă i s-a ordonat să livreze aceste probe obținute în anchetă altei instituții sau persoane din afara ***DIICOT****? Pentru că rezultatul anchetei se amână până la Sfântu' Așteaptă.*

A spus-o colegul său, procurorul Ciprian Nastasiu, la sfârșitul anului 2009, după ce a fost mazilit definitiv din magistratură, cu o tinichea de coadă. Serviciile secrete și Palatul Cotroceni (pe care îi servise cu atâta dăruire), aruncaseră pe el toată vina pentru fuga teroristului sirian din țară. După ce servise cu credință puterea și colaborase în cele mai grele dosare cu Departamentul de Justiție a SUA, Nastasiu a fost declarat de către președinte „nebun" și „rebut".

De altfel, răzbunarea fostului procuror DIICOT Ciprian Nastasiu nu a întârziat prea mult. Profitând de apropierea alegerilor prezidențiale de la sfârșitul anului 2009, dar și de sprijin extern, Nastasiu, împreună cu un influent exponent al anumitor cercuri politice americane, Victor Gaetan, lansează la București cartea **Prădarea României**.

Un volum de mărturii din „interior" care a zguduit serios societatea românească, în care Nastasiu, anchetatorul afacerii „Răpirea din Irak" și al lui Omar Hayssam (în toate dosarele acestuia), îl acuză pe președintele Traian Băsescu de decapitarea DIICOT. Cel puțin, în ceea ce privește dosarul răpirii jurnaliștilor români, fostul procuror confirma aproape tot ceea ce eu prezentasem opiniei publice timp de patru ani, inclusiv informațiile despre contrabanda cu armament desfășurată de serviciile secrete și alte persoane influente din lumea politică împreună cu Hayssam și ai lui.

Printre altele, cartea lămurește pe deplin o enigmă care a dat multe bătăi de cap jurnaliștilor. Hayssam este localizat cu precizie în Siria, locul de baștină al familiei sale, la dispoziția autorităților. De altfel, imediat după fugă, procurorii români au fost invitați să-l ancheteze pe terorist la Damasc, dar cuplul Băsescu - Koveși s-a opus.

Cum era de așteptat, Nastasiu nu prezintă ceea ce era mai important - documentele, o chestiune rezolvată parțial de jurnalistul Ohanesian, cu luni bune înainte de apariția volumului **Prădarea României**. Într-o oarecare măsură este de înțeles. Coautorul cărții sus menționate, fost posesor de certificat ORNISS Strict Secret de Importanță Deosebită NATO, risca ani grei de pușcărie în cazul diseminării documentelor clasificate pe care le-a avut în mână.

Cel mai important dintre toate este dosarul **SSID 628/D/P/2005**, mai cunoscut ca „Armamentul", disjuns din dosarul „Răpirea din Irak" la începutul lunii iulie 2005, o lucrare care a dus în cele din urmă la arestarea celui mai mare traficant de armament din lume Viktor Bout, dar și la arestarea lui Ivan Grigorevici Busuioc, fost ofițer GRU, partener cu Hayssam în afaceri. Și ca să întregim tabloul evenimentelor, tot în dosarul **628** era și o copie a celebrelor stenograme ale discuției dintre Omar Hayssam și generalul Constantin Degeratu. Peste 28 de pagini de transcrieri ale înregistrărilor ambientale făcute de un serviciu secret în sediul Parchetului General, unde a avut loc întâlnirea. Marele merit al fostului magistrat Nastasiu rezidă în faptul că a reușit în cartea sa să contrazică afirmațiile fostului stăpân, Traian Băsescu, să dovedească modul în care președintele folosea „sistemul ticăloșit" și să arate cum intervenea acesta în activitatea instituțiilor de forță ale statului român. Nastasiu a prezentat în cartea sa numeroase exemple despre imixtiunile deosebit de grave ale președintelui în activitatea DIICOT. Conform mărturiilor sale, șeful statului a primit o mână de ajutor de la Serviciul Român de Informații, dar și de la alte servicii secrete străine pentru a ascunde dovezi și a-i anihila pe procurori. Ciprian Nastasiu a fost eliminat definitiv din DIICOT în iulie 2008, când lucra un important dosar de spionaj energetic, referitor la interesele financiare rusești care acaparau piața energetică românească. Apoi, a fost scos din magistratură.

Hayssam în topul contrabandiștilor internaționali

S-a vorbit mult despre extrădarea sirianului Omar Hayssam și aducerea sa în pușcăriile românești. Confruntat cu o scurgere de informații secrete fără precedent din interiorul sistemului mânuit chiar de el, președintele Traian Băsescu a promis „marea cu sarea" în campania electorală din 2009. Mai ales aducerea teroristului sirian și reîncarcerarea acestuia în România. Televiziunile „mogulilor răi" dezgropau dovadă după dovadă și scrisoare după scrisoare despre participarea autorităților române la fuga lui Hayssam.

Din păcate, jurnaliștii s-au concentrat prea mult pe prezența teroristului în România și prea puțin pe ce reprezenta Hayssam pentru sistem sau despre ce avea el de spus. Am spus-o nu odată și o voi repeta de câte ori va fi nevoie: „Reformarea statului poate începe cu mărturiile sirianului Omar Hayssam!"

Pentru a înțelege sistemul, este necesar să aflăm cu și pentru cine lucra teroristul înainte de 1989, dar mai ales ce mecanisme l-au menținut în ierarhia puterii până în 2005. Relațiile sale din lumea politică, de afaceri și servicii secrete. Cum și-a construit un terorist arab imperiul românesc, Hayssam ajungând la sfârșitul anului 2004, în „Top 300 Cei mai bogați oameni de afaceri", cu o avere estimată de revista Capital la 100 milioane dolari. Veți afla cu surprindere, poate, cum un traficant a mituit, furat și înșelat timp de 20 de ani autoritățile române, cum a făcut trafic cu țigări și armament cu ajutorul și sub protecția serviciilor secrete, îndeosebi fosta Securitate, metamorfozată în Serviciul de Informații Externe. Cum a țesut rețeaua de mii de firme fantomă pentru așa-zisele operațiuni speciale. Despre traficul de influență și crima organizată, dar mai ales despre modul în care ajungea teroristul să întâlnească și să însoțească președinți de stat și înalți demnitari români sau străini. Despre sponsorizări ilegale ale partidelor politice postdecembriste, despre alimentarea conturilor externe secrete și despre mituirea presei, despre rețelele teroriste moștenite de la regimul ceaușist și organizațiile Hamas, Frații Musulmani sau Hezbollah, mai ieri „pretene", astăzi considerate dușmane la îndemnul noilor aliați.

În lipsa teroristului, despre toate acestea, mi-am propus să vă vorbesc eu, începând cu relațiile teroristului Hayssam cu Securitatea, cu familia senatorului Ion Vasile, Gabriel Oprea, continuând cu Mohammad Munaf, cu ofițerii serviciilor secrete și diplomații (Nicolae Săracu) angajați în firmele teroristului și terminând cu faimoșii traficanți de armament Viktor Bout sau Mozer al Kassar, partenerii săi de afaceri cu arme aduse din spațiul ex-sovietic. Tot ce ar trebui să aflăm din desecretizarea dosarelor SSID, marca Hayssam, din ograda DIICOT.

Nota Ofițerului

Mozer Al Kassar era în 628. Prin el s-a ajuns la VB. Cei de la DEA l-au prins și era ancorat în poliția spaniolă. K nu a permis deplasarea procurorilor în USA la audierile lui Al Kassar și nici în Spania. Unii au vrut să plece pe banii lor acolo și în Italia, la Torino, dar nu au mai apucat. Avea o singură obsesie: să nu îi luăm noi fața lui Olaru, de parcă îi păsa de fața cuiva! Atât o ducea pe ea capul și uite unde s-a ajuns! O să întrebe cineva vreodată aceste lucruri? Și nu asta e problema, ci aceea că orice am spune, acum nu ne mai crede nimeni.

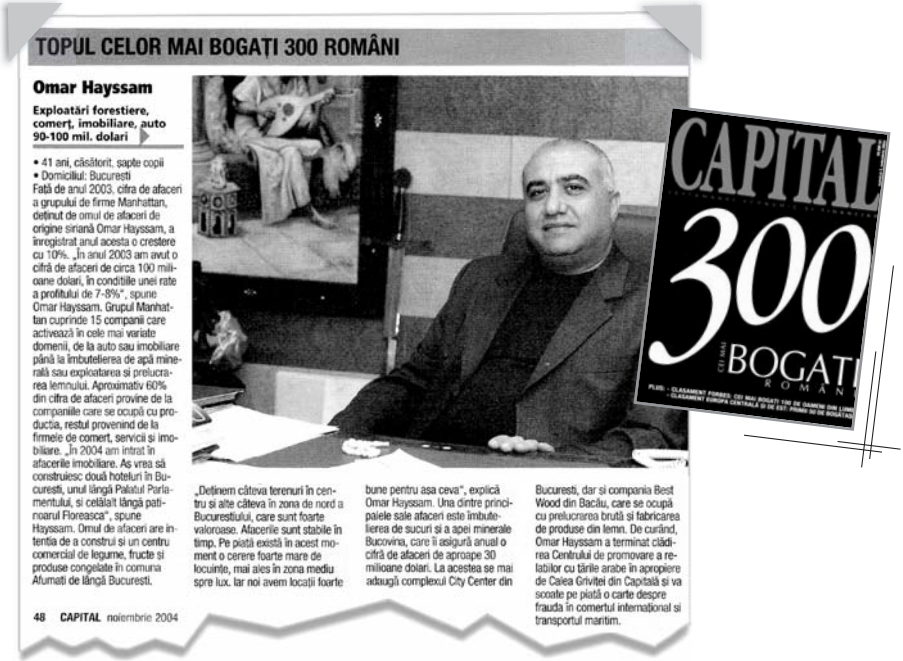

TOPUL CELOR MAI BOGAȚI 300 ROMÂNI

Omar Hayssam

Exploatări forestiere, comerț, imobiliare, auto 90-100 mil. dolari

• 41 ani, căsătorit, șapte copii
• Domiciliul: București

Față de anul 2003, cifra de afaceri a grupului de firme Manhattan, deținut de omul de afaceri de origine siriană Omar Hayssam, a înregistrat anul acesta o creștere cu 10%. „În anul 2003 am avut o cifră de afaceri de circa 100 milioane dolari, în condițiile unei rate a profitului de 7-8%", spune Omar Hayssam. Grupul Manhattan cuprinde 15 companii care activează în cele mai variate domenii, de la auto sau imobiliare până la îmbutelierea de apă minerală sau exploatarea și prelucrarea lemnului. Aproximativ 60% din cifra de afaceri provine de la companiile care se ocupă cu producția, restul provenind de la firmele de comerț, servicii și imobiliare. „În 2004 am intrat în afacerile imobiliare. Ne vrea să construiesc două hoteluri în București, unul lângă Palatul Parlamentului, și celălalt lângă patinoarul Floreasca", spune Hayssam. Omul de afaceri are intenția de a construi și un centru comercial de legume, fructe și produse congelate în comuna Afumați de lângă București.

„Deținem câteva terenuri în centru și alte câteva în zona de nord a Bucureștiului, care sunt foarte valoroase. Afacerile sunt stabile în timp. Pe piață există în acest moment o cerere foarte mare de locuințe, mai ales în zona mediu spre lux, iar noi avem locații foarte bune pentru așa ceva", explică Omar Hayssam. Una dintre principalele sale afaceri este îmbutelierea de sucuri și a apei minerale Bucovina, care îi asigură anual o cifră de afaceri de aproape 30 milioane dolari. La acestea se mai adaugă complexul City Center din București, dar și compania Best Wood din Bacău, care se ocupă cu prelucrarea brută și fabricarea de produse din lemn. De curând, Omar Hayssam a terminat clădirea Centrului de promovare a retailor cu țările arabe în apropiere de Caiea Griviței din Capitală și va scoate pe piață o carte despre frauda în comerțul internațional și transportul maritim.

48 CAPITAL noiembrie 2004

CAPITAL 300 CEI MAI BOGAȚI ROMÂNI

Tupeu de terorist - Omar Hayssam, prietenul și protejatul puterii figura în Top 300 cei mai bogați români, în 2004, cu o avere estimată la 100 de milioane de dolari. Aflat în custodia procurorilor, sub arest, cu mascați și toate cele, Hayssam își spală uriașa avere în timp record, apoi dispare, peste granițele securizate cu banii UE de fostul ministru de interne Vasile Blaga.

Sfântul Omar, îngeraș neprihănit

Imediat după ce autoritățile române, în frunte cu serviciile secrete subordonate Palatului Cotroceni, l-au scos din țară pe teroristul numărul unu al României, sirianul Hayssam înroșea nestingherit telefoanele televiziunilor cu rating mare. Încă nu-și primise familia înapoi - cei șapte copii cu soția legală, Adela, plus al optulea procreat cu Violeta Pârvan, jurista angajată la o firmă a grupului Manhattan. În timpul emisiunilor, Omar îndruga verzi și uscate, vorbe aparent fără rost, dar cu dublu înțeles pentru cei ce aveau urechi să audă. Vă mai aduceți aminte ce spunea Hayssam în direct prin telefon la emisiunea „Sinteza Zilei" de la Antena 3, din data de 31 mai 2007?

„Acum dețin destul de multe documente autentice".

„Chestiunea cu traficul de armament este o fabulație. Cred că cineva a visat noaptea", spunea primul terorist al națiunii.

„Sunt în Beirut în timp ce adevărații răpitori sunt în România".

„Am date amănunțite despre fiecare dintre cei implicați în răpire".

„În spatele acestei afaceri se ascund oameni din viața politică".

Cât despre acuzele pe care le-am adus autorităților, serviciilor secrete și direct sirianului, la postul Realitatea TV, Omar Hayssam nega totul cu înverșunare: *„Amesteci lucruri, amesteci și serviciile secrete și președintele”.*

Omar Hayssam mințea cu nerușinare că nu cunoaște niciun ofițer sub acoperire și că nu are legătură cu fabricile de armament din Irak. *„Dumneata ar trebui să te interesezi de cine te-a răpit și de ce, nu că a făcut România fabrici de armament în Irak”*, replica Hayssam. Auzindu-i minciunile, ai putea spune că Omar este o victimă nevinovată a sistemului, un îngeraș neprihănit.

S-a dovedit mai târziu că totul era circ și că în spatele vorbelor goale se ducea o negociere la sânge între autoritățile române (șantajate mediatic) și teroristul care-și dorea înapoi familia și averea în schimbul tăcerii.

Primele dezvăluiri au venit din partea partenerului Muhammad Munaf, speriat de condamnarea la moarte prin spânzurătoare rezervată de conaționalii săi. Cheia afacerii „Răpirea din Irak” se afla la deținutul cu numărul US91Z200175 din închisoarea Camp Crooper, un irakian cu origini turkmene, și pe deasupra, cetățean american (culmea, fără să fi călcat vreodată pe teritoriul SUA).

Mohammad Munaf a făcut cele mai importante declarații în zilele de 26-27 iulie 2005, într-un spațiu aparținând Forțelor de Comandă 134, din cadrul Aeroportului Internațional Bagdad, în fața comisiei rogatorii românești condusă de Nastasiu și în prezența unor oficiali americani.

Munaf avea legături cu România încă din anii ’80, când familia sa (care făcea afaceri de milioane de dolari cu uniforme militare și accesorii produse de industria ușoară românească pentru armata lui Saddam Hussein) l-a trimis la facultate pentru a-l scăpa de front. În acea perioadă, Irak și Iran se aflau în stare de război, numai studenții fiind scutiți de serviciul militar. Recent, câțiva foști colegi de facultate ai irakianului, mi-au spus că Munaf a provocat un uriaș scandal în comunitatea arabă din București, căsătorindu-se cu o dansatoare de la stabilimentul Securității - Melody Bar, cu numele de scenă Georgette. Dansatoare și nu numai...

Revenind la mărturiile teroristului numărul doi al României, acesta a fost „descărcat" la interogatoriul româno-american, dezvăluind o parte din manevrele partenerului Omar, inclusiv operațiunile de trafic cu armament desfășurate pe teritoriul țării noastre. Din data de 24 noiembrie 2004, când instituțiile statului în frunte cu DIICOT, au început perchezițiile și arestările la firmele deținute de sirian, Omar Hayssam începe transferul activelor pe numele familiei Munaf. Suveica teroristului cuprindea firmele Bucovina Enterprises SRL, Uno Internațional, Iapit Divertis și Rio Bucovina Distribution. După afacerea răpirii, autoritățile române nu numai că i-au lăsat pe cei doi teroriști să-și curețe toate firmele și conturile, ba chiar i-au și ajutat. În vreme ce Omar aflat în pușcărie, o mandata nestingherit pe soția sa Adela să înstrăineze toată averea ilicită strânsă timp de 20 de ani, Munaf și consoarta cesionau acțiunile deținute la firme (transferate cu câteva luni înainte de Omar pe numele lor), unor persoane străine, de preferat arabi, care vindeau totul și dispăreau din țară cu banii. Totul sub ochii și cu acceptul serviciilor secrete române, poliției și procurorilor.

Cât despre traficul cu armament, Munaf a descris în amănunt operațiunile internaționale în care era implicat îngerașul neprihănit Omar Hayssam, fapte grave, infracțiuni și conexiuni cu state suspectate că sprijină terorismul, pe care până în 2005, procurorii le puteau doar bănui. Sirianul încercase în anul 2002 să vândă sute de rachete antiaeriene rusești regimului din Irak. Procurorii au descoperit că în acea perioadă, Omar a făcut mai multe vizite la Moscova și în Bagdad, prin intermediul serviciilor secrete arabe. De altfel, în presa centrală au apărut imediat după arestarea teroristului, listele cu echipamente militare disponibile pentru vânzare din Rusia și fostele state sovietice. Tot Munaf a făcut pentru prima oară referire la un traficant de armament al cărui nume apare în toate discuțiile cu Omar, cu numele de cod „Ivanov". Nimeni altul decât colonelul GRU (serviciul secret al armatei ruse) Ivan Grigorevici Busuioc, partener de ilegalități cu celebrul Shimon Naor. De altfel, imediat ce a fost arestat și interogat, Ivanov și-a adus aminte de interesul partenerului Omar pentru tractoare, combine și elicoptere produse în Belarus. Se cunoscuseră la începutul anilor 2000 la București, apoi au avut numeroase întâlniri și discuții referitoare la tranzacții cu echipamente militare la Moscova și în Siria, cu mai multe delegații din care făceau parte Nicolae Săracu, Cico Dumitrescu, Mustafa Tlas. Cazul Busuioc a fost conexat dosarului 628/D/P/2005 și a fost rezolvat prin arestarea, judecarea și condamnarea traficantului.

FORȚA MULTINAȚIONALĂ – IRAK
FORȚELE DE COMANDĂ 134
INTEROGAREA COMUNĂ ȘI CENTRUL DE RAPORT
PENTRU ABU GHURAYB, IRAK, APO, AE 09342

MEMORANDUM DE CONSEMNARE A FAPTELOR

27 IULIE 2005

SUBIECT: INTERVIUL DEȚINUTULUI **MUHAMMAD MUNAF MUHAMMAD**

1. 1.Deținutul US91Z200175, **MUHAMMAD MUNAF MUHAMMAD**, a fost intervievat de o echipă de avocați români la facilitatea **CAMP CROPPER** de la Aeroportul Internațional **BAGHDAD** (BIAP) în zilele de 26 și 27 IULIE 2005.

2. 2.Interviul a avut loc conform politicilor MNF-I privind tratamentul aplicat deținuților. Deținutul nu a fost abuzat în nici un fel și nici nu i s-a negat vreun privilegiu oferit altor deținuți. Cu toate acestea, în condițiile în care interviul a avut loc în întregime în limba română, aceasta fiind o limbă cu care eu nu sunt familiarizat, eu nu pot să depun mărturie în ceea ce privește conținutul discuției.

5.POC pentru acest memorandum este Jonathan Brookshire, analist JIDC, detașat la Cropper la DSN/VOIP 318-822-3439.

JONATHAN M. BROOKSHIRE
ANALIST – JIDC
DETAȘAMENTUL CROPPER

PERSOANĂ FIZICĂ AUTORIZATĂ
INTERPRET TRADUCĂTOR

Teroristul nr. US91Z200175, Muhammad Munaf a dezvăluit amănunte despre traficul cu armament desfășurat de Omar Hayssam în România.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

OFICIUL REGISTRULUI COMERȚULUI

de pe lângă Tribunalul Suceava

Suceava, Cod 720225; Str. Universității nr. 28 A; Telefon/ Fax: 0230 - 522937; 551860; e-mail: orcsv@sv.onrc
Cod de identificare fiscală: 14942091; Înregistrat ca operator de date personale sub nr. 1350

C E R T I F I C A T

In conformitate cu prevederile Legii nr.26/1990 privind Registrul Comertului,
si ca urmare a cererii dvs.inregistrata sub nr.63000 din:07.10.2005
Noi, Oficiul National al Registrului Comertului certificam urmatoarele,
referitor la societatea comerciala:

SOCIETATEA :BUCOVINA ENTERPRISES SRL

INFORMATII DE IDENTIFICARE

Cu sediul in Judetul Suceava Localitatea VATRA DORNEI Str. ROȘU Nr.99
Telefon :0230375141 Fax :0230375027
Numar de ordine in Registrul Comertului J33/498/1999 din 28.9.1999
Stare firma : funcțiune , certificat de înmatriculare preschimbat
Forma juridica : Societate comercială cu răspundere limitată
Cod Unic de inregistrare: R 12179989 atribuit in data de 29.09.1999
platitor TVA din data de:01.11.1999
Serie certificat:A158264, eliberat pe data de: 13.06.2002
Data ultimei actualizari:20.09.2005
Durata societatii: nelimitata

PERIOADA DE VALABILITATE A SEDIULUI

Act sediu: Contract de închiriere nr.90 din data de 01.08.2005
Data expirarii : 01.08.2015

CAPITAL SOCIAL:

Capital social subscris :57000.00 RON, integral varsat
Structura capitalului
- 0.00 DOLAR S.U.A.
Numar parti sociale : 1140, Valoare parte sociala: 50.00 RON

ASOCIATI PERSOANE FIZICE :

Dl.(D-na) **MOHAMMAD MUNAF**
Cetatenia : AMERICANA
Calitate:asociat
Adresa : 53-56 FOREST AVE 2R Sect.5 /RIDGEWOOD NY 11385 / S.U.A.
Stare civila:necompletat
Data nasterii:29.11.1962 Locul nasterii:IRAK
Act de identitate tip PA seria , nr. 112264008
emis(a) de AUTORIT.NEW YORK, la data: 03.02.2000
Aportul la capital : 4900.00 RON
Tip participarea : straina
Numar parti sociale : 98
Cota de participare la beneficii: 8.6000%
Cota de participare la pierderi: 8.6000%

Dl.(D-na) **QASEM ABDUL GHANI**
Cetatenia : R. ARABA SIRIA
Calitate:asociat
Adresa : SIRIA /SIRIA / R. ARABA SIRIA
Stare civila:necompletat

Adresa din SUA a teroristului Munaf, cetățean american conform documentului de identitate eliberat în februarie 2000.

Pina la data prezentei, la dosarul societatii nu s-au operat cereri de inscriere de mentiuni referitoare la hotarirea de dizolvare a societatii precum nici cereri de radiere a inmatricularii firmei.

S-a eliberat prezentul certificat solicitantului SOVEA DUMITRU, achitandu-se valoarea de 45 RON cu chitanta/ordin de plata nr.5067255 din data de 07,10,2005 spre a-i servi la : PASAPOARTE, PENTRU OBTINERE PERMIS DE SEDERE

Prezentul certificat este valabil numai in original.
Data eliberării: 07.10.2005

DIRECTOR,
Artemisia Ivanciuc

Op.TC/2ex.
Ref. EI

Teroristul american Muhammad Munaf are pașaport SUA, eliberat în anul 2000, cu domiciliul în New York.

Marea Prăduială

Deși scandalurile referitoare la traficul ilegal cu armament s-au ținut lanț după 1990, autoritățile române au făcut tot posibilul să le mușamalizeze. Mai grav, viitorii aliați euroatlantici cu care bătusem în cuie reguli și protocoale de neproliferare, s-au făcut că nu văd și că nu aud de dosare grele ca „Rachete pentru Iran", „Țigareta II", „Mitraliere antiaeriene de 14,8 mm de la RA Romtehnica pentru Republica Yemen", „Operațiunea Banat - armament pentru războiul din Iugoslavia" sau de livrările de armament făcute de vechea și noua Securitate către Ciad, Nigeria, Irak, Republica Democrată Congo, Togo, Uganda sau alte țări exotice din nordul Africii. Surse din cadrul serviciilor secrete afirmă chiar că în 1996, prin intermediari, au fost livrate către Hezbollah rachete tip LAR (un tip mai nou de Katiușa) și FROG, cu care insurgenții arabi atacau teritoriile israeliene. Eliminarea acestor baterii de rachete ar fi stat la baza intrării în forță a armatei israeliene în Liban, în 2006.

Noii aliați euroatlantici s-au declarat mulțumiți cu închiderea principalelor institute de cercetare ale Armatei și Securității, în care subordonații generalului Mihai Chițac lucrau de zor la producerea unor arme de distrugere în masă. La fel au procedat cu majoritatea unităților militare din Ardeal. Comuniștii de tip nou făcuseră încă un pas important către democrație, devalizând flota României - navele cu care regimul comunist transporta echipament militar în zonele fierbinți ale globului. Lăcustele postdecembriste mai aveau de prădut arsenalul învechit al Armatei, format în general din echipamente de proveniență sovietică. Dar pentru asta trebuiau să se organizeze în rețele. Cele mai căutate echipamente pe piața neagră a morții au fost și au rămas rachetele și sistemele radar primite de la sovietici în comunism. Prăduirea rachetelor cu rază medie de acțiune (ROT), potențiale purtătoare de focos chimic, nuclear sau bacteriologic, este chiar și astăzi secretizată de MApN și SIE. Pe lângă acestea, au dispărut din depozitele Armatei, rachetele FROG, NEVA, VOLHOV, SA 2/3, APR 40, sistemele automatizate ALMAZ 2 și LAZUR, ce să mai vorbim de echipamentele din Centrul de Supraveghere Aeriană de la Balotești, construit în subteran și predat la cheie de sovietici la începutul anilor '80. Ofițeri de securitate transformați peste noapte în afaceriști de succes și arabii recrutați din facultăți și-au dat mâna cu crima organizată de peste Prut, reprezentată de ofițerii Spetsnaz sau GRU rămași pe la noi cu „treburi" după Revoluție. Și pe treabă se puseră. Firme fantomă, spălare de bani, trafic de țigări, armament, femei și droguri, totul s-a desfășurat prin mituirea și coruperea oficialilor români.

Nota Ofițerului

1. Citiți legea de organizare și funcționare a CSAT. Una din atribuțiile CSAT este aceea de a discuta și aproba orice propunere de retragere din înzestrarea MApN a unui tip de tehnică. Și în cazul de față de a exporta tehnica pe care intenționa să o scoată de la uz. Și asta nu o putea face Iliescu în CSAT fără concursul direct al directorului SIE, respectiv Talpeș.

2. La uzina de la Cisnădie nu se fabrica nimic pentru rachetele sol-sol despre care vorbim, așa că nu pot lua de bună informația lui Tobă. Despre tragerile cu rachete în poligon, e adevărat. Anume că se făceau anual în URSS. Numai că nu în Kazahstan ci acolo unde v-am mai amintit: Kapustin Yar, lângă Astrahan, pe malul mării Caspice. Și nu cu rachetele Frog de la trupele de uscat ci doar cu cele AA (SA-2/3) din Forțele Aeriene.

3. În caz că nu aveți ținere de minte, vă repet faptul că tatăl meu a înființat divizioanele tehnice (de formare, asamblare) a rachetelor A.A. în România și a fost la trageri în URSS. De altfel, unul din cele 6 divizioane tehnice care deservea brigada R.A.A. care apăra Bucureștiul era la Ciorogârla (de unde s-au furat armele). Cum Tobă vorbește din auzite, vă confirm faptul că grupul tehnic, adică fluxul de asamblare a componentelor rachetelor AA era o hală, iar divizioanele tehnice erau amplasate în mijlocul unei păduri. Atât comburantul (tetraoxid de azot) din care prin ardere rezultă oxigenul necesar arderii cât și carburantul (dimethil hidrazina) sunt toxice și au efect extrem de coroziv. Motiv pentru care nici rușii și nici americanii nu-și alimentează rachetele cu combustibil lichid decât înaintea lansării lor. Procedura este numită formarea rachetelor și fluxul de formare reprezintă procesul organizat prin care această procedură este dusă la îndeplinire. Și asta implică menținerea unei temperaturi optime în hală, pentru ca cele două componente să nu devină volatile. Rachetele Frog foloseau calupuri de combustibil solid propulsor, așa că stăteau fără probleme și afară. Pentru ele neexistând nici grupuri tehnice, nici fluxuri de formare.

4. Sovieticii ne-au vândut și sistemul automatizat de conducere a R.AA și a Aviației în luptă - Almaz 2. O chestie cam primitivă din punctul de vedere al aparaturii de calcul al aliniamentelor de introducere în luptă și al gestiunii situației, dar extraordinar de reușită sub aspectul eliminării interferenței oricărui inamic. Am executat cu aparatura LAZUR de la bordul MIG-21 interceptări automatizate, în care viteza, înălțimea, capul compas, distanța față de țintă și alte elemente erau transmise direct pe cadranele aparatelor de bord printr-o linie de date.

Nota Ofițerului

În 2006 Israelul a invadat Libanul pentru a neutraliza rampele mobile de rachete katiușe (GRAD produse de sovietici și LAR produse de români) precum și pe cele de rachete cu rază scurtă de acțiune, printre altele și pe cele de tip Frog care loveau localitățile evreiești. Israelienii au venit aici la sigur, e foarte probabil ca Mossad-ul să fi identificat o livrare de rachete Frog din România către Hezbollah înainte de 1996, prin diverși intermediari. Și ca să se asigure, le-au luat ei pe cele care rămăseseră. Talpeș, care era la SIE, trebuie să știe și de una și de cealaltă, așa că v-a mințit.

Nota Ofițerului

Clasificarea conform principiilor luptei armate, cred că o cunoașteți. Rachetele cu bătaia până în 100 km sunt asimilate artileriei. Cele cu bătaia între 150 și 300 km sunt rachete balistice tactice. De la 300 km până la 1.000 km sunt rachete balistice cu rază scurtă de acțiune. Între 1.000 km și 3.000 km sunt rachete balistice cu rază medie. De la 3.000 până la 5.000 km sunt rachete balistice intermediare. Peste 5.500 km sunt balistice intercontinentale. De aceea am insistat cu istoricul evoluției rachetelor sovietice de la rază scurtă până la intercontinentale. Rachetele Frog au fost considerate de căprarii analfabeți din Ro drept tactic-operative pe baza eșalonului pe care-l deserveau (divizie, armata de arme întrunite), nu prin prisma clasificării din știința militară.

Dosarul 628/D/P/2005

Procurorii DIICOT au stabilit că „Rețeaua lui Omar", cum era denumit grupul de firme coordonat de sirian, avea o vastă activitate infracțională, fiind implicată în privatizări frauduloase, împrumuturi nereturnate, spălare de bani sau returnări ilegale de TVA, toate trecute de oficialii români la secret. „Sume de bani care au fost spălate și transferate în străinătate prin intermediul câtorva entități din Cipru, Insulele Virgine etc."

După 2000, contrabanda internațională cu armament nu mai putea fi ascunsă datorită numeroaselor rapoarte ale Amnesty International sau chiar ale organismelor de specialitate ale Națiunilor Unite (UNIDIR), prin care România era arătată cu degetul ca furnizor de armament pe piața neagră a morții. În cele din urmă, prinși cu mâța-n sac, oficialii români au fost siliți să colaboreze. Mai întâi au declasificat informații din arhiva Serviciului de Informații Externe referitoare la terorism, cel mai bun exemplu fiind colaborarea dintre Securitate și Carlos Șacalul, declasificată în perioada 1996-1997. Mulți dintre foștii parteneri de trafic ilicit ai Securității (cu care serviciile secrete române făceau bani frumoși din traficul cu armament, în special pe zona arabă) au fost aduși în fața judecătorilor. Traficanți celebri ca Shimon Naor, Ivan Busuioc, Viktor Bout, toți cu grade și funcții importante în structuri de securitate străine, au fost judecați și condamnați la ani grei de închisoare. Naor a fost făcut pierdut, dar după mai bine de 10 ani, francezii ni l-au dat la pachet cu tot cu secretele sale despre faptele ministrului transportului, Traian Băsescu.

Deocamdată, partenerul lor Omar Hayssam a fost făcut scăpat peste graniță prin metode specifice, chiar de cei care-l aveau în custodie. De ce? Documentul de mai jos vă prezintă ceea ce procurorul Ciprian Nastasiu a „dezvăluit" doar prin vorbe în cartea **Prădarea României**. Referatul său, din data 05.03.2007, prin care cere „expertiza/competența în domeniul judiciar și a relațiilor cu autoritățile judiciare străine, a doamnei Angela Ciurea, procuror șef adjunct a DIICOT „în dosarul 628/D/P/2005, este prima dovadă palpabilă a dosarului strict secret de importanță deosebită „Armamentul". Documentul certifică faptul că procurorii DIICOT, aveau în lucru cel puțin la nivelul anului 2005, dosare de siguranță națională referitoare la sirian și protectorii săi sus puși. Mai exact, este vorba despre contrabanda cu armament desfășurată de un terorist arab pe sub nasul autorităților române, într-o perioadă în care țara noastră era implicată trup și suflet în războiul antiterorist. De ce aceste dosare nu sunt rezolvate nici astăzi, dar mai ales pe cine acoperea Omar Hayssam prin minciunile debitate la TV, la ore de vârf este altă poveste. Referatul din facsimil care a fost înaintat procurorului șef DIICOT Doru Ioan Cristescu se referă în clar la Dosarul 628/D/P/2005, denumit „Armamentul" în care „se desfășoară cercetări față de Omar Hayssam și alte persoane sub aspectul desfășurării infracțiunii de trafic internațional de armament".

Este clar că se încerca cimentarea unei echipe de anchetatori DIICOT, aceiași care vor participa alături de agenții Drug Enforcement Agency (DEA) SUA, trimiși în România la începutul anului 2008, la arestarea celebrului traficant de armament Viktor Bout. O acțiune de colaborare pornită cu dosarul „Armamentul", care făcea legătura dintre traficanții Bout, Kassar și Hayssam. Eliminarea din magistratură a procurorilor pomeniți mai sus nu este întâmplătoare. De ce? Un posibil răspuns vine de la vestitul „spion" bulgar Stamen Stancev, cercetat într-un dosar de spionaj economic, care afirma într-un interviu recent că procurorii DIICOT se apropiaseră periculos de mult de Traian Băsescu. Dacă-i așa, să trăim bine! Acum cred că v-ați prins cu cine făcea trafic ilegal de armament Omar Hayssam și de ce a fost scos peste graniță cu atâta ușurință, tot „la colaborare", de această dată cu o componentă israeliană, cu care teroristul făcuse bani frumoși în vremurile bune.

PROCURA

Subsemnatul **OMAR Hayssam**, cetatean roman, nascut la data de 01.03.1963 in loc. Homs, R.A. Siria, domiciliat in Bucuresti, str. Spatarului nr. 4, sector 2, legitimat cu CI seria DP nr. 040421 eliberat de I.G.P. – D.E.P. la data de 11.05.2000, CNP 1630301400631 imputernicesc prin prezenta pe dna **Omar Adela**, cetatean roman, nascuta la data de 07.10.1966, in Bucuresti, sector 1, domiciliata in Bucuresti, str. Spatarului nr. 4, sector 2, legitimata cu CI seria DP nr. 040420 eliberata la data de 11.05.2000 de I.G.P. – D.E.P., CNP 2661007421516, sa ma reprezinte cu depline puteri în vederea sustinerii si apararii tuturor drepturilor si intereselor mele, pentru :

-a incasa orice sume de bani ce mi se cuvin, de la orice persoana fizica sau juridica ;

- va putea cumpara in numele meu orice bunuri va crede de cuviinta, de la orice persoana fizica sau juridica, în acest sens putând sa stabileasca clauzele contractului de vânzare-cumparare, sa plateasca pretul si sa semneze contractul de vânzare-cumparare;

-va putea ridica extrase de cont, si ordine de plata de la orice unitate bancara.

De asemenea, mandatara mea ma va reprezenta in fata oricaror organe de control, putand semna in numele meu si pentru mine, achita amenzi, formula plangeri si contestatii. De asemenea, mandatara mea va putea angaja in numele meu persoane care sa ma reprezinte si sa imi apere interesele, va putea angaja avocati care sa ma reprezinte.

Mandatara mea va putea sa imputerniceasca una sau mai multe persoane pentru a aduce la indeplinire prezentul mandat, submandatarea fiind permisa.

Pentru aducerea la indeplinire a prezentului mandat, mandatara mea va indeplini formalitatile necesare in acest scop, va depune si va ridica acte, va achita taxe.

In indeplinirea prezentului mandat, mandatarul meu va semna in numele meu si pentru mine, în limitele prezentului mandat, oriunde va fi necesar, semnatura sa fiindu-mi pe deplin opozabila.

Prezentul mandat este gratuit si valabil pana la revocarea expresa.

Redactata si editata in trei exemplare, astazi, data autentificarii, din care doua exemplare au fost eliberate partii.

MANDANT,

Aflat în arest și judecat pentru fapte de terorism, răpire și înșelăciune în nenumărate dosare, Omar Hayssam își împuternicește soția să-i înstrăineze afacerile și averea. Autoritățile nu au nimic împotrivă.

5.03.2007

Dlui proc. șef Ciurea
Rog efectuați urmărirea
penală în cauză
împreună cu proc. Hasnaș
Ciprian.

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
DIRECȚIA DE INVESTIGARE A INFRACȚIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM
DOS.628/D/P/2005

REFERAT

05.03.2007

Procuror Nastasiu Ciprian din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și justiție,Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism,

Având în vedere cercetările ce se efectuează în dosarul cu numărul de mai sus în care s-a dispus începerea urmăririi penale față de un număr de 3 învinuiți pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art .33 litera c din Legea 535/2004 și având în vedere că în această cauză se desfășoară cercetări față de Omar Hayssam și alte persoane sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic internațional de armament iar în cauză s-a dispus efectuarea unui număr de 5 comisii rogatorii internaționale, consider ca fiind necesară și expertiza/competența în domeniul judiciar și a relațiilor cu autoritățile judiciare străine, a doamnei Angela Ciurea ,procuror șef adj. D.I.I.C.O.T.

Față de cele arătate mai sus ,vă rog dispuneți.

PROCUROR
NASTASIU CIPRIAN

1

Primul document oficial care certifică existența dosarului SSID 628/D/P/2005 - Armamentul și implicarea teroristului urat de Omar Hayssam în trafic internațional cu armament. Dosarul în urma căruia au fost arestați traficanți internaționali ca Ion Busuioc, Kassar sau Viktor Bout.

Terorism instituționalizat - fonduri secrete, conturi, modalități de plată

Arestarea traficanților de rang înalt Ivan Busuioc, Kassar și Viktor Bout demonstrează dimensiunea internațională a afacerii „Răpirea din Irak". Dacă Munaf a dat procurorilor date concrete despre traficanți, pot spune că informațiile furnizate de Omar Hayssam nu au fost decât avertismente la adresa autorităților române. Ce s-ar fi întâmplat oare dacă sirianul ar fi vorbit despre conturile secrete din străinătate ale exponenților vechii și noii Securități, pe care fusese nevoit să le alimenteze din afaceri murdare, trafic și contrabandă? Sirianul putea să povestească despre firmele de comerț exterior ale Securității, despre Vest Commerz Bank din Germania, Hanover & Trust Bank sau unele conturi deschise la Société Générale. Mai mult ca sigur că știa și noile rețele întinse de serviciile secrete române în paradisuri fiscale ca Liechtenstein, Luxemburg, Liban, Dubai etc. Acolo zac fondurile operative speciale externe atât de necesare țării în caz de război sau alte calamități despre care vorbește Nastasiu în cartea sa, unele dintre acestea alimentate cu sute de milioane de dolari proveniți din trafic de țigări, spălări de bani, droguri, armament, privatizări frauduloase sau returnări ilegale de TVA. Fostul procuror DIICOT dă chiar și un exemplu: banca franceză Paribas. Cu ce altceva credeți că se ocupau Omar Hayssam și ai săi în România?

Despre două dintre aceste fonduri speciale ale serviciilor secrete **ALEGRETTO** și **ORHIDEEA**, alimentate din contrabanda internațională cu armament am vorbit în premieră, în vara anului 2009. Mai multe amănunte ne-ar putea da „supraveghetorul" afacerilor derulate pe spațiul arab de sirianul Omar Hayssam, un oarecare Nicolae Săracu, al cărui nume apare când în rețeaua de firme ale teroristului, când în diplomație. Controversatul general Constantin Degeratu poate furniza informații în detaliu despre cazinoul deschis de Hayssam într-o aripă a clădirii cedate de Ambasada Coreei de Nord din capitală și despre modul în care sirianul plătea clientela politică a puterii sau alimenta diverse conturi din activități de spălare de bani. Era atât de simplu! Oamenii veneau la cazinou, jucau o noapte întreagă și ca prin minune, câștigau sume colosale. Totul curat și cinstit. Ce să mai vorbim de prieteniile politice, de presă, servicii secrete, poliție și de afaceri ale teroristului.

În declarația lui Muhammad Munaf (cel de-al doilea terorist al țării, dispărut și el) sunt menționate nume grele de politicieni, oameni de afaceri și jurnaliști, prietenii apropiați ai lui Hayssam - jurnaliștii Petre Mihai Băcanu și Marie Jeanne Ion, pesedistul Viorel Hrebenciuc, senatorul Ion Vasile, dar mai ales actualul ministru de interne „generalul de izmene" Gabriel Oprea, vicepreședinte al filialei PSD Ilfov la acea dată.

Firmele teroristului erau doldora de ofițeri și diplomați din sistem: Nicolae Săracu - specialist pe zona arabă, Ristea Priboi - colonel Securitate specializat pe fosta Iugoslavie, Croitoru Ștefan, Musteață Vasile, Borcan Nicolae, Petrăchioiu Mihai (polițiști), Anghel Gheorghe, Hornea Vasile - colonel SRI, Taher Fathi și Yassin Mohammed, Pârvan Violeta Alexandra - amantă. Aceștia fiind doar o mică parte din pleiada „rețelei Hayssam" din România. În 1990, Nicolae Săracu era consilier economic în Burundi. A lucrat pentru teroristul Hayssam, apoi s-a întors tot în diplomație.

DENUMIRE COMPANIE / NUMAR DE TELEFON, FAX sau MOBIL	963-944-283881	963-31-2235480	963-31-2230159	963-31-2460321	963-31-2334563	963-933-425777	963-31-8871430
HAYSAM OMAR	X						
AL-OMAR CO.	X						
MOKHLES OMAR		X					
OMAR CO. FOR WOOD		X	X		X	X	
OMAR CO. INVESTMENT		X	X				
OMAR CO.		X	X				
OMAR CO. FOR BUILDING		X	X				
KHALED ABDULLAH OMAR & SAMIR KHALED OMAR		X	X		X		
OMAR CO. FOR GENERAL TRADING		X	X				
SAMIR OMAR & PARTNER CO.		X		X		X	
OMAR BROTHERS CO.		X				X	
MAHMOUD OMAR		X					
MAHMOUD OMAR CO. & HIS PARTNER		X	X			X	
OMAR CO. FOR AGRICULTURAL EQUIPMENTS		X	X	X		X	
OMAR CO. FOR CARS		X	X	X		X	
EKHLAS OMAR		X	X	X			
OMAR CO. FOR CONSTRUCTION		X	X	X			
OMAR CO. FOR CHEMICALS AND PETROLIUM MATERIALS		X	X	X			
SAMIR OMAR CO.		X	X			X	
MOHMMAD OMAR CO.		X	X	X			
MAHMOUD OMAR CO		X	X	X			
OMAR SYRIAN CO. FOR WOOD AND MATERIALS CONSTRUCTION		X		X			
OMAR CO. FOR BUILDING		X	X			X	
OMAR CO. FOR SETTLING		X		X		X	
OMAR CO. FOR THREADS		X			X	X	
OMAR CO. FOR FRAMES		X	X	X		X	
OMAR CO. FOR DEVELOPMENT		X	X	X		X	
SAMIR OMAR AND BARTNER CO.			X	X		X	
SAMIR OMAR					X	X	
OMAR CO. FOR TRACTORS			X	X		X	
OMAR CO. FOR AGRICULTURE			X	X			
OMAR TRADING CO.			X	X			
OMAR CO. FOR PLOUGHS			X	X			

SAMIR OMAR					X	X	
OMAR CO. FOR TRACTORS			X	X		X	
OMAR CO. FOR AGRICULTURE			X	X			
OMAR TRADING CO.			X	X			
OMAR CO. FOR PLOUGHS			X	X			
OMAR NATIONALIST CO.				X			
MAHA OMAR			X	X			
AMERAH OMAR			X	X			
OMAR CO. FOR BUILDING MATERIALS				X			
OMAR ALIMENTARY CO.			X				
HAYSAM OMAR CO. & HIS PARTNERS							X
KHALED OMAR CO.					X		X
HAYSAM CO. FOR IMP & EXP.		X					
OGHARET TRADING CO.		X	X	X		X	

Telefoanele membrilor familiei lui Omar Hayssam din Siria și firmele acestora.

După arestarea teroristului Omar Hayssam, pentru infracțiuni de natură economică în 2005, ne-am lămurit cu toții că atunci când vine vorba de colaboratorii, protejații și partenerii de „afaceri" ai serviciilor secrete, justiția cântărește cu altă măsură. Astfel, fiindcă nu a căzut la pace cu puterea portocalie, dintr-o dată, Hayssam a fost arestat și judecat pentru infracțiuni mult mai grave decât cele economice - răpire și terorism. Cam așa stau lucrurile în mai toate cazurile sensibile declarate de siguranță națională. Că este vorba despre trimiterea în judecată a foștilor șefi ai SRI Radu Timofte și Dumitru Zamfir sau de arestarea omului de afaceri sub acoperire Puiu Popoviciu și a complicilor săi de la DGIPI, Petre Pitcovici și Cornel Șerban, sau de cazul Cătălin Voicu, toate aceste dosare fac subiectul negocierii sau șantajului dintre infractorii cu grade și puterea politică. De ce? Pentru că, după ce sapă prin mlaștina jafului național, procurorii dau de regulă peste „tovarășu' gradu'". Așa că, magistrații, dacă nu sunt și ei tot acoperiți, au două posibilități: se supun ordinelor SRI sau pleacă din dosar.

Documentele extrase din dosarul „Armamentul", dovedesc ce anume stă de fapt în spatele arestării și judecării lui Mustafa Tartoussi, proprietarul navei Iman T cu care procurorii spun că ar fi ieșit din țară Omar Hayssam. Mai precis, este vorba de trafic și contrabandă cu armament din Serbia către zona arabă, destinația Egipt fiind mai mult ca sigur una falsă. Culmea, nava Iman T era verificată și avea OK-ul ofițerilor SRI, care știau ce transportă.

Dar cel mai interesant lucru de remarcat este faptul că Iman T naviga sub pavilion nord-coreean. Ceea ce ne aduce aminte că în septembrie 2006, Israel distrugea (în urma unui raid în nordul Siriei) o centrală nucleară construită cu tehnologie adusă din... Coreea de Nord. Cine și mai ales cu ce o fi transportat componentele reactorului nuclear până în portul Tartous, un fel de zonă liberă a clanului Tartoussi?

O parte din documente au fost publicate în presa centrală și inserate în primul volum **Puterea din Umbră**. La data aceea nu știam că fac parte din dosarele SSID Armamentul. Setul întreg de documente din dosarul 628 au fost depuse de jurnalistul Sorin Roșca Stănescu la Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională din Senatul României, în anul 2009, apoi au apărut în presa centrală sub numele de afacerea „Egipt".

Aceste informații trebuie privite cu multe rezerve, având în vedere metodele de contrabandă cu armament folosite de infractori. Și cea mai folosită metodă, inclusiv de serviciile secrete, este cea a end-userului fals. Adică destinatarul din documente care nu corespunde cu cel real.

Țări ca Mauritania, Yemen sau Nigeria figurează pe lista traficului cu armament ca falși destinatari, echipamentele militare ajungând în realitate în Irak, Columbia sau Iran, în mâinile facțiunilor teroriste. Acestea sunt elementele reale care stau în spatele dosarului secretizat „Răpirea din Irak", din care au fost disjunse dosarele „Armamentul" și „Fuga lui Hayssam", „Busuioc" sau „Viktor Bout". Omar Hayssam și Muhammad Munaf au oferit anchetatorilor români și americani informații precise care au dus la destructurarea unor importante rețele de trafic internațional cu armament provenit din stocurile românești, dar și din țările ex-sovietice.

„Omar a spus că armele furnizate lui Saddam Hussein, în special între 2000 și 2002, veneau din Transnistria, intermediate de Anatolie Josanu și Ion Busuioc și livrate de o companie moldovenească, Jet Line, în proprietatea lui Viktor Bout, care avea un cuvânt greu de spus în rețeaua ilegală a traficului de armament. Ei cereau ca documentația privind utilizatorul final să fie certificată de Yemen", povestește Nastasiu.

Fasc. 1 (p.)

PERMIT

Pentru transbordarea de armamente, munitii si alte produse militare pe teritoriul României

PERMIT

for transshipment of armaments, ammunition and other military goods on the territory of Romania

Nr. RO - AC - 2.0035

Se acordă dreptul de a efectua operațiunea de transbordare de produse militare, solicitată prin cererea nr. A11/1845 / 18.03.2008 în condițiile definite de prezentul permis:

Following the application number A11/1845 / 18.03.2008 *the transshipment of military goods on the territory of Romania is allowed in the terms defined by this permit:*

1. Titular / ***Transshipment entitled:***

S.C. BREAK BULK SERVICES S.R.L.
Adresa: str. George Enescu nr. 31, cod 900692, Constanța, județ Constanța, tel. 0241.630775, fax: 0241.693204
înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. J13/804/98.

2. Exportator/ ***Exporter.***

BETRAM EXPORT-IMPORT
PREDUZECE ZA SPOLJNU UNULRASNJU
TRGVINU, TURIZAM I USLUGE D. KONCAR 3
BELGRAD, SERBIA

3. Importator/ ***Importer:***

HELIOPOLIS CO. FOR CHEMICAL INDUSTRIES
23 TALAAT HARP STREET, P.O. BOX NO. 9
CAIRO, EGYPT

4. Expeditor/ ***Shipper:***

BETRAM EXPORT-IMPORT
PREDUZECE ZA SPOLJNU UNULRASNJU
TRGVINU, TURIZAM I USLUGE D. KONCAR 3
BELGRAD, SERBIA

5. Destinatar final / ***End user:***

HELIOPOLIS CO. FOR CHEMICAL INDUSTRIES
23 TALAAT HARP STREET, P.O. BOX NO. 9
CAIRO, EGYPT

6. Agentul de încărcare / descărcare / ***Loading / unloading company:***

S.C. BREAK BULK SERVICES S.R.L.
Adresa: str. George Enescu nr. 31, cod 900692, Constanța, județ Constanța, tel. 0241.630775, fax: 0241.693204

7. Locul și data când se efectuează transbordarea / ***Place and date of transshipment:***

B.V. Constanța
Port Constanța - 23.03.2008 - 24.03.2008

8. Transportator și mijlocul de transport de pe care se face descărcarea / ***Carrier and means of transportation to be unloaded:***

BULLET d.o.o.
Tetovska 9, Belgrad, Serbia
RUTIER
Nr. 620 DS/68-26 BG

9. Transportator și mijlocul de transport pe care se face încărcarea / ***Carrier and means of transportation to be loaded:***

nava maritimă - IMAN T sau CARINA I.

10. Detalii privind produsele militare transbordate / ***Details on transshipped military goods:***

Produse militare din categoria ML 3:
1000 buc. bombe cal. 82mm (*1000 pcs. mortar bombs cal. 82 mm*)
500 buc. bombe cal. 60 mm (*500 pcs. mortar bombs cal. 60 mm*).
Total piese: 1500 buc. ;242 cutii de lemn distribuite pe 8 paleți într-un container x 20' DV.
Greutate netă de explozibil: 1145 kg, greutate netă / brută: 4960 kg / 8460 kg.

NOTĂ: Se prelungește perioada de valabilitate a operațiunii aprobate prin permisul nr. RO-AC-2.0034.

GUVERNUL ROMÂNIEI · AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL EXPORTURILOR

Emis la / *Issued on* 20.03.2008
Valabil de la data de / *Valid from* 23.03.2008 până la / *until* 24.03.2008

Persoana autorizată / *Authorized person*
Funcția / *Title* DIRECTOR
Numele și prenumele / *Full name* PAUL PĂSNICU
Semnătura / *Signature*
Ștampila / *Stamp*

PTB 0400962

Transporturi de armament în vizorul procurorilor DIICOT în dosarul 628.

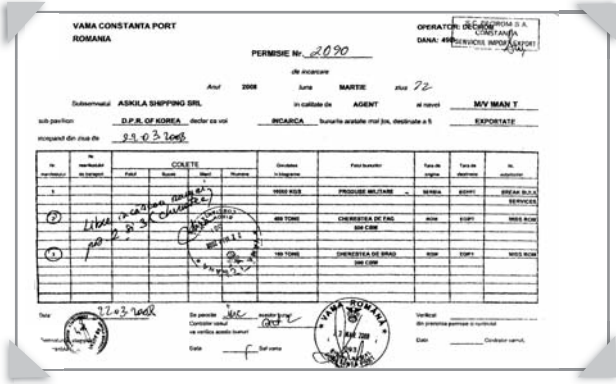

VAMA CONSTANTA PORT
ROMANIA

OPERATOR DECLARE
DANA: 49

PERMISIE Nr. 2090

de incarcare

Anul 2008 luna MARTIE ziua 22

Subsemnatul ASKILA SHIPPING SRL in calitate de AGENT al navei M/V IMAN T

sub pavilion D.P.R. OF KOREA declar ca voi INCARCA bunurile aratate mai jos, destinate a fi EXPORTATE

incepand din ziua de 22.03.2008

Nr. marcilor	Nr. marcilor de control	COLETE Fel/I	Specificarea	Masa	Numarul	Greutatea in kilograme	Felul bunurilor	Taxa de origine	Taxa de destinatie	Nr. autorizatiei
1						9900 KGS	PRODUSE MILITARE	-	SERBIA	800/P1	DREAM SUN SERVICES
2						400 TONE	CHERESTEA DE FAG 500 CBM	ROM	EGIPT	9003 ROM
3						100 TONE	CHERESTEA DE BRAD 300 CBM	ROM	EGIPT	9003 ROM

Data 22.03.2008 Se permite Controlor vamal Data Semnatura

VAMA ROMANIA 1 MAR 2008

Verificat Data Controlor vamal

3
(P)

ASKILA SHIPPING LTD CONSTANTA

SHIPPING AGENCY FORWARDING CHARTERING SHIPMANAGEMENT BROKERAGE

PHONE : 00 40 241 619983 / 619514 FAX : 00 40 241 619960 TELEX : 14703 ASKILA R
e-mail: askila@seanet.ro.

NR. 18 / 21.03.2008

CATRE,

POLITIA DE FRONTIERA – CONSTANTA PORT
M/V IMAN T- DANA 50

PRIN PREZENTA IN CALITATE DE AGENTI AI NAVEI SUS MENTIONATE , CARE VA SOSI IN PORTUL CONSTANTA LA DAT DE 22.03.2008 , VA FACEM CUNOSCUT CA LA BORDUL ACESTEIA SE VA INCARCA UN CONTAINER CE CONTINE ARMAMENT.

VA ATASAM IN COPIE FACTURA SI CERTIFICATUL DE INSPECTIE.

CU STIMA,
ASKILA SHIPPING S.R.L.

ORIGINAL

CARRIERS: MEDITERRANEAN LINE INC. - DELAWARE - USA

SHIPPER :
BETRAM EXPORT - IMPORT
PREDUZECE ZA SPOLJNU I UNUTRASNJU TRGOVINU,
TURIZAM I USLUGE
D. KONCAR 3 BEOGRAD.
SRBIJA

MARINE **BILL OF LADING**
B/L NO.8

CONSIGNEE:
TO THE ORDER OF ALEXANDRIA COMMERCIAL AND MARITIME BANK
CAIRO BRANCH, EGYPT
+202 2578070!

NOTIFY : APPLICAN
HELIOPOLIS CO. FOR CHEMICAL
INDUSTRIES,
P.O. BOX NO. 9 HELIOPOLIS,
CAIRO, EGYPT .
+202 26219081

VESSEL	PORT OF LOADING
M/V IMAN T	CONSTANTA

PORT OF DISCHARGE	FREIGHT	NUMBER OF ORIGINAL B/L
ALEXANDRIA/DEMIATTA PORT	PREPAID	3 / THREE

MARKS AND NOS NUMBER AND KIND OF PACKAGES AND DESCRIPTION OF GOODS GROSS/NET WEIGHT MEASUREME

1. - 1000 MORTAR BOMBS 82mm M86 HE AT 102 EUR PER UNIT.
2. - 500 MORTAR BOMBS 60mm M73P4 HE AT 79 EUR PER UNIT
   AS PER ORDER NO. 42/2006/2007 DTD 17/6/2007
   CIF ALEXANDRIA PORT
   1500 PCS PACKED IN 242 WOODEN BOXES PUT ON PALETE IN ONE CONTAINER 20FT

1x20" cont. 2212872
GROSS: 8.460 KG., NET: 4.960 KG., 8 PALLETS, VOLUME: 13,32 M³
UN 0294 CLASS 1.1F, NET EXPLOSIVE WT.1.145 KG

L/C 207163/98
"CLEAN ON BOARD"
FREIGHT PREPAID
SHIPPING MARKS (PI: 42/2006/2007)
PARTIAL SHIPMENTS PROHIBITED
TRANSHIPMENT PROHIBITED
SHIPPING AGENT IN ALEXANDRIA: HORUS SHIPPING & TRANSPORT S.A.E
TEL/FAX: 0020348133362 - MOB: 0020122470745 "MR. HANY ZEDAN"
ADDRESS: 15 ELNASR ST., ELMANSHIA, 5TH FLOOR, Apart. 502, ALEXANDRIA, EG.

FREIGHT DETAILS CHARGES ETC.

Good shipped on board in apparent good order and condition weight measure, quality, conditions, contents and value unknown for carriage to the port of discharge or so near thereto as she may safely get, the above goods which are to be delivered in the like good order and conditions
as the aforesaid Port of discharge unto Consignees of their Assigns, they paying freight, as the note on the margin plus expenses incurred in accordance with the provisions contained in this Bill of Lading Otherwise subject to the terms and conditions stated overleaf.
In witness whereof, the Master of said ship has affirmed to the above stated number of original Bills of Lading all of the tenor and date one of which being accomplished the others to stand void.

PLACE AND DATE OF ISSUE:
CONSTANTA, 27.03.2008

SIGNATURE :
THE MASTER of m/v IMAN T
RAMEZ HADDAD

4

JURNAL DE BORD (LOG BOOK)

ALEXANDRIA DATA ..05.04.2008 SAMBATA

REMARCI

- MAREA MEDITERANA , VANT PUTERNIC, VIZIBILITATE BUNA , CER NOROS, POZITIE GPS 36° 22.8 N 26° 49

- VANT PUTERNIC , MAREA AGITATE , CER NOROS, VIZIBILITATE BUNA, GPS 35°55 N 027°18,8

35° 55 / N 027 18.8 E A/C 156° T

NAVA IMAN T (PAVILION MOLDOVA) A FOST INSPECTATA (VIZITATA) DE CATRE MINE INTRE ORELE 15:00 SI 18:00 IN DATA DE 05 APRILIE 2008.
AM EXAMINAT ACTELE / HARTIILE REFERITOARE LA NAVA SI LA MARFA PUSE LA DISPOZITIE DE CATRE COMANDANTUL NAVEI , SI AM CONSTATAT CA VOIAJUL ESTE LEGAL, CIRCUMSTANTE CARE AU FOST RAPORTATE CATRE....., CARE A PERMIS NAVEI IMAN T SA-SI CONTINUE VOIAJUL.

U.S.NAVY

INTRAT 05 APRILIE 2008, 18:05 ORA LOCALA

POZITIE 35° / 19 N 27 ° 39.6 E

DATORITA VREMII NEFAVORABILE , FURTUNA 8B, CURS ALTERNANT, FACE SA DEVIEZE CURSUL.

Traducere libera

Anexă

Dl. Viorel IPATE	*secretar II*

Rio de Janeiro: *rue Cosme Velho nr. 526*

Dl. Dumitru DIACONU	*viceconsul*
Dl. Iosif ALB	*consilier economic*

REPUBLICA BULGARIA

Sofia: *4, rue Sitniakovo*

Dl. Alexandru PETRESCU	*ambasador extraordinar şi plenipotenţiar*
Dl. Sterian MLADIN	*consilier*
Dl. Aurelian MIHAI	*secretar I*
Dl. Mihai Alexandru ILIESCU	*secretar II*
Dl. Cornel VIŞOIU	*secretar II*
Dl. Ion OFRIM	*consilier economic*
Dl. Emil MARINESCU	*secretar economic I*

REPUBLICA BURUNDI

Bujumbura: *21, Avenue Pierre Ngendandunwe*

Dl. Nicolae SĂRACU	*consilier economic*

REPUBLICA CAMERUN

Yaounde: *rue 27 Août 1940. Immeuble Société Civile Immobilière Africaine, 2 étage*

Dl. Constantin SCARLAT	*consilier economic*

CANADA

Ottawa: *655, Rideau Street*

Dl.	*ambasador extraordinar şi plenipotenţiar*
Dl. Gheorghe BRAD	*secretar I, însărcinat cu afaceri a.i.*
Dl. Vladimir DIACONESCU	*secretar II*

Declarație

Sunt **MOHAMAD MUNAF**, posesor al pașaportului american nr. 2211, eliberat în America, data nașterii **29.11.1962** în **BAGDAD**, numele tatălui **MUNAF AMIN**, numele mamei **SUAD OMAR**, american, am studiat la facultatea de construcții civile, am lucrat în de comerciant la firma **MANHATAN**, căsătorit, am trei copii, nu am stagiul militar, reședința **ROMÂNIA**, **BUCUREȘTI**, **ALEEA** (?) **SIRETULUI**, nr. 1 A, bl. A 39 B, sc. 2, et. 3, ap. 25.

Am luat la cunoștință că autoritățile americane îl numesc (?) ntează) pe avocatul **GARY NUNN** și sunt de acord să dau această rie în prezența sa și nu am obiecții.

După ce mi s-a adus la cunoștință că trebuie să declar tot ce știu cu la operațiunea de răpire a ziariștilor în **IRAK**, care a avut loc la data 2005 declar următoarele, iar ce declar este adevărat și corect:

Cunosc că după ce autoritățile române au demarat acțiunile legale iva lui **OMAR HAYSSAM** în luna noiembrie **2004**, acesta a început ută grijă cu privire la situația sa financiară, dar și cu privire la situația ală în **ROMÂNIA** și pentru a se sustrage justiției **OMAR HAYSSAM** cerut să accept ca o parte din societățile sale să fie trecute pe numele dar doar cu numele și mi-a spus **OMAR HAYSSAM** (indescifrabil – distinge pe copia xerox) că sunt cetățean american și așa își protejează etățile de autoritățile române.

Eu nu știu sau nu cunosc toate proprietățile pe care **OMAR SSAM** le-a înscris pe numele meu, dar vă pot spune **BUCOVINA** , **IFICENIA** (?).

OMAR HAYSSAM dorea să se prefacă că este bolnav psihic pentru a trage față de autoritățile române și de mâna legii și de aceia (?) s-a dus imas la spitalul numărul 9 pentru a obține un Certificat Medical, care ste că este nebun și asta pentru a nu putea fi închis și mi-a cerut să cu sora mea **MARIAM**, care este doctor psihiatru la **LONDRA** și să-i unoștință cu ea pentru a obține un Certificat Medical de la ea, de nea care să ateste faptul că este bolnav psihic, dar acest lucru nu este rat.

Cunosc că **HAYSSAM OMAR** a vorbit cu aceasta la telefon, iar după i-a trimis **MARIAM** prin fax un raport medical și a afirmat că trebuie ă la spital pentru a fi consultat.

Cunosc că **OMAR HAYSSAM** se uita la televizor și era interesat de ia din **IRAK** (indescifrabil – nu se distinge pe copia xerox) dintre care

răpirile de persoane, iar într-o zi ne-am uitat la televizor pe canalul
JAZEERA şi am văzut ştirile cu privire la situaţia ziaristei, care a fost
în **IRAK**.

Eu ştiu de la **OMAR** şi anume rezolvarea problemei marin
români din **YEMEN** că a obţinut multe foloase politice fiind erou i
televiziunii şi-n ziare. **OMAR** mi-a spus că ar dori să stea vort
Preşedintele român **TRĂIAN BĂSESCU** şi că ar dori să fie-n bune
cu acesta, dar ca n-a putut realiza asta niciodată. De asemenea dorea a
lucru şi cu noii reprezentanţi ai statului. Având toate aceste în cap şi v
reportajul cu privire la ziarista italiană răpită-n **IRAK**, iar după o perio
după ce s-a întâmplat tot ce am relatat mai sus, **OMAR** mi-a spus
(indescifrabil – nu se distinge pe copia xerox) să răpească nişte z
români, iar când l-am întrebat de ce, **OMAR** mi-a spus că prin interm
operaţiunii de răpire, pe de o parte, îşi scoate banii din ţară şi anume o
din banii săi, care erau îngheţaţi de autorităţile române şi doresc să prec
că o parte din banii săi sunt pe numele fratelui său prin lege (?) **MI**
NASTURE la banca **FINANCE**, sediul **MOŞILOR**, iar pe de altă par
devină erou pentru că i-a salvat pe răpiţi şi Preşedintele şi statul îl vor
cu ochi buni.

La început am refuzat, dar a insistat să-l ajut în operaţiune şi
promis bani şi o cotă parte în firmele sale. I-am spus că această operaţi
este foarte grea şi mai ales că am plecat din **IRAK** cu mult timp în urm
că nu cunosc pe nimeni acolo şi nici măcar locurile, dar **OMAR** a insista
mai multe ori să-l ajut în această operaţiune şi-mi spunea cum vede
operaţiunea de eliberare a ziariştilor. **OMAR HAYSSAM** întorcându-se
avionul pe care-l va închiria sau cu avionul trimis de statul român şi
ziariştii şi că va scoate deşdaşul (port tradiţional arab) găurit de gloan
afirmând că este singurul care a putut să-i salveze şi că-şi va tăia gâtul
cuţitul pentru ca Preşedintele să vadă că viaţa i-a fost în pericol pentru
salva pe ziarişti şi aşa va exercita presiune asupra autorităţilor sau asup
Preşedintelui **ROMÂNIEI** pentru a se salva de la problemele pe care le a
în **ROMÂNIA**.

Vinerea înainte să plec cu ziariştii în **IRAK** m-a sunat **OMAR** şi as
aproximativ pe la ora 6:00 – 7:00 după masă şi mi-a spus să vin la biroul
MOHAMAD ABU HELMI, doctorul **YASSIN** şi aşa am făcut şi atunci a
cunoscut-o pe **MARI JEAN ION** şi care era bucuroasă pentru că pleacă
IRAK pentru a sta de vorbă (pentru a intervieva) personalităţi irakiene.

OMAR este prieten foarte bun cu tatăl lui **MARI JEAN ION** şi e
unul dintre cei care dădeau sume de bani pentru ca tatăl lui **MARI JEA**
ION să obţină o funcţie (spre exemplu o dată la patru ani) în **PSD**

ROMÂNIA
ALEXE EVA
TRADUCĂTOR
AUTORIZAT

R l-a ajutat foarte mult prin intermediul hainelor pe care era ționat **PSD** și asta pentru că **OMAR HAYSSAM** avea interese și la **BUZĂU.**

OMAR HAYSSAM are relații puternice cu **GABI OPREA,** intele **PSD** (indescifrabil) și din câte mi-a spus **OMAR HAYSSAM** ajutat cu tot ce au avut nevoie pentru alegeri cu o sumă între 600-700 americani și mi-a mai spus **OMAR** că dacă vă păți ceva, să-l sun pe **OPREA** și mi-a spus numărul său de telefon și anume: **0721.121.212,** a spus să nu-l scriu, ci să-l memorez.

Doresc să declar că-n ziua în care am părăsit **ROMÂNIA** ându-ne spre **IRAK** că **OMAR HAYSSAM** mi-a dat prin diul contabilului, numitul **BASSAM** în jur de 10.000 de euro și 8000 u cheltuielile de călătorie și pentru răpire, biletele de călătorie au fost menea plătite de **OMAR HAYSSAM** prin intermediul firmei **NA,** biroul de turism și călătorii a trimis factura pentru bilete prin fax retara biroului lui **OMAR HAYSSAM,** iar în ziua răpirii l-am sunat pe **R HAYSSAM** prin intermediul telefonului său mobil (?) și i-am cerut l trimită o sumă de bani pentru a putea să plătesc răpitorilor. **OMAR** întrebat ce sumă de bani am nevoie și că trebuie să-l sun pe fratele său **MIR** în **SIRIA** pentru a-mi spune ce să fac pentru a intra în posesia i de care era nevoie și l-am sunat pe **SAMIR** și mi-a spus să sun descifrabil – nu se distinge pe copia xerox) în **BAGDAD** și el îmi da o de bani în cuantum de 10.000 $. Nu am avut timp să contactez soana și nu am avut timp să fac asta pentru că era ziua răpirii.

Când am fost în **IRAK** în anul 2003 **OMAR** mi-a cerut să întreb de ia sau să cumpăr **MIRCUR ROȘU** din **IRAK** și că este un comerț reușit va câștiga din această operațiune de vânzare milioane de dolari. Am ebat de aceasta în **IRAK,** dar n-am găsit această marfă **MIRCUR ROȘU** RAK.

Doresc să afirm că **OMAR HAYSSAM** avea o relație foarte bună cu eralul **SORESCU,** fost (?) director sau șef al Poliției române și l-am zut de mai multe ori întâlnindu-se cu **OMAR HAYSSAM** la firma **NHATEN.**

Să ne întoarcem la operațiune de răpire. **OMAR** mi-a dat numărul de fon a lui **OHANISIAN OVIDIU** și mi-a spus să-l sun din partea lui **VIU MIHAI BĂCANU** și să început demersurile pentru operațiunea de care (plecarea în **IRAK**). **OMAR** era prieten foarte bun cu **LIVIU HAI BĂCANU.**

Eu le spusesem ziariștilor că este posibil să fie răpiți în **IRAK,** dar ei u acordat atenție acestui lucru, în special **MARI JEAN** pentru că era

3

îndrăzneață și arzătoare (nerăbdătoare) să plece în **IRAK**. **OMAR** c
cunoștea foarte bine pe **MARI JEAN**.

OMAR mi-a spus, atunci când a planificat această operațiune, că dup
răpire va trebui ca unul dintre răpitori să-l sune și să-i ceară bani și-n caz c
nu va veni cu banii în **IRAK** vor muri toți, eu și ziariștii. În legătura cu
aceasta rămăsese că fratele meu **YOUSEF** și **IBRAHIM** să execute aceast
comandă, iar eu i-am spus lui **YOUSEF**, cum îmi spusese ~~OMAR~~
HAYSSAM să nu sune el (**YOUSEF**) pentru că fusese de mai multe ori în
ROMÂNIA și vocea îi este cunoscută.

OMAR a afirmat că cei care au executat operațiunea de răpire trebuie
să ceară 4 milioane de dolari, iar după negocieri suma va ajunge la 2
milioane dolari și asta pentru că **OMAR HAYSSAM** dorea să scoată din
ROMÂNIA o sumă de bani în cuantum de 2 milioane de dolari afirmând că
va plăti pentru eliberarea ziariștilor (ostaticilor). **OMAR** dorea să obțină (
să intre în posesia) suma de **1000075** euro, ce erau înghețate la bancă, iar
acest lucru semnifică **1400000** dolari americani și restul îl va procura prin
vânzarea unora dintre proprietățile sale până la completarea sumei de 2
milioane de dolari conform cererii răpitorilor, dar acest lucru nu er
adevărat, ci dorea să strângă banii și să-i depoziteze într-unul dintre conturil
sale sau să le trimită-n **SIRIA** și va ajunge în **IRAK** fără suma amintită și n
vor ști autoritățile române unde s-a dus cu această sumă.

M-am dus în **IRAK** împreună cu ziariștii români, precum au
cunoștință și autoritățile române, și acolo l-am întâlnit pe fratele m
YOUSEF și acesta mi-a spus că nu vrea să mă ajute, că nu poate pentru
este răni, că nu este de acord cu acest lucru, că nu poate să-și miște mâna
nu cunoaște pe nimeni.

Eu știm că planul de răpire, care era stabilit (plănuit) de că
OMAR HAYSSAM nu era bun și corect și îl sunam în fiecare zi încerc
să-l determin să uite și să uite de operațiunea de răpire a ziariștilor.

În timpul convorbiri noastre eu și **OMAR HAYSSAM** folose
cuvinte precum pământ, comerț cu mașini și asta pentru a vorbi de ziariș
de operațiunea de răpire ca este o operațiune sortită eșecului și că oamen
IRAK nu sunt corecți (sinceri). Eu afirmam că este posibil ca operați
de răpire să se mărească (să degenereze) și că este posibil ca răpitorii s
respecte înțelegerea cu **OMAR HAYSSAM**, dar ca **OMAR HAYSS**
dorea ca operațiunea de răpire să aibă loc.

Doresc să precizez că **OMAR HAYSSAM** știa că are telef
ascultat de autoritățile române și de aceia folosea 4-5 telefoane
(indescifrabil) cartela **SIM** de mai multe ori și **OMAR** mi-a spu

ALEXE EVA

4

pitorii trebuie să (indescifrabil – nu se poate distinge pe copia xerox) tela SIM atunci când sună să ceară banii pentru a ne elibera.

OMAR mi-a spus că dacă nu voi putea să realizez operațiunea de pire el cunoaște niște oameni în **IRAK** care să facă acest lucru și anume milia **AL-KUBAISI** din **RAMADI** și care acum câteva luni au putut upera un tir, care a fost furat de la **OMAR** de niște irakieni. Eu i-am spus nu cred că va fi lăsat de statul român (autoritățile române)să plece în AK pentru a negocia, iar atunci mi-a spus **OMAR** că va chema eviziunea și presa la aeroport.

OMAR m-a trimis la Ambasada Iordaniei și la Ambasada Irakului ntru a obține vize ziariștilor în cel mai scurt timp posibil. Vreau să afirm **OMAR** a fost prieten bun cu Ambasadorul Palestinian **FUAD AL-TAR** și acesta a vorbit cu Ambasadorul Iordaniei pentru ca viza să le fie rdată ziariștilor în cel mai scurt timp.

Luni, înainte să plecăm în **IRAK**, în prezența lui **OMAR AYSSAM**, l-am sunat pe **YOUSEF** din biroul lui **OMAR HAYSSAM** și m spus fratelui meu că voi veni în **IRAK** însoțit de ziariști și mi-a spus OUSEF să nu vin cu ziariștii în **IRAK** pentru că este periculos atât pentru ine cât și pentru ei în **IRAK**. **OMAR HAYSSAM** asculta acest dialog și i-a spus să las totul în voia lui allah și să plec în **IRAK** și-ți voi da bani și cotă parte din firmele mele și vei deveni (indescifrabil – nu se poate stinge pe copia xerox) dacă mă ajuți în operațiunea de răpire.

OMAR mi-a spus că el va suporta toate cheltuielile pentru a merge cu ariștii în **IRAK**, dar că trebuie ca eu să afirm în fața ziariștilor că trebuie să ătesc eu, aceasta dar și mai trebuia să afirm că mă voi duce în **IRAK** cu eabă, dar acest lucru nu este adevărat și am rămas surprins când i-am spus i **MARI JEAN** că voi plăti, iar ea mi-a spus să las lucrurile așa pentru că ă știe cine va plăti și doresc să precizez că aceste discuții, care au avut loc i **MARI JEAN** și **OMAR** au avut loc după întâlnirea noastră de la **ABU ELMI**.

Eu știu că pentru a-și rezolva problemele **OMAR HAYSSAM** l-a zitat de mai multe ori pe **VIOREL HREBENCIUC**, iar acest lucru s-a mplat în martie înainte de plecarea mea în **IRAK**. Odată l-am condus pe **MAR HAYSSAM** acasă la **VIOREL HREBENCIUC** (indescifrabil – nu distinge pe copia xerox) o vilă aproape de magazinul Victoria, iar cu șina ajungi în două minute sau trei de la Casino Victoria. Nu am fost zent când au discutat cei doi pentru că am așteptat în mașină (pentru că **MAR HAYSSAM** a stat în casa lui **HREBENCIUC** aproape o oră), iar -una din zile l-am condus pe **OMAR HAYSSAM** pentru a se întâlni cu **IOREL HREBENCIUC** la un restaurant în spatele **PD**-ului și l-am lăsat

5

în faţa restaurantului şi am plecat pentru că dorea să-l întâlnească p[e] **HREBENCIUC**, iar după ce s-a întâlnit **OMAR** cu **HREBENCIUC** s-[a] întors supărat şi mi-a spus că **HREBENCIUC** i-a cerut un milion de dolari americani pentru a-i rezolva problemele cu autorităţile române (cu statul român). **OMAR** mi-a spus că s-a obosit foarte mult pentru a obţine un milion de dolari şi că a durat foarte mult şi că nu doreşte să-l dea aşa.

Am procedat la a-l suna pe cumnatul meu **IBRAHIM** şi i-am cer[ut] acestuia să găsească persoane (oameni) pentru a pune în aplicar[e] operaţiunea de răpire. **IBRAHIM** mi-a spus că este foarte greu, dar că v[a] încerca, iar luni înainte de a avea loc operaţiunea de răpire a sun[at] **IBRAHIM** şi mi-a spus că a găsit persoane (oameni), care să execut[e] operaţiunea, dar că aceia au cerut suma de 30.000 de dolari americani, 15.000 înainte şi 15.000 după pentru a executa operaţiunea. Fratele me[u] **YOUSEF** m-a însoţit la întâlnirea cu **IBRAHIM**, iar cu **IBRAHIM** se af[la] şi **HAJI** şi i-a cerut să mă răpească împreună cu ziariştii pentru 4,5 zile până vine **HAYSSAM OMAR** în **IRAK** şi i-am spus lui **HAJI** că dorim să locuim în bune condiţii, cafea, apă, apă caldă la duş şi-n acelaşi timp am afirmat ca **MERI JEAN** este soţia mea pentru a nu i se face acesteia vreun rău.

HAJI mi-a spus că după executarea operaţiunii de răpire, el doreşte să lucreze în **ROMÂNIA** şi că el va (indescifrabil – nu se distinge pe copia xerox) sau să trimită marfă din **INDIA** sau **CHINA**. **HAJI** a acceptat să execute operaţiunea de răpire şi mi-a spus că el va (indescifrabil – nu se distinge pe copia xerox) după aceia.

În ziua răpirii (indescifrabil – nu se distinge pe copia xerox) la ora şapte, aflându-mă cu ziariştii români într-un loc aproape de (indescifrabil – nu se distinge pe copia xerox) irakiano-română pentru întâlnire (interviu), m-a sunat **IBRAHIM** şi mi-a spus să vin cu ziariştii cu maşina în cartierul **AL-JAMIA'A** unde va avea loc operaţiunea de răpire şi am auzit în timpul convorbirii telefonice că **IBRAHIM** vorbea cu **HAJI**. M-am deplasat împreună cu ziariştii la locul indicat de **IBRAHIM** şi am văzut maşina în care se afla **IBRAHIM**, după aceia am mers în spatele ei, iar după cinci minute a avut loc (?) operaţiunea de răpire cu ajutorul a două maşini sau mai multe, care mi-au înconjurat maşina şi am fost răpiţi de persoane armate, care ne-au pus în portbagajul maşinii şi ne-au dus la o casă într-un loc, pe care nu-l cunosc, iar acolo mi-a spus **MARI JEAN** că a putut suna în **ROMÂNIA** pentru a spune că am fost răpiţi. Doresc să afirm că atunci când am fost răpiţi **MARI JEAN** era liniştită şi afirma ca totul va fi bine şi că ei (**ROMÂNIA**) ne vor salva. La inceput (indescifrabil – nu se distinge pe

opia xerox) ne respectau şi ne dădeau de mâncare de trei ori pe zi, iar încarea era bună de la restaurant.

Când am ajuns la casa (?) în care am stat prima data ne-au luat tot ce n avut.

Vinerea de dimineaţă, la câteva zile de la realizarea operaţiunii de pire, la ora cinci şi jumătate dimineaţă i-au legat pe **MARI JEAN** şi pe **VIDIU** şi i-au mutat într-un loc pe care nu-l cunosc, iar după două ore m-legat pe mine şi pe **SORIN** şi n-au mutat în alt loc ~~şi am~~ fost puşi în bsolul (beciul) casei şi atunci am văzut-o pe **MARI JEAN**, care plângea pe **OVIDIU**. În acel subsol erau şapte persoane răpite şi anume: **LORENCE O'BNAS**, traducătorul lui **FLORENCE** irakianul **HUSSEIN**, american pe nume **JOHN**, (indescifrabil – nu se distinge pe copia xerox) cărui nume nu-l cunosc, un irakian care lucra pentru americani pe nume **MAR** (?) şi doi irakieni pe care nu le cunosc numele. În a doua zi, anume mbăta dimineaţă l-am întrebat pe **HAJI** de ce ne-a păcălit şi atunci am lizat că într-adevăr am fost răpiţi. **HAJI** mi-a spus că nu este nici o oblemă şi **HAJI** a întrebat-o pe **MARI JEAN** cine este persoana care ide în **ROMÂNIA** anume Preşedintele sau Primul Ministru. Răpirea şi otul că am stat în acel loc n-a fost nimic. (??). După ce ne-au promis că ne r elibera şi au făcut acest lucru în final, ne-au permis să mergem la baie poate avea şi sensul de a face baie) şi le-au dat ziariştilor cadouri ca mintire şi asta ca ei să apară într-o postură favorabilă. Ne-au urcat într-o aşină legaţi la ochi, ne-au pus pe podeaua maşinii şi au pus deasupra oastră o pătură şi ne-au transportat cu maşina pe o distanţă cam de o oră şi mătate spre un loc unde eram aşteptaţi de câţiva membrii ai ambasadei mâne.

Doresc să mai adaug la declaraţia mea că am declarat (vorbit) de uă persoane distincte numite **HAJI**, primul **HAJI** a ajutat la operaţiunea răpire, iar al doilea **HAJI** din ziua răpirii până la eliberare.

În majoritatea timpului am fost păziţi de două persoane, pe unul îl ema **ABU AHMED**, brunet, de statură medie, are mustaţă (indescifrabil – u se distinge pe copia xerox), care a afirmat că este poliţist şi că este ătorit şi are zece sau unsprezece copii şi că familia sa locuieşte în AMADI, al doilea este **AMER**, are în jur de 30 de ani, slab, înalt, era etenul nostru, se juca cu noi şi spunea că ştie (indescifrabil – nu se tinge pe copia xerox).

Doresc să precizez că după ce am fost răpit şi-n timp ce mă aflam în rtbagajul ambasadei (??!!!) am încercat să sun la ambasadă română, după mă sunaseră, dar linia era ocupată.

După două zile şi după ce am constatat că **OMAR HAYSSAM** [illegible] venit în **IRAK**, ne-am speriat pentru că aşteptam să fim eliberaţi. **AME** ne-a spus că putem fugi, dar ne-a cerut să-l ajutăm să obţină azil **ROMÂNIA**, dar ziariştii au refuzat acest lucru de teama să nu fim ucişi timpul în care fugim.

Când am fost răpiţi în prima casa ne-a filmat unul din persoanele **HAJI** cu paşapoartele în mână, el ne-a filmat cu camera prop (indescifrabil – nu se distinge pe copia xerox – posibil sirieni (??). cunosc această persoană, nu ştiu cum-l cheamă şi nu ştiu nimic de acesta.

Doresc să afirm din nou că după răpire la o zi, două o persoană, n cunosc numele şi nici nu s-a prezentat, ne-a întrebat şi ne-a cerut să prezentăm personal şi adresa şi adresa de la serviciu şi relaţia noastră presă şi dacă o persoană (**OVIDIU**) ştia limba rusă şi dacă presa **PRIM TV** şi **ROMÂNIA LIBERĂ** sunt patronate de firme sau persoane de orig evrei sau dacă o persoană a vizitat **ISRAEL** şi după aceia **AMER** şi A **AHMED** paznicii noştri, despre care am mai menţionat, ne-au spus că e un ziarist de la canalul **AL-ARABIA** sau că lucrează cu **AL-ARABIA** şi cunosc alte lucruri despre această persoană, dar doresc să afirm că acea persoană nu ne-a pozat şi nici nu ne-a filmat.

Dau această declaraţie şi sunt de acord cu ce am afirmat şi semn această declaraţie după ce m-a fost citită declaraţia, pe care am scris-o mâna mea şi prin acordul meu nefiind obligat să fac acest lucru în prezen traducătorului autorizat **EVA ALEXE** şi-n prezenţa avocatului **GAR NUNN**. Nu s-au exercitat asupra mea presiuni nici fizice şi nici psihice şi mi-au promis nimic.

Cer autorităţilor (statului) şi însăşi Preşedintelui să mă ajute pentru mă putea reîntoarce în **ROMÂNIA** alături de familia şi de copii mei.

Eu recunosc şi cer îngăduinţă autorităţilor române şi ajutor pentru **OMAR HAYSSAM** m-a obligat şi s-a folosit de mine în această operaţiun

N.L- Traducerea a fost realizată după copie xerox, iar datorită aptul că pe copiile xerox nu a apărut vreo numerotare a unei pagini, traducerea fost realizată încercând să respecte succesiunea faptelor.

ROMÂNIA MINISTERUL JUSTIŢIEI TRADUCĂTOR ALEXE EVA

8

Una dintre declaraţiile teroristului irakian Muhammad Munaf despre partenerul său Omar Hayssam şi relaţiile acestuia.

Frații Omar au chiar și site dedicat firmelor deținute de familie în Siria.

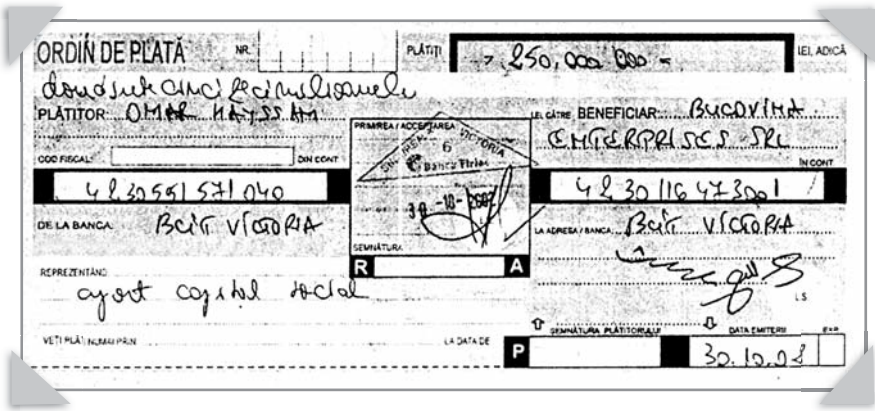

Contul personal al lui Omar Hayssam la Banca Comercială Țiriac.

„Arestarea lui Bout de ieri a fost rezultatul strânsei colaborări între Poliția Regală Tailandeză și DEA. De asemenea, au mai colaborat în această operațiune de punere în executare internațională Poliția Română de Frontieră, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Corpul de Poliție Curaçao din Antilele Olandeze și Serviciile Secrete ale Poliției Naționale Daneze".

6 martie 2008
DEA
GARRISON COURTNEY
Biroul de Relații cu Publicul

2

LORZII RĂZBOIULUI

Asta-i lipsea președintelui Traian Băsescu! După arestarea celui mai celebru traficant de armament din lume Viktor Anatolievici Bout, preferatul serviciilor secrete românești (pentru colaborare în operațiuni speciale), extrădarea cunoscutului traficant de armament Shimon Naor a căzut ca un trăsnet peste palatul Cotroceni. Autoritățile franceze aproape că ni l-au îndesat pe gât pe cel pe care serviciile secrete române s-au făcut că-l scapă peste graniță în 1999, contrabandistul morții Naor. De ce avea Băsescu o problemă cu aducerea cetățeanului româno-israelian Shimon Naor, alias Simen Herscovici în țară? Simplu. Returnarea acestuia după mai bine de 10 ani în România dovedește că există șanse de extrădare a teroristului Omar Hayssam. Și atunci să vezi dezvăluiri! De altfel, în luna aprilie 2011, Parchetul General sirian a făcut primii pași în acest sens, în dosarul Volvo, apărând o scrisoare oficială care certifică încarcerarea lui Hayssam pe o perioadă de 4 ani în Siria, pentru „colaborare cu Israel". Despre informațiile oferite de Omar Hayssam serviciilor secrete israeliene am scris pe larg în primul volum al cărții **Puterea din Umbră**.

Deocamdată să ne aducem aminte că, alături de Jeni Mantescu, Ion Menciu sau ofițerul GRU Ion Busuioc, Shimon Naor a fost judecat și condamnat definitiv într-un dosar privind derularea unor operațiuni de export de arme și muniții către țări supuse embargoului internațional. Cum decolau aeronavele lui Naor în perioada noiembrie 1998 - august 1999, burdușite cu armament de contrabandă de pe Baza Militară 90? Cu avizul ministrului Transporturilor de la acea dată, onorabilul Traian Băsescu. Ca și în cazul celebrului Omar Hayssam, amintirile traficantului Naor ar produce un cutremur de proporții în serviciile secrete românești, dar și în interiorul camarilei băsesciene. Reanchetarea traficantului ar redeschide cutia Pandorei pentru mulți pușcăriabili, profitori de pe urma comerțului ilegal cu armament, unii dintre aceștia, aflați astăzi în funcții înalte ale statul român.

Vă dăm numai un exemplu. Numele Shimon Naor apare și în procesul „Țigareta II", desfășurat la Tribunalul Militar Teritorial București. În acest dosar, există o declarație a colonelului SPP Gheorghe Trutulescu, trecută în mod inexplicabil sub tăcere de presa centrală. Trutulescu afirma acolo, că „vămuirea pentru avionul IL-76 a fost rezolvată de un anume Teodorescu". Și tot Trutulescu spunea mai departe că A. Teodorescu ar fi fost ofițer sub acoperire al unui serviciu de informații românești, plantat în Direcția Generală a Vămilor (DGV), pe care îl cunoaște dinainte de 1989, când lucra în „contrainformații". Motiv pentru care, avocații celorlalți inculpați au cerut audierea lui A. Teodorescu în calitate de martor, unul din argumentele invocate de aceștia fiind că securistul Teodorescu ar fi răspuns personal și de efectuarea formalităților vamale din data de 09.07.1997 pentru cursa ITT nr. 7707 a companiei Intertrans Air din Bulgaria, făcută cu avionul AN-12 înmatriculat LZ-ITA. Avionul, fiind declarat transport special al Serviciului de Informații Externe, a primit număr de programare militară tip transport special-cargo și a fost parcat pe platforma militară a Bazei Aeriene Otopeni. În acte, marfa încărcată apărea drept: filtre de apă, corturi, paturi și aparatură destinată ambasadei României din Japonia. În realitate, era vorba de arme românești pentru rebelii Unita din Angola, intermediate de israelieni prin faimosul contrabandist Shimon Naor, cu colaborarea SIE, la fel ca și în „Țigareta II". Vedeți cum se leagă lucrurile? La vremea aceea, speriat, A. Teodorescu a făcut câteva vizite fostului director al Aeroportului Otopeni Gabriel Țară, sugerându-i să secretizeze anumite documente compromițătoare. Când a fost obligat să depună mărturie în fața instanței, Teodorescu n-a vrut să spună absolut nimic despre afacerile SIE cu armament, iar Trutulescu a fost forțat să-și retragă declarația.

Despre A. Teodorescu, istoricul Marius Oprea spunea că în perioada mai-iunie 1998 „își luase tainul de la SIE de pe urma aranjamentului din Vamă a avionului IL-76". Acesta ar fi solicitat firmei imobiliare „ACTIV CONSULTING" oferte pentru cumpărarea a două vile centrale în valoare de 150.000, respectiv 120.000 dolari, a două terenuri în zona Cernica (5000 m.p.) și Băneasa (500 m.p.), „în vederea ridicării unor construcții". Mai târziu, Teodorescu a devenit proprietarul unor vile și apartamente cu suprafețe însumate de peste 800 de metri pătrați. Profitabil traficul internațional cu armament, nu-i așa? Și ilegal în același timp.

În anul 2009, fostul procuror DIICOT Ciprian Nastasiu a afirmat răspicat că Băsescu acoperă crima organizată în România. Scandalul a explodat în presă, după ce jurnalistul Sorin Roșca Stănescu l-a acuzat pe fratele președintelui, Mircea, de contrabandă cu armament. Nastasiu și Roșca aveau dreptate - lupul își schimbă funcțiile în stat, dar năravul ba. Iată numai câteva operațiuni de trafic de arme (executate de israelieni în state supuse embargoului ONU), despre care unii ofițeri de contrainformații au date că ar fi fost derulate cu știința ministrului Transporturilor de la acea dată:

- transportul special din 12.02.1997, când pe platforma militară Otopeni a fost încărcat cu arme un IL-76, înmatriculat în Ucraina, operat de Acvila Air;

- transportul efectuat în 17.02.1997 de aeronava AN-12, închiriată de ATS, cu trapă a companiei Balkan Air. Transportul a constat din sute de lăzi cu muniție, care au ajuns la organizația UNITA;

- transportul din 20.02.1997, cu un B707 înmatriculat în Cipru cu numărul 5B-DAZ, aparținând firmei liberiene Occidental Airlines;

- transportul din 24.02.1997, când intra la încărcat pe platforma militară aeronava 9G-JNR.

Nota Ofițerului

Cel mai dezastruos pentru Traian Băsescu este faptul că în calitate de ministru al Transporturilor, în cadrul anchetei administrative din cazul „Țigareta 2", a falsificat documente oficiale pentru ca din contrabanda cu arme să se ajungă la un trafic de țigări, acoperindu-i astfel pe adevărații făptuitori, printre care și pe cel care se află în spatele firmei de brokeraj aeronautic Quick Aero Services, motivul fiind acela că era interesat ca traficul cu arme să continue. (vezi facsimilul atașat care demonstrează că după ce valurile generate de „Țigareta 2" s-au estompat, traficul cu arme a fost reluat, cu aceiași protagoniști). Creierul afacerii era cel care avea drept de semnătură pentru a face plățile, adică Shimon Naor. Toate ordinele de plată emise de Q.A.S. sunt pe numele Simon Herscovici sau Naor. Deschideți albumul la „Țigareta 2" și veți găsi facsimile cu ordine de plată ale QAS: https://www.semperfidelis.ro/e107_plugins/autogallery/autogallery.php

Viktor Bout: Game Over!

Cum era de așteptat, imediat ce campania electorală de la sfârșitul anului 2009 s-a încheiat, afaceri ca „Răpirea din Irak" și „Armamentul" (în care sunt implicate autoritățile române până la cel mai înalt nivel) au intrat într-un con de umbră.

Deși jurnalistul Sorin Roșca Stănescu a intuit bine legăturile dintre Președinția României și traficanții de armament, dezvăluirile despre traficul ilegal cu muniție au luat-o într-o direcție oarecum greșită. Am toate motivele să cred că diversiunea Mircea Băsescu - mare traficant de arme, a avut darul să acopere nume grele de politicieni, afaceriști sau generali implicați. Și nu vorbim aici doar despre ai noștri. Cel mai bun exemplu este Viktor Anatolievici Bout.

Presa centrală s-a mulțumit doar să pomenească faptul că la acțiunea de reținere a traficantului au participat și ofițeri români sub acoperire. De fapt, arestarea lui Bout cu surle și trâmbițe, în 2008 la Bangkok, este rezultatul interceptărilor autorizate de Curtea de Apel București și al colaborării internaționale în dosarul complex „Armamentul".

Informațiile oferite de teroristul american Muhammad Munaf și de partenerii de afaceri ai lui Bout - Omar Hayssam și Ivan Busuioc au fost cruciale, mai ales că pe măsură ce procurorii DIICOT intrau în măruntaiele tenebroaselor afaceri ale traficanților, Serviciul Român de Informații și-a retras orice sprijin. Ba mai mult, se pare că SRI a făcut tot posibilul să bage bețe-n roate anchetatorilor. Surse din serviciile secrete afirmă că ofițerii Departamentului Antidrog - Drug Enforcement Administration (DEA) SUA au lucrat circa o lună în birourile DIICOT (ianuarie - februarie 2008), alături de procurorii Ciprian Nastasiu, Angela Ciurea și de o seamă de cadre ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră Român (IGPFR). SRI a fost exclus total din operațiunile referitoare la Viktor Bout. Motivul? Simplu, Bout și Naor făceau contrabandă cu armament cu acceptul serviciilor secrete, folosind aeronave și personal românești. SRI și celelalte instituții de forță implicate, nu au informat Ministerul Public despre acțiunile contrabandiștilor, ascunzând toate operațiunile speciale efectuate în spațiul african și America Latină. Ofițerii care lucrau la dosar își amintesc faptul că, în lipsa informărilor SRI și SIE, la început, procurorii au crezut că Bout este rachet moldovean sau că s-ar fi născut în Ucraina. Nu s-au lămurit pe deplin nici astăzi. Există informații că pe traficant îl cheamă de fapt Bouț, este de origine română din Maramureșul Istoric, regiunea Transcarpatia - Ucraina din satele Boutul Mic sau Boutul Mare. Numele Bout sau Bouț este frecvent întâlnit și în nordul României, în localitatea Rona de Sus Maramureș, de unde se trage și fostul ofițer de Securitate Gheorghe Bout, ieșit recent la pensie din cadrul D.G.I.P.I. (fost U.M. 0215) cu gradul de general.

Nota Ofițerului

...VB a fost arestat datorită interceptărilor autorizate de Curtea de Apel București în dosarul de armament. Au stat cei de la DEA o lună la șefii DIICOT în birou (ian.-febr. 2008), iar Angela și Ciprian au muncit la foc continuu 30 de zile, cu o echipă de la IGPFR și cu DEA. Care SRI?! Am chemat noi doi ofițeri, ca să nu fie discuții, cum fuseseră la Busuioc. Unul din ei e la pensie acum, undeva în Argeș, iar de celălalt nu am mai auzit după încheierea operațiunii. Departamentul de Stat a transmis mulțumiri oficiale la DIICOT pt. acțiunea cu VB, iar Kovesi și Olaru nu au dat nici comunicat de presă...cică doar nu a auzit nimeni de Viktor Bout, cine o mai fi și ăsta!!! Era un citat... A dat IGPFR comunicat (în Cotidianul, parcă) și s-a ofticat K rău...

S-a scris mult despre traficantul Bout, personaj legendar al contrabandei internaționale cu armament. În SUA s-a turnat „Lord of War", un film de succes bazat pe povestea vieții lui, cu Nicholas Cage în rolul principal. Totul părea ireal, o poveste hollywoodiană de succes, până când Omar Hayssam arestat pentru răpirea unor cetățeni români în Bagdad a vorbit. Anchetatorii au aflat amănunte despre afacerile încheiate de rețeaua lui Omar cu regimul Saddam Hussein după 2000, când împreună cu alți ofițeri din fostele state sovietice duceau arme în Irak sau căutau să achiziționeze mercur roșu. Echipamentele militare de contrabandă, muniția pentru mortiere și zeci de motoare pentru aeronavele MIG 29 se cărau prin compania aeriană moldovenească Jet Line, aparținând lui Bout. Utilizatorul final declarat la ANCESIAC era bineînțeles unul fals - Yemen. Mii de pistoale mitralieră cu destinația în acte Uganda, ajungeau în realitate în Nigeria.

Americanii l-au luat în vizor pe Viktor Bout în 2004 când acesta furniza armament în Liberia și i-au pus capac de abia în aprilie 2008 la Bangkok, cu ocazia unei afaceri-capcană cu rachete sol-aer, mitraliere și alte echipamente militare de proveniență sovietică pentru organizația teroristă FARC din Columbia. De fapt, o cursă întinsă de agenții DEA. Bout a fost arestat în sala de conferințe a hotelului Sofitel din capitala Tailandei, în momentul în care făcea schemele operațiunii de trafic de armament sub ochii agenților acoperiți DEA. Se pare că în momentul arestării Bout ar fi spus doar atât: „Game Over". Pentru reușita arestării traficantului rus, Departamentul de Stat al Statelor Unite a transmis mulțumiri oficiale DIICOT. Cuplul Kovești-Olaru a trecut totul sub tăcere. Presa nu a primit nici un comunicat oficial de la Ministerul Public în acea perioadă. Singurele informări au parvenit de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, instituție care a avut oameni implicați direct în cercetări. Nastasiu spune că după arestarea lui Bout, americanii ne-au furnizat „o documentație detaliată" cu privire la activitățile traficantului cuprinzând date, nume, oameni de afaceri, firme, diplomați, ofițeri și foști ofițeri aparținând unor servicii secrete. Și pentru că gravitatea activităților ilegale derulate pe teritoriul României depășea orice imaginație, procurorii DIICOT au sesizat de urgență Direcția Generală de Informații a Apărării (DGIA).

Ca prin farmec, în lunile ce au urmat arestării traficantului Bout, în cotidianul Evenimentul Zilei a apărut o scurgere de informații fără precedent, cuprinzând rapoarte ale serviciilor secrete (mai ales din interiorul Direcției de Informații Militare - DIM/J2 și Direcția de Contraspionaj și Siguranță Militară - DCSM, fostă DSM) despre ofițerii români, americani, israelieni și ruși implicați în activități de spionaj, contrabandă și crimă organizată. Serialul găzduit în paginile EVZ s-a numit Cupola. Informațiile, în mare parte secrete, au fost puse pe tavă jurnaliștilor chiar de ofițerii DGIPI care lucrau în dosar alături de procurorii DIICOT. Amenințările, unele chiar cu moartea, la adresa celor care au publicat aceste rapoarte, au culminat cu deplasarea la redacția ziarului a unei delegații de ofițeri din cadrul serviciilor de informații ale Armatei. Serialul Cupola a fost oprit.

Sala de conferințe a hotelului Sofitel din Bangkok.

Dar pentru a ne apropia mai mult de conținutul dosarelor SSID, ascunse de ani buni la Parchetul General (mai ales de dosarul 628/D/P/2005), ar fi cazul să știți câteva nume și firme aflate în vizorul magistraților. Michael Șușak - un apropiat al președintelui Traian Băsescu; Stamen Stancev (KGB cf. SRI sau MI6); Vadim Benyatov (posibil CIA); Vitaly Usturoi, Victor Plahotniuk - acționar la Petrom Moldova; Loratel Cipru, Victoria Bank, Victoria Invest; Oleg Voronin; Josanu Anatolie - fost KGB; Ion (Ivan) Busuioc (GRU).

Firmele străine folosite în tranzacții erau Jetline, Akral UK Ltd, Pointec Technologies. Toate acestea și toți aceștia având conexiuni în Cehia, Scoția, Delaware și Republica Moldova, o mică parte din filiera reală de contrabandă.

Scoțienii (prin comisiile rogatorii DIICOT) și Departamentul de Stat SUA au în continuare în lucru dosarul Bout.

Direcția Antimafia din Torino a informat încă din ianuarie 2008 autoritățile române despre folosirea în spălarea de bani din traficul cu armament a unor certificate de trezorerie false.

Din păcate pentru unii șefi din cadrul Serviciului Român de Informații, filiera rachetelor românești de contrabandă depozitate în bazele militare clandestine din Ucraina (unde șef era mâna dreaptă a lui Viktor Bout) a căzut. Pentru o vreme transporturile planificate de traficanții români pentru organizația FARC din Columbia, Sudan și Orientul Apropiat au fost oprite.

Nota Ofițerului

Putem discuta mult despre But [Bout], pe care și noi l-am considerat a fi racket moldovean, în realitate. Vitaly Usturoi îți spune ceva? Victor Plahotniuk - acționar la Petrom Moldova? Loratel Cipru, Victoria Bank și Victoria Invest, cu conexiuni în Cehia, Scoția și Delaware? Oleg Voronin și Josanu Anatolie - fost KGB, bănuiesc că acum e GRU? Ion (Ivan) Busuioc (GRU), (actualmente în arest, că a cam stricat ploile lui Florinel Coldea în august 2007...) spunea că există o bază militară clandestină în Ucraina unde se aduc rachete „de la Românica" și se planifică transporturi pt. FARQ, Sudan și Orientul Apropiat. Nu știu numele. Cam asta este filiera. Scoțienii (prin comisiile noastre rogatorii) și Departamentul de Stat au în lucru cazul, alături de niște certificate de trezorerie false transmise de Direcția Antimafia din Torino încă din ianuarie.

Contrabanda româno-moldoveană din dosarele DIICOT

Un capitol important din ancheta desfășurată în dosarul 628/D/P/2005 (SSID) se referă la ofițeri sub acoperire din Europa de Est, țările ex-sovietice (mai ales din Republica Moldova și Transnistria), Israel, America de Sud, Africa și Orientul Mijlociu. După 1989, odată cu dizolvarea Uniunii Sovietice, Armata Roșie a fost nevoită să își retragă arsenalul din mai multe țări frățești, acum independente de Moscova. Cum era firesc, armament de diverse tipuri și muniție au fost „pierdute" pe drum sau au rămas la fața locului, fiind păzite superficial sau chiar deloc. Este de notorietate problema vechilor submarinelor nucleare rusești, unde, din lipsă de fonduri, s-a apelat chiar la monitorizare occidentală de teama scurgerilor radioactive.

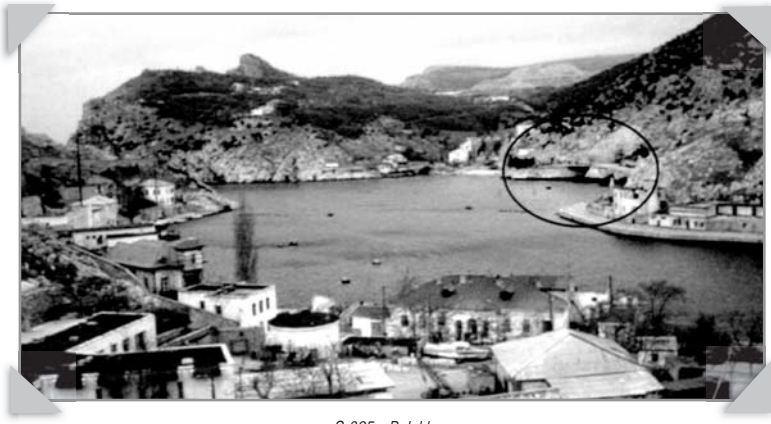

G 825 - Balaklava

Spre exemplu, când Rusia a renunțat la G 825, cea mai mare bază subpământeană a războiului rece din golful Balaklava (aproximativ 300.000 metri pătrați în muntele Tauros - Ucraina), tot echipamentul militar, submarine și docurile plutitoare pentru reparații au fost mutate în portul Sevastopol, unde staționează și astăzi Flota Mării Negre.

Navele rusești ce ruginesc la doi pași de România sunt așa de bine păzite încât, pentru o sumă modică, turiștii de ocazie au reușit să ajungă la bord, unde s-au fotografiat butonând panourile de comandă rachete. Mai aproape de noi, în Transnistria, depozitele de armament învechit ale Armatei a 14-a sunt o sursă aproape inepuizabilă de pistoale-mitralieră, grenade sau rachete sol-aer pentru contrabandiști. Personalul staționat în zonă, „pacificatorii" ruși sunt plictisiți, prost plătiți și corupți în aceeași măsură.

Situația din Transnistria este surprinsă cât se poate de bine în reportajul „Găurile negre ale Europei", de curajosul jurnalist olandez Cornelis van der Jagt, stabilit de ani buni în România. Cornelis prezintă în filmul său, Transnistria, un stat fantomă condus de foști ofițeri KGB îmbogățiți din crimă organizată și trafic cu armament, care acordă protecție multor infractori căutați internațional. Unul dintre aceștia este fostul ofițer KGB Dimitri Soin, căutat de Interpol pentru diverse crime și suspectat de trafic cu focoase nucleare. Astăzi, la adăpostul regimului Igor Smirnov, Soin se crede un fel de Arafat al rușilor. Este ofițer MGB și profesor la Universitatea de stat Șevcenko din Tiraspol.

Ani la rând, presa centrală și cea internațională au prezentat pe larg încălcări ale embargoului internațional, impus țărilor cu potențial terorist, cu care firmele de comerț exterior ale Securității aveau relații de afaceri. Este vorba despre statele de pe coasta nord-africană și din Orientul Mijlociu, cu care Nicolae Ceaușescu dezvoltase relații economice importante, bazate pe vânzare de armament. Totul era mascat sub așa-zise transporturi de materiale și utilaje către obiectivele industriale (baraje, fabrici de ciment, combinate), ridicate de firmele controlate de Securitate în țări din lumea a treia. Un exemplu concludent este livrarea de armament de la fabricile de profil din Brașov către Irak și Iran în anii '80, într-un moment în care cele două țări erau implicate într-un conflict lung și sângeros. Metode importate de la marele frate sovietic.

Iată ce declara generalul (r) Costaș Ion Grigore, fost ministru al Apărării al Republicii Moldova (monitorizat de serviciile secrete ale Armatei pentru implicarea în vânzarea unor avioane MIG-29 și tancuri de către Romtehnica): *„Muniție, aruncătoare de mine, aruncătoare de grenade, sisteme de rachete, Kalașnikov, aruncătoare de grenade antitanc de tip SPD9. Asta se produce în Transnistria și masiv se exportă în terțe țări. Sigur că o mulțime de armament și muniție erau exportate sub diferite acoperiri. Mai ales cimentul. În mai mult de jumătate din transporturile de ciment erau plasate muniție și armament pentru zona Caucaz, zona Orientul Mijlociu și Apropiat, în Irak, în Iran, în alte țări unde erau conflicte. Inclusiv în Africa"*.

La noi și în Republica Moldova, tradiția, rețelele și end-userii falși (moștenite de la fostul imperiu sovietic și de la israelieni) s-au păstrat după '90. Traficul ilegal cu armament autohton sau adus de la vecinii de peste Prut s-a „privatizat".

Numele contrabandiștilor Viktor Bout, Shimon Naor, Omar Hayssam și firme ca Armitech sau Rosoboron Export (fosta întreprindere de stat Promexport) au fost deseori asociate serviciilor secrete române. Așa au ajuns aeronavele BAC 1-11 Jetline (aparținând Romaero) pe lista neagră a ONU. Făceau transporturi cu armament în Liberia, Sierra Leone, Angola și Afganistan în solda faimosului Viktor Bout. Toată lumea a auzit de scandalurile legate de traficul ilegal de armament din și prin România. „Țigaretele 1,2,3" sunt numai un exemplu în acest sens.

Deși România semnase numeroase protocoale cu țările occidentale, închizând în mod accelerat institute de cercetare speciale sau unități militare (în perspectiva accederii la organismele euroatlantice), serviciile secrete burdușite cu ofițerii Securității ceaușiste desfășurau afaceri veroase în toate zonele de conflict de pe mapamond. Nu o făceau de capul lor, ci cu participarea ofițerilor serviciilor secrete (foste sovietice) sau cu arabii, formați la facultățile Secu.

Recent, ex-premierul Petre Roman povestea că Mihai Caraman, primul șef SIE (prezent pe două state de plată în țări diferite, unde figura ca general și colonel în același timp) i-a atras atenția că pe teritoriul țării rămăseseră după Revoluție peste 27000 de ofițeri Spetsnaz și GRU. Despre aceștia vorbește și Ciprian Nastasiu, unul dintre personajele sale preferate fiind Ivan Grigorevici Busuioc, fost ofițer de intendență, apoi colonel GRU (serviciul secret al armatei sovietice).

Ivan Grigorevici Busuioc, nume de cod „Ivanov", nu apare întâmplător în cartea fostului procuror DIICOT. Acesta, ca mulți alți ofițeri acoperiți, lucra intens pe teritoriul României sub nasul serviciilor secrete și cu voia lor, împreună cu traficanți și teroriști ca Omar Hayssam, Muhammad Munaf, beneficiind de sprijin la cel mai înalt nivel în Republica Moldova sau Rusia. Magistrații DIICOT spun că după '90, Busuioc și-a deschis împreună cu doi parteneri, Teo Voștinaru și Alexandru Pop, firma CTI-Gas. Datorită relațiilor sale sus-puse, armamentul de contrabandă (pistoale-mitralieră, rachete tip Stinger, muniție și piese de schimb pentru aeronave militare) tranzitau fără nici o problemă teritoriul României dinspre Republica Moldova sau Transnistria.

În dosarul „628", Busuioc apare ca reprezentant al firmelor rusești de echipamente militare Kanaker Investment, Commerce Corp, precum și al altor firme din Cipru, o zonă cunoscută drept centru informativ israelian și rusesc. Împreună cu partenerul său (în firma Armitech), Ivanov livra arme rebelilor Unita din Angola.

Pe teritoriul României, Busuioc a tranzitat ilegal osmiu rusesc pentru Germania și aur pentru Elveția. Conform filajului SRI, Busuioc derula afaceri ilegale cu armament alături de celebrul Shimon Naor încă din anul 1999 cu proiectile calibrul 122 mm aduse din Cehia. Cei doi urmau să trimită muniția în Etiopia, falsificând actele în care destinația finală era Nigeria. Firme folosite în tranzacție: Deliza Ltd, Loratel, R.A. Arsenalul Armatei și LR Avionics.

După cum spuneam, „Răpirea din Irak" a prilejuit deschiderea dosarului numit mai târziu „Armamentul".

În dosarul 628/D/P/2005, în care sunt implicați cei de mai sus, sunt trecute nume importante de politicieni români, dar și demnitari ai Republicii Moldova.

În cele din urmă, sub presiunea aliaților, românii au cedat și au început colaborarea cu structuri similare din alte țări pentru arestarea traficanților. Busuioc a fost arestat la hotelul Mariott în București, în 23 august 2007, sub acuzația de trafic și contrabandă cu armament. Viktor Bout este umflat un an mai târziu în Tailanda. Omar Hayssam și-a dat drumul la gură și a început să povestească anchetatorilor despre lichidarea stocurilor de arme românești și transnistrene și despre cei mai importanți parteneri ai săi: Anatolie Josanu, Ivan Busuioc, Shimon Naor, Viktor Bout, Mohamed Khaled Al Shakarchi, despre diplomați și politicieni. A avut noroc. După un scurt popas în arestul poliției, sirianul a fost lăsat să fugă. În atenția procurorilor se aflau și alte personalități ca Dan Ioan Popescu,Yassin Mohammad sau Cico Dumitrescu.

După cum se obișnuiește, cei mai importanți dintre susținătorii politici ai contrabandiștilor sunt liberi, deși figurează în aceste dosare. Ciprian Nastasiu a dat publicității doar o parte din rețeaua de sprijin de care au beneficiat infractorii în Republica Moldova: fostul ministru al apărării Valeriu Pasat, fostul prim-ministru Ion Sturza, dar și actualul prim-ministru Vladimir Filat. Întâmplător sau nu, de-a lungul timpului, unii dintre ei au fost nominalizați de jurnalistul Mihai Conțiu (Moldova Suverană), fost cadru asociat în solda SIE în Ungaria și pe teritoriul Republicii Moldova. Cel puțin în cazul actualului premier moldovean, Conțiu a afirmat în numeroase articole (aducând dovezi în acest sens) că Filat este în slujba Serviciului Român de Informații, fiind un apropiat al generalul Gheorghe Atudoroaie (ofițer greu de Securitate implicat în evenimentele Revoluției), persoane care lipsesc din diagrama de mai jos.

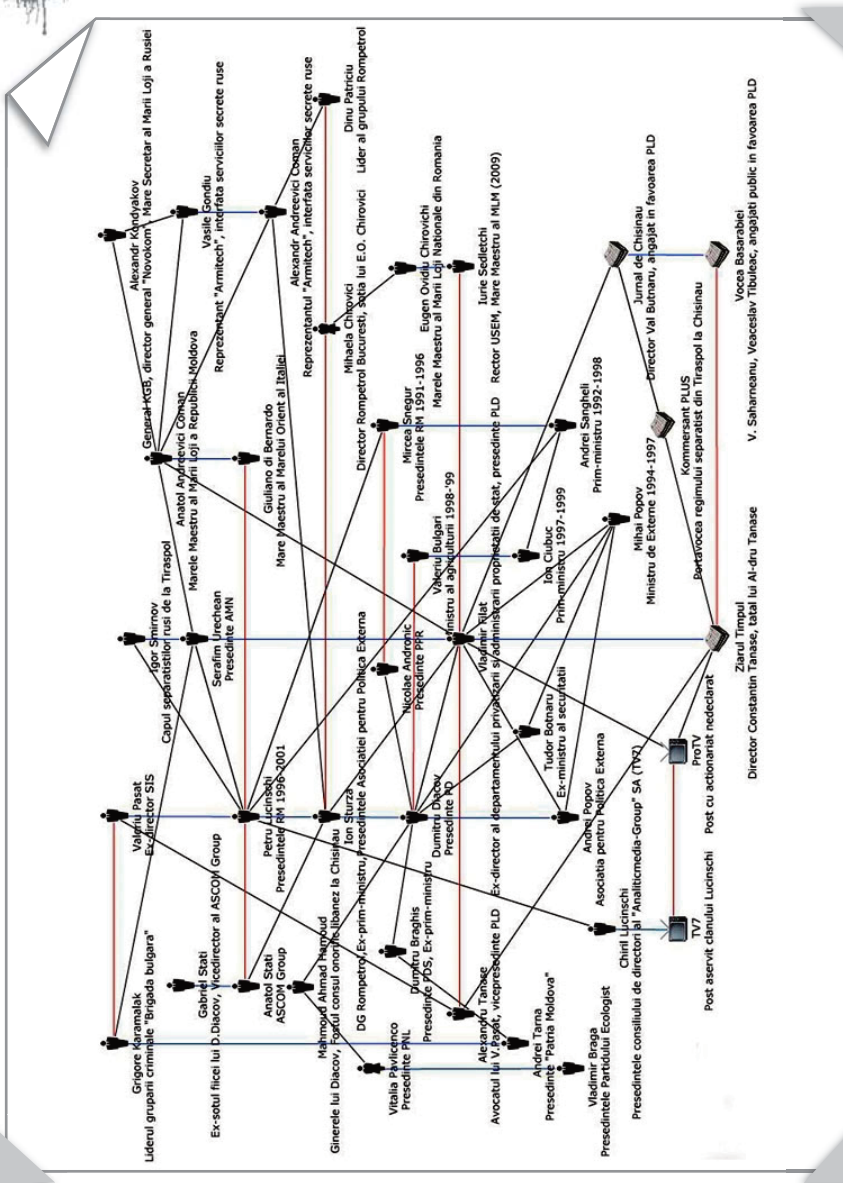

Rețeaua ex-sovietică, publicată de presă în Republica Moldova și în România.

United States Attorney
Southern District of New York

FOR IMMEDIATE RELEASE CONTACT: U.S. ATTORNEY'S OFFICE
March 6, 2008 YUSILL SCRIBNER,
REBEKAH CARMICHAEL
PUBLIC INFORMATION OFFICE
(212) 637-2600
DEA
GARRISON COURTNEY
OFFICE OF PUBLIC AFFAIRS
(202) 307-7977

INTERNATIONAL ARMS DEALER CHARGED IN U.S. WITH CONSPIRACY TO PROVIDE SURFACE-TO-AIR MISSILES AND OTHER WEAPONS TO A FOREIGN TERRORIST ORGANIZATION

MICHAEL J. GARCIA, the United States Attorney for the Southern District of New York, and MICHELE M. LEONHART, the Acting Administrator of the United States Drug Enforcement Administration ("DEA"), announced today the unsealing of charges against VIKTOR BOUT, a/k/a „Boris," a/k/a „Victor Anatoliyevich Bout," a/k/a „Victor But," a/k/a „Viktor Budd," a/k/a „Viktor Butt," a/k/a „Viktor Bulakin," a/k/a „Vadim Markovich Aminov," an international arms dealer, and his associate ANDREW SMULIAN for conspiring to sell millions of dollars worth of weapons to the Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia (the „FARC") - a designated foreign terrorist organization based in Colombia.

BOUT was arrested yesterday by Thai authorities in Bangkok.

According to the Complaint unsealed today in Manhattan federal court: Between November 2007 and February 2008, BOUT and SMULIAN agreed to sell to the FARC millions of dollars worth of weapons - including surface-to-air missile systems („SAMs") and armor piercing rocket launchers. During a series of recorded telephone calls and emails, BOUT and SMULIAN agreed to sell the weapons to two confidential sources working with the DEA (the „CSs"), who held themselves out as FARC representatives acquiring these weapons for the FARC for use in Colombia.

In addition, during a series of consensually recorded meetings in Romania, SMULIAN advised the CSs, among other things, -2- that: (1) BOUT had 100 SAMs available immediately; (2) BOUT could also provide helicopters and armor piercing rocket launchers; (3) BOUT could arrange to have a flight crew airdrop the weapons into Colombian territory using combat parachutes; and (4) BOUT and SMULIAN would charge the CSs $5 million to transport the weapons. During one of the meetings with the CSs, SMULIANprovided one of the CSs with a digital memory stick that contained an article about BOUT, and documents containing photographs and specifications for the SAMs and armor Piercing rocket launchers that SMULIAN had previously said BOUT could provide.

In between his meetings with the CSs, SMULIAN spoke to BOUT over a cellphone provided to him by one of the CSs at the direction of the DEA. These conversations between SMULIAN and BOUT were legally intercepted by foreign authorities. During one of these conversations, BOUT and SMULIAN discussed the $5 million delivery fee for the weapons. BOUT also told SMULIAN, in coded language, that the weapons requested by the CSs were ready to be delivered. Subsequent to these phone calls with SMULIAN, BOUT engaged in multiple recorded phone calls with one of the CSs during which they arranged the March 6, 2008 meeting in Bangkok. BOUT and SMULIAN are charged with conspiracy to provide material support or resources to a designated foreign terrorist organization. If convicted, the defendants each face a maximum sentence of 15 years' imprisonment.

The U.S. plans to pursue the extradition of BOUT from Thailand.

The arrest of BOUT yesterday was the result of close cooperation between the Royal Thai Police and the DEA. Also cooperating in this international enforcement operation were the Romanian Border Police, the Romanian Prosecutor's Office Attached to the High Court of Cassation and Justice, the Korps Politie Curacao of the Netherlands Antilles, and the Danish National Police Security Services.

Mr. GARCIA praised the investigative work of the DEA and thanked the Royal Thai Police for their assistance. Mr. GARCIA also thanked the Romanian Border Police, the Romanian Prosecutor's Office Attached to the High Court of Cassation and Justice, the Korps Politie Curacao of the Netherlands Antilles, and the Danish National Police Security Services, for their cooperation, and thanked the U.S. Department of Justice Office of International Affairs.

-3- „Viktor Bout and Andrew Smulian agreed to arm terrorists with high-powered weapons that have fueled some of the most violent conflicts in recent memory," said U.S. Attorney MICHAEL J. GARCIA. „Today, they face charges in the United States for agreeing to provide weapons to a terrorist organization that has threatened, and continues to threaten, American interests".

"DEA and our partners now have this terrorist supporter in custody where he can no longer ply his deadly trade," said DEA Acting Administrator MICHELE M. LEONHART. „This arms trafficker was poised to arm a narco-terrorist organization, but he now faces justice in the United States".

Assistant United States Attorneys ANJAN SAHNI and BRENDAN R. McGUIRE are in charge of the prosecutions.

The charges contained in the Complaint are merely accusations and the defendants are presumed innocent unless and until proven guilty.

08-058 ###

Scrisoarea de mulțumire a autorităților americane pentru colaborarea românilor în acțiunea de capturare a traficantului Viktor Bout.

Somnul magistraților naște contrabandă

Am afirmat public de nenumărate ori că justiția română are o mare problemă: subordonarea magistraților față de politic și servicii secrete. Și dacă în anumite dosare, îi puteam doar bănui pe procurori sau judecători de „aranjamente", confirmarea „subordonării" a venit în momentul în care, printr-o sentință a Curții de Apel București, mapele profesionale ale magistraților au fost secretizate. Este foarte clar în acest moment că statutul de ofițeri sub acoperire, în vechea Securitate, al unor lucrători din cadrul Ministerului Public sau al Ministerului Justiției, nu trebuia să iasă la iveală. Se vede de la o poștă, că în ultimii 20 de ani, la Parchetul General, clasificarea probelor care nu convin securității post-decembriste într-un dosar anexat, a devenit o practică. Astfel, adevărul dosarelor grele din categoria Strict Secret de Importanță Deosebită („Revoluția din 1989", „Mineriade", „Țigaretele 1,2,3", „Omar Hayssam" și dosarele de contrabandă cu armament), a fost ascuns de ochii iscoditori ai opiniei publice. Nu de puține ori, inculpații nu știau de ce erau arestați sau chiar judecați. Adevărații vinovați pentru faptele încadrate la crimă organizată rămân nepedepsiți, ba chiar sunt promovați la conducerea țării.

Și dacă tot veni vorba despre scandalul „Țigareta II", vă pot spune că partea secretizată a cazului se numea **Dosarul nr. 18**. Inculpații și avocații acestora aflând despre existența dosarului, de-abia cu o ședință de judecată înainte de a se pronunța sentința instanței de la Tribunalul Municipiului București. Ca să nu spună că nu au știut, inculpaților și avocaților li s-a arătat, preț de 15 minute, fiecare transcriere telefonică secretă. Într-una dintre stenograme era vorba de o convorbire telefonică între Dumitru Popescu, reprezentantul firmei de brokeraj Quick Aero Service (aparținând celebrului contrabandist Shimon Naor) și directorul companiei aeriene bulgare Air Sofia, dl. Rumen Draganov. La acea dată, Draganov mai deținea și o importantă funcție în guvernul bulgar, iar surse din serviciile secrete (care eliminaseră unele paragrafe din transcrierile dosarului 18 din motive numai de ei știute) spun că bulgarul mai avea o calitate. Dădea cu subsemnatul la Serviciul de Informații Externe.

Într-un alt paragraf obliterat din dosarul 18, Draganov atrăgea atenția că valoarea mărfii transportate pe aeronavă era cu mult mai mare decât cea din acte, ceea ce însemna că nu era vorba de țigări. Și dacă nu au fost țigări, atunci ce a fost, de s-au folosit în operațiune agenți SIE sub acoperire? În aceeași stenogramă, Draganov continua discuția telefonică, manifestându-și îngrijorarea cu privire la lungimea pistei aeroportului. Orice pilot știe că este mai greu de decolat decât de aterizat, atunci când avionul este supraîncărcat.

În cazul „Țigareta II", la decolarea de pe Baza Militară 90 (din data de 17.04.1998), martorii spun că avionul IL-76 a rulat de la bretela platformei militare până la capul pistei, după care pilotul a întors avionul ca să folosească toată lungimea ei. Procurorii au trecut cu vederea că în acea zi, avionul, teoretic gol, practic plin cu arme de contrabandă, s-a desprins cu greutate de pe pistă. Piloții aeronavei primiseră verde de la serviciile secrete și nu numai. Conducerea Ministerului Transporturilor la acea dată știa bine ce se întâmplă în Baza 90. Să nu credeți că operațiunile speciale pentru umplut buzunarele unor băieți deștepți se desfășurau numai pe calea aerului. Orice misiune militară, fie ea și de colaborare internațională în vederea compatibilizării cu structurile omoloage euroatlantice era binevenită. Contrabanda era descoperită. Parchetul militar întocmea dosare. Mai departe, Dumnezeu cu mila!

Și dacă tot veni vorba despre dosarul „Armamentul" și transporturile speciale, iată o poveste cel puțin interesantă cu nave militare românești în portul Pireu, peste care Parchetul Militar a așternut praful secretizării. La mijlocul anilor '90, ieșirile navelor militare românești în ape străine s-au îndesit. Salariile marinarilor crescuseră simțitor, prea puțini dintre civilii mărilor fiind dispuși să își riște slujba pentru un bax de țigări. Spre deosebire de ei, militarii erau de abia la începuturile misiunilor externe. Cu ocazia manevrelor comune alături de viitorii aliați, a apărut și oportunitatea contrabandei, înflorind mai ales traficul cu țigări. Navele militare erau avantajate datorită compartimentelor la care vameșii nu puteau avea acces, cum ar fi tuburile lans-torpile și magaziile de muniții doldora de produse de contrabandă la fiecare deplasare.

Din surse militare am aflat că, în 1996, Regia Autonomă Romtehnica punea la cale o tranzacție cu armament pentru țările arabe, din categoria „operațiuni speciale". La data aceea, în ciuda protocoalelor încheiate de România cu aliații americani și europeni, astfel de aventuri erau ceva obișnuit. Romtehnica era în subordinea Departamentului de Înzestrare a Armatei, condus de generalul Florentin Popa. Tranzacția ilicită cu armament trebuia să aibă loc în portul Pireu din Grecia, la schimb cu un transport de țigări. Schimbul se făcea cu ajutorul unei nave militare Corveta Contraamiral Eustațiu Sebastian - număr de bord 264. Țigările fuseseră comandate din portul Volos și trebuiau livrate în Pireu. Fiind o cantitate prea mare pentru a intra în compartimentele speciale, țigările au fost depozitate la vedere.

Se pare că vasul a intrat în portul de livrare, dar, surpriză, partenerul de contract nu s-a prezentat. Neștiind ce să facă, echipajul a scos nava din port, apoi, a simulat o defecțiune și s-a întors din drum. Respectând procedurile portuare, un echipaj grecesc i-a condus pe români la docurile de reparații, iar în urma verificărilor, grecii nu au stat să întrebe marinarii câte țigări fumează pe minut. Îngrijorați de sănătatea echipajului, oficialii eleni au sechestrat nava și au contactat autoritățile române.

Până se lămureau lucrurile, echipajul navei militare a fost îndrumat să stea la hoteluri în orașul Pireu sau Atena. Speriați, românașii au abandonat nava cu tot cu țigări și au dispărut. Parchetul civil grec (grecii nu aveau unul militar) l-a chemat la fața locului pe Laurențiu Anghelescu, adjunct al atașatului apărării în Republica Elenă, apoi au sesizat oficial și parchetul nostru militar. S-a făcut dosar. Nici în ziua de azi, grecii nu au primit răspuns. Nu se știe ce s-a întâmplat cu încărcătura specială, dar scandalul a dus la demiterea faimosului general Florentin Popa și a mai multor subordonați ai săi de la Direcția de Înzestrare a Armatei și la mazilirea amiralului Ivan. Comandantul navei împreună cu translatorul și alți ofițeri au fost judecați și condamnați. Comandantul și-a ispășit pedeapsa, la mătură prin una din secțiile de poliție din Constanța. Din partea MApN, pentru cercetarea acestui caz a fost numit Ilarion Giuroiu, la vremea aceea ofițer de protecție internă în cadrul Direcției de Siguranță Militară.

„Tunuri" financiare cu miros de praf de pușcă

În primul volum al seriei **Puterea din Umbră**, am descris cu lux de amănunte, afacerea (derulată în 1995) „Puma Socat 330" - elicoptere IAR pentru Emiratele Arabe Unite. Dezvăluiam atunci mecanismul șpăgilor militare din Programul Puma SOCAT 330, încălcarea embargoului internațional impus anumitor țări, dar mai ales implicarea unor ofițeri sub acoperire ai serviciilor secrete românești în afaceri cu armament (ce presupuneau șpăgi importante). Noutatea consta în faptul că destinatarii banilor, persoane și instituții sub acoperire românești au ieșit la iveală numai datorită implicării israeliene în anchetă. Și poate că nimic nu ar fi ieșit la iveală dacă directorul general al IAR S.A., Neculai Banea, nu ar fi bătut palma cu țările arabe și Indonezia pentru livrarea elicopterelor românești second hand echipate cu înaltă tehnologie israeliană (sistemul SOCAT și rachetele de ultimă generație). După cum era de așteptat, directorul IAR S.A. a negat că elicopterele ar fi plecat echipate cu tehnologie militară de ultimă oră. Și atunci de unde a răbufnit scandalul ?

Cert este că țapul ispășitor, un diplomat SIE, Benone Ghinea, atașat economic în Africa de Sud, a fost arestat, judecat și condamnat pentru un mizilic de 840000 $.

Comisioanele de milioane de dolari s-au pierdut în neant, fiind încasate de firme off-shore, tot sub acoperire. Dosarul a fost mușamalizat sub nasul lui Ioan Talpeș, șef SIE la acea dată.

Firma IAR S.A. este tot falimentară, director general fiind același Neculai Banea. Acesta din urmă apare în mai multe documente ca fiind principalul inițiator și profitor al afacerilor necurate derulate prin S.C. IAR S.A. în ultimii 20 de ani.

Revin totuși cu o întrebare sâcâitoare pentru unii: ce au păzit ofițerii de protecție masați în jurul lui Banea, procurorii militari care au primit sesizări, consilierii prezidențiali pe probleme de siguranță națională și serviciile secrete?

Recent am intrat în posesia unor documente adresate instituțiilor forță ale țării (Ministerul Apărării, Președinție, Minister de Interne, Parchet Militar, etc.) care dovedesc faptul că traficul ilegal cu armament și încălcarea embargourilor impuse de comunitatea internațională unor țări suspectate că ar sprijini terorismul au fost politică de stat în România. Memoriile depuse de un fost salariat al SC IAR S.A. căpitanul (r) Maniu Dorin - Eugen descriu în detaliu afacerile murdare și traficul de armament derulate de conducerea firmei după 1990, la adăpostul unor contracte și proiecte de „colaborare" cu țări supuse embargoului impus de ONU asupra unor categorii de armament. Căpitanul Maniu, fost șef de birou Producție Economic al U.A.P. Speciale din cadrul IAR S.A., a depus în 03.04.1997 instituțiilor sus menționate un adevărat rechizitoriu la adresa directorului general Neculai Banea, acuzându-l că ar fi „prejudiciat interesele naționale pe linia dotării logistice a MApN și M.I." și de falimentarea societății comerciale pe care o conducea. Maniu nu a primit niciun răspuns la sesizări, acestea rămânând de mai mult de 10 ani în sertarele Parchetului Militar.

Maniu povestește că, inițial, afacerea „PUMA SOCAT" a fost derulată pe filieră iraniană, (prin firma HAGI-DAI cu sediul în Brașov) având drept scop achiziționarea la second-hand a 12 aparate de tip 330 - Puma de la firma sud-africană Armscor.

În 1995, 12 aparate PUMA second hand urmau a fi disponibilizate, revitalizate cu capabilități de armare create la IAR și livrate într-un cadru de strictă confidențialitate unui client intermediar care urma să le transfere Indoneziei. Acolo urma armarea propriu-zisă, într-o acțiune concertată cu cei de la Armscor, societatea IAR urmând a pregăti o echipă de service în cazul reușitei derulări fără „transpirație" a potențialei afaceri. Tranzacția a încercat să ia forma legalului prin cunoscuta intermediere a diplomatului SIE Benone Ghinea, la data aceea reprezentantul comercial al României la Pretoria. Căpitanul Maniu spune că scandalul PUMA-SOCAT-Ghinea, prezentat de presă într-o anumită formă, era o intoxicare. Cursul evenimentelor ar fi fost cu totul altul.

Totul ar fi pornit de la firma Hagi-Dai reprezentată de inginerul Pavel Liska (fost director tehnic în Consiliul de Administrație în 1991 al IAR) care nu a putut livra statului iranian vechiturile firmei Armscor. Bun prieten cu directorul N. Banea, Liska a fost cel care a semnalat potențiala „afacere" bănoasă pentru firma brașoveană IAR S.A. Și de aici tot haiul. Interesant este faptul că serviciile secrete, mai ales Serviciul de Informații Externe au verificat la acea dată firma Hagi-Dai. Achiziția elicopterelor s-a derulat prin intermediul securistului Ghinea la prețuri umflate, plătindu-se aiurea milioane de dolari comision, elicopterele dotate cu noile sisteme israeliene urmând a ajunge în Indonezia, țară aflată sub embargou ONU. Embargoul a fost impus în 1992, după ce armata indoneziană a ucis mai mult de 200 de protestatari din Timorul de Est și înăsprit ulterior la cererea Franței. Maniu susține că beneficiile rezultate din urma potențialei afaceri ce urma a fi derulată intrau în „conturile personale ale capilor afacerii". În cele din urmă, tranzacția cu Indonezia a căzut, dar s-a încheiat cu Emiratele Arabe Unite, fapt care i-a înfuriat pe partenerii israelieni. Aceștia nu acceptau ca echipamentele produse și comercializate de companiile Rafael și Avionics (sisteme de apărare de înaltă tehnologie, vehicule aeriene fără pilot, rachete, detectoare și echipamente de colectare și procesare de informații din câmpul de luptă), mai ales rachetele antitanc de tip Spike, X5 sau X10, să fie livrate țărilor musulmane sau celor aflate sub embargou internațional. Benone Ghinea a fost scos țap ispășitor și a plătit cu libertatea pentru toată tărășenia. Banea a rămas neatins, semn că serviciile secrete au avut grijă de el.

Căpitanul Maniu povestește că în 1994, cu ocazia vizitei la salonul aeronautic organizat în Dubai, fără acordul MApN, managerul societății IAR S.A., Banea a ajuns la o înțelegere cu emirul EAU. Astfel, firma brașoveană se angaja să livreze circa 685 lovituri de tun de calibrul 20 mm și să instruiască o subunitate de piloți militari în cunoașterea, exploatarea și întreținerea tunului tip NR-23. Muniția vândută figurase de fapt în poligonul Cincu (în depozitul acesteia, unde se afla în custodie) fiind scăzută din evidențe cu ocazia unor trageri de instrucție.

Școlarizarea piloților arabi a fost efectuată de locotenentul Andrei Rechiteanu și de căpitanul ing. Dan Bunescu pe parcursul a două săptămâni, în vara anului 1994.

Maniu spune că *„printr-o asemenea afacere, MApN a fost frustrat de încasările ce-i reveneau, avându-se în vedere că tranzacții de acest gen sunt derulate numai de către cei abilitați ai MApN, evidențiindu-se cu prisosință caracterul fraudulos al afacerii concepute de ing. Banea". Livrarea muniției de tun s-a făcut „în condițiile eludării legilor statului și al regimului vamal privind regimul arme și muniții, ele fiind ascunse în lăzile de ambalaj al loturilor de PSA-uri livrate cu ultima structură de aparat. Încărcarea fiind făcută într-un Cargo-Jet cu destinația EAU (de tip IL-76), o acțiune similară cu Țigareta II"*.

Fără comentarii.

Maniu a întocmit chiar o listă cu afacerile păguboase (pentru statul român) derulate de Neculai Banea:

- programele SOCAT și RATAL - pentru elicoptere;
- programul A-94 - pentru elicoptere;
- programul LAMEL - CMDE-1;
- programul de colaborare DALB-E;
- programul de colaborare privind armarea turelei TAB-ului fabricat la UM - Moreni;
- programul Hidrolocatorului MM-93;
- programul asimilării mitralierei 12,5 md. China.

DORI MANIU
DORIN-EUGEN
CPT. (R) ENG.
Oficel
5100 BUZAU - ROMANIA
Str. UNIRII Bc. sp. 4
Tel: 12548

SEFULUI SECTIEI PARCHETELOR MILITARE,
C.ral Bg. MAGISTRAT
dl. DAN VOINEA

Subsemnatul MANIU DORIN-EUGEN, ofiter de rezerva cu gradul de cpt., de profesie s.inginer la soc. "I.A.R.-sa" GHIMBAV BRASOV, pe functia de sef bir. "PRODUCTIE-ECONOMIC" al U.A.P.-"SPECIALE",(pana la data de 07.09.'95) RESPECTUOS supun atentiei d.niei voastre MEMORIUL de FATA ce-si propune succint 2 obiective, d.p. cum urmeaza:

1. - prezentarea unor FAPTE, DATE si PROBE,(pe scurt inserate) indubitabile de-a fi etichetate drept "FABULATII" sau combatuta veriditatea, pe linia LEZARII INTERESELOR M.Ap.N. , a INSTITUTIE REPREZENTATE in directia:

1.1 -prezentarii unor fapte ce PROBEAZA LIPSA de INTERES si ABANDONAREA unora din PROGRAMELE "SPECIALE" derulate in soc.,(la EXPRESSA cerere a manager-ului, in pers. ing. N. Banea) intre 1991-'92) avizate favorabil continuarii, programe aflate intr-o faza avansata de executie, avand finantare bugetara.

1.2 - Concertarii deliberate a unor ACTIUNI,(cu vadit caracter infractional) de natura sa PREJUDICIEZE IMAGINEA si PRESTIGIUL INSTITUTIEI REPREZENTATE pe plan INTERN si INTERNATIONAL.

1.3 - "STARILOR de FAPT" ce sugestiv ilustreaza DUPLICITATEA ACTIUNILOR PROMOVATE cu PREMEDITARE privind SUBMINAREA sectorului "SPECIALE",(ca STRUCTURA si FUNCTIUNI) in DETRIMENTUL PRODUCTIEI de CONCEPT INTEGRAL AUTOHTON, in VADITA FAVOARE a IMPORTULUI de PRODUSE si ECHIPAMENTE cu SPECIFIC,(NU TOTDEAUNA BINE ... JUSTIFICAT CALITATIV, TEHNIC si ECONOMIC).

1.4 - FAPTELOR,(ce nu-si [illegible] loc vreunui DUBIU) ce cu PREGNANTA EVIDENTIAZA [illegible]... LIPSA DORINTEI MANAGER-ului de-a COLABORA cu UNITATILE Co.-PRODUCTIE ale vechiului "R.A.T.-MIL.",(la solicitarea acestora) in realizarea unor PRODUSE si ECHIPAMENTE reclamate de DEP. INZESTRARII LOGISTICE, profitabile de altfel economic ambelor parti.

1.5 - Politicii de ... "MONOPOL" ,(premeditat promovata e manager in relatiile cu M.Ap.N.) fapt ce a condus la DESCURAJAREA si DULVERSAREA PLANIFICARILOR ANUALE de REPARATII si PUNERE in DISPONIBILITATE a Th. provenite din soc. amintita, precum si a altor PROGRAME de INTERES, numai si numai % de REGIE aplicat,(peste 235 %)

2. - Demontarii mitului ... "ETERNITATII si INTANGIBILITATII" in FOTOLIUL MANAGERIAL al soc. "I.A.R.-sa" a ing. N. Banea (conjuncturat ... "CATARAT" intr-un vid de conducere creat la nivelul [illegible] prin demisia d/stinsului I cpt. ing. V. CRISTINARIU)avand in consideratie ca cel numit anterior ,(ing. N. Banea) este DIRECT RESPONSABIL,(in OPINIA SUBSEMNATULUI) de INRAUTATIREA STARII FALIMENTARE a soc. [illegible] de ANI, intrucat unei politici MANAGERIALE intemeiate "ACTIUNILE [illegible] ... "GRUP".

- 2 -

In temeiul celor inserate in cele de fata, permiteti-mi exemplificarea catorva din "STARILE de FAPT" ce fac obiectul prezentei, relatate la modul succint d.p. cum urmeaza, astfel:

a. - afacerea "PUMA": derulata pe filiera iraniana,(prin firma "HAGI-DAI"cu sediul in BRASOV) avand drept scop achizitionarea la "SECOND-HAND" a 12 aparate de tip "330-PUMA" de la firma sud-africana "ARMSCOOR", care aparate urmau a fi DISPONIBILIZATE, d.p. REVITALIZARE,(cu CAPABILITATI de ARMARE create la "I.A.R." intr-un cadru de ... STRICTA CONFIDENTIALITATE) unui client intermediar care urma a l-e livra ... INDONESIEI.

Acolo urma ARMAREA propriu zisa,(intr-o ACTIUNE CONCERTATA cu cei de la "ARMSCOOR") soc. "I.A.R.-sa" urmand a pregati in acest sens o echipa "SERVICE" in cazul REUSITEI DERULARI FARA "TRANSPIRATIE" a POTENTIALEI AFACERI;(SIC!)

Afacerea a incercat sa ia forma,"LEGAL-ului",(prin cunoscuta intermediere a d.lui B. GHINEA,(la data referirii: reprezentantul comercial al Romaniei de la Pretoria)doar pt. DETURNAREA INFORMARII OPINIEI PUBLICE in MOD CORECT,intrucat LUCRURILE s-au derulat astfel:

- neputand PLASA statului IRANIAN vechiturile "ARMSCOOR-ului", firma "HAGI-DAI" prin dl. ing. PAVEL LISKA,(fost dir. th. in cons. de administratie pana in '91, "DEMISIONAT" in urma imineantului scandal al "P.S.A. -PLANOARE si MOTOPLANOARE" fabricate pe STOC pt. A.C.R.-uri si M.Ap.N., vandute in UNGARIA pe VALUTA si fara ca SUMA INCASATA sa INTRE in CONTUL soc. la data referirii: sept.'90) angajat de marca a firmei si BUN "AMIC" cu ing. N. BANEA, primul SUGEREAZA secundului ... POTENTIALA "AFACERE",(in detrimentul ACHIZITIONARII de la M.Ap.N.) numai si numai,(in prima etapa) pt. ...% COMISIONULUI INCASAT,(care de altfel a fost pare-se MULTUMITOR, intrucat d.nia sa dorea ... DEMISIA in iarna lui '95 dar NU a POST LASAT , fiind SFATUIT de APARCANTE PERSONALITATI ale "ZILEI" sa NU O FACA, FIIND NEVOIE in CONTINUARE de EL ...;(?)

Demn de mentionat este faptul ca NUMAI DATORITA MEDIATIZARII in MASS-MEDIA a afacerii "ACHIZITIEI" potentiala "AFACERE" pe linia ARMARII aparatelor in cauza,(intelegere perfectata cu ocazia vizitelor in R.S.A. a unora din STAFF-ul soc.cu OMOLOGII lor)ce urma a fi DERULATA ILEGAL,(intrucat se viza ELUDAREA intermediului "ROM-TEHNICII" singura in masura sa deruleze astfel de TRANZACTII) a ESUAT.

"ACTIUNEA" isi avea caracterul de DEPLINA CONFIDENTIALITATE si DISCRETIE avand in vedere EMBARGOUL impus de O.N.U. si in deosebi de FRANTA asupra unor categorii de ARMAMENT si MIJLOACE ADIACENTE INDONESIEI.

BENEFICIILE rezultate in urma potentialei "AFACERI" ce urma a fi derulata intrau in CONTURILE PERSONALE ale CAPILOR "AFACERII".

b. - AFACERI ILEGALE cu MUNITII,(aflata in custodia soc.), argumentand in cele ce urmeaza, astfel:

In cursul anului '994,(cu ocazia vizitei la SALONUL AERONAUTIC "DUBAI-94") ing. N. BANEA, manager-ul soc. "I.A.R.-sa" perfecteaza cu emirul statului un "ACORD",(?) incheiat pare-se "CASH" prin care primul livreaza secundului cca. 1,5 U.F.,(cca. 665 lov. de [illegible] cal. 23 mm) precum si [illegible]

- 3 -

Instruirea mai sus mentionata a fost efectuata de dl. lt. col. Andrei teanu si cpt. ing. Dan Bunescu,(cca. 2 saptamani, in vara lui '94).

Astfel printr-o asemenea ... "AFACERE" , M.Ap.N. a fost frustat de incasarile ce-i reveneau, avandu-se in vedere ca TRANZACTII de acest GEN sunt DERULATE NUMAI de CATRE CEI ABILITATI ai M.Ap.N., evidentiindu-se cu prisosinta caracterul FRAUDULOS al AFACERII concepute de ing. N. Banea.

Semnificativ este faptul ca "LIVRAREA" munitiei s-a facut in conditiile ELUDARII LEGILOR STATULUI si al REGIMULUI VAMAL privind "REGIMUL ARME si MUNITII", ele fiind ASCUNSE in LAZILE de AMBALAJ al LCTURILOR de P.S.A.-uri livrate cu ultima structura de aparat, incarcarea fiind facuta intr-un "CARGO-JET" cu destinatia "E.A.J." de tip IL-76 cu similitudini ca si in cazul "TIGARETA-2".

Afaceri similare,,de-o mai larga complexitate care au PREJUDICIAT M.Ap.N.,(din punct de vedere material si financiar) aducand beneficii si avantaje manager-ului,(in pers. ing. N. Banea) si a celor ce il SPRIJINA pot succint a fi enumerate, astfel:

- programul "SOCAT" si "RATAL",(pt. elicopter);
- programul "A-94",(pt. elicopter);
- programul "LAMEL -1",(C.M.D.E.-1);
- programul,(de colaborare)"DALB-E";
- programul,(de colaborare) privind ARMAREA turelei T.A.B.-ului fabricat de U.M.-Moreni;
- programul HIDROLOCATOR-ului "MM-93"
- programul ASIMILARII mitr. 12,5 md. "CHINA"

x

Respectuos, doresc a fi primit in AUDIETA la D.NIA VOASTRA,(cat mai curand cu putinta) in vederea unor DEZVALUIRI in STRICTA CONFIDENTIALITATE, ce cu siguranta va vor SURESCITA INTERESUL.

x

Cu CONSIDERATIE si GRATITUDINE

D.E. Maniu 03.07.'98 -Buzau

Nota:

Mat. anexat alaturat, (pg. 1-3/3) reprezinta memoriul adresat la 03-04.'93 INSTITUTIILOR MENTIONATE in CONFIRMAREA de PRIMIRE pt. care NU AM PRIMIT NICI PANA in PREZENT RASPUNS la CELE SOLICITATE...

MEMORIUL de FATA este identic cu cel inaintat MINISTERULUI APARARII distinsului [illegible] prin [illegible]

Afaceri murdare cu armament și tehnică militară la IAR Ghimbav

Generalul Degeratu și afacerile cu armament din Europa de Est

Aprilie 2011. Scandalul Wikileaks atinge România. Presa centrală prezintă un schimb de telegrame derulat în 2010 între Ambasada SUA la București și autoritățile americane, din care reiese că firma de consultanță MIC & Associates (reprezentant în România al Raytheon, companie americană care produce și furnizează tehnică militară) face afaceri cu armament fără să fie autorizată de Departamentul pentru Control al Exporturilor (ANCEX). Departamentul de Stat al Statelor Unite sesizase faptul că firma pentru care lucra generalul (r) Constantin Degeratu nu avea autorizațiile necesare. Ambasada SUA confirmă. Minciună ? Intoxicare ? Nici vorbă.

Iunie 2010 - Județul Gorj. Un zvon cu iz american dă speranțe muncitorilor de la fabrica de armament UM Sadu. Încasatorul de frunte al pedeleului gorjean, Marcel Hoară, administrator special al Uzinei Mecanice (UM) Sadu aduce investitori străini în instituția pe care familia sa o păstorește din tată-n fiu. Investitorul strategic, firma MIC & Associates se arăta interesat să bage bani și să producă bombe de avion pentru Irak.

Deși numele firmei sună banal și cât se poate de american, patronul este român de origine. Un personaj controversat pe nume Ștefan Minovici, despre care se spune că ar fi strănepotul medicului Mina Minovici, creatorul școlii românești de medicină legală. Urmează o publicitate deșănțată, în presa locală, unde angajații fabricii falimentare îl laudă pe Hoară ca la ușa cortului. Despre Minovici și potențialii săi asociați mai nimic. Nici despre faptul că afaceristul american a fost o perioadă proprietar al ziarului „Ziua USA" și partener cu jurnalistul român Sorin Roșca Stănescu, nici că Minovici ar fi fost implicat într-un scandal cu iz de spionaj la Universitatea Columbia, instituție intens curtată de ofițerii DIE încă din anii `60. Mulți dintre aceștia beneficiind de licențe de la Universitatea Columbia. Cert este că publicația pe care o conducea a devenit dintr-o dată, nu se știe cum, platformă de afaceri internaționale cu armament.

MIC&
ASSOCIATES
Home | Events | About Us | Contact Us |
MIC & Associates - 45 Broadway, New York, NY 10006
Experience
International Services
US Services
Business Opportunities
Defense and Homeland Se
Stefan Minovici
Founder and President of MIC & Associates
Stefan Minovici, founder and President of MIC & Associates, has extens
business start-up and development experience gained both in the Unitec
States and internationally, working with multinationals and government
agencies to drive cross-border ventures and catalyze trade, investment
and complex industrial endeavors.
Mr. Minovici has managed various high-profile projects for major clients,
including the governments of Chile, Romania, Slovenia, Moldova, Ukraine
and the United States, multinationals such as CEMEX, Raytheon, ITT
Defense and financial institutions such as Daiwa Securities, HSBC and
Credit Lyonnais. Notable among these achievements, as Senior Trade a
Marketing Executive for Pro-Chile, the Investment and Trade Promotion
department of the Chilean government, Mr. Minovici oversaw direct US
investment to Chile reach $4.2 billion in 1994.
Prior to founding MIC & Associates in 1997, Stefan Minovici was a senic
vice-president at CMG International, a New York based advertising,
marketing and public relations firm, where he helped build the internatior
business department. During his tenure at CMG, Mr. Minovici setup and
managed the emerging markets division for Central and Eastern Europe,
which proved to be the main engine of growth for CMG International.
Mr. Minovici is the publisher of ZIUA USA, the largest Romanian-Americ
weekly in the western hemisphere. He is also the creator and producer
the leading Festival outside the borders of Romania â€" The Romania Da
Festival Broadway, which brings together annually over 25,000
participants on the famed New York City boulevard. A former National
President of the Union & League of Romanian Societies of America
(est.1906), Mr. Minovici is a scholar and a leading authority in Romanian
and Central Eastern European Affairs and has prevalent expertise in
National Defense and Homeland Security. Stefan Minovici received his E
from Hunter College with Dual Honors in Communications and Journalisr
and holds a Masters in International Affairs with a focus on Central
Eastern European Studies (International Security Policy) and a Certificat
of the Institute on East Central Europe, both from Columbia University.
OUR TEAM

Cum pentru producția și comercializarea echipamentelor militare în România sau aiurea prin lumea civilizată, firmele specializate trebuiau să obțină de la autorități nenumărate licențe și avize, am căutat cheia succesului pentru afaceristul Minovici în România. Și am găsit-o. Pe site-ul firmei MIC & Associates, în componența conducerii companiei, se află și generalul de 4 stele Constantin Degeratu. Director și CEO, pentru Apărare și Securitate Națională, Degeratu, omul lui Traian Băsescu, se ocupă la MIC & Associates cu conducerea și implementarea tuturor aspectelor muncii de apărare și securitate națională în Europa Centrală și de Est, dar și de clienții americani.

Astfel, fostul consilier pe probleme de securitate al Palatului Cotroceni, implicat până peste cap în evenimentele „Revoluției din '89" și în dosarul „Răpirea din Irak" intră în afaceri la Gorj tot pe linie de partid, alături de Marcel Hoară. Bine plătit de firma americană, „specialistul" Degeratu, cel care a acoperit astfel de afaceri dubioase postdecembriste poate „netezi" calea afaceristului Ștefan Minovici în România.

Anexă

US Drug Enforcement Agency
REPORT

Monzer al Kassar was sentenced on 25 February 2009 in the US District Court for Southern New York for agreeing to supply weapons to the banned terrorist organization FARC. He was convicted after a long sting operation conducted by the DEA, in which he was paid substantial sums of money to procure weapons, including sophisticated surface-to-air missiles. The weapons were to be purchased from the Romanian state arms company, Romarm, which, as far as the written records show, did not obstruct the sale. DEA Agent William Brown states in an affidavit that: al Kassar ultimately received more than $ 400,000 for the weapons deal, in funds represented to be FARC drug proceeds, but which in fact came from DEA undercover bank accounts al Kassar had repeated contact with his long-established arms suppliers in Bulgaria and Romania and he traveled to both countries to finalize arrangements to procure the weapons for the FARC. 3 He continued by observing that the FARC allegedly wished to purchase the following items from al Kassar: 4,350 AKM assault rifles; 3,350 AKMS assault rifles; 200 RPK assault rifles; 50 Dragunov sniper rifles; 500 Makarov pistols; 2,000,000 rounds of 7.62 mm x 39 mm ammunition; 120 RPG grenade launchers; 1,650 PG-7V grenade rounds and 2,400 RGO-78 hand grenades. 4 These items were notionally covered by an end-user certificate issued by the Nicaraguan government and were notionally for delivery by sea to a port in Suriname.

5 Substantial sums of money began to be sent by the undercover agents of the DEA to bank accounts controlled by al Kassar and it is clear from the US court documents that al Kassar, in turn, successfully negotiated with Romarm and others to add surface-to-air missiles, including SA-7, SA-16 and SA-18, to the order. 6 The Brown affidavit continues: Al Kassar told [us] that he was in Bulgaria and traveling the following day to Romania in connection with the weapons deal, he would meet with the weapons manufacturers in Romania on May 11th. ...I have confirmed through airline records that al Kassar ... in fact entered Romania on May 10, 2007". 7 During his journey to Romania and Bulgaria al Kassar received quotations for prices from two defence companies: Armitrans 8 (Bulgaria) and Romarm (Romania). 9 Brown makes it clear that „some of the weapons had been procured by al Kassar from Romarm, a weapons manufacturer in Bucharest, Romania".10 According to Brown, at one point „al Kassar indicated that he was in Romania, and that the weapons manufacturer was upset because al Kassar had promised them ... money for the deal". 11 The DEA undercover agent „told al Kassar that the FARC had 3.5 million Euros in Romania to provide to the weapons manufacturer. Al Kassar indicated that the Romanian arms manufacturer would not be willing to receive the cash, so something else had to be arranged. Because of the delay in payment, Al Kassar himself had paid some of his own money to the weapons manufacturer" 12 and emphasized that „he did not want to hurt his reputation with the weapons manufacturer".

13 Al Kassar also offered to provide an additional end-user certificate for the surface-to-air missiles „at a cost of 15 to 20 per cent of the total cost of the weapons listed on the certificate”. 14 Illicit brokering of SALW in Europe three 2009. 37 Presumably to mislead Romanian government officials, al Kassar used an intermediary to procure the guns and ammunition from Romarm. This was Milan Djurovich of Trawl Services Limited, a company registered in the United Kingdom, but apparently with offices in Belgrade, Serbia. Paperwork found in the possession of al Kassar indicates that Milan Djurovich also used a company named Transtrade GmbH. It is from the Transtrade fax number that al Kassar received a fax with a Trawl letterhead for a meeting on 11 May 2007 in Bucharest. 15 Romanian export licence C32.7515 of 16 May 2007 issued to Romarm reports Trawl Services Ltd as the broker. 16 A copy of a contract between Trawl Services and Romarm was also found in al Kassar's possession. 17 The handwritten notes on the back of the document give an indication of the profit that al Kassar was intending to make. Djurovich planned to buy a variety of assault rifles (2,000 AKM and 2,250 AKMS), machine guns (200 RPK) and sniper rifles (50 Dragunov) from Romarm for US$ 607,000, which he would sell to Abu Munawwar (al Kassar 18) for US $ 920,000. Al Kassar would sell these weapons to the FARC for US $ 2,005,000.

Raportul DEA USA despre activitățile de contrabandă cu armament desfășurate de traficanții Bout, Kassar și ai lor împreună cu Romarm, în beneficiul organizației teroriste columbiene FARC.

„M-am retras din Procuratură datorită dosarului Revoluției, pentru că și eu am vrut să se afle adevărul, cum vor astăzi sau au vrut Nastasiu și Ciurea. Am depistat diverse operațiuni, filiere, inclusiv una care ducea spre URSS, spre o intervenție a unui detașament special din fosta URSS, care a provocat la noi evenimentele care au declanșat Revoluția".

Senator Valer Marian
Nord-Vest TV 2009

3

MISTERELE REVOLUȚIEI

Au trecut mai bine de 20 de ani de la Revoluție. Dosarul nu a fost finalizat, iar crimele din decembrie ’89 se apropie cu pași repezi de prescriere. În 2009, câțiva jurnaliști slugarnici Cotroceniului au demarat o campanie fără precedent cu așa-zise dezvăluiri despre asasinarea clanului Ceaușescu, în fapt, un atac direct la adresa lui Ion Iliescu, cu ricoșeu către PSD. Astfel, beneficiind de o finanțare generoasă cu miros de petrol, unii deontologi iubitori de valută forte, au bocit moartea dictatorului în articole la kilogram, emisiuni TV și chiar în cărți, uitând subit de crimele tăcute ale Epocii de Aur. Mai grav, d’alde Vladimir Tismăneanu sau Roberta Anastase au fost numiți revoluționari de onoare pentru merite numai de ei știute.

Ce s-a întâmplat, de fapt? Într-o încercare jalnică de a distrage atenția de la criza în care aruncase România, puterea de la București a dat ordin să se scoată la iveală câteva hârtii fără valoare referitoare la evenimentele din ’89 și despre Mineriada din 13-15 iunie 1990. Organizația paramilitară care conduce Parchetul General a executat ordinul fără să clipească și, sub presiunea hotărârilor CEDO, a aruncat puțin praf în ochii foștilor revoluționari intrați în greva foamei. Oamenii președintelui nu au scos o vorbă despre curierul special sosit de la Moscova la începutul anului 2009. La cererea expresă a Kremlinului, Iliescu și Pleșiță primiseră deja NUP sau SUP în toate dosarele. Și atunci la ce bun tot circul? Mormanele de hârtii, atent „declasificate” aveau un singur scop - să aburească opinia publică și o singură țintă - opoziția.

Tot în 2009, generalul Dan Voinea era îndepărtat de la conducerea Parchetului Militar și hăituit de Laura Codruța Kovesi, deși apucase să trimită în judecată o parte din criminalii Revoluției. Magistratul nu a fost întrebat în ce condiții a condus anchetele și nici cum au colaborat instituțiile de forță cu procurorii pentru elucidarea adevărului.

Unii criminali au fost trimiși în judecată și condamnați. Alții sunt liberi și astăzi. Cele mai cunoscute cazuri de țapi ispășitori sunt generalii octogenari Victor Atanasie Stănculescu și Mihai Chițac. „Misterele" Revoluției au ajuns pe mâna unei marionete cu nume predestinat - procurorul șef Vasilache. La capătul celălalt al sforilor, marele păpușar de la Cotroceni.

În mare parte, crimele au rămas cu autori necunoscuți. Multe întrebări au rămas fără răspuns, pentru că procurorii și revoluționarii nu au avut acces la rapoartele secrete ale Securității, SRI-ului sau armatei. În mod curios, fostul procuror militar Voinea neagă orice amestec străin în evenimente, spunând că teroriștii străini au fost inventați de criminali pentru a-și acoperi faptele. Mai mult, de două decenii, cei care s-au aflat la cârma țării au mușamalizat dosarele Revoluției, ascunzând dovezile și intimidând martorii. Cum au procedat?

Dovezile mușamalizării

Despre Ordinul 522/1997 s-a vorbit mult în presă, generalul Constantin Degeratu fiind acuzat că la data de 19 noiembrie 1997, în calitate de șef al Statului Major General (SMG) și secretar de stat în același timp, a suspendat temporar „dreptul tuturor angajaților din subordinea SMG, militari sau civili, de a furniza (presei sau organelor de anchetă) informații cu privire la activitatea proprie sau a altor persoane pe timpul evenimentelor din Decembrie 1989". Orice persoană care dorea sau era chemată să depună mărturie și făcea parte din organigrama Ministerului Apărării Naționale trebuia să ceară mai întâi aprobarea ministrului. Așadar, ministrul decidea cine depune sau nu mărturie despre crimele Revoluției. Documentul semnat de generalul Degeratu, un act de intimidare oficial la adresa martorilor, nu a fost dat publicității niciodată. Probabil, din motive de secretizare. În ultimii ani, specialiștii care studiază evenimentele din decembrie 1989 și chiar unii lideri ai revoluționarilor au uitat de ordinul lui Degeratu, acesta făcând parte astăzi din clanul portocaliu de la Cotroceni.

Abia în anul 2010, un cotidian local a obținut și publicat documentul compromițător emis în timpul domniei CDR. Ordinul dovedește faptul că, în timp ce procurorii se chinuiau să scoată la iveală crimele Revoluției și infractorii care au tras în populație, Armata, la cel mai înalt nivel, ascundea dovezile și făcea totul pentru a intimida sau împiedica martorii cei mai importanți (militarii participanți la fața locului) să depună mărturie. Când se întâmpla acest lucru? Tocmai sub președinția lui Emil Constantinescu, considerată cel mai democratic regim după 1989.

Generalul Constantin Degeratu se străduia să scandalizeze întreaga țară, refuzând dreptul cetățenilor de a afla adevărul despre revoluția din 1989 și obstrucționând activitatea Justiției. Nu întâmplător, gestul a fost repetat și în scandalul Omar Hayssam, când onorabilul de mai sus ocupa funcția de consilier pe probleme de siguranță națională al președintelui Traian Băsescu, caz în care Degeratu a ascuns canalul **Dragomir - Palcu - Cotroceni - Raad Halool - teroriști**, folosit pentru negocierile de eliberare a jurnaliștilor ostatici în Irak. Copii după Ordinul 522/1997 au ajuns în cele din urmă în posesia mai multor asociații care „îi reprezintă cu cinste" pe revoluționari și pe urmașii victimelor din decembrie '89. Nu s-a întâmplat nimic deosebit. Președinții acestor asociații fac membri de onoare pe bandă rulantă din rândurile camarilei actualei puteri. Generalul Constantin Degeratu își vede mai departe de afaceri, ca de altfel toți infractorii acoperiți prin ordinul său. Mai nou, în cursul anului 2010, îl regăsim pe Degeratu în spatele unei afaceri dubioase cu armament în județul Gorj. Alături de un reprezentant local al PDL, Hoară, generalul portocaliu apare ca salvator al uzinei de armament Sadu, promovând un investitor american neautorizat de ANCEX. Cât despre protecția oferită de Armata română foștilor securiști și criminali care au tras în populație în decembrie '89, au mai fost prezentate dovezi și în **Puterea din Umbră**, volumul I. Deși președintele Traian Băsescu a înfierat cu mânie proletară regimul comunist și unealta sa, Securitatea, de la tribuna Parlamentului, MApN plătește pensiile foștilor securiști, mai ales cadrelor acoperite ale Departamentului de Informații Externe (spioni MAE la post în străinătate), astăzi legendați ca ofițeri de armată în cărțile de muncă, deși dețin legitimații speciale ACMRR - SIE (Asociația Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere din Serviciul de Informații Externe).

ROMÂNIA
ERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Exemplar nr.

Șeful Statului Major General

ORDIN CIRCULAR Nr. 522 din 19.11.1947

În scopul prevenirii oricăror fapte care ar putea aduce atingere principiului unității de comandă, ar influența negativ activitatea și capacitatea de acțiune a Forțelor Armate ori ar putea prejudicia eforturile vizând clarificarea rolului acestora pe timpul Revoluției din Decembrie 1989 și înfăptuirea actului de justiție, în baza prevederilor Legii 80/1995 privind Statutul Cadrelor Militare, începând cu data prezentului ordin:

1. Se suspendă temporar dreptul personalului militar și civil din statele majore, comandamentele, unitățile, formațiunile și celelalte instituții din subordinea Statului Major General de a furniza mijloacelor de informare în masă orice fel de informații cu privire la activitatea proprie și a altor persoane pe timpul evenimentelor din decembrie 1989.

Toate informațiile de această natură vor fi difuzate numai prin Direcția Relații Publice a Ministerului Apărării Naționale.

2. Prezentarea personalului militar și civil la organele de anchetă și judecată, în orice calitate, pentru fapte legate de evenimentele din decembrie 1989 se va face numai cu aprobarea ministrului apărării naționale.

Prezentul ordin va fi adus de îndată la cunoștința întregului personal prin grija comandanților (șefilor) eșaloanelor interesate.

SECRETAR DE STAT ȘI ȘEFUL STATULUI MAJOR GENERAL
General de divizie dr. CONSTANTIN DEGERATU

Documentul secretizat care dovedește că Armata, la cel mai înalt nivel, a dosit adevărul despre Revoluția din 1989.

MINISTERUL APĂRĂRII NAŢIONALE
Direcţia Informare şi Relaţii Publice
tel./fax: 021.319.60.22
e-mail: presamapn@mapn.ro

22 iunie 2010
Domnului Ovidiu Ohanesian
- Gorjeanul -

Referitor la solicitarea dumneavoastră de informaţii, vă comunicăm următoarele:

Ordinul circular nr. 522, din 19.11.1997, se exceptează de la accesul liber al cetăţenilor conform art. 12 alin. 1, lit. a) din Legea nr. 544/2001.

Biroul de presă

Patimile procurorilor

Marea minciună națională numită dosarul Revoluției a demarat la începutul anului 1990, odată cu ancheta oficială. Între timp, majoritatea șefilor organelor de represiune ceaușistă se ascundea sau făcea copii după dosarele grele ale Securității. Kilometri de documente din arhivele Armatei și ale Securității erau tocate cu mașini speciale sau arse în curțile unităților MApN. Mai ales dosarele întocmite de ofițerii de contrainformații pe spațiul sovietic sau cele care priveau cârtițele URSS din România. Totul se petrecea sub nasul lui Virgil Măgureanu, viitor șef al Serviciului Român de Informații. Oficial, arhivele partidului și ale serviciilor secrete au intrat în custodia Armatei, inclusiv bazele de date ale Centrului de Informare și Documentare de lângă biserica Crețulescu. Totul a fost ascuns sau secretizat. Neoficial, până în 1996, microfilmele microfotopunctate conținând rețelele Departamentului de Informații Externe (Centrul de Informații Externe) din străinătate și dosarele ilegalilor au fost pierdute.

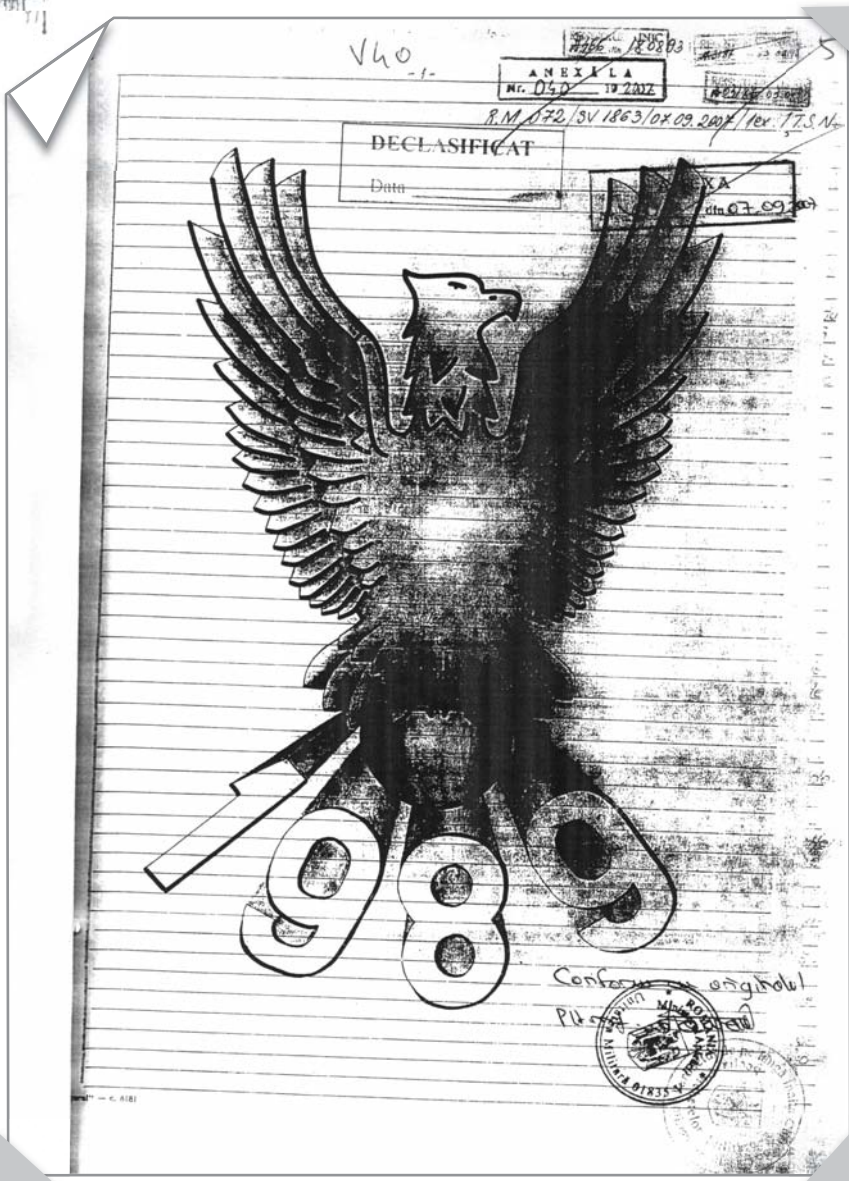

Documentele secrete ale Revoluției române au fost declasificate abia în 2010!

În după amiaza zilei, M.Ap.N - Gral. Col. MILEA VASILE ordonă punerea în aplicare a indicativului „Radu cel Frumos".

În comandamentul M.U. după primirea indicativului la orele 19.57 D.S.P. verifică autenticitatea ordinului, apoi transmite indicativul la unitățile subordonate, concomitent cu punerea în aplicare a planului de alarmă.

La prezentarea echipei de luptă în P.C. al M.U. - orele 20.30, comandantul D.70, ordonă actualizarea tuturor documentelor, menținerea unor legături permanente cu unitățile subordonate pentru cunoașterea situației în fiecare moment.

După ieșirea personalului în punctele de adunare cu armamentul și materialele prevăzute în planul de alarmă, acesta primește ordin să se deplaseze în locurile de destinație a activităților zilnice, cu specificația ca la ordin, în timp scurt, să fie în măsură să se constituie dispozitivul pentru a îndeplini misiunile primite.

La ora 20.30' M.U. poate trece la îndeplinirea unei misiuni de luptă cu următoarele forțe și mijloace:

- aeronave	- vânătoare - bombardament	- 75%
	- elicoptere	- 49%
	- cercetare	- 71%
	- transport	- 100%
- efective		- 79%
- armament A.A.		- 88%
- tehnică - auto		- 80%
- tehnică de transmisiuni și P.N.A.		- 82%
- T.A.B.		- 87%

Informațiile receptionate prin mass-media și ordinele primite de la eșaloanele superioare prezentau încercări ale elementelor teroriste și reacționare de subminare și slăbire a capacității de apărare a unităților militare ale armatei române, îndeosebi în partea de vest a României.

În această situație Comandamentul D.70 Av. și unitățile subordonate în cooperare cu celelalte elemente ale Sistemului Național de Apărare pune în aplicare indicativele primite de la eșalonul superior - respectiv C.Av.M., întărește paza unităților și obiectivelor încredințate, astfel:

- Se acționează în zonele de responsabilitate, pentru a menține ordinea și controla situația în vederea dicerii acțiunilor de luptă împotriva inamicului;
- Comandantul D.70 Av. ordonă ca la data de 19.12.1989 unitățile subordonate să raporteze:
  - stadiul punerii în aplicare a planurilor de pază și apărare a cazărmilor;
  - măsurile de trecere succesivă a echipelor și aeronavelor în stări superioare de pregătire de luptă
  - prezența efectivelor în cazarmă, completarea echipajelor și a subunităților luptătoare pe măsura desfășurării activităților prevăzute în plan

MINISTERULAPARARII NATIONALE
-Serviciul informații -

22.02.1990

Lt.col. I. Gușe.

N O T A

1.Mr.UDREA GHEORGHE din festa Direcție a V-a,serviciul 3,domiciliat în București,B-dul Pionierilor nr.31,bloc 37,scara apart.65,sector 4, declară următoarele:

ABANDONAREA UNOR ZIARE ARABE

In ziua de 21 decembrie 1989, efectuînd o patrulă c autoturismul condus de cpt.DUMITRESCU CORNEL, la intersecția străzilor Derebanți și Eminescu au văzut abandonate dintr-un autoturism mai multe ziare în limba arabă,avînd pe una din pagin portretul lui GEDAFI și o caricatură a lui GORBACIOV și BUCH.

2.Cpt.MATEI NICOLAE din festa direcție a V-a,domicilia în București,strada Vitejiei nr.2mbloc 1, scara 3, etaj 2,apart. 77,sector 2, telefon 21.79.93,declară următoarele:

ORDINUL DE A SE TRAGE IN DEMONSTRANTI.DINCA SI CEAUSESCU ELENA

In ziua de 22 decembrie 1989, după fraternizarea armatei cu demonstranții,aflîndu-se în sediul fostului CC al PCR a auzit personal pe DINCA ION că trebuie să se tragă în oameni, afirmație pe care a făcut-o și ELENA CEAUSESCU. In acel moment s afla la etajul 1,gl.VLAD IULIAN,POSTELNICU TUDOR și gl.NEAGOE MARIN. Nu a auzit pe vreunul dintre aceștia să de vreun ordin.

3.Cpt.CARABA VIOREL din festa Direcție a V-a,dispecer domiciliază în București, Calea Victoriei nr.1 -5,etaj 3, apart. 113, scara A,sector 3, declară:

21/22 DECEMBRIE 1989.CHEMAREA TANCURILOR.Gl.VOINEA

In noaptea de 21/22 decembrie 1989, a auzit prin st de radio-emisie-recepție (RȘER.),cînd s-a făcut apel la comandam să ia legătura cu generalul VOINEA de la M.Ap.N. să trimită șase piese grele (tancuri).

ooooo000ooooo

Documente obținute prin amabilitatea domnului Doru Mărieș, președintele Asociației 21 Decembrie 1989.

Nepăsarea diplomaților străini de la București

Misterioasă este și tăcerea reprezentanțelor diplomatice în România. Discutăm mai ales despre țările occidentale de care ne-am apropiat imediat după democratizare și ai căror cetățeni au căzut victime în focul evenimentelor de la sfârșitul anului 1989. Recenta declasificare a unor documente aflate în ograda Armatei, a dovedit că în acea perioadă, mai mulți cetățeni străini au fost pur și simplu executați la comanda unor ofițeri români.

O stradă în centrul capitalei. Atât a mai rămas din Danny Huwé, jurnalistul belgian împușcat pe data de 25 decembrie 1989 la București. Conform documentelor, Huwé a fost împușcat în zona «Răzoare», din interiorul fostului Comandament al Trupelor de Grăniceri (comandament militar subordonat succesiv Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne, ale României). După două decenii de la evenimente, reprezentanții Asociației 21 Decembrie 1989, au înmânat Ambasadei Regatului Unit al Belgiei documentele care dovedesc faptul că jurnalistul belgian Danny Huwé nu a fost împușcat de teroriști, ci de militarii Comandamentului Trupelor de Grăniceri, la comanda șefului unității, colonelul Petre Teacă.

(...) *„4. În dimineața zilei de 25.12.1989, la ordinul generalului maior GEANTĂ PETRE, medicul șef al C.T.Gr. a transportat la S.M.C. cadavrul ziaristului belgian HUWÉ DANNY, împușcat în masivul cranio-facial de către subofițerii din dispozitivul incintei locului de parcare al C.T.Gr”*.

(...) *„Ordinul de deschidere a focului, dat de către gl. mr. TEACĂ PETRE nu a fost cu nimic justificat și a avut ca urmare decesul a 5 persoane, printre care un străin (ziarist belgian) și rănirea gravă a încă trei civili, printre care un copil de 15-16 ani, toți nevinovați”*.

Extras din (Copie) document SECRET DE SERVICIU Exemplar nr.1

Nesecret, 11.01.2010 - declasificat de MI ANEXA nr.26 La nr.1001 R. înregistrat la Nr.S/S.M.730/13.03.1991

Doru Mărieș, președintele Asociației 21 Decembrie 1989, acuza autoritățile române, că au ascuns dovada vinovăției militarilor care au tras în jurnalistul belgian. Despre Ion Iliescu, Mărieș spunea că este complice, pentru că, la 3 zile de la asasinat, fostul președinte l-a ridicat la gradul de general pe Moș Teacă, cel care a dat ordin de tragere.

„Cum să confunzi un jurnalist, care avea la vedere o cameră video, cu un terorist? Nu a fost vorba de o confuzie. Totul a fost premeditat. Colonelul Petre Teacă este cel care a dat ordin subofițerilor de la Comandamentul Trupelor de Grăniceri să tragă din parcarea din unitate („sectorul auto"), spre locul de unde Danny Huwé filma cu acea cameră video, pe care militarii recunosc că au găsit-o și predat-o Ministerului Apărării", declara Mărieș.

După ce ambasadorul Phillippe Roland a primit câteva file din rapoartele declasificate ale MApN, privind circumstanțele morții jurnalistului belgian Danny Huwe, ucis oficial de „teroriști", am cerut personal informații suplimentare Ambasadei Regatului Belgiei la București. Spre surprinderea mea, diplomații au refuzat să confirme primirea cererii, mi-au oprit ambele exemplare și au răspuns, halucinant, printr-un mesaj e-mail nesemnat, trimis în data de 02 februarie 2010: *„Pe data de 1 februarie 2010, Asociația „21 Decembrie 1989" a transmis Ambasadei Belgiei documente referitoare la evenimentele din decembrie 1989, când jurnalistul belgian Danny Huwé a fost ucis. La cererea Asociației „21 Decembrie 1989", aceste documente vor fi transmise familiei lui Danny Huwé. Rolul Ambasadei Belgiei se limitează strict la facilitarea acestei transmiteri. Orice chestiune legată de conținutul documentelor trebuie adresată direct Asociației „21 Decembrie 1989"*.

Ce ascunde oare „nepăsarea" oficialilor belgieni, care timp de mai bine de două decenii nu au catadicsit să se intereseze de propriul cetățean asasinat? Avea oare Danny Huwé și alte însărcinări trecute la capitolul „operațiuni speciale", pe lângă calitatea de jurnalist? Sunt întrebări la care așteptăm încă un răspuns. Oricum ar fi - Dumnezeu să-l odihnească!

În focul Revoluției din ’89, au pierit sau au fost răniți de „teroriști” în circumstanțe neclare și alți jurnaliști străini, despre care reprezentanțele străine la București nu au scos nicio vorbă:

- John Joseph Daniszews
  - cetățean american, jurnalist Associated Press,
    împușcat în noaptea de 23 decembrie 1989 la Timișoara;
- John Victor Tagliabue
  - jurnalist american,
    împușcat în 23 decembrie 1989 la Timișoara;
- Jaques Langevin
  - cetățean francez, reporter France Press,
    rănit la Timișoara în data de 23 decembrie 1989;
- Jean Louis Calderon
  - cetățean francez, fotoreporter al postului TV5,
    ucis pe 23 decembrie 1989, în București;
- Pasquale Modica,
  - cetățean italian, fotoreporter,
    împușcat pe 23 decembrie 1989 la Timișoara;
- Jan Parry
  - cetățean britanic, fotoreporter,
    ucis pe 28 decembrie 1989, accident de avion în județul Dâmbovița;
- Sajn Zeljko
  - viceconsul la Consulatul ex-iugoslav din Timișoara,
    împușcat în data de 23 decembrie 1989 la Timișoara.

Exemplar nr. 1
11/1/2010
ANEXA Nr. 26

La Nr. S.1001 R. înregistrat la Nr.S/S.M.730/13.03.1991

(Copie)

In noaptea de 23/24.12.1989, serviciul medical al C.T.Gr. a fost solicitat în acordarea primului ajutor următoarele categorii de răniţi :

1. Trei civili, împuşcaţi în parcul din faţa cazărmii C.T.Gr. la ordinul domnului general maior TEACA PETRE.

Aceştia au fost transportaţi cu autosanitara A-35706, la Spitalul Municipal, însoţit de plt.adj. ALEXANDRU GHEORGHE, Lt.col. Dr. GUTA VICREL- medicul unităţii, declinându-şi curajul. Aceştia nu s-a dovedit a fi " teroriști", erau cetăţeni care se îndreptau spre casă, fie de la serviciu fie de la alte activităţi cotidiene.

2. După miezul nopţii, au autoturism " LADA 1200 " s-a oprit brusc, lîngă linia de tramvai, avand la bord doi răniţi grav, dintre care unul se numea PETCU GHEORGHE iar celălalt BUNEA (?).

Pentru salvarea acestora au intervenit, prin escaladarea gardului unităţii, următorii :

- col. Dr. OPRITA NICOLAE
- Lt.col. ROSCA RELU
- 1-2 m.t. din dispozitiv

Cei doi au fost tranportaţi la S.M.C. cu un ARO, însoţit de către Lt.col. Dr. CURSARU DUMITRU. Aceştia erau şoferi de la autobaza MILITARI, ieşiţi din tură la orele 23.00, îndreptându-se spre casă. Amandoi au decedat în primele ţile datorită multiplelor plăgi prin împuşcare, produse de către dispozitivul REGIMENTULUI DE GARDA.

3. In aceiaşi noapte (în a doua jumătate) la P.C. col. Dr. OPRITA NICOLAE - medicul şef - a fost anunţat că un m.t. este rănit, prin împuşcare, aflîndu-se în faţa intrării în infirmerie, abandonat acolo de peste 40 de minute.

S-a organizat, cu sprijinul direct al Gl.mr. GEANTA PETRE- transportarea de urgenţă a sold. PETRE D.IOAN, care a decedat după aproximativ 5-10 minute, în sala preoperatorie a S.M.C. în urma unor plăgi împuşcate multiple, cea decisivă fiind cea cu orificiul de intrare prin omplatul drept şi orificiul de ieşire în hemitoracele drept, în apropierea de stern. Deci, acest militar a fost împuşcat " din spate", în condiţiile când el era " cu faţa spre inamic ", " inamic" din partea căruia nu s-a tras nici un

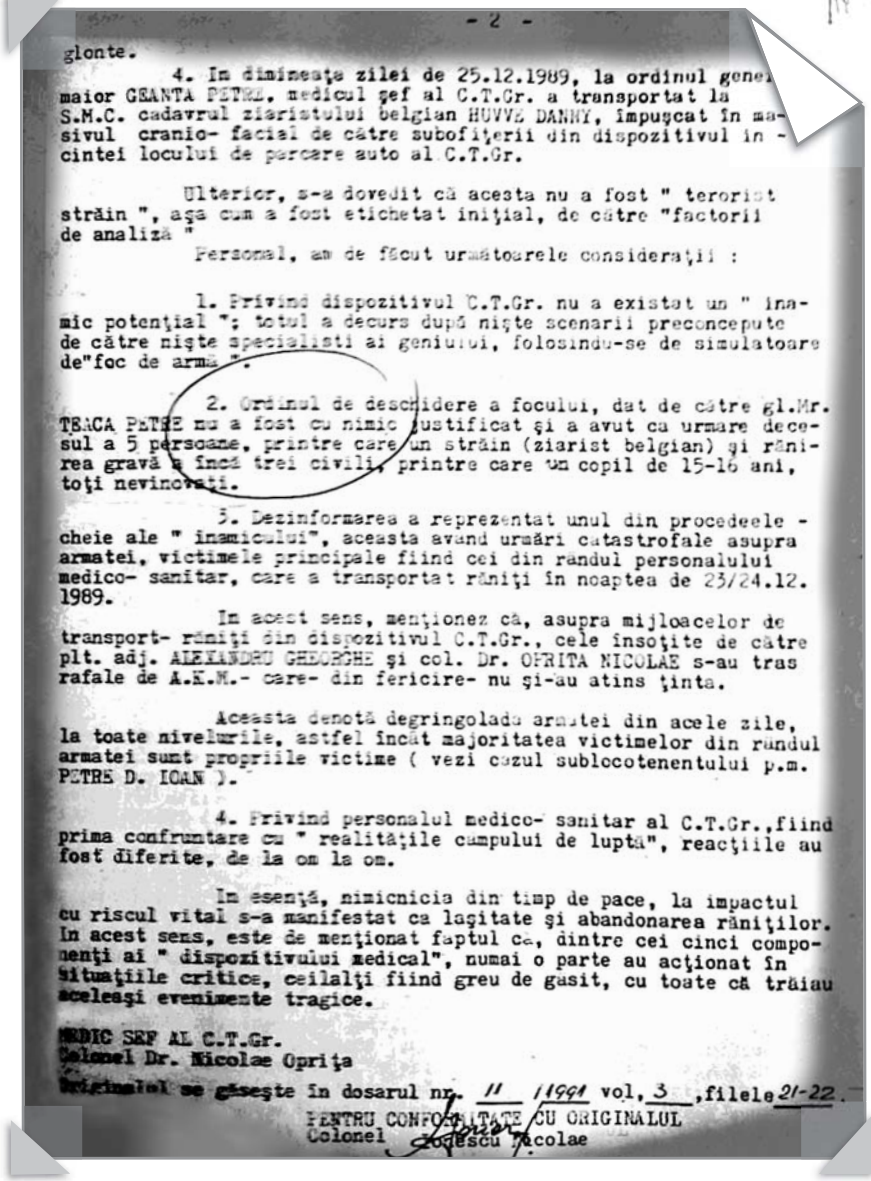

- 2 -

glonte.

4. In dimineaţa zilei de 25.12.1989, la ordinul gener maior GEANTA PETRE, medicul şef al C.T.Gr. a transportat la S.M.C. cadavrul ziaristului belgian HUVVE DANNY, împuşcat în masivul cranio- facial de către subofiţerii din dispozitivul în - cintei locului de parcare auto al C.T.Gr.

Ulterior, s-a dovedit că acesta nu a fost " terorist străin ", aşa cum a fost etichetat iniţial, de către "factorii de analiză "

Personal, am de făcut următoarele consideraţii :

1. Privind dispozitivul C.T.Gr. nu a existat un " inamic potenţial "; totul a decurs după nişte scenarii preconcepute de către nişte specialişti ai geniului, folosindu-se de simulatoare de"foc de arma ".

2. Ordinul de deschidere a focului, dat de către gl.Mr. TEACA PETRE nu a fost cu nimic justificat şi a avut ca urmare decesul a 5 persoane, printre care un străin (ziarist belgian) şi rănirea gravă a încă trei civili, printre care un copil de 15-16 ani, toţi nevinovaţi.

3. Dezinformarea a reprezentat unul din procedeele - cheie ale " inamicului", aceasta având urmări catastrofale asupra armatei, victimele principale fiind cei din rândul personalului medico- sanitar, care a transportat răniţi în noaptea de 23/24.12. 1989.

In acest sens, menţionez că, asupra mijloacelor de transport- răniţi din dispozitivul C.T.Gr., cele însoţite de către plt. adj. ALEXANDRU GHEORGHE şi col. Dr. OPRITA NICOLAE s-au tras rafale de A.K.M.- care- din fericire- nu şi-au atins ţinta.

Aceasta denotă degringolada armatei din acele zile, la toate nivelurile, astfel încât majoritatea victimelor din rândul armatei sunt propriile victime (vezi cazul sublocotenentului p.m. PETRE D. IOAN).

4. Privind personalul medico- sanitar al C.T.Gr.,fiind prima confruntare cu " realităţile cumplului de luptă", reacţiile au fost diferite, de la om la om.

In esenţă, nimicnicia din timp de pace, la impactul cu riscul vital s-a manifestat ca laşitate şi abandonarea răniţilor. In acest sens, este de menţionat faptul că, dintre cei cinci componenţi ai " dispozitivului medical", numai o parte au acţionat în situaţiile critice, ceilalţi fiind greu de găsit, cu toate că trăiau aceleaşi evenimente tragice.

MEDIC SEF AL C.T.Gr.
Colonel Dr. Nicolae Opriţa

Originalul se găseşte în dosarul nr. 11 /1991 vol. 3 ,filele 21-22.

PENTRU CONFORMITATE CU ORIGINALUL
Colonel Iordescu Nicolae

Moș Teacă a ordonat foc de voie împotriva civililor nevinovați.

Proiectele secrete ale Epocii de Aur

Chiar dacă partenerii occidentali păstrează încă tăcerea despre așa-zisa revoluție românească, lăsând neinvestigate asasinatele cărora le-au căzut victime proprii cetățeni, adevărul iese la suprafață, ca untdelemnul, din arhivele foștilor aliați sovietici. Și, ca la un semn, anul 2009 a debutat sub zodia dezvăluirilor. Știri surprinzătoare de la Moscova apăreau într-un moment în care relațiile bilaterale nu erau tocmai pe roze. Presa internațională cita site-ul Institutului pentru Strategia Națională a Rusiei cu niște informații referitoare la proiectul secret al fabricării bombei nucleare în România ca și cum acesta ar fi fost unul dintre motivele eliminării fizice a fostului președinte Nicolae Ceaușescu. Unii au tratat informațiile ca pe „o ciorbă veche, reîncălzită" și servită opiniei publice în prag de alegeri europarlamentare și prezidențiale. Alții credeau că „Bomba din Carpați" era livrată la pachet cu scandalul rachetelor lansate de regimul de la Phenian. De fapt, rușii hotărâseră să scoată de la naftalină niscai informații „secretno", motivându-și prezența pe teritoriul României și eliminarea în grabă a dictatorului.

La data de 17 februarie 2011, săptămânalul rusesc „Nedeli Argumente" publica un articol amplu despre operațiunea de înlăturare de la putere a dictatorului Nicolae Ceaușescu. Roman, unul dintre ofițerii GRU, locotenent major în Armata a II-a - Ucraina Sud în 1989, făcea dezvăluiri senzaționale despre „operațiunea comună CIA, KGB, GRU și a serviciilor secrete maghiare".

„Problema nu a constat în antipatia personală a lui Gorbaciov față de Ceaușescu. În marea politică nu există loc pentru sentimente. Există doar interese. Acestea coincideau la Bush senior și Gorbaciov pe o singură direcție: să nu permită României să devină o putere nucleară", se scrie în săptămânalul rusesc. Fostul ofițer Roman afirmă că sovieticii nu aveau nevoie de secretele legate de producerea armei nucleare, ci doreau să înlăture pericolul scurgerii informațiilor legate de aceste tehnologii. Astfel, în 2003, sub supravegherea CIA și USVR, 13,5 kg de uraniu îmbogățit (80%) au fost transportate și neutralizate la uzina de concentrate chimice din Novosibirsk. Roman spune că pentru fabricarea bombei atomice a fost format un grup de fizicieni, care lucrau într-un laborator secret de pe platforma Măgurele.

Articolul „Bomba din Carpați", publicat de Rossiiskaia Gazeta a făcut furori în 2009, abordând un subiect tabu pentru oficialii români: programul nuclear ceaușist, o problemă care ar fi tensionat peste măsură relațiile româno-sovietice. Rușii afirmă că la mijlocul deceniului '70 România, sprijinită de Statele Unite, ar fi început să lucreze la propria armă atomică, proiectul fiind aproape de finalizare în vara anului 1989.

Informațiile sunt confirmate și de fostul prim-adjunct al ministrului Apărării, generalul Atanasie Stănculescu: *„AMS: Este posibil ca una dintre cauzele asasinării lui Ceaușescu să fi fost pericolul pe care îl reprezintă apariția unei țări noi pe harta armei nucleare? Bănuiesc că celelalte țări din zonă nu aveau. // VAS: Nu, nu aveau. Ungaria o cam sfeclise. La noi pornise imediat după 1968 și era mult mai avansat față de alte state care încercau așa ceva. Din 1980, când am intrat în funcție, primul lucru pe care l-am întâlnit în planuri asta a fost: programul de dezvoltare a capacității nucleare de apărare a țării. M-am dus imediat la profesorul Ursu, i l-am prezentat, și el urma să-l prezinte mai departe Elenei Ceaușescu"* (Dialog între generalul Victor Atanasie Stanculescu - VAS și istoricul Alex Mihai Stoenescu - AMS din cartea „În sfârșit, adevărul...").

Aceeași publicație rusească cita rapoartele declasificate de SVR (Serviciul de Informații Externe al Federației Ruse) care dezvăluiau activitățile din platforma secretă de la Măgurele desfășurate de un grup de fizicieni români din domeniul nuclear, cu sprijin internațional.

„Într-adevăr, în 1985, autoritățile române își trasaseră ca sarcină studierea posibilității fabricării armei atomice, specialiștii români din domeniul fizicii nucleare însușindu-și tehnologiile de obținere a plutoniului din combustibil nuclear prelucrat. Informații referitoare la faptul că, în cadrul programului său de energie nucleară, România ar fi dispus de un proiect concret destinat fabricării, până în anul 2000, a bombei circulau încă din 1980", se afirmă în raportul SVR.

Interesant este faptul că astfel de informații apar la circa două decenii de la cea mai mare diversiune creată de serviciile secrete pe teritoriul României, mai cunoscută sub denumirea de Revoluție. Rușii nu erau îngrijorați degeaba. La scurt timp după nupurile și supurile date pe bandă rulantă în dosarele Pleșiță și Iliescu, „Asociația 21 Decembrie 1989" primește zeci de mii de file „declasificate" despre evenimentele revoluției, unele rapoarte ale Armatei făcând referire directă la intervenția trupelor străine. Recent, sediul asociației a fost incendiat.

Întorcându-ne la proiectul „Măgura” (fiindcă acesta era numele codificat al bombei atomice românești), cei care au lucrat „la protecție” în domeniu spun că cercetările au fost derulate sub directa îndrumare a Ministerului Apărării Naționale. Documentele erau clasificate cu trei zerouri (strict secret de importanță deosebită), iar responsabil direct pentru rezultatele programului a fost desemnat fostul general Mihai Chițac, închis o vreme la Rahova pentru participarea la represaliile din 1989. Purtat prin toate spitalele militare, în cele din urmă, Chițac a luat secretele „Epocii de Aur” cu el în mormânt.

Unii specialiști afirmă că este puțin probabil ca cercetările să se fi desfășurat la Institutul de Fizică Atomică de la Măgurele sau la IRNE Pitești, așa cum s-a speculat în presă. Cele mai importante experimente în vederea producerii bombei atomice au avut loc la Institutul de Chimie Militară de pe Șoseaua Olteniței, aflat la vremea aceea în subordinea comandamentului trupelor chimice. De altfel, instituția „chițacului” a rezistat cu brio integrării noastre euroatlantice.

Cât privește specialiștii români implicați în proiectul Măgura, a fost vehiculat numele senatorului Șerban Valeca, fost director al institutului de cercetări nucleare Pitești și reprezentant al României prin diverse alte organisme internaționale în domeniu.

Ofițerii responsabili cu protecția internă din cadrul armatei spun că specialistul numărul unu al proiectului a fost fizicianul Octavian Ciobanu (decedat) un apropiat al ex-președintelui Ion Iliescu, secondat de Ion Romeo.

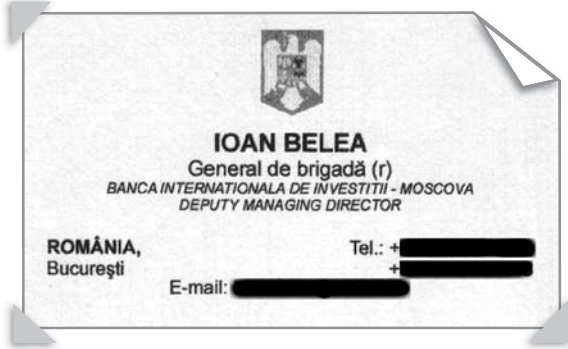
IOAN BELEA
General de brigadă (r)
BANCA INTERNATIONALA DE INVESTITII - MOSCOVA
DEPUTY MANAGING DIRECTOR
ROMÂNIA,
Bucureşti
Tel.: +[redacted]
+[redacted]
E-mail: [redacted]

În cele din urmă, se pare că, în timpul parteneriatului NATO, sub presiunea organizațiilor internaționale de specialitate, proiectul „Măgura" a fost abandonat, multe din institutele de cercetare ale armatei fiind închise. Se ridică totuși un semn de întrebare asupra oportunității reluării dezbaterilor pe marginea armei atomice românești. După două decenii de la revoluția română simt oare rușii nevoia de a-și motiva intervenția în eliminarea lui Ceaușescu? Dacă este așa, atunci ar fi cazul să discutăm despre alt proiect la fel de secret, care băgase în sperieți marile puteri. Cel al băncii țărilor nealiniate, un fel de FMI al săracilor, pentru care se pare că dictatorul român reușise să acumuleze în oarece conturi peste 30 miliarde de dolari, pozând la vremea aceea în liderul lumii a treia alături de prietenii săi Gaddafi sau Mugabe.

Amănunte despre acest proiect deține fostul demnitar comunist Cornel Burtică, dar și același general Stănculescu: *„AMS: Mai făcea și banca aia, încercarea de a face un FMI al Estului, o bancă mondială pentru Est. // VAS: Da"*.

Pentru o imagine cât mai completă a proiectelor militare, ar trebui să-l întrebăm pe generalul de brigadă în rezervă Ioan Belea, actual Deputy Managing Director la Banca Internațională de Investiții din Moscova (fosta bancă a CAER). Belea este cel mai în măsură să lămurească lucrurile. În vremurile bune a servit patria ca locțiitor al comandantului Serviciului I din cadrul Direcției a IV-a Contrainformații Militare. A văzut, a auzit și știe multe.

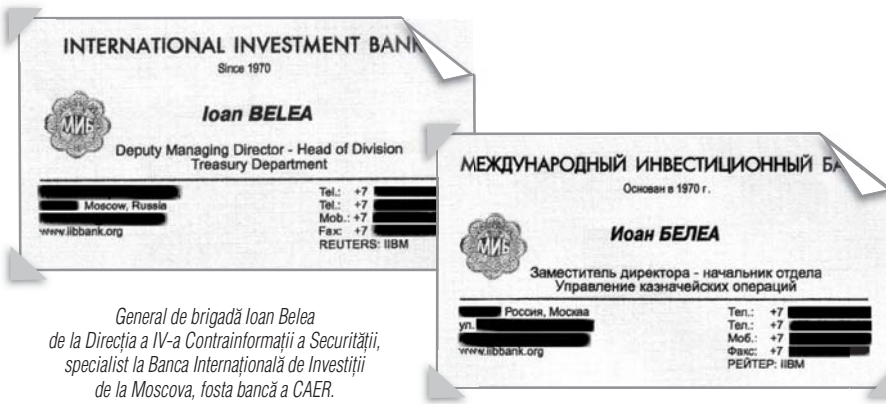

General de brigadă Ioan Belea de la Direcția a IV-a Contrainformații a Securității, specialist la Banca Internațională de Investiții de la Moscova, fosta bancă a CAER.

Secretele generalilor de la Jilava

Așadar, cum rezultă din documentele românești și străine, secretizarea abuzivă și criminală practicată de autorități în dosarele Revoluției a avut darul de a-i ascunde timp de 20 de ani pe principalii responsabili ai masacrului din decembrie 1989. Chiar dacă nu este prea clar ce căutau trupele speciale sovietice în România, nici dacă au existat teroriști străini, ne-am ales cu țapii ispășitori, octogenarii Victor Atanasie Stănculescu și Mihai Chițac. Generalii condamnați și încarcerați la Jilava au fost sacrificați pentru imaginea Justiției române în străinătate, dar și pentru a spăla obrazul Armatei, care nu avea ce căuta în stradă la revoluție. Plin de afecțiuni medicale, doldora de secrete și confruntat cu realitățile închisorii, Stănculescu a început să vorbească despre proiectele clasificate la categoria Secret de Stat de regimul comunist. Este vorba despre arme de distrugere în masă, rachete cu rază medie de acțiune purtătoare de focoase nucleare, iperită sau bruceloză.

Surprinzător, deși inițial le-a dat cu tifla jurnaliștilor prea curioși, generalul Stănculescu s-a hotărât să dea frâu liber amintirilor. A început cu interviuri televizate din Spitalul Penitenciar Jilava, referitoare la traficul și contrabanda cu armament desfășurate de statul român în perioada comunistă. În calitate de șef al Departamentului de Înzestrare al Armatei, fostul general era la curent cu multe operațiuni derulate de Securitate și de Armată în „lumea a treia". Sute de milioane de dolari din comerțul cu armament pe spațiul arab intrau în anii '80 în conturile faimoasei firme ICE Dunărea. Recent, Stănculescu a scris o carte - „În sfârșit adevărul...", dezvăluind câte ceva din culisele altor operațiuni clasificate Secret de Stat.

„Discutam mai mult problemele armei chimice. La el era problema stației-pilot în una, două uzine mari pentru fabricarea iperitei și pe care o experimentasem în teren. Aceasta a fost prima dintre cele trei componente ale armelor chimice. Apoi a fost arma bacteriologică, când a venit generalul Popescu din India cu probele de viruși în eprubete, sticluțe în buzunarul interior de la haină", povestește Stănculescu.

Dacă mai adăugăm micile indiscreții ale generalului despre programul pentru bomba atomică, derulat la Turnu Severin, Măgurele și Pitești, sub umbrela instalațiilor de la Cernavodă, ne putem face o idee despre secretele închise la Spitalul Penitenciar Jilava.

Generalul Victor Stănculescu este, poate, cea mai autorizată persoană în problema ambițiilor nucleare, chimice și bacteriologice ale lui Nicolae Ceaușescu. Dar nu este singurul fost înalt demnitar comunist care a vorbit despre aceste proiecte. În presa centrală au apărut informații atribuite fostului director adjunct al Departamentului de Informații Externe, generalul Ion Mihai Pacepa. Mărturiile acestuia confirmă (cu lux de amănunte), datele oferite de revistele rusești și de Stănculescu, despre finanțarea proiectelor de cercetare și producție în România a armelor nucleare și bacteriologice de la mijlocul anilor '70. Fostul general DIE povestește că: *„Ceaușescu vroia cu disperare să aibă o bombă atomică cât de mică pentru a șantaja marile puteri"*.

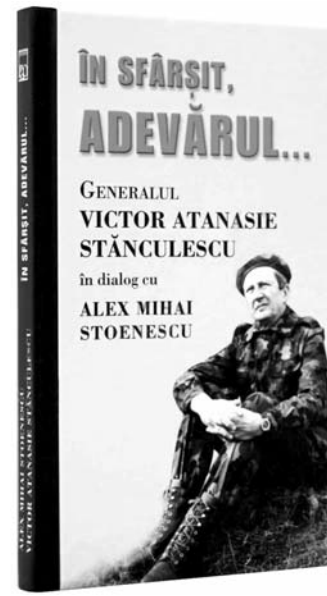

Inițial, proiectul secret ar fi purtat numele de cod „Dunărea II" și ar fi beneficiat de finanțare libiană.

Pacepa spune că, la acea dată, Ministerul Minelor încerca să creeze în localitatea Băița o rezervă de uraniu, iar DIE lucra intens la proiectul unei stații pilot pentru îmbogățirea uraniului prin centrifugare. De unde știa Pacepa de proiectele speciale? Un indiciu important îl oferă rapoartele generalilor apropiați și ale subordonaților generalului trădător, înaintate imediat după fuga acestuia. Dovezi că Ion Mihai Pacepa deținea importante informații despre o parte din proiectele SSID ale epocii comuniste, cum ar fi Stele - diamante sintetice, Programul nuclear - centralele nucleare de la Cernavodă și bomba atomică sau Uzina G - stația pilot de apă grea de la Râmnicu Vâlcea.

Iată un fragment din raportul generalului Teodor Sârb, șef al Diviziei UM 0920/SD (fosta Brigadă Specială Tehnico-Științifică).

„Din 1975, relațiile de serviciu cu Pacepa Ion au cunoscut o reducere, lucrând direct cu șeful departamentului, aceasta nu însemna însă că sus-numitul nu a mai avut acces la problemele unității. Au rămas acțiuni cum ar fi: „Stele", „Programul nuclear", „Fabrica de tras geam pe baie de metal topit", „Uzina G" etc. în care Pacepa Ion a avut acces și a fost împuternicit să exercite control și îndrumare".

Raport
Gl.-mr. Sârb Teodor Nr. C/187 din 24.08.1978
Nr. 1/14.08.78

Spre deosebire de colegul său de suferință, Mihai Chițac a fost mult mai tăcut. Ce se ascundea sub tăcerea lui? Informații despre centrele de cercetare, pilot și producție pentru armele pomenite mai sus, subordonate Ministerului Apărării Naționale. Centrele de cercetare speciale intrau în responsabilitatea generalului Nicolae Eftimescu, la vremea aceea adjunct al șefului Marelui Stat Major și a generalului Vasile Ionel (amândoi suspectați de Direcția a IV-a Contrainformații Militare de legături cu Moscova).

La vremea aceea Eftimescu conducea Secția Operațiuni Speciale din cadrul MApN. Proiectul nuclear, supervizat de generalul Mihai Chițac, șeful Comandamentului Trupelor Chimice și-a schimbat numele de cod după fuga generalului Pacepa. În anii '80 a fost redenumit „Măgura" și era clasificat la nivel de Secret de Stat.

Apă grea, iperită, bruceloză și rachete

Angajați mai vechi ai combinatului Oltchim din Râmnicu Vâlcea își aduc aminte că România producea apă grea într-o stație pilot, creată pe baza informațiilor aduse de spionii Brigăzii Speciale TS/ SD (unitatea de spionaj tehnico - științific a Securității) de la o companie din Statele Unite ale Americii. Apa grea, fabricată pe scară largă mai târziu la Turnu Severin, era un produs cu dublă întrebuințare. În plan militar putea fi folosită pentru realizarea bombei nucleare, în plan civil pentru operarea reactoarelor CANDU de la Cernavodă. Cele mai importante experimente în vederea producerii bombei atomice au avut loc la Institutul de Chimie Militară de pe Șoseaua Olteniței (la capătul tramvaiului 34), aflat la vremea aceea în subordinea Comandamentului Trupelor Chimice. Despre acest episod ar putea spune multe directorul institutului, colonelul Savu, urmărit îndeaproape de direcțiile de contrainformații pentru că era căsătorit cu o rusoaică, Tamara.

Șeful proiectului, doctorul în fizică Octavian Ciobanu, a fost numit după '90 director al ANCESIAC. O instituție care trebuia să controleze așa-numitele materiale cu dublă întrebuințare. După 2000, Ciobanu a fost desemnat guvernator al Văii Jiului. Ion Romeo a fost reprezentantul României la Agenția Internațională de Energie Atomică. Senatorul PSD Șerban Valeca, fost director al institutului de cercetări nucleare Pitești, era în 2009 membru în Comisia de Siguranță și Apărare Națională din Senatul României.

Victor Stănculescu mai vorbește în cartea sa și despre producția de iperită pentru arma chimică și de „sticluțe" aduse din India, iar Pacepa își aduce aminte de arma bacteriologică cu bruceloză. Numele de cod al proiectului în curs de realizare la Comandamentul Trupelor Chimice condus tot de generalul Mihai Chițac, era „Brutus".

La sfârșitul anilor ’80, numeroase delegații militare sovietice au vizitat România. Ofițerii superiori erau cazați la hotel București și conform declarațiilor ceiștilor români (care îi aveau în supraveghere), sovieticii aveau o curiozitate obsesivă pentru rachetele cu rază medie de acțiune pe care tot ei ni le livraseră. Colonelul (r) Ilie Frasiniuc, traducătorul militar al lui Nicolae Ceaușescu și al ministrului MApN Vasile Milea (o vreme președinte al Uniunii Ucrainenilor din România), era deseori abordat și întrebat pe față unde sunt amplasate rachetele. De altfel, bateriile ROT (unii vorbesc doar despre rachete din categoria SCUD-B, alții despre SS10 și SS20) au fost primele sacrificate pentru accederea noastră în organismele euroatlantice. Ultimele două baterii (400 de bucăți aflate în custodia unităților militare de la Ineu - probabil UM 4109 și Tecuci) au plecat în 1996 spre Israel containerizate de compania ZIM, sub supravegherea unor înalți demnitari MOSSAD. Relații despre această operațiune poate oferi fostul șef al Directoratului de Securitate din cadrul Ministerului Apărării din Israel, Eliezer Pincu, născut la Galați. Înaltul demnitar israelian a supervizat personal afacerea ROT, sute de milioane de dolari pierduți și ascunși în măruntaiele arhivelor MApN și SIE. A fost trecut în rezervă în anul 2007.

Povestea rachetelor ROT românești începe în anii ’70, când la adăpostul Institutului de Cercetări și Proiectări pentru Rachete Meteorologice (cu sediul în pădurea Băneasa), profesorul Alexandru Spătaru lucra la proiectul unei rachete cu rază medie de acțiune. Specialiștii DIE primiseră sarcina realizării rachetelor purtătoare de focoase nucleare, chimice sau bacteriologice. Se pare că proiectul nu a avut succes, Armata achiziționând în cele din urmă rachete operativ tactice (ROT) de la sovietici. Jurnalistul Doru Braia își aduce aminte de măsurile de pază extreme luate de unitățile militare care aveau în dotare astfel de echipamente. Astfel, numai pentru că a îndrăznit să se dea jos de pe bicicletă pe drumul spre localitatea Șicula, la marginea pădurii (circa 4 Km de Ineu), Braia a fost reținut de militari (dispozitivul Vigilența, cum se numea la vremea aceea), percheziționat și interogat. Se apropiase nepermis de mult de rampele de lansare poziționate în zonă.

La mijlocul anilor ’80, rachetele erau modificate la institutele de cercetări militare de pe Șoseaua Olteniței, pentru a putea purta arme de distrugere în masă. În mare parte, rachetele achiziționate de regimul comunist din Uniunea Sovietică au fost valorificate pe diferite filiere. Sub scutul NATO s-a ales praful de strategia națională de apărare antiaeriană, ca de altfel și de școala de rachetistică autohtonă. Specialiștii spun că deși era una dintre puținele țări din cadrul Tratatului de la Varșovia care-și dezvoltase o școală de rachetistică, în ultimii ani, România a ajuns un fel de apendice al statelor occidentale puternic industrializate și militarizate. În ceea ce privește planurile secrete de cercetare și producție a rachetelor cu rază medie de acțiune autohtone, au fost declasificate prea puține documente. Despre unul dintre acestea, raportul secret nr. M. 02749 din 11.04.1989, s-a vorbit în presă. Era vorba despre cumpărarea unei tehnologii de turnare automată a încărcăturilor de propulsie pe bază de pulberi compozite, destinată „fabricării de rachete cu performanțe superioare pentru înzestrarea armatei” în valoare de 3,75 milioane de dolari. Contractul 250/88 a fost semnat de ICE Romtehnica în 1988 cu firma austriacă Tencom Ltd., suma fiind inclusă în planul de import al Ministerului Industriei Chimice și Petrochimice.

Nota Ofițerului

1.Ca să aveți un reper vă amintesc faptul că tatăl meu a fost printre primii specialiști în domeniul rachetelor. După ce a absolvit Academia de comandă și stat major ca maior de aviație în 1962, a fost repartizat comandant al primului divizion tehnic (structură care se ocupa cu formarea și testarea rachetelor AA). Am copilărit printre rachete și am fost pasionat de programele cosmice sovietice și americane. Prin 1965 a sosit în România și prima serie de rachete operativ tactice, prescurtat ROT (racheta R-3 era o variantă modernizată și perfecționată prin adăugarea de către ruși a încă o treaptă la cea germană A4). Sovieticii o introduseseră în înzestrare după o serie de teste în poligonul Kapustin Yar de la marea Caspică în 1951-1953. Comburantul și carburantul utilizate erau aceleași ca la rachetele AA Dvina și Volhov (SA-27/34) din cadrul apărării AA. Despre cunoștințele în domeniul balisticii rachetei pe care le posedă actualii specialiști români, vă asigur că ele sunt apropiate de zero.

2. Rachetele din familia SCUD (150/300/550 km) sunt balistice tactice - cu rază scurtă de acțiune. Sovieticii considerau RDG-ul, Cehoslovacia și Bulgaria drept țări din primul eșalon al Tratatului de la Varșovia. Motiv pentru care au aprobat exportul de rachete SCUD. România și Ungaria erau considerate ca făcând parte din eșalonul 2 și n-au fost înzestrate niciodată cu așa ceva. Bulgarilor, sovieticii le-au construit și o fabrică de VX în nord-estul țării pentru a echipa ogivele SCUD-urilor lor. Fabrica aparține acum grupului spaniol MAXAM, cu care Cornel Purcărea a făcut contractul de dezasamblare la Babeni a proiectilelor taiwaneze.

Declasificarea proiectelor de trei nule supervizate de Armată și Securitate s-a dovedit dificilă în epoca post-Ceaușescu. Intrarea României în Uniunea Europeană și în NATO a fost condiționată de reducerea efectivelor militare și a institutelor de cercetare speciale unde se desfășurau cercetări în domeniul armelor de distrugere în masă. În cazul proiectelor de trei zerouri (Strict Secret de Importanță Deosebită cum era „Măgura"), politicienii sub acoperire promovați de noua putere dâmbovițeană au păstrat tăcerea. După ce fostul șef al Direcției de Înzestrare a Armatei, generalul Popa Florentin, a refuzat să se implice, se pare că declasificarea s-a făcut la intervenția directă a președintelui Ion Iliescu. Proiectele de trei zerouri au fost declasificate și abandonate pe la jumătatea anilor '90. La fel și majoritatea institutelor de cercetare speciale. Rachetele cu rază medie de acțiune primite de la sovietici au dispărut ca prin farmec.

Scandalul bombei nucleare din Carpați mediatizat în presa rusă a fost doar un avertisment de la „frații de la Răsărit". Atenție ce declasificați! Dacă românii scot la iveală documente secrete referitoare la intervenția sovietică în '89, rușii sunt gata să spună ce se ascunde în spatele Revoluției. În sfârșit, adevărul... Despre o relație conflictuală întreținută în ultimii 20 de ani de cei care au avut interesul să discrediteze orice legătură (militară, politică sau economică) cu Rusia. Pentru că, vedeți dumneavoastră, recentele dezvăluiri despre proiectele secrete ale dictatorului împușcat ca un câine nu cuprind nici un fel de date despre tehnologiile livrate României (rachete antitanc dirijate 9 M 14-M „Maliutka", rachete aer-aer RS-2 US și R-3 S, proiectile reactive nedirijate PRN-80, sisteme de bruiaj și război electronic sau aeronave de supraveghere fără pilot) înainte de 1989, chiar de URSS în cadrul cooperării cu țările Tratatului de la Varșovia.

Nota Ofițerului

1. Scuze, sistemul automatizat de introducere a aviației și rachetelor AA în luptă se numea Almaz 2 nu Kamaz. Detalii despre cum a fost el folosit de chiar comandantul FAM românești împotriva propriilor subordonați în decembrie 1989 găsiți la: http://www.romanialibera.com/articole/articol.php?step=articol&id=6663

2. Pe de altă parte, discreditarea forței militare sovietice a fost una din metodele practicate de toți șobolanii incompetenți din MApN și actualii politruci proveniți din Securitate după 1989, pentru a fi băgați în seamă de americani. În realitate, întrebuințarea în luptă a rachetelor SCUD în cadrul unui război clasic era bine reglementată. Aceste rachete, care dispuneau de sistem de navigație inerțial performant (spre deosebire de copiile coreene și chinezești livrate irakienilor și copiate la rândul lor incomplet și utilizate în primul război din Golf), făceau parte dintr-un complex de cercetare-lovire sovietic la fel de performant ca și omologul său american Assault-Breaker sau PLSS. Elementul de descoperire a țintelor de lovit era avionul Tu-22/22M, prevăzut cu SLAR (side looking airborne radar): http://www.radartutorial.eu/20.airborne/ab06.en.html

Avionul patrula la înălțimi de 10.000 - 15.000 m paralel cu granița sau cu linia de contact, undeva la 50 km înapoia ei. Obiectivele vizate erau raioanele de concentrare ale blindatelor (suprafața 20/10 km pentru regimentul compus din aproximativ 100 de tancuri) sau aerodromurile de bază ale aviației de vânătoare-bombardament situate ambele la distanțe de 200 km de linia de contact. Odată descoperit pe radar obiectivul, coordonatele sale, detaliile de amplasare etc., erau transmise printr-o linie de date la centrul de conducere al tragerilor existent la fiecare baterie SCUD și situat la 20-30 km de linia de contact. Calculatorul integrat realiza automat traiectoria balistică și detaliile ei erau introduse în sistemul de navigație al rachetei. Rachetele SCUD transportau o încărcătură de luptă de 500-1.500 kg compusă din 200 de bombe anti-tanc sau antipersonal dispuse în casete și reglate să se disperseze la înălțimi de 100-2.000 m. Cele anti-blindate dispuneau de ampenaje și cap magnetic de căutare a țintei în raionul de dispersare.

Apă grea - de la agentul Poly, la uzina „G”

Dacă în cazul armelor chimice și bacteriologice, „materialele” erau aduse de agenții DIE din străinătate în sticluțe ascunse în buzunarul hainei, pentru bomba atomică, era necesară producerea apei grele. Proiectul Măgura s-a desfășurat la umbra centralei nucleare de la Cernavodă.

Pe baza tehnologiei furate de agentul DIE „Poly” din SUA, s-a construit prima uzină numită „G” de la Râmnicu Vâlcea, stația pilot unde s-a produs pentru prima oară apă grea românească. În 1986, la uzina de apă grea de la Drobeta Turnu Severin s-a produs cea mai pură apă grea din Europa.

Directorul Gheorghe Florea de la acea dată a fost mazilit după ce a refuzat să pornească uzina Drobeta (mai cunoscută ca Halânga), fără îndeplinirea măsurilor de siguranță. După plecarea sa, pe estacada de conducte a avut loc un accident cu victime ținut la secret și în ziua de azi.

Bazele stației pilot pentru obținerea apei grele de la Vâlcea au fost puse prin anii ’60 sub îndrumarea Departamentului de Informații Externe, imediat ce agentul Brigăzii Speciale TS Polihroniade, nume de cod „Poly”, a adus tehnologia de fabricație a apei grele de la o uzină de undeva din Savannah - Statele Unite. Apropiații familiei spun că după vizita în SUA, în familia lui Poly au avut loc diverse „accidente”. Printre altele, fiica securistului avea să moară într-un accident stupid, eveniment tragic care a marcat-o iremediabil pe soția lui Poly, personalitate de rang înalt a vieții sportive românești. Femeia are o cădere nervoasă, iar agentul DIE se retrage din activitate.

Nota Ofițerului

Acum, câteva cuvinte despre Polihroniade. El a fost asistent la catedra de chimie organică a profesorului Constantin Nenițescu [probabil Costin D. Nenițescu] în anii când am fost student al acelei facultăți, și m-am specializat la catedra lui Nenițescu. Am fost încadrat în Securitate cu două luni înainte de a-mi da examenele de stat (l-am trecut doi ani mai târziu), și la scurt timp după ce am devenit ofițer, Polihroniade a dispărut de pe firmament. Dupa 1972, când am început să coordonez și UM920/U, care era Brigada DIE pentru operații sub steag străin, l-am regăsit pe Polihroniade.

El era ofițer ilegal al DIE și fusese trimis în RFG cu sarcina de a se angaja la uriașa firmă vest-germană Lurgi, și de a penetra RFE [Radio Europa Liberă]. După ce am cerut azil politic, în 1978, majoritatea zdrobitoare a ofițerilor ilegali ai DIE au fost rechemați în țară. Ei nu aveau imunitate diplomatică, și DIE/CIE se temea, evident, că puteau fi arestați în Occident și compromite această ramură exclusiv sovietică și extrem de secretă a activității de spionaj comunist. În 1997, Virgil Măgureanu a produs probe irefutabile atestând apartenența lui Polihroniade la DIE. Această evidență a fost sintetizată în cartea „Autopsia". Atașez capitolul ce se referă la Polihroniade. Vă poate ajuta ca punct de plecare pentru a documenta în continuare activitatea lui Polihroniade. A fost un tip extrem de inteligent, și sunt convins că a obținut rezultate interesante la RFE.

Uzina „G" de la Râmnicu Vâlcea, ca de altfel chiar amplasarea fabricii de apă grea de la Drobeta Turnu Severin au o poveste controversată. Colegii securistului Poly, își aduc aminte că primul țăruș al fabricii a fost bătut în apropierea orașului Cernavodă în 1979. Apoi, la protestul lui Ion Iliescu, fost șef la **Ape**, conducerea de partid și de stat s-ar fi răzgândit pentru o nouă locație - Turnu Severin. Cât despre stația pilot, în memoriile publicate în SUA, generalul Ion Mihai Pacepa, fost șef DIE, vorbește despre amplasarea acesteia lângă Slatina.

Nu mai este niciun secret astăzi că stația pilot unde s-a obținut pentru prima oară apă grea românească a fost amplasată în vecinătatea Combinatului Chimic Râmnicu Vâlcea (Oltchim), pe strada Uzinei nr.4. Proiectul a fost demarat în anul 1970. Director general a fost numit academicianul Marius Sabin Peculea, fizician de renume, cu experiență, considerat părintele apei grele românești. Uzina „G" a fost obiectiv militar până la începutul anilor '90, beneficiind de dispozitiv special de pază asigurat în perimetrul străzii Uzinei nr.4 de militari aparținând U.M. 0460, apoi de o unitate de jandarmi.

„Misiunea inițială era de a pune bazele producției de apă grea, tehnologie după care s-a creat fabrica de apă grea de la Drobeta Turnu Severin. Locul a fost ales special de Ceaușescu, pitit printre furnalele de la Oltchim și alte fabrici de pe platforma industrială din sudul orașului Râmnicu Vâlcea. Institutul nu trebuia să fie detectat nici măcar din avion", declara pentru presă Ioan Ștefănescu, director al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Criogenice și Izotopice - ICSI Râmnicu Vâlcea, urmașul celebrei Uzine „G".

Oficial, uzina de apă grea (Halânga) de la Drobeta Turnu Severin își are originea la fostul IITPIC - Institutul de Inginerie Tehnică Proiectare și Inginerie Chimică. Primele patru module ale uzinei de apă grea au fost montate în anul 1986. Șeful proiectului era inginerul chimist Mircea Turtureanu, iar proiectant principal un fost inginer din IITPIC Dolbea.

Director general a fost numit Gheorghe Florea, echipa managerială fiind completată de directorul economic Gherman Ion. Aproape toți angajații uzinei Drobeta aveau certificat de acces la informații Strict Secret de Importanță Deosebită, iar corespondența era trimisă doar prin poșta militară. Echipamentele au fost transportate pe Dunăre. Stația de azot a fost adusă de la sovietici pe calea ferată până la Galați și transbordată pe o navă, datorită diferenței de ecartament dintre căile ferate sovietice și cele românești, apoi a fost montată de specialiștii din Republica Democrată Germană. Foști angajați ai ministerului chimiei spun că locația primei fabrici de apă grea românești nu a fost aleasă la întâmplare. În procesul de producție a apei grele (monoxid de deuteriu) era folosit hidrogenul sulfurat, o substanță extrem de toxică. Până în 1989, se ridicaseră patru module de producție GSI-uri, utilajele grele, aduse de la uzinele bucureștene IMGB sau Grivița.

Numit la conducerea proiectului uzinei de apă grea în anii '80, Florea cunoștea potențialul ucigător al hidrogenului sulfurat. În concentrația folosită la Drobeta, orice scăpare de hidrogen sulfurat era fatală pe o rază de 150 Km. Un potențial accident putea afecta țările vecine. Specialiștii spun că locația de la Turnu Severin a fost aleasă pentru „controlul curenților de aer", și limitarea efectelor unui accident, după ce Ion Iliescu (Președinte al Consiliului Național al Apelor în acea perioadă) s-a opus amplasării fabricii de apă grea la Cernavodă.

Înregistrările directorului Florea

Primăvara lui ’86 i-a găsit pe Gheorghe Florea și pe Andra într-un apartament de serviciu din blocul de la marginea pădurii Crihala, repartizat personalului angajat la fabrica de apă grea Drobeta.

„Am dus benzile sus”, spuse Andra. Florea îi făcu semn să vorbească mai încet, apoi o trase aproape de el, strângând-o ferm de încheietura mâinii. Femeia făcu ochii mari de uimire. Deși trecuseră prin multe împreună, nu își aducea aminte ca Florea să-și fi pierdut vreodată cumpătul.

„Au răscolit tot biroul. Vor veni și aici”, spuse el în șoaptă. Florea cunoștea bine procedurile ofițerilor de obiectiv (ceiștii care asigurau protecția internă la Drobeta). Tovarășa Stanciu venise specia să-l anunțe că este trecut la dispoziția Centralei (Centrala pe probleme de apă grea funcționa la Combinatul Chimic de la Râmnicu Vâlcea). O delegație condusă de ofițerul de protecție le va controla bagajele, apoi îi va conduce la mașină. În cazul lui Florea miza era mare. Conducerea de partid și de stat, inclusiv Horia Roșu, ofițerul responsabil de proiect din cadrul Ministerului Industriei Chimice știau că, de când fusese numit director general la uzina Drobeta, Florea înregistrase toate convorbirile telefonice cu Bucureștiul și cu stația pilot de la Vâlcea. Știau ce să caute.

Într-un fel, Florea făcuse aceeași greșeală ca Iliescu. La una dintre ședințele de comandament desfășurate la Comitetul Central, a atras atenția asupra nerespectării normelor de securitate în construcție la uzina de apă grea Halânga, cu efecte directe asupra ecosistemului Dunării.

Din păcate, în dorința de a respecta termenele raportate comandantului suprem, demnitarii comuniști forțau nota. Ordinele venite de sus erau tot mai contradictorii, iar presiunile de a porni producția de apă grea, asupra lui Gheorghe Florea s-au intensificat. Dornic de a respecta planul trasat de comandantul suprem, Gheorghe Dinu, ministrul Industriei Chimice și Petrochimice la acea dată, dădea telefoane zilnic la Halânga. Siguranța în funcționare conta mai puțin. Confruntat cu aceste probleme, Florea și-a luat măsuri de protecție. Cu ajutorul unor tehnicieni din uzină a pus la punct un sistem de înregistrare a convorbirilor telefonice pe bandă de magnetofon. Numai așa putea avea dovada ordinelor și presiunilor venite „de sus". Florea nu era de acord să pornească instalațiile combinatului până nu erau îndeplinite toate normele de siguranță. Singurele măsuri de protecție luate la acea dată erau măștile de gaze cu autonomie de 2 ore și câteva autobuze pregătite pentru îmbarcarea personalului în caz de accident.

Vestea că românii au reușit să producă cea mai pură apă grea din Europa (la testările primelor 4 module instalate în 1986) s-a răspândit ca fulgerul. În martie 1986, Nicolae Ceaușescu a vizitat combinatul de la Drobeta alături de mai mulți demnitari comuniști printre care se numărau Ștefan Andrei și generalul Olaru. În septembrie a venit în vizită la uzină Bradley, unul dintre directorii (de la acea dată) firmei Atomic Energy of Canada Limited (AECL).

Uzina de apă grea de la Drobeta Turnu Severin a luat ființă în anul 1979 prin Decretul 400 și se numește oficial ROMAG-PROD. Se întinde pe o suprafață de 70 de hectare. Proiectul de execuție a fost aprobat abia în 1990.

Apa grea pe care o produce uzina de la Halânga este moderatorul și agentul termic primar de care are nevoie Centrala Nucleară de la Cernavodă în funcționare. ROMAG mai produce și apă superușoară, azot lichefiat, aer instrumental, apă demineralizată, apă potabilă, apă distilată și apă industrială.

Deși puțin mediatizată, uzina de lângă Drobeta Turnu-Severin este unicat în Europa.

Accidentul secretizat

Născut pe 13 martie 1932, Gheorghe Florea era la bază inginer chimist. Fost director la Combinatul Chimic Turda, alături Ion Copândean, Florea participase încă de la începuturi la proiectul apei grele în România. Avea o soție bolnavă de alcoolism cronic de care nu putea divorța datorită politicii de cadre. Și-ar fi pierdut funcțiile și poate gradele.

Partidul nu tolera divorțuri în astfel de situații. Relația extraconjugală cu Andra era un risc asumat. De altfel, povestea familiei Florea era cunoscută în detaliu la nivel înalt în Securitate, fostul director locuind o bună perioadă de timp, într-un apartament, pe același palier cu generalul Emil Macri, șeful Direcției a II-a Contrainformații Economice.

Ministrul Industriei Chimice Mihail Florescu (nume real Iacobi Iancu) intervenise pentru ca Florea să primească locuință din fondul rezervat Institutului de Inginerie Tehnologică și Proiectare pentru Industria Chimică (IITPIC), într-un bloc deasupra magazinului Gioconda de pe Calea Victoriei. Florea a fost mazilit de la conducerea uzinei de apă grea Halânga imediat după ce la București s-a aflat că înregistra convorbirile telefonice cu mai marii zilei. În ziua plecării de la Turnu Severin, șefii de Personal și Administrație s-au prezentat la apartamentul lui Florea și le-au periat bagajele proscrișilor. Înainte de a le face inventarul din casă, foștii colegi de muncă și-au cerut scuze. Nu aveau ce face. Fuseseră trimiși de ceistul uzinei. Benzile cu înregistrările sensibile au ajuns pe mâna colonelului Horia Roșu și au fost clasate în arhivele Securității.

În toamna lui ’86, așa cum prevăzuse Florea, la Halânga a avut loc un accident soldat cu victime. Un muncitor aflat pe estacada de conducte a manevrat greșit o valvă de la hidrogenul sulfurat H2S. A fost ucis pe loc.

Scurgerile de H2S au provocat alte 6 victime printre șoferii de pe șoseaua învecinată. Hidrogenul sulfurat în concentrație mare nu are miros și este letal. Accidentul a fost ținut la secret chiar și după Revoluție. Nu se știe de ce, deși a călătorit prin multe țări, G. Florea nu a primit niciodată viză pentru URSS. În 1996, Andra și Florea au divorțat. Cu această ocazie, apartamentul Andrei a fost curățat de orice urmă care amintea de Gheorghe Florea. Florea a decedat după o lungă suferință la 22.04.2010. A fost incinerat în prezența fiicei sale din prima căsătorie, din Turda.

„În 1991, România a acceptat să ofere acces la obiectivele sale nucleare Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA). Inspecțiile realizate de experții AIEA, susține expertul rus, au scos la iveală faptul că, începând din 1985, România a efectuat, în secret, experimente pentru obținerea chimică a plutoniului militar prin folosirea combustibilului iradiat dintr-un reactor nuclear experimental de concepție americană TRIGA SSR, cu o capacitate de 14 megawați. Este vorba de un reactor simplu, de laborator, pus în funcțiune în 1979. Pentru iradierea combustibilului nuclear ar fi fost înființat un laborator radiochimic care și-ar fi început activitatea 1983. Aici ar fi fost amenajat un dispozitiv pentru prelucrarea combustibilului nuclear, cu o capacitate de producție de până la un kilogram de plutoniu pe an. Lucrările, scrie sursa citată, au fost încununate de succes, iar în cadrul inspecțiilor AIEA realizate în aprilie-mai 1992 au fost descoperite 470 de grame de plutoniu obținut în laboratoarele IFA”.

(Fragment din Jurnalul Național)

Tomahawk-ul ceaușist prinde viață în Iran

„Moartea dușmanilor", racheta de croazieră prezentată cu mare tam-tam în 2010 de președintele iranian Mahmoud Ahmadinejad drept principala amenințare la adresa inamicului israelo-american, pare a fi o copie ușor modificată a unui proiect demarat de Ceaușescu, chiar în timpul ultimei vizite a acestuia la Teheran.

Un proiect strict secret demarat la sfârșitul anilor '80 de regimul comunist, la care s-a renunțat imediat după Revoluție, odată cu aderarea României la structurile euro-atlantice.

Drona TU 143 VR-3 Reis este poate cea mai concludentă dovadă că în timpul intervenției străine din decembrie 1989, serviciile secrete străine nu erau interesate de Revoluție, ci de proiectele nebunești ale dictatorului. Piloți și cercetători români, angajați în fostele baze aeriene românești, își aduc aminte că dictatorul dăduse ordin să se construiască prima rachetă de croazieră românească. Proiectul era bazat pe modificarea avionului de cercetare fără pilot TU-143, achiziționat de la sovietici în 1988.

Nota Ofițerului

„Ca pilot șef la Baza aeriană de la Fetești în anii '88-'90 am fost desemnat să efectuez programul de încercări în zbor al unei rachete aer-aer românești. În România, centrul de cercetări și producție în domeniul rachetelor se afla la Crângul lui Bot de lângă Ploiești. În teste era atunci la Crângul lui Bot și mai apoi la Baza de la M. Kogălniceanu nou achiziționatul (din 1988) avion fără pilot, în fapt o rachetă de croazieră fără focos, utilizat pentru cercetarea aeriană. În speranța că inginerii români vor fi capabili să realizeze o replică a acestuia. Ulterior, cam prin 1997, escadrila de TU-143 a dispărut pur și simplu din înzestrarea armatei".

Cartea bazată pe memoriile fostului general Victor Atanasie Stănculescu „În sfârșit adevărul...", aduce în atenția opiniei publice informații relevante despre intervenția trupelor străine în decembrie '89, ca și posibilele motive care au dus la eliminarea în mare grabă a lui Nicolae Ceaușescu. Stănculescu dezvăluie câte ceva din culisele unor operațiuni clasificate Secret de Stat și ascunse publicului larg până astăzi. La rândul său, fostul șef al Departamentului de Informații Externe, Ioan Mihai Pacepa a dezvăluit amănunte despre finanțarea proiectelor de cercetare și producție în România a armelor nucleare și bacteriologice de la mijlocul anilor '70.

Pe scurt, era vorba despre proiectele unor arme de distrugere în masă (nucleară, chimică și bacteriologică, precum și studiile efectuate în secret pentru realizarea unei rachete cu rază medie de acțiune capabilă să poarte focos nuclear), secretizate în grădina MApN. Specialiștii militari spun că în caz de conflict deschis, armele de distrugere în masă nu fac două parale dacă nu există și rachetele, obuzele sau aeronavele capabile să le transporte către țintă. Generalul Pacepa a făcut referire la încercările unor specialiști DIE, din anii '70, de a produce rachete cu rază medie de acțiune capabile să poarte focoase nucleare sau alte arme de distrugere în masă. Stănculescu a confirmat achizițiile de la sovietici. Până la mijlocul anilor '90, toate aceste echipamente, în valoare de multe milioane de dolari, au dispărut fără urmă din înzestrarea Armatei.

„AMS: Dar vă întreb, știți, ca militar, deținerea sau fabricarea armei nucleare nu este suficientă, este nevoie de vectori. Care erau vectorii? // VAS: Vectorii nu erau decât doi: rachete sovietice care trebuiau procurate sau bombardiere, din aviație. // AMS: Păi ce bombardiere aveam noi să ducă arma nucleară la țintă? // VAS: Nu aveam la ora aia, dar urma să cumpărăm. Ba, mai mult, unitatea de la Buzău, 404 Cercetare, era prevăzută și instruită teoretic ce să faci dacă ai o lovitură în marile orașe cu arma bacteriologică și îți lovește marile rezerve de apă".

După același tipar au fost volatilizate și TU 143 (VR-3 Reis), primele avioane de cercetare fără pilot, achiziționate de armata română de la sovietici.

După mai bine de 20 de ani, Karrar - o aeronavă similară cu TU 143 este prezentată de regimul de la Teheran, drept amenințare pentru dușmanul american. Avionul fără pilot făcea parte dintr-un proiect ceaușist încadrat, la nivelul anului 1988 la categoria Secret de Stat.

Vorbim despre un „proiect", pentru că dictatorul intenționa să realizeze o racheta de croazieră românească, pornind de la platforma TU-143 (VR-3).

Rachetiștii spun că probabilitatea ca o salvă simultană de rachete de croazieră (zburând la 50 m cu dese schimbări de direcție) să neutralizeze și să creeze breșe prin sistemul de apărare antiaeriană, este mai mare decât cea a lansării rachetelor SCUD care n-au precizie, abaterea probabilă a acestora din urmă fiind de ordinul a 4-5 km. Ceea ce în cazul unei baze aeriene dispuse în jurul pistei de 2,5 km sau a unei baterii de rachete anti-aeriene în dispozitiv circular cu raza de 800 m înseamnă rateu sigur.

Am stat de vorbă cu foști piloți de la Baza Aeriană Fetești, dar și cu ofițerii care asigurau „protecția internă" a programelor de încercări în zbor pentru rachetele aer-aer românești în perioada 1988-1990. Aceștia își aduc aminte că, la Centrul de Cercetări și Producție în domeniul rachetelor de la Crângul lui Bot (astăzi ELMEC Ploiești) și la baza militară de la Mihail Kogălniceanu, era în teste un avion fără pilot (în fapt o rachetă de croazieră fără focos), utilizat pentru cercetarea aeriană.

Inginerii români sperau că vor fi capabili să realizeze o replică îmbunătățită a modelului TU-143, care să poarte focoase nucleare. Rachetiștii spun că proiectul era fezabil.

Serviciile secrete românești au tras cu ochiul la frații sovietici care dezvoltaseră pe baza TU-143, modelul TU-300 Korshun. Sovieticii au păstrat pentru TU-300 motorul TR3-117 (de la TU 143) cu tracțiunea de 640 kg Forță, modificându-i suprafața în plan a aripii (delta în loc de aripă trapezoidală) și lungind fuselajul pentru a mări rezerva de carburant și încărcătura utilă transportată. TU-300 cântărea 3 tone și avea rază de acțiune de 1.000 km. Sistemul de navigație era similar celui de pe rachetele americane de croazieră Tomahawk.

O variantă TU-300, prevăzută cu radar side-looking airborne, servea pentru depistarea țintelor de suprafață de tip aerodrom sau baterii de rachete AA. Alta, prevăzută cu bombe în casete (1.000 kg), înmagazina în memorie coordonatele țintei și apoi o ataca.

Proiectul rachetei de croazieră românești se baza pe platforma unui TU-143, modificat și echipat cu motorul reactiv Turbomeca Artouste III B, folosit pentru elicopterele IAR-316 B Alouette III. Motorul dezvolta 650 kgF, la un consum specific inferior lui TR3-117 (motorul TU-143), având în același timp un gabarit mai mic. Ca și în cazul rachetelor ROT, fără nicio explicație, prin 1997, escadrila de TU-143 românească a dispărut pur și simplu din înzestrarea armatei. Au fost înlocuite cu aparatele Shadow 600, de producție americană, despre care specialiștii români au o părere foarte proastă.

Achiziția avioanelor spion Shadow 600 a fost supervizată de prietenul fostului șef SIE Ioan Talpeș, dr. inginer Vasile Pascu, nume de cod „Doctorul". La vremea aceea, Pascu era colonel sub acoperire la firma Telespatzio. Cât despre performanțele aeronavei Shadow în comparație cu TU 143, dar și despre alte proiecte secretizate de MApN, folosite chiar în evenimentele din decembrie 1989, citiți comentariile unui specialist militar a cărui identitate am ales să o protejez.

Nota Ofițerului

1. Shadow este un aeromodel făcut la cercul de pionieri în comparație cu TU 143. Escadrila de avioane fără pilot Tu-143 a operat începând din 1988 la Baza Aeriană de la Mihail Kogălniceanu. Și a fost utilizată în misiuni de recunoaștere pe timpul evenimentelor din decembrie 1989, în Marea Neagră și în spațiul aerian al Bulgariei. Inginerii direcției Înzestrare își propuseseră modificarea acestui aparat în sensul transformării lui în rachetă de croazieră lansată de la sol/navă sau acroșată sub fuselaj de bombardierul IL-28 și de avionul de vânătoare-bombardament IAR-93. De altfel, irakienii au fost interesați de achiziționarea lui IAR-93 doar în varianta înarmării lui cu TU-143.

2. Dacă tot vă interesează TU-143, în același an 1988 am urmat cursul de cercetare și luptă radio-electronică de la Craiova, fiind autorizat să operez echipamentul SPS-141 MW (introdus atunci în dotare), acroșat în grinda de sub fuselajul MIG-21. Despre performanțele stației de bruiaj SPS-141MVG, o versiune inferioară MW, împotriva aceleiași versiuni de rachete Hawk MIM-23A care a intrat în înzestrarea armatei române după ce a fost casată ca uzată moral de olandezi citiți...

3. Am utilizat pentru prima dată SPS 141 nelegal, în cadrul aplicației Granitul`88 desfășurată pe Tratatul de la Varșovia, în care am fost desemnat de FAM române să joc rolul de agresor. Bulgarii n-au reușit să mă descopere și așa am reușit să iau prin surprindere și să atac gruparea navală din portul Burgas venind dinspre granița cu Turcia.

În decembrie 1989 am repetat incursiunea în Bulgaria, misiunea constând în a repera în zona aerodromului Sumen, un avion american de tip EC-130, utilizat în războiul psihologic purtat împotriva României și care atunci transmitea printre altele programul postului de radio Europa Liberă, dar și frânturi de convorbiri în limba arabă și ordine date în română prin rețelele noastre militare.

Ca de obicei, când vine vorba despre subiecte sensibile, MApN răspunde telegrafic:

MINISTERUL APĂRĂRII NAŢIONALE
Direcţia Informare şi Relaţii Publice
tel./fax: 021.319.60.22
e-mail: presamapn@mapn.ro

6 martie 2010

Domnului Ovidiu Ohanesian
- Coronapress -

Referitor la solicitarea dumneavoastră, vă comunicăm următoarele informaţii:

În dotarea Armatei României nu mai există avioane VR-3, Muzeul Aviaţiei din Bucureşti având un astfel de avion ca exponat.

În anul 1983 au fost achiziţionate 11 aparate VR-3 din fosta U.R.S.S. Ele au fost utilizate în perioada 1983-2001 pentru zboruri de antrenament în vederea formării şi menţinerii deprinderilor operatorilor.

Din cauza epuizării resursei de zbor, aceste aparate au fost scoase din exploatare şi au fost înlocuite cu avioane fără pilot de tip Shadow.

Biroul de presă

„Adică, un român l-a identificat pe Bin Laden?

- Da, l-a identificat unde este, în Iordania, pe baza unor decriptări. I-am anunțat pe americani, dar se pare că au ratat operațiunea".

Ziua de Cluj,
1 octombrie 2009
interviu cu Emil Constantinescu

4

TERORISM, ANTITERORISM, AGENȚI SUB ACOPERIRE

Nu am fost adeptul conspirației universale, m-au interesat doar talentele „frățiorilor" mioritici purtători de șorțuleț. Mici grupuscule (fiecare având pretenția de lojă) formate din politicieni, oameni de afaceri, ofițeri din armată, spioni sau chiar jurnaliști, care se întâlnesc la templu pentru a pune la cale diverse golănii. De obicei, conspirațiile minore se reduc la trafic de influență, învârteli. Și cam atât. Unii dintre aceștia, cu pretenții de mari masoni, au dat chix chiar aici la Gorj, încercând să-și lucreze pe la spate, în plină campanie electorală, propriii colegi de partid. Se pare că nu i-au ajutat nici nemernicia, nici gradele masonice, nici banii cheltuiți pe la trusturi de presă pentru defăimarea adversarului, șeful lor de partid la ora aceea.

Nu m-a impresionat defel nici povestea cu guvernul mondial ocult reunit luna trecută în Grecia, mai cunoscut sub numele de Grupul Bilderberg. Odată ce presa a ajuns să vă bată în poartă, s-a dus, fraților, toată secretoșenia! De remarcat că, recent, supărat nevoie mare pe foștii săi șefi din Securitate (care nu l-au luat în serios), ofițerul Stelian Octavian Andronic depăna amintiri la unul din posturile TV despre rapoartele trimise către Ceaușescu, referitoare la armata mondială și guvernul mondial puse la cale de Grupul Bilderberg. Ceea ce dovedește că în centrala Securității de atunci existau și oameni cu ceva în cap, care nu băgau în seamă toate bazaconiile. Vizionând filmele „Codul lui Da Vinci" sau „Zeitgeist" m-am gândit că în istoria omenirii au mai existat atacuri dure la adresa religiei, mai ales împotriva creștinismului. Efectul nu a fost cel scontat, pentru că producătorii peliculelor au uitat esențialul. Pentru o parte bună a lumii, mai ales în țările sărace, credința este o necesitate. Este ultima speranță.

*În secolul nostru, mitul supremației marilor puteri a fost spulberat de luptele de gherilă cu insurgenții în Vietnam, Afganistan sau Irak. Astăzi, Statele Unite recurg la subterfugii care mai de care mai ciudate. Cartea jurnalistului de origine română Steve Făinaru - **Legea celor Puternici** ne oferă realitatea crudă de pe câmpurile de bătălie moderne. Autorul este și el urmașul unui băiat cu ochi albaștri, educat la umbra Securității și rămas pe tărâmuri americane din vremuri imemorabile. Făinaru confirmă tendința de externalizare a conceptului de securitate națională. Războiul a devenit peste noapte o afacere profitabilă pentru zeci, sute de companii de protecție americane. Armatele particulare formate din veterani de război, polițiști, faliți, traficanți de droguri de toate naționalitățile acționează în sprijinul democrației, pe teritoriul Irakului, după reguli proprii. Adică, fără nicio regulă. Crimele sunt trecute la secret. Să fie vorba de o conspirație? Nici gând. Este minciună la nivel de stat.*

Puțini dintre noi știu că mitul terorismului a fost spulberat chiar de români în perioada 1998-2000, când unul dintre ofițerii vechi de Securitate, în colaborare cu serviciile secrete spaniole l-au pus pe Bin Laden în brațele americanilor. Am dovedit cu această ocazie că nu trebuie să fii mare putere pentru a rezolva problema terorismului. Pentru că nu venise încă timpul unui 9-11 septembrie, americanii l-au făcut scăpat pe primul terorist al planetei. Emil Constantinescu a fost criticat dur la acea dată pentru că l-a medaliat și ridicat în grad pe securistul cu pricina. Din păcate, pentru presă adevăratele motive ale ceremoniei au fost trecute la strict secret. Asta da conspirație.

Articolul de mai sus avea titlul: „Teoria conspirației sau minciună la nivel de stat? “ și a fost scris de subsemnatul prin iunie 2009 pentru niște cotidiene locale din Gorj, ulterior republicat în New York Magazin, săptămânal de limbă română în SUA. Materialul a atras numeroase critici. Din nou mi-au ieșit vorbe ba că inventez, ba că spun prostii. Din păcate pentru criticii mei, din fericire pentru mine, bomba a explodat câteva luni mai târziu. Mai precis, la 1 octombrie 2009, tot dintr-un cotidian local.

Jurnaliștii de la Ziua de Cluj au publicat în două episoade, un interviu cu fostul președinte al României Emil Constantinescu despre aventura predării celui mai căutat terorist contemporan, Osama Bin Laden, de către ofițerii de informații aflați la acea dată în subordinea sa. Mă rog, în componența Serviciului de Informații Externe. Ce spuneam? Că românii au reușit să spulbere mitul teroristului suprem cu puțin timp înainte ca acesta să nimicească turnurile gemene din inima Statelor Unite? Exact. Cine a făcut-o? Un fost ofițer de securitate.

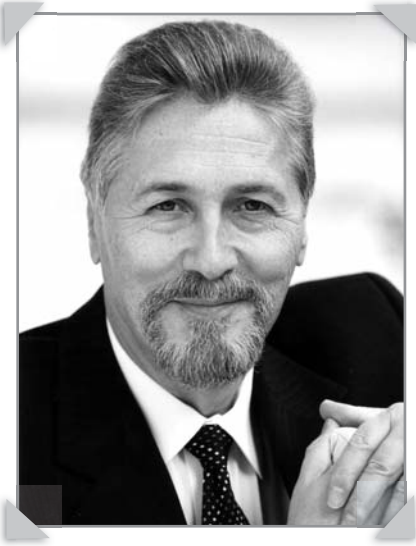

Deși în interviu, Emil Constantinescu nu specifică cine anume din cadrul Serviciului de Informații Externe l-a identificat pe teroristului Osama Bin Laden, recunoașterea colaborării României la operațiunea specială respectivă este un pas uriaș înainte. Nicolae Ceaușescu ne-a înfrățit cu lumea a treia decenii în șir, furnizând teroriștilor, prin intermediul Securității, tehnologii și armament, antrenându-le trupele în țară și în străinătate. Cel mai bun exemplu și cel mai documentat în acest sens a fost colaborarea dintre Securitate și celebrul terorist Ilich Ramirez Sanchez (Carlos Șacalul), în atentatele de la postul de radio Europa Liberă sau împotriva unor disidenți și ofițeri DIE dezertați în Occident. Astfel de „accidente" au continuat în anii '90, mult așteptata deschidere către NATO și UE fiind realizată abia sub președinția Constantinescu.

Cât despre operațiunea de identificare și aducere a lui Bin Laden în Iordania, am aflat mai întâi din surse externe, ibericii participând activ prin serviciile lor speciale. Din păcate, ofițerii noștri spun că spaniolii au fost scoși din ecuație de americani deoarece „se implicaseră" prea mult.

Declarația lui Emil Constantinescu a fost extrem de importantă, pentru că deși aflasem de implicarea SIE în operațiune, nu știam numele ofițerului. Despre cel mai mare „arabist" al României, nu putea fi vorba, colonelul DIE Gheorghe Șerbănescu (conspirativ Dobrogeanu) fiind decedat .Capete de afiș în afacerea Osama Bin Laden erau generalii SIE Mircea Haș și ultimul șef al Brigăzii „U" (Fantome) Cornel Biriș (nume de cod Gruber). Fostul președinte vorbea doar despre un vechi ofițer de Securitate pe care a fost nevoit să-l înainteze la gradul de general, pentru merite deosebite.

Iată ce declara demnitarul la 1 octombrie la Cluj: *„Emil Constantinescu: Am fost acuzat că am avansat un colonel din fosta Securitate, pe care l-am făcut general. // Reporter: Din SIE? // E. C.: Da. L-am făcut general pentru că l-a identificat pe Bin Laden, printr-o pricepere extraordinară, prin faptul că eram singurii care aveam specialiști în dialectele arabe. Este adevărat că tot ceea ce am scos eu, Iliescu a băgat la loc după 2000. L-am dat afară pe șeful STS-ului, am pus un profesor de la Academia Tehnică Militară, un specialist. Exact în aceeași zi de ianuarie, la patru ani distanță, Iliescu l-a dat afară pe cel pe care l-am pus eu și l-a adus la loc pe cel care a fost înainte. Și Băsescu l-a menținut, pentru că erau din aceeași, cum să zic, din aceeași „grupă". // R.: Adică, un român l-a identificat pe Bin Laden? // E. C.: Da, l-a identificat unde este, în Iordania, pe baza unor decriptări. I-am anunțat pe americani, dar se pare că au ratat operațiunea. Dar ne-au mulțumit de nenumărate ori pentru nenumărate lucruri pe care le-am făcut".*

La scurt timp după declarația fostului președinte, colegii ofițerului SIE la care s-a făcut referire în interviu au vorbit. Așa am aflat că eroul afacerii Bin Laden era Mircea Haș, vechi ofițer de Securitate și că acțiunea de aducere a teroristului în mâinile americanilor s-a petrecut pe parcursul anului 1999 în Iordania. Haiduc este unul dintre securiștii puși la zid de CNSAS pentru colaborare cu poliția politică ceaușistă. Ofițer în cadrul Departamentului de Informații Externe a Securității, Brigada „U" (Fantome) în perioada 1972-1974, Haș a activat în diplomație sub numele conspirative de Mircea Haiduc, Hanganu M., Haralambie V. sau Petre Hulubei. Întrebat în pauza unei emisiuni la Antena 3, cine este ofițerul cu pricina, Constantinescu a spus că i-a uitat numele, dar că era vorba de un vechi ofițer de Securitate. Fostul președinte nu putea spune mai mult. Sau nu voia. În cele din urmă, se pare că americanii și-au reparat greșeala. La începutul lunii mai, 2011, președintele SUA anunța eliminarea teroristului Osama BinLaden.

Interlopul SIE din dosarul „Carlos Șacalul”

Vă mai amintiți de interlopul de origine romă Costică Argint, omul care a făcut de râs guvernul României, în noiembrie 2007, în Italia, după ce i-a îmbrățișat, pupat și „tras de urechi” într-o ședință pe fostul premier Călin Popescu Tăriceanu și pe fostul ministru de Externe Adrian Cioroianu? Dar despre cel mai căutat terorist de pe planetă în perioada războiului rece, Carlos Ilici Ramirez Sanchez Șacalul, vă mai amintiți? Care este legătura dintre cei doi?

Securitatea ceaușistă a anexat la dosarul Carlos Șacalul, un raport U.M. 0625/R.P. despre Costică Argint, țiganul din Focșani care semăna prea mult cu celebrul terorist. Mai mult ca sigur, din acest episod, Argint a ieșit bine, rămânând un cadru de nădejde al serviciilor secrete române, bun de folosit în străinătate, în comunitățile de romi din peninsulă.

La sfârșitul lunii octombrie 2010, la terminalul SOSIRI al Aeroportului Henri Coandă, Serghei (porecla preferată a interlopului Costică Argint) împinge agale un cărucior cu bagaje. Încătușat și încadrat de polițiști în civil și de mascați, Argint, până mai ieri, regele țiganilor din Roma, a fost extrădat pentru a ispăși în patria mamă o pedeapsă de trei ani și jumătate. Toată lumea a răsuflat ușurată la gândul că justiția, în sfârșit, funcționează. Ei bine, la nici trei luni după extrădare, Argint este eliberat din penitenciar, amenințând că va da statul român în judecată, apoi va face dezvăluiri „care vor șoca România”. Cum a ajuns un interlop, urmărit internațional să fie scos basma curată atât de repede și cu ce ar putea șantaja statul român Costică Argint, nimeni nu știe.

Mai mult, surse din Parchetul General spun că interlopul mai are câteva dosare de trafic cu carne vie peste care s-a depus un strat gros de praf în seifurile magistraților.

Un lucru este cert. Argint a ajuns celebru după ce în 2007, fiind condamnat și căutat de autoritățile române, a participat la o vizită oficială a fostului premier Călin Popescu Tăriceanu și a fostului ministru de externe Adrian Cioroianu. După ce a dat mâna cu cei doi înalți oficiali români, infractorul l-a sărutat pe Cioroianu pe obraji, semn că cei doi se cunoșteau foarte bine. Să nu fi știut structurile însărcinate cu securitatea demnitarilor români cine este Costică Argint? Îl cunoșteau foarte bine. Mai mult de atât, serviciile secrete s-au folosit de aptitudinile sale încă de la jumătatea anilor '70. O perioadă în care interlopul vrâncean, pe lângă bișniță și scandaluri, figura la loc de cinste în dosarul celui mai căutat terorist internațional, Carlos Șacalul.

Cel puțin asta afirmă sub semnătură maiorul Ion Kilin, unul dintre ofițerii U.M. 0625/R.P., divizia antiteroristă a Securității, într-un document care dovedește că Securitatea găsise sosia lui Carlos în Focșani - județul Vrancea în persoana țiganului Costică Argint. Nimeni altul decât interlopul la care am făcut referire mai sus și care după Revoluție, în ciuda nenumăratelor infracțiuni de drept comun, primea azil politic în Occident. Cum securiștii noștri de la Detașamentul Special de Luptă Antiteroristă UM 0625 / RP (viitor USLA UM 0620) lucrau cu tenacitate, cazul a fost documentat în amănunțime. Ca dovadă că Securitatea trata cu mare seriozitate cazul Carlos încă din anii '70 stă raportul emis în data de 20.02.1976, clasificat la nivel „Strict Secret", semnalmentele teroristului fiind trimise în țară, cu precădere angajaților din industria hotelieră, în marea lor majoritate informatori sau colaboratori ai Securității cu acte în regulă. Cum nici musca nu putea intra pe teritoriul României fără știrea autorităților comuniste, vă dați seama cum a reușit zece ani mai târziu Carlos Ilich Ramirez Sanchez, alias Șacalul, să intre în legătură cu Securitatea și să pună la cale atentatele de la postul Europa Liberă. Sub stricta supraveghere a Securității și numai cu voia lor.

Revenind la cazul interlopului Argint, acesta declara că nenumăratele sale probleme cu justiția i se trag din niște „făcături staliniste", motiv pentru care ar fi primit azil politic în Occident. Dar să vedem cum a intrat azilantul în atenția organelor de Securitate, ajungând celebru, urmărit prin Interpol, arestat, extrădat și eliberat de urgență.

„Sursa: Mihai Dumitru - recepționer" îl cazează pe Carlos și anunță Securitatea „conform instructajului făcut".

MINISTERUL DE INTERNE — STRICT SECRET
U.M. 0625/R.P. — ex. nr. 2 — 11. K.I.

20.II.1976

RAPORT

În seara zilei de 19.02.1976 în jurul orei 24,00 sursa „Mihai Dumitru" recepționer la hotel „Tranzit" a semnalat că la acest hotel s-a prezentat cetățeanul „JEAN BENGBA" angajat la ambasada Africii Centrale, împreună cu un alt individ care nu avea nici un act asupra lui, rugând pe recepționer să-l cazeze în hotel pe numele său, deoarece acest cetățean are pașaportul reținut la ambasadă.

Întrucât semnalmentele individului fără acte corespundeau în parte cu cele ale lui „CARLOS", conform instructajului făcut, sursa l-a cazat, anunțându-ne imediat acest fapt.

Nu e Carlos Șacalul, e un țigan din Focșani, Costică Argint

S-a trecut la supravegherea operativă a celui semnalat, iar a doua zi, la ora 5 dimineața, sub acoperirea unui control al organelor de miliție, s-au luat măsuri de identificare a cetățeanului, stabilindu-se că se numește Argint Costică, fiul lui Vasile și Elena, născut la 20.04.1956 în Focșani, domiciliat în Focșani str. București Bl.G-1, ap. 16, de profesie electrician auto la I.J.C.M. Vrancea.

Despre „JEAN BENGBA" declară că l-a cunoscut în luna august 1975 cu ocazia unei petreceri organizate de cumnata sa Mercan Georgeta la domiciliul său din orașul Focșani. Cetățeanul centrafrican s-a prezentat ca fiind diplomat și susținând că se numește John Plyson.

Miliția municipiului Focșani a luat măsura sancționării lui Argint Costică cu suma de 5.000 lei pentru găzduirea ilegală a unor cetățeni străini. Datorită faptului că tribunalul municipiului Focșani nu i-a admis contestația, Argint Costică a venit în București, s-a întâlnit cu JEAN BENGBA, rugându-l să intervină la Ministerul de Interne în calitatea sa de diplomat, pentru a i se anula această amendă.

Neavând actele la el, Argint Costică a convenit cu cetățeanul centrafrican ca acesta să-l prezinte la hotel drept cetățean străin, al cărui pașaport este reținut la ambasadă.

Ofițerul antitero Ion Kilin propune anexarea lui Argint la dosarul Carlos

- S-au efectuat fotografii și comparații criminalistice cu fotografiile lui CARLOS, rezultatul fiind negativ.

- S-a luat legătura telefonic cu serviciul de linie din Direcția a III-a, semnalându-se cele constatate.

- „JEAN BENGBA"- șofer la ambasada Republicii centrafricane, necunoscut în evidențele noastre;

- Argint Costică, necunoscut în evidențele noastre;

Propun ca prezentul material să fie anexat la dosarul „CARLOS".

Lt. maj. Kilin Ion

Cât despre Carlos, sunt de notorietate operațiunile speciale comandate de regimul comunist de la București, inclusiv atacurile de la postul Radio Europa liberă. Teroristul cu o mie de identități, Carlos Ilici Ramirez Sanchez, zis Șacalul a executat comenzile Securității, atacând în anii '80 postul Europa Liberă, dizidenții și ofițerii români de informații care defectaseră în străinătate. Șacalul a fost arestat în Sudan de către agenții contraspionajului francez (DST) în 1994, iar trei ani mai târziu a fost condamnat la închisoare pe viață. Ajuns colonel, Ion Kilin a fost numit la comanda serviciului de informații antitero al USLA, fiind însărcinat cu supravegherea teroristului pe teritoriul României. Se pare că asemănarea cu celebrul terorist i-a folosit interlopului vrâncean, Securitatea folosindu-l până în 2010 în Occident. Costică Argint, deși era dat în urmărire internațională pentru diverse infracțiuni, a ajuns o persoană influentă în comunitatea țiganilor din Italia, reprezentant de frunte al acestora. Foști ofițeri USLA sunt de părere că serviciile secrete l-au folosit intens pe Argint în afara țării, pentru a strânge informații din comunitățile romilor, în capitalele țărilor occidentale, trecându-i cu vederea numeroase infracțiuni. Despre episodul de la Roma din 2007, în care au fost implicați Tăriceanu și Cioroianu, se crede că ar fi fost o operațiune premeditată cu scopul de a-i discredita pe cei doi înalți oficiali. Costică Argint, sosia lui Carlos, condamnat încă din anul 2002 la trei ani și șase luni închisoare pentru ultraj, vătămare corporală, violare de domiciliu și tulburarea liniștii publice, a fost adus în cele din urmă în țară să-și ispășească pedeapsa. A venit cu coada între picioare și a plecat amenințând. Jurnaliștii din presa dâmbovițeană spun că nu puteau pătrunde în comunitatea țiganilor din Roma fără permisiunea consulului Argint. Cert este că, în 2010, Serviciul de Informații Externe și-a recuperat agentul. Noi vom mai auzi de el.

Costică Argint *versus* Ilici Ramirez Sanchez

Costică Argint, un țigan de loc din Vrancea, fost sportiv de performanță și cunoscut interlop, a ajuns președintele Asociației refugiaților politic români și țigani din Roma. Argint avea probleme cu legea încă din 1974, făcând comerț ilicit cu blugi și aur cumpărat de la Timișoara sau de la Arad. De aici până la scandaluri lăsate cu bătăi și tâlhărie, a fost doar un pas.

După Revoluție, Argint a fost acuzat de furt la Hotelul Decebal din Bacău. În 1995, a fost arestat patru luni la Focșani pentru că „și-a ajutat un nepot să-și recupereze paguba, cu vorbă bună și fără răpire".

După un alt scandal la Găgești, în '97, lăsat cu lungi procese, Argint a cerut azil politic la Londra, de unde a plecat „din cauza vremii". În ianuarie 1999, a depus cerere de azil politic în Italia, apoi a deschis împreună cu doi italieni o societate CARDO SRL. Patru ani mai târziu, focșăneanul este arestat în vederea extrădării (datorită dosarului Găgești), eliberat și rearestat.

Ilich Ramirez Sanchez, poreclit Carlos Șacalul, s-a născut la 12 octombrie 1949, în Caracas - Venezuela, într-o familie de avocați marxiști. Părinții divorțează în 1966, iar Ramirez ajunge la Londra, unde urmează cursurile Institutului de Științe Economice. Apoi, exmatriculat de la universitatea moscovită Patrice Lumumba, venezueleanul intră în rândurile Frontului Popular pentru Eliberarea Palestinei (PFLP), unde primește numele de războinic: Carlos. Primul atentat l-a comis la Londra în data de 30 septembrie 1973. După un an, Carlos atacă cu grenade un restaurant din Paris, iar în 1975, poliția franceză îi arestează omul de legătură, Michel Moukharbal, acesta divulgând ascunzătoarea teroristului. Moukharbal este împușcat de Carlos, alături de doi membrii ai serviciilor secrete franceze, în timp ce aceștia încercau să-l captureze.

Șacalul execută poate cea mai importantă operațiune a sa la 20 decembrie 1975, când împreună cu alți șase luptători, ucide trei agenți de pază și pătrunde în sediul Organizației Țărilor Importatoare de Petrol de la Viena. După ce ia 70 de ostatici, printre care 11 miniștri, Carlos reușește să scape cu un avion pus la dispoziție de autoritățile austriece. Șacalul ajunge legendă după o serie sângeroasă de atacuri soldate cu zeci de morți și sute de răniți în anii '80.

Teroristul a lucrat ca asasin plătit pentru fosta Securitate, executând mai multe atacuri împotriva postului de radio Europa Liberă și împotriva unor importanți dizidenți din diasporă sau defectori ai regimului Ceaușescu.

U.M. 0625/R.P a luat ființă prin Ordinele ministrului de Interne nr. 04224 din iunie 1974 și nr. 00448 din 29 iunie 1974. Unitatea era subordonată Direcției a III-a a Securității și avea ca misiune prevenirea și combaterea terorismului. Ulterior, a fost înființat Detașamentul special de intervenție antiteroristă, apoi în decembrie 1977, prin Ordinul nr. 04553, s-a înființat Unitatea Specială de Luptă Antiteroristă (USLA).

Primul șef al USLA a fost colonelul Ștefan Blaga, căruia i-a succedat la comandă, din 1986 și până în 1989, colonelul Ion Ardeleanu (nume de botez Moise Bulă). Specialiștii militari spun că USLA a fost dotată cu echipament special dedicat activității antiteroriste achiziționat din străinătate, ofițerii fiind instruiți după modelul vest-german.

MINISTERUL DE INTERNE
S.N. 0625/R.P.
11. K.I.
2o. II.1976

S I
ex. nr. 2.

R A P O R T

In seara zilei de 19.02.1976 în jurul orei 24,oo sursa "Mihai Dumitru" recepționer la hotel "Tranzit" a semnalat că la acest hotel s-a prezentat cetățeanul "JEAN BOKIA" ambasada Africii Centrale, împreună cu un alt individ care nu avea nici un act asupra lui, rugând pe recepționer să-l cazeze în hotel pe numele său, deoarece acest cetățean are pașaportul reținut la ambasadă.

Întrucât semnalmentele individului fără acte corespundeau în parte cu cele ale lui "CARLOS", conform instructajului făcut ,sursa l-a cazat ,anunțându-ne imediat acest fapt.

S-a trecut la supravegherea operativă a celui semnalat iar a doua zi la ora 9 dimineața,sub acoperirea unui control a organelor de miliție, s-au luat măsuri de identificare a cetățeanului, stabilindu-se că se numește Argint Costică,fiul lui Vasile și Elena, născut la 2o.o4.1956 în Focșani, domiciliat în Focșani str. București Bl.G-1, ap. 1o, de profesie electrician auto la I.J.C.M. Vrancea.

Despre "JEAN BOKIA" declară că l-a cunoscut în luna august 1975 cu ocazia unei petreceri organizate de cumnata sa Mercan Georgeta la domiciliul său din orașul Focșani. Cetățeanul centrafrican s-a prezentat ca fiind diplomat și susținînd că se numește John Plyson.

Miliția municipiului Focșani a luat măsura sancționării lui Argint Costică cu suma de 5.ooo lei pentru găzduirea ilegală a unor cetățeni străini. Deși fiind faptul că tribunalul municipiului Focșani nu i-a admis contestația, Argint Costică a

.. // ..

- 2 -

venit în Bucureşti, s-a întîlnit cu JEAN BENGRA ,rugîndu-l să intervină la Ministerul de Interne în calitatea sa de diplomat, pentru a i se anula această amendă.

Revenind acolo la el,Argint Costică a convenit cu cetăţeanul centrafrican ca acesta să-l prezinte la hotel drept cetăţean străin, al cărui paşaport este reţinut la ambasadă.

- S-au efectuat fotografii şi comparaţii criminalistice cu fotografiile lui CARLOS, rezultat fiind negativ.

- S-a luat legătura telefonic cu serviciul de linie din Direcţia a III-a, semnalîndu-se cele constatate.

- "JEAN BENGRA" - şofer la ambasada Republicii centrafricane, necunoscut în evidenţele noastre;

- Argint Costică, necunoscut în evidenţele noastre;

Propun ca prezentul material să fie anexat la dosarul "CARLOS".

Lt.maj.

Raportul maiorului antitero Ion Kilin, către Direcția a III-a Securitate.

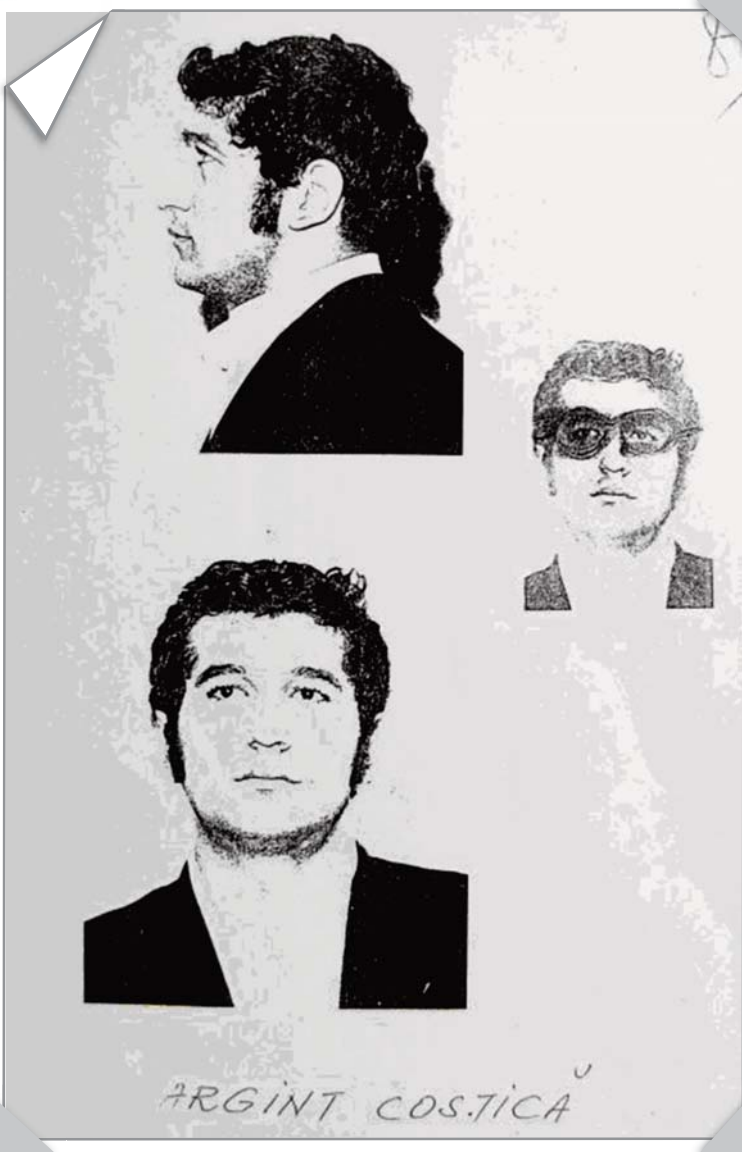

Dilema Securității: Costică Argint sau Carlos Șacalul?

Cazul Ion Șerban - cinismul Securității în presa străină

La începutul anului 2010, participând la o acțiune de deshumare a victimelor Securității alături de echipa istoricului Marius Oprea în comuna Țaga, am avut plăcerea să îl reîntâlnesc pe prim-procurorul al Parchetului Militar de la Cluj, Viorel Siserman. Un magistrat care de-a lungul timpului a instrumentat numeroase dosare importante ca Revoluția sau Mineriada (varianta din 1999). Din vorbă-n vorbă, i-am spus magistratului că am ciorna necorectată a rechizitoriului din dosarul nr. 187/P/1997, mai cunoscut sub numele de **Carlos Șacalul**. Omul a rămas cu gura căscată, așa că i l-am arătat ca să înlătur orice îndoială. În jur de 17 pagini necorectate, cu multe greșeli. Ce nu i-am arătat procurorului din celebrul dosar veți citi dumneavoastră în continuare.

Vara anului 1997, Berna - Elveția. Procurorul Mircea Criste primește un telefon de la Carla del Ponte, la vremea aceea Procuror General al Elveției. Criste este invitat la restaurantul unui hotel de lux din centrul orașului pentru a sărbători alături de partenerii elvețieni finalizarea unui dosar extrem de important. Dosarul Carlos „Șacalul", referitor la crimele comise de Ilich Ramirez Sanchez, cel mai faimos terorist al Războiului Rece.

Printre faptele cuprinse în dosarele acestuia, figura un atentat comis de oamenii lui Carlos în 1982, la comanda lui Nicolae Ceaușescu și a Securității, împotriva unui defector român. Medic sub acoperire, Șerban Ioan a rămas în Elveția în 1981, căsătorindu-se cu o frumoasă creolă. Deși explozia mașinii, aranjată de teroriști, nu a făcut decât să-i rănească pe cei doi soți, Securitatea își atinsese scopul. Le dădea tuturor oponenților regimului din afara țării un avertisment. Mai mult decât atât, oamenii lui Pleșiță au avut grijă să-și mediatizeze avertismentele în presa străină.

Imediat după ce a vorbit la telefon cu omologul său elvețian Carla del Ponte, procurorul Mircea Criste pleacă spre hotelul cu pricina împreună cu cel care-i asigura protecția. Colaborarea cu autoritățile elvețiene fusese deosebit de fructuoasă, mai ales după 1996, când serviciile secrete românești puseseră la dispoziția Carlei del Ponte documente declasificate despre activitatea venezueleanului Ilich Ramirez Sanchez, mai cunoscut sub porecla „Carlos Șacalul", o legendă vie a Războiului Rece. Magistratul elvețian era deosebit de mulțumit, pentru că datorită acestor informații putea rezolva, în sfârșit, misterul unui atentat comis de Carlos pe teritoriul elvețian cu mai bine de 15 ani în urmă. În orele după-amiezei, lângă coloanele care vegheau intrarea în hotel, Criste a avut o surpriză de „infarct". A dat nas în nas cu un românaș care vorbea în gura mare la telefonul mobil. Nimeni altul decât cel mai căutat infractor român la acea oră, miliardarul George Constantin Păunescu. Devalizatorul Bancorex, despre care se zvonea că este plecat la tratament în SUA sau Marea Britanie, huzurea liniștit la un hotel de lux din Berna. Carla del Ponte nu-l chemase la masă degeaba pe Mircea Criste. Îi făcuse doar o demonstrație de forță, punându-l în fața faptului împlinit. Va anunța sau nu procurorul român prezența unui personaj atât de căutat de justiție la Berna? Nu am aflat ce s-a întâmplat mai departe, cert este că G.C. Păunescu nu a fost căutat cu adevărat niciodată, iar la scurt timp după episodul de mai sus, în 1998, Mircea Criste este numit Procuror General al României.

Cooperarea autorităților române cu vestita Carla del Ponte a demarat odată cu deschiderea externă oferită de regimul Emil Constantinescu, dar și după publicarea arhivelor STASI. Sesizați din oficiu asupra unui atentat comis împotriva medicului Ion Șerban și a soției acestuia la începutul anului 1982, magistrații elvețieni au ajuns la concluzia că faptele au fost comise de banda teroristului venezuelean Carlos, „pe mână" cu Securitatea română.

Din păcate, până în anul 1989 atentatele comise de banda legendarului Șacal au rămas cu autor necunoscut, autoritățile judiciare din Germania, Franța și Elveția intrând în posesia unor informații de abia după verificarea arhivelor STASI.

Deși există dovezi documentate că Securitatea română îl urmărea pe Carlos încă de la jumătatea anilor '70, autoritățile dâmbovițene nu au scos dosarele la lumină decât în ultima clipă. Adică, după arestarea teroristului Carlos de către agenții francezi, în Sudan în 1994. Perspectiva de a fi declarat stat terorist (pentru colaborarea și sprijinul oferit venezueleanului Ramirez Sanchez) a împins în cele din urmă România să deschidă arhivele strict secrete ale Securității.

Așa a început colaborarea cu autoritățile judiciare din Germania, Franța și Elveția pentru identificarea împrejurărilor comiterii acestor atentate și a persoanelor implicate. Ulterior, pe baza probelor doveditoare din Dosarul nr. 187/P/1997, s-a stabilit că unele atentate au fost comise de banda teroristă condusă de Ramirez Sanchez zis „Carlos Șacalul", bandă autointitulată „Organizația Revoluționarilor Internaționali" sau „Organizația Luptei Armate Arabe", la comanda și cu sprijinul nemijlocit al șefului Centrului de Informații Externe, generalul Nicolae Pleșiță. Dosarul a fost instrumentat de procurorul militar Dan Voinea, urmând a fi redactat de colegul său Viorel Siserman.

La vremea aceea, regimul Constantinescu a declasificat dosarele Carlos din arhivele Serviciului de Informații Externe (SIE), oferind oficialilor elvețieni (și nu numai lor) toate datele necesare rezolvării unor cazuri importante. Au fost scoase la iveală implicarea Securității în atacurile cu bombă de la postul de radio Europa Liberă, unele atacuri împotriva dizidenților români din străinătate, dar și tentativele de omor comise de oamenii Șacalului împotriva unor ofițeri de Securitate defectori. Nume, date, locuri. Apoi au fost identificate tipul explozibililor sau seriile armelor folosite în atacuri. Au fost audiate numeroase persoane.

Fostul șef CIE, generalul Nicolae Pleșiță (decorat pentru merite deosebite de președintele Franței și de autoritățile vest-germane) a protestat vehement împotriva deschiderii arhivelor, iar Tudor Postelnicu, ultimul șef al DSS a dat informații importante despre colaborarea teroristului Ilich Ramirez Sanchez cu Securitatea.

Elvețienii erau interesați mai ales de cazul Ion Șerban, nerezolvat din lipsă de dovezi. Ce se întâmplase de fapt? După fuga fostului șef al Departamentului de Informații Externe, Ion Mihai Pacepa, confruntată cu un val de dezertori, noua conducere a Securității hotărâse să dea o lecție trădătorilor din afară, eliminând atât dizidenții cât și propriii defectori rămași prin străinătate. Cum brigada specială din cadrul DIE, care se ocupa cu lichidarea fizică a „trădătorilor" nu dăduse rezultatele scontate, regimul de la București a apelat la specialiști. Cine era cel mai potrivit pentru o astfel de misiune? Prietenul regimului comunist român, Ilich Ramirez Sanchez, alias Carlos Șacalul.

Medicul sub acoperire Ion Șerban (născut la data de 01.09. 1933), căpitan în cadrul Departamentului de Informații Externe - UM 0503, hotărâse să rămână în Elveția la data de 16 februarie 1981, îndrăgostit de o frumoasă franțuzoaică creolă al cărei tată era proprietarul unei clinici particulare. Șerban a fost condamnat în contumacie la moarte și la confiscarea totală a averii prin sentința 50/25.05.1981 (Tribunalul Militar Teritorial, Dosar 238/1981). Noul șef al CIE, generalul Nicolae Plesiță a fost însărcinat să-l vâneze și să-l execute pe „medicul trădător".

Conform documentelor, în data de data 23.01.1982 medicul Șerban Ion a mers cu soția sa la Geneva și a parcat mașina lângă Hotelul Beau-Rivage. Cei doi au plecat la cumpărături. Echipa lui Carlos Șacalul, aflată pe urmele lui Șerban, a plasat o bombă la roata din față-stânga pe interior. După aproximativ 2 ore (în jurul orelor 17,00), cei doi soți s-au urcat în mașină și după ce aceasta s-a pus în mișcare, bomba a lovit caroseria mașinii. A urmat o puternică explozie în podea, cei doi soți fiind răniți.

Anchetatorii spun că soții Șerban au fost foarte norocoși, la vremea aceea, automobilele fiind construite în mare parte din elemente metalice solide care au disipat forța exploziei. Medicul sub acoperire Ion Șerban a rămas totuși cu o infirmitate la picior.

După atentat, autoritățile judiciare elvețiene au deschis o anchetă. În lipsa probelor, magistrații nu au putut închide dosarul. Medicul acoperit Ion Șerban nu fusese ales întâmplător.

La începutul anilor '80, îngrijorată de rata mare a trădării (mai ales din rândul ofițerilor UM 0503 DIE), conducerea Securității trebuia să ia măsuri de retorsiune împotriva propriilor angajați.

Pentru a da un avertisment mortal tuturor defectorilor, dar și celor care se gândeau la trădare, asasinii dâmbovițeni s-au îngrijit să mediatizeze cazul Șerban în presa elvețiană.

Astfel, exact la o lună după atentatul de la Geneva, pe data de 23 februarie 1982, cotidianul elvețian La Suisse publica pe prima pagină o scrisoare anonimă din Liban, prin care asasinii misterioși cereau „scuze" familiei Șerban pentru eroarea comisă, ba chiar mai mult, se ofereau să plătească pentru prejudiciile morale și materiale produse. Scrisoarea nesemnată se încheia cinic: *„Îi dorim familiei Șerban multă sănătate"*.

Procurorii militari români au primit informații despre atentat în cursul anului 1996. Au fost audiați toți cei implicați și s-au reconstituit faptele. Soții Șerban, generalul Nicolae Pleșiță sau fostul șef al Departamentului Securității Statului, Tudor Postelnicu, acesta din urmă indicând cu precizie anchetatorilor unde anume erau primiți, găzduiți și antrenați oamenii de încredere ai teroristului Carlos. O clădire din apropierea actualului sediu central SIE (fostul sediu U.M. 0920/F Contrainformații și Emigrație, unde era și poligonul de antrenament al Departamentului de Informații Externe), pe Șoseaua București - Ploiești.

Scandalizat de prezența elvețienilor la București, generalul Pleșiță a refuzat să ofere orice detalii despre atentate.

Supărat nevoie mare pe anchetatori pentru că au deschis arhivele secrete CIE în fața străinilor, Pleșiță a declarat într-un interviu de presă că *„«Șacalul» (Carlos) a fost agentul nostru, nu noi agenții lui”*.

Cât despre Ion Șerban, fostul ofițer sub acoperire și-a schimbat de două ori declarația, evitând să spună magistraților dacă mai lucrează sau nu pentru serviciile secrete. Ion Șerban, ofițer al Centrului de Informații Externe, lucrase în calitate de curier de documente secrete sub acoperirea de medic. S-a stabilit din 16 februarie 1981 în Elveția.

Șerban a fost declarat dezertor prin ordinul nr. II/09527 din 20 februarie 1981, semnat de gl.-lt. Nicolae Pleșiță, șef al CIE și adjunct al ministrului de Interne. Imediat, Direcția de Cercetări Penale a Securității a întocmit dosarul nr. 65792 (27 de file), prin care îl acuza de „trădare prin transmiterea de secrete” și „refuzul de a se înapoia în țară”.

În presa centrală s-a vorbit despre raportul din 6 februarie 1982 al ofițerului CIE cu nume de cod „Bîrcan”, însărcinat cu măsurile operative împotriva scriitorului Ion Caraion (exilat la vremea aceea în Elveția), care descrie atentatul împotriva lui Ion Șerban. Conform informațiilor de presă, românii care au condus acțiunile criminale împotriva lui Ion Șerban sunt: col. Marcel Roman, fost șef al UM 0503 - unitate din cadrul Serviciului Special de Protejare a Secretelor de Stat, omul care a sesizat Ministerul de Interne; generalul Nicolae Pleșiță, care a ordonat acțiunea penală; colonelul de Justiție M. Ștefănescu, cel care a trimis dosarul la TMTB spre judecare cu ușile închise și în procedură de urgență; președintele completului de judecată, Valeriu Sitaru, și judecătorul Mircea Gălățiuc, cei care l-au condamnat la moarte; Nicolae Ceaușescu, care dirija aceste acțiuni; și Carlos Șacalul care a realizat atentatul.

SAAB

La Suisse

APRÈS L'EXPLOSION D'UNE VOITURE VAUDOISE A GENÈVE

Une lettre du Liban regrette l'erreur

Le 23 janvier de cette année, une voiture vaudoise explosait devant l'Hôtel Richemond, à Genève. Son conducteur et propriétaire, un médecin de Gland d'origine roumaine, était grièvement blessé à une jambe. La police avait d'emblée exclu la thèse de l'accident. Mais l'affaire demeure mystérieuse. Hier, notre journal a reçu une lettre, envoyée du Liban. Nous la reproduisons, avec les réserves d'usage en pareilles circonstances, dans ces colonnes. Est-elle réellement l'œuvre des auteurs de l'attentat? Pour l'instant, impossible de l'affirmer.

Page 36

Messieurs

Nous vous prions de transmettre à la famille SERBAN nos excuses pour l'accident souffert.

Nous n'avons rien avec les Juifs honêttes et a cause d'une erreur regrettable un homme coredi a été gravement blessé.

Nous sommes disposé payer pour tous les prejudices materiaux et morales, si ça est possible.

Nous vous prions de publier les pretencions de la famile SERBAN dans votre journal pour qu'après nous n'avons pas la posibilite d'en prendre contact direct.

Nous souhaitons à toute la famile SERBAN bonne sante.

EXPLOIT D'UN

«Premiè pour son

«La Ter

GENÈVE

L'arche de Car

ENTRETIENS

Les fr de la

După atentat, Securitatea îi dorea sănătate multă victimei.

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PARCHETELOR MILITARE

Dosar nr. 187/P/1997

RECHIZITORIU
29 noiembrie 2007

Procuror militar, general - maior de justiție Voinea Dan din cadrul Secției Parchetelor Militare din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ;

Examinând dosarul nostru nr. 187/P/1997 privind pe învinuiții general (rez.) PLEȘIȚĂ NICOLAE și colonel (rez.) NICA SERGIU, cercetați pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare și complicitate la infracțiunile de omor calificat și omor deosebit de grav și infracțiunea de distrugere a unor obiectiv e și tentativă la această infracțiune, fapte prev. de art. 25 și 26 rap la art. 175 și art. 176 C.penal, art. 359 alin. ultim și art. 361 cu aplicarea art. 33 lit. a) C.penal,

CONSTAT URMĂTOARELE :

Situația de fapt :

În seara zilei de 21 februarie 1981, la ora 21,50, a explodat o bombă la sediul Postului de radio „Europa Liberă" - Libertatea aflat în parcul englezesc din München respectiv pe Oettingenstrasse nr. 67, cartierul Bogenhausen.

Cercetarea efectuată de Procuratura de la Curtea Federală din München a stabilit că explozia s-a datorat unei bombe de aproximativ 15 kg de nitropenta și care a provocat pagube de aproximativ 3,7 ~~miliarde~~ milioane DM clădirii Postului de

radio Europa Liberă şi de aproximativ 500.000 DM la clădirile din jur. În timpul exploziei au fost rănite 8 persoane din care 4 angajaţi ai postului de radio, răniţi grav şi 4 persoane din clădirile învecinate având răni uşoare (f. _____).

La secţia română a postului de radio Europa Liberă erau prezenţi : Mircea Carp, Edelina Stoian, Comşa Dan, Ion Ioanid, Anca Vorvoreanu, Andrei Voiculescu, Lynn Cunea, Radu Maltopol, Ioana Bernard, Liviu Tofan, Neculai Constantin Munteanu. Cu excepţia lui Ion Ioanid şi Anca Vorvoreanu, toţi ceilalţi amintiţi mai sus, au depus plângere împotriva celor vinovaţi de tentativă de omor împotriva lor, sus-numiţii considerând că atentatul a urmărit uciderea lor (f. _____).

(decedaţi)

Date despre desfăşurarea faptelor :

În legătură cu ora exactă a exploziei s-a stabilit iniţial că a fost 21,47 deoarece mai mulţi martori au indicat această oră şi un ceas electric din apropierea locului faptei s-a oprit la această oră. La data de 23.02.1981 domnul dr. Gerbrande de la Institutul de Geofizică din München a informat poliţia federală că aparatele de măsurare sesismică ale acestui institut au recepţionat producerea deflagraţiei exact la ora 21,50 (f._____).

În ceea ce priveşte locul amplasării explozibilului, acesta a fost clar stabilit datorită forţei deflagraţiei. Explozia s-a produs pe zidul exterior al clădirii în zona dintre aripile B şi C, mai exact în colţul format de zidul şi culoarul aripii B. Acest colţ de clădire se află în dreapta intrării principale şi explozia a produs o gaură cu adâncime de un metru pe diametrul de 2 m. Au fost distruse zidurile de rezistenţă şi a fost aruncată în aer o grindă de 1 m lungime. Datorită acestor distrugeri se poate concluziona că explozibilul a fost pus pe jos, în dreptul unei ferestre de la demisol.Locul în care a fost amplasată bomba se află la 50 m de str. Oettinger.

3

Pe peluza din față se află mai multe tufișuri, iar iluminatul era inexistent. De la ghereta paznicului din stânga clădirii, nu se poate vedea locul faptei, iar orice persoană putea străbate peluza fără probleme, deoarece nu era păzită.

Din depozițiile paznicilor Bagget și Katter, explozibilul a fost instalat între orele 21,00 și 12,00 și la scurt timp înaintea exploziei. Din loc în loc clădirea era prevăzută cu marcatoare. În momentul în care paznicul efectuează o patrulare, introduce o cartelă în marcatoarele respective care inscripționează ora la care paznicul a trecut prin acel loc. Dovada că paznicul a efectuat patrularea o constituie deci marcajele de pe această cartelă. La marcatorul 320 unde ulterior a avut loc explozia, paznicul a trecut ora 21,00, iar la ora 21 și 12 minute patrularea a fost încheiată. După efectuarea patrulării, paznicul s-a dus în gheretă unde se afla și în momentul exploziei, dar nu a remarcat ceva suspect (f._____).

Despre explozibilul folosit pe baza analizelor fizico-chimice ale Departamentului competent al Poliției Federale, s-a stabilit că a fost utilizat tetranitrat de pentaetril. Din urmele prelevate la fața locului, s-a constatat că explozibilul a acționat fără probleme. Conform aceleiași expertize, s-a stabilit că au fost folosite cel puțin 15 kg. de explozibil. Nitropenta este un explozibil folosit în domeniul militar și care se declanșează cu capse. Nu s-au găsit resturi a vreunei instalații de detonare și nu se cunoaște modul în care a fost detonat explozibilul. Căutarea urmelor a fost îngreunată datorită distrugerii centralei telefonice și sistemelor de radio-emisie (f. _____).

În legătură cu mobilul atentatului, considerăm că este necesară o prezentare succintă a Postului de radio „Europa Liberă". Acesta a fost întemeiat în 1950 și în 1951 a fost fondat Radio „Libertatea". Aceste două posturi de radio au fost finanțate de Administrația Americană prin intermediul CIA. În anul 1971 au fost întrerupte toate legăturile cu CIA, iar în octombrie 1976 cele două posturi s-au constituit într-o corporație. Postul se consideră a fi un organ de informare

obiectivă a cetăţenilor ţărilor comuniste despre situaţia din aceste ţări şi din lume.

Radio „Libertatea" transmitea ştiri şi programe în cele 16 limbi ale URSS, iar radio „Europa Liberă" transmitea în 6 limbi ale ţărilor satelito-comuniste : Cehoslovacia, România, Bulgaria, Ungaria, ~~R.D.Germană~~.

Datorită emisiunilor sale, ce aveau un conţinut critic la adresa situaţiei politico-economică din ţările comuniste, mass-media din aceste ţări critica la rândul ei activitatea postului. Emisiunile acestui post de radio au fost permanent bruiate, iar mediile din ţările comuniste şi-au intensificat criticile la adresa postului.

Datorită acestor motive, s-a presupus că fapta este imputabilă unui serviciu secret dintr-o ţară europeană, cunoscându-se faptul că serviciile secrete ale ţărilor comuniste se interesau permanent de activitatea redactorilor din acest post de radio. Este de menţionat faptul că la Postul de poliţie din München din 1970 şi până la data atentatului, au fost înregistrate 10 plângeri referitoare la ameninţări, insulte, loviri, distrugeri, calomnii, împotriva postului de radio şi a lucrătorilor acestuia. În 4 cazuri aceste acte au fost îndreptate împotriva lucrătorilor postului, iar celelalte erau îndreptate împotriva postului de radio propriu-zis. S-a mai stabilit că în perioada decembrie 1980 - februarie 1981 lucrătorii ai Secţiei române a postului de radio „Europa Liberă" au primit 10 scrisori de ameninţare, toate fiind atribuite serviciilor secrete române.

În acest context, a avut loc atentatul din 28.07.1981 asupra lui Emil Georgescu de la Secţia română. Acesta a fost lovit cu cuţitul de către cetăţeanul francez Jean Claude Cottenceau şi complicele acestuia Gerard Fredy Layani, care au fost anchetaţi de către autorităţile judiciare din München (f. _____).

În fapt :

La data de 3 februarie 1981, Nicolae Penescu (85 ani), fost deţinut politic timp de 10 ani şi fondator al „Consiliului Naţional Român" în exil, a primit la

domiciliul său din Paris un colet capcană a cărui explozie l-a rănit grav pe Nicolae Penescu, fapt ce a avut ca urmare moartea acestuia la data de 4 martie 1982 (f._____).

În aceeaşi zi, pe 3 februarie 1981, scriitorul Paul Goma - dizident până în anul 1977, când s-a refugiat politic în Franţa, opozantul regimului comunist de la Bucureşti şi militant pentru drepturile omului -, a primit un colet capcană pe care l-a deschis cu prudenţă şi când a observat fire şi ~~pile electrice~~ Cazarmi, l-a depus în baie şi a chemat poliţia. În timpul dezamorsării, şeful Serviciului de Deminare al D.S.T. a fost rănit. Paul Goma a depus plângere împotriva celor vinovaţi de tentativă de omor asupra sa (f. _____).

A doua zi, respectiv pe data de 4 februarie 1981 Şerban Orescu, preşedintele Cercului Democrat al Românilor din Germania şi colaborator la Secţia română a postului de radio „Europa Liberă" a primit un astfel de colet capcană la locuinţa sa din Köln care a explodat rănindu-l la mâini, obraz şi piciorul stâng, motiv pentru care sus-numitul a depus plângere împotriva celor vinovaţi de tentativă de omor asupra sa (f. _____).

La data de 23.01.1982 Şerban Ion azilant în Elveţia, a mers cu soţia sa la Geneva şi a parcat maşina lângă Hotelul Beau - Risage. După aproximativ 2 ore, în jurul orelor 17,00, cei doi s-au urcat în maşină şi după ce s-au pus în mişcare, o puternică explozie în podea i-a rănit grav pe cei doi. Urmare acestui atentat, autorităţile judiciare elveţiene, au deschis o anchetă (f._____).

Este de menţionat că până în anul 1989 toate atentatele sus-amintite, au rămas cu autor necunoscut pentru autorităţile judiciare din Germania, Franţa şi Elveţia. Odată cu verificarea arhivelor STASI, după revoluţia anticomunistă ce a avut loc în anul 1989 s-au găsit documente referitoare la atentatele sus-amintite. Astfel autorităţile judiciare din Germania, Franţa, Elveţia şi România au colaborat pentru a lămuri împrejurările comiterii acestor atentate şi persoanele implicate. Pe baza probelor doveditoare, s-a stabilit că atentatele au fost comise de către banda

teroristă criminală condusă de Ramirez Sanchez Ilici zis „Carlos Şacalu" , bandă care se autointitula „Organizaţia Revoluţionarilor Internaţionali" şi „Organizaţia Luptei Armate Arabe", la comanda şefului ~~DSS~~ CIE din România, generalul Pleşiţă Nicolae.

În notiţele lui Ramirez Sanchez Ilici , acesta defineşte banda pe care o conduce ca „Organizaţia internaţională pentru lupta împotriva imperialismului, sionismului şi tuturor forţelor reacţionare care se opun" la care „teroarea revoluţionară este o armă legitimă" (f._____).

Ramirez Sanchez Ilici (numele de acoperire „Michel", „Selim", „ Adil") era ajutat de adjunctul său Johannes Weinrich, născut la 21.07.1947 în Brakel - Höxter - Germania, de meserie librar şi care în anul 1976 a intrat în „ Revolutionäre Zellen" (celule revoluţionare RZ) , organizaţie activă în zona Frankfurt, grupare în care, printre alţii mai erau Gerd Schnepel, Hans - Joachim Klein, Brigitte Kuhlmann (Halima) şi Magdalena Kopp (Lilly).

În anul 1974 Weinrich l-a cunoscut pe Ramirez Sanchez Ilici care îşi spunea pe atunci „Johnny" , iar mai târziu „Carlos" şi care la rândul său conducea sub Nadi Haddad o celulă europeană a organizaţiei palestiniene PFLP.

Ramirez Sanchez Ilici cunoscut sub pseudonimul „Carlos", „Carlos Martinez" şi „Şacalul" s-a născut la data de 12 octombrie 1949, fiul lui Metagarcia şi Sanchez Elva, în Caracas, Venezuela. Încă din tinereţe, când era la studii în Anglia, Sanchez a aderat la organizaţia teroristă Armata Republicană Irlandeză (I.R.A.). Dovedind reale calităţi, i s-a încredinţat sarcina să asigure legătura dintre I.R.A. şi Organizaţia Frontul pentru Eliberarea Palestinei, condusă de Georges Habache.

În luna februarie 1972 Sanchez a plecat la Londra, fiind găzduit de mama sa, care avea domiciliul în acest oraş. Aceasta l-a înscris la „Şcoala de Economie Politică" (London School of. Economics). Curând Sanchez şi-a constituit propriul său grup de terorişti finanţat în primul rând prin şantaje, răpiri şi afaceri cu

arme. Membrii din conducerea grupului au întreținut contacte cu numeroase agenții de presă și organizații teroriste pentru care au prestat servicii de mercenar. În acest context , Sanchez a fost contactat, susținut și însărcinat de către persoane din conducerea „Securității" din R.S.România . La inițiativa conducerii de a atunci, a României, respectiv a președintelui Nicolae Ceaușescu și a generalului Pleșiță Nicolae, șeful D.I.E., pentru prima dată s-au întâlnit în august 1979, la Praga, inculpatul Sanchez cu reprezentanții Securității respectiv, colonel NICA SERGIU, alias (SERGIU NIȚESCU (decedat în 1995) și colonel ION DEACONESCU. Regimul comunist de la București, a cerut ajutorul grupului de teroriști în cadrul unei colaborări pentru uciderea dizidenților români, inclusiv a colaboratorilor români de la Radio „Europa Liberă" din München. Pentru aceasta, Sanchez și Weinrich au așteptat de la partea română arme, posibilități de instrucție și documente personale pentru banda condusă de ei. După alte convorbiri, în anul 1980, la care au participat Sanchez și Weinrich , Magdalena Kopp și Abul Hakam, învinuitul general (rez.) NICOLAE PLEȘIȚĂ le-a oferit susnumiților peste 100 pașapoarte falsificate, engleze, austriece, elvețiene, braziliene, franceze, italiene și germane, carnete de conducere și certificate de vaccinare. Documentele falsificate au fost prevăzute cu datele personale ale persoanelor existente care au predat temporar pașapoartele lor cu ocazia călătoriilor lor în România. Documentele false au fost distribuite membrilor grupului terorist, în scopul ușurării executării acțiunilor teroriste. Astfel, Weinrich a dispus de pașaportul englez, pe numele John Scally, Charles Keegan și Gerald Allen, de un pașaport elvețian pe numele Hugo Werner Strotz, de un pașaport german federal, pe numele Rolf Michael Berger, de un pașaport austriac pe numele Josef Fraberger și Werne Grebner (f. _____). Învinuitul general (rez.) PLEȘIȚĂ NICOLAE a transferat grupului de teroriști arme, inclusiv aruncător de grenade tip AG 7, explozibili cu focoase pentru săvârșirea atentatelor teroriste : astfel Weinrich a transportat din București la Berlin (Est) la data de 31 mai 1982,

24 kg. de explozibil destinat atentatului asupra „Maison de France" din Berlinul de Vest, sub formă de bagaj de mână, într-un avion de pasageri al Companiei TAROM (f. _____).

Drept contraserviciu, pentru ajutorul logistic şi material acordat grupului de teroriştі de către învinuitul general (rez.) PLEŞIŢĂ NICOLAE, Weinrich şi Sanchez, s-au angajat în toamna anului 1980 să execute comenzi de ucidere a ziariştilor români de la postul de radio „Europa Liberă", inclusiv pe Emil Georgescu, printr-un atentat cu explozibil împotriva clădirii emiţătorului radio. Pentru detalii preliminarii atentatului Weinrich şi Sanchez au purtat discuţii cu ofiţerii de securitate la Bucureşti, în perioada dintre 22 şi 25 septembrie, între 21 şi 24 noiembrie şi la 27.12.1980. La vremea respectivă, aşa cum am arătat mai sus, Postul de radio „Europa Liberă" a fost finanţat de Guvernul SUA şi difuza regulat rapoarte critice în limba română către R.S. România. Redactorii români care au vorbit la postul de emisie au fost consideraţi inamici ai statului comunist de către regimul Ceauşescu. Clădirea emiţătorului se găsea la marginea grădinii engleze din München - Bogenhausen. Ea era formată din aripi monoetajate (A până la F) cu mansardă. Axa principală a clădirii urmărea strada Oetting. Întreaga zonă a fost împrejmuită cu un gard cu sârmă ghimpată şi spre str. Oetting a fost asigurată cu un zid de 2 m înălţime. Părţile de clădire care se aflau direct pe stradă, nu au beneficiat de nici o asigurare specială.

La pregătirea şi realizarea atentatului, s-au cuplat Weinrich, Sanchez şi membrii organizaţiei teroriste basce „ETA", precum şi o grupare extremistă din Elveţia, printre care şi Bruno Breguet. Astfel, doi participanţi ETA, printre care conducătorul acţiunii JOSE LARRETXEA, la cererea lui Weinrich au transportat două autoturisme pentru săvârşirea faptei din Marsilia la München, unde le-au predat făptaşilor care s-au deplasat acolo, conduşi de Weinrich şi Breguet. Aceştia în seara zilei de 21 februarie 1981 au aşezat o bombă formată din 15 kg. explozibil nitropenta în dreptul părţii exterioare a aripii B a clădirii emiţătorului

9

Europa Liberă. Explozia care a avut loc la ora 21,50 , aşa cum am arătat mai sus, a cauzat distrugeri grele clădirii. Astfel, la locul amplasării bombei, pereţii s-au spart pe o lungime de 1,80 m. până la pardoseala pivniţei. Pe o grindă de colţ, betonul a fost aruncat pe o lungime de aprox. 1 m, străpungând fiarele de beton. Multe spaţii de lucru au fost distruse complet împreună cu instalaţiile interioare. Zeci de uşi, parţial combinate cu sticlă, geamuri, dulapuri metalice, de comandă ale centralei telefonice, au fost aruncate spre interiorul camerelor. Suflul exploziei a distrus inventarul şi a cauzat căderea planşeelor. După constatările asiguratorilor în cele 250 de camere ale clădirii, au apărut daune la nivel de aproape 4 ~~miliarde~~ milioane DM. Pagubele nu s-au limitat numai la clădirea propriu-zisă şi chiar la o distanţă de 150 m. la unele clădiri au căzut părţi din faţadă, s-au spart geamuri şi chiar s-au rupt acoperişuri. Suflul exploziei a distrus în împrejurimi 400 geamuri.

În privinţa acestui atentat, martora Magdalena Kopp a dat primele lămuriri procurorilor din Germania. Această martoră, începând cu sfârşitul anului 1970, aparţinea de cercul cel mai restrâns al bandei din jurul lui Weinrich şi Sanchez. După o şedere de mai mulţi ani în Venezuela, după arestarea soţului ei, ea Sanchez (Carlos) s-a întors din nou în Germania împreună cu fiica sa. Aici i-a prezentat procurorilor informaţii privind acţiunile grupului de teroriști, despre comportamentul lui Carlos, fostul ei soţ, şi al ~~iubitului ei de viaţă~~ lui Weinrich. Conform acestei martore, grupul de teroriști condus de Sanchez, în luna septembrie 1980 a primit comanda din partea conducerii Securităţii din România să arunce în aer secţia română a radioului „Europa Liberă" şi cu această ocazie să-l ucidă pe ~~conducătorul acesteia, pe~~ redactorul Emil Georgescu, explozibilul folosit fiind asigurat de către autorităţile române. Drept contraserviciu, teroriştii au primit arme, explozibili şi documente falsificate (paşapoarte, permise de conducere), care erau necesare în vederea săvârşirii atentatelor. Conform datelor credibile şi a altor mijloace de probă prezentate de martoră, ofiţerii de securitate au pus la dispoziţia

grupului documente, la nevoie „peste noapte". Acestea au fost duse la Budapesta de cele mai multe ori de ea, unde au fost păstrate în dulapul de oţel din locuinţa folosită de ea, Weinrich şi Sanchez. Conform declaraţiei martorei, Weinrich a participat personal nu numai la planificarea atentatului, dar chiar el a detonat explozibilul. Aşa cum a arătat martora, „românii nu au fost mulţumiţi de rezultat... deoarece persoana vizată propriu-zis nu a fost nimerită „ (f._____). Aceste relatări ale martorei Kopp au fost completate prin declaraţiile (judiciare) ale lui Groven. Acesta din urmă a recunoscut că la vremea respectivă, anul 1981, a făcut parte din organizaţia teroristă ETA. În această calitate i-a cunoscut pe Weinrich zis „Steve" şi pe „Carlos". La una din aceste întîlniri, la care a participat şi martora Kopp, au fost discutate un atentat planificat de către Sanchez şi Weinrich împotriva emiţătorului radio „Europa Liberă" şi o posibilă susţinere din partea ETA. El a transmis această cerere de susţinere conducerii ETA, „Secţiei operative". Jose Maria Larretxia şi o femeie au adus din Marseille la München două autoturisme care au fost necesare pentru Sanchez şi Weinrich în vederea săvârşirii atentatului. Weinrich şi Sanchez au formulat deja la Budapesta cererea pentru două autoturisme pentru ca la câteva săptămâni după săvârşirea faptei, poliţia a descoperit în apropierea locului atentatului unul din aceste vehicule, un Ford 17 M, alb, provenit din Franţa, cu care teroriştii au transportat explozibilul nitropenta şi TNT folosit pentru atentat. Pentru a asigura la nevoie fuga, lângă scaunul şoferului au fost pregătite 5 grenade de mână, tip „Koveşnikov - F1". Maşina a avut numere de înmatriculare franceze care au fost furate în noaptea de 21 februarie 1981 la Strassburg (f._____).

Aşa cum a declarat martorul Groven, el s-a deplasat la câteva zile după atentat din nou din Bruxelles la Budapesta. Acolo s-a întâlnit cu Weinrich care i-a declarat că „el a fost acela care a săvârşit atentatul". Conform declaraţiei lui Groven, Weinrich i-a mărturisit că şi „Luca" (Bruno Breguet) a fost la Munchen şi a participat la atentat. Acest lucru a fost confirmat şi de martora Kopp. (f._____).

11

Declarațiile lui Groven au fost confirmate și completate și prin documentele Serviciului de Informații Ungare, care au fost transmise în cadrul Comisiei Rogatorii, precum și prin relatările martorului Varga, în consens cu acesta. Conform cu aceștia, în seara de 22 ianuarie 1981 între Sanchez („Adol") și Groven („Eric") a avut loc o discuție în urma căreia s-a decis procurarea celor două vehicule, precum și ascunderea acestora după atentat (parcare sau incendiere). La o percheziție făcută de serviciul de securitate ungar, la locuința teroriștilor din Budapesta, pe 6 septembrie 1980 s-a constatat în mod univoc : „Grupul a primit drept sarcină atentatul asupra secției române a Radio Free Europe la München Oettinger Strasse". În zilele de 24, 25 septembrie și 19 decembrie 1980 serviciul de informații ungar a semnalat dezbateri în locuința din Budapesta, între Weinrich și Sanchez despre pregătirile atentatului (procurarea autoturismului, alibi pentru Breguet, zona faptei, posibilități de fugă, posturile de supraveghere, detonarea explozibilului).

La o altă percheziție conspirativă a locuinței teroriștilor, în noaptea de 1 februarie 1981, ofițerii de informații unguri, au găsit „materiale scrise privind atentatul asupra obiectivului central la radio „Europa Liberă" din München, printre care și o schiță desenată de mână, foarte precisă, despre locul de realizare a acțiunii", precum și „însemnări pe care „Steve" le-a conceput în octombrie 1980 în cadrul pregătirii actului terorist împotriva radio „Europa Liberă", în care au fost stabilite căile de acces și de fugă necesare pentru acțiune, precum și cantitățile de explozibil necesare". Astfel, Weinrich a notat despre pregătirile pentru atentat în limba engleză, printre altele : „două obiective trebuie să fie atacate...clădirea principală probabil în timpul nopții ...". Drept echipament Weinrich a notat : 8 Walkie - Talkie, două pistoale cu amortizor, 5-7 pistoale de preferință 9 mm (Makarov), 5 grenade, explozibil, de preferință plastic".

Martorul Varga (ofițer în serviciul de informații ungar) după atentat a predat M.F.S.-ului o parte a acestor documente în copie, printre care și schița

locului faptei la o întâlnire din 24 şi 25 aprilie 1981 din Berlinul de Est drept serviciu de parteneriat. După ce aceste documente, după anul 1990, au ajuns în posesia autorităţilor judiciare ale R.F.Germane şi la Oficiul Federal de Criminalistică, s-a stabilit că o parte a însemnărilor privind locul atentatului provin de la Weinrich. În seara zilei dinaintea atentatului, serviciul de informaţii ungar a ascultat o convorbire telefonică între Weinrich şi Sanchez care se afla în Budapesta, în care Weinrich a anunţat atentatul cu cuvintele „...mâine poţi semna contractul".

În conformitate cu declaraţia martorei Kopp şi autorităţile ungare au stabilit într-un raport de ascultare din 27 februarie 1981 că „Steve a aşezat cele 12 kg. de explozibil pe care doi camarazi ai săi l-au adus la faţa locului" (f. ____).

Pentru fapta sa, respectiv atentatul cu bomba asupra postului de radio „Europa Liberă" Johannes Weinrich a fost trimis în judecată la data de 1.10.2001 de către Procuratura Generală Berlin la Tribunalul Berlin (f. _____).
La rândul său, Illici Ramirez Sanchez zis „Carlos" a fost judecat şi condamnat pe viaţă pentru faptele sale de terorism de Curtea de Apel din Paris, în anul 1991 (f._____).

Aşa cum am arătat mai sus, angajarea lui Sanchez şi a grupului terorist condus de acesta, s-a făcut din partea română de către înv. general (rez.) PLEŞIŢĂ NICOLAE şi col. (rez.) NICA SERGIU.

Începând cu anul 1980, înv. general (rez.) PLEŞIŢĂ NICOLAE a fost şeful Centrului de Informaţii Externe din cadrul Departamentului Securităţii Statului până în anul 1984. Învinuitul în perioada sus-amintită l-a avut în subordine şi pe col. (rez.) NICA SERGIU .

Acesta din urmă, într-un raport din data de 21 februarie 1990 arată că în anul 1980, după preluarea conducerii CIE de către înv. general (rez.) PLEŞIŢĂ NICOLAE, acesta l-a chemat şi i-a cerut să ia legătura cu „CARLOS" şi să-i faciliteze o întâlnire cu el. Astfel, în perioada 1981 - 1982 (iunie) generalul

PLEŞIŢĂ NICOLAE a efectuat mai multe întâlniri cu „CARLOS" şi alţi membrii ai organizaţiei acestuia, urmărind atragerea lui „CARLOS" în acţiuni privind „neutralizarea trădătorului PACEPA" şi a altor persoane considerate elemente duşmănoase pentru conducerea comunistă de la Bucureşti şi care se găseau în străinătate (f. _____). Colonelul NICA SERGIU precizează că „din ordinul generalului PLEŞIŢĂ prin Serviciul Tehnic al C.I.E s-a acţionat pentru confecţionarea unor mijloace care puteau fi folosite în străinătate împotriva trădătorilor. Aceste mijloace constau în principal în : pistoale cu amortizor, disimularea de armament în serviete sau colete, unele încărcături explozive cu diferite dispozitive de declanşare şi altele". Colonel NICA SERGIU a mai precizat că de el şi grupul din subordinea sa (compus din 5 ofiţeri) răspundea direct şeful C.I.E, respectiv înv. general (rez.) PLEŞIŢĂ NICOLAE (f. _____). Afirmaţiile col. NICA SERGIU din raport au fost confirmate de martorul POSTELNICU TUDOR , care între anii 1978 - 1987 a fost ministru secretar de stat şi şef al Departamentului Securităţii Statului. Acesta relatează că Nicolae Ceauşescu ştia de venirea în ţară a lui „CARLOS" şi i-a cerut să-l informeze în legătură cu prezenţa acestuia şi să se ocupe de acest caz generalul PLEŞIŢĂ. Drept urmare, înv. general (rez.) PLEŞIŢĂ NICOLAE i-a raportat că a venit în România „CARLOS" prin Aeroportul Otopeni şi l-a cazat într-o casă conspirativă din zona Otopeni, ocazie cu care „CARLOS" a cerut muniţie pe care să o transporte în Ungaria şi că o cetăţeană germană pe nume Lili (Kopp) l-a însoţit pe terorist în România. Acelaşi martor îşi aminteşte că generalul PLEŞIŢĂ s-a lăudat cum i-a pus el la punct pe cei de la Europa Liberă (f. _____).

Martorul col. (rez.) DEACONESCU ION, la rândul său, confirmă raportul col. NICA SERGIU, precizând că împreună cu acesta l-au contactat şi s-au întâlnit cu „CARLOS" la un hotel din Praga, după care s-a reîntâlnit cu acesta în România, într-o vilă conspirativă din localitatea Otopeni şi la discuţii a participat şi generalul PLEŞIŢĂ NICOLAE. „CARLOS" era însoţit de o femeie şi

un bărbat. Practic, de „CARLOS" şi cei doi însoţitori ai săi s-a ocupat col. NICA SERGIU. Atunci, din ordinul colonelului NICA SERGIU, care era şeful U.M. 0544/R, martorul a ridicat armament, muniţie şi materiale aşa cum rezultă din raportul aflat la dosar, semnat, printre alţii, şi de către martor (f. _____).

Martorul, general (rez.) MARIŢESCU ION MIHAI, şeful Serviciului de asigurare tehnico-materială şi financiară, aflat în directa subordonare a înv. general (rez.) PLEŞIŢĂ NICOLAE a recunoscut că raportul nr. 102/71/0010741 din 1981 privind scoaterea din depozit a unor arme, muniţie şi alte materiale a fost semnat de către el şi col. NICA SERGIU, şi că folosirea acestor materiale era deplin conspirată şi aprobată de către învinuit (f. _____).

Martorul general (rez.) ZAGONEANU GHEORGHE, locţiitorul învinuitului a precizat că de „CARLOS" s-a ocupat generalul PLEŞIŢĂ, iar semnătura de pe documentele de scoatere din depozit a unor materiale explozive, arme şi muniţie aparţine învinului general (rez.) PLEŞIŢĂ NICOLAE (f. _____).

Învinuitul general (rez.) PLEŞIŢĂ NICOLAE a recunoscut în urma unor întâlniri dintre fostul preşedinte al României, Nicolae Ceauşescu şi preşedintele O.E.P. - Yasser Araffat a fost însărcinat să-l contacteze pe teroristul Illich Sanchez Ramirez zis „CARLOS", activitate pe care a desfăşurat-o împreună cu subordonatul său col. (rez.) NICA SERGIU.

„neutralizarea" acestora, precum şi „pentru folosirea mijloacelor adecvate în vederea avarierii şi distrugerii instalaţiilor postului de radio, prin amplasarea de explozivi, provocarea de incendii". Totodată, învinuitul a ordonat, prin acest plan de măsuri, identificarea şi studierea locuinţelor unor angajaţi, precum şi posibilitatea de a pătrunde în incinta lor, în scopul plasării unor containere cu explozivi, scrisori şi colete prelucrate pentru producerea de explozii, etc. ; stabilirea garajelor unde îşi parchează sau îşi repară autoturismele angajaţii de la postul de radio „Europa Liberă", pentru introducerea unor explozivi, sau pentru efectuarea unor modificări tehnice la autoturismele lor, cauzatoare de accidente grave ; depistarea restaurantelor, al localurilor rău famate şi a caselor de randes-vous, frecventate de angajaţii postului de radio „Europa Liberă", unde s-ar putea organiza scandaluri soldate cu molestarea lor (vol. ___, f. _____).

Aceste activităţi criminale erau analizate lunar de către învinuit şi persoanele din subordine, urmărindu-se „realizarea integrală a obiectivelor propuse" (vol. _____, f. _____).

Astfel materializarea obiectivelor din planul sus-amintit, s-a realizat în perioada următoare prin atentatul asupra clădirii postului de radio „Europa Liberă" şi asupra persoanelor aflate în clădire în momentul producerii exploziei ; atentatele cu scrisori capcană asupra părţilor vătămate : PAUL GOMA, NICOLAE PENESCU şi ŞERBAN ORESCU ; atentatul cu bombă asupra lui ŞERBAN ION la 23.01.1982 din Elveţia, unde acesta era azilant (vol. _____, f. _____).

Comanda acestui ultim atentat a fost dată în mod explicit de către învinuit aşa cum a mărturisit în raportul său col. (rez.) NICA SERGIU , decedat în anul 1995 (vol. _____f. _____).

– În mod separat, autorităţile judiciare din Franţa, Germania şi Elveţia au rezolvat cauzele privind atentatele comise pe teritoriul ţărilor lor de către grupul de teroriştі conduşi de către Illici Ramirez Sanchez cu complicitatea învinuitului, general (rez.) PLEŞIŢĂ NICOLAE, motiv pentru care s-au solicitat prin comisii

rogatorii realizarea unor activităţi de cercetare de către procurorii militari din cadrul Secţiei Parchetelor Militare din Parchetul General al României, începând cu anul 1990.

ÎN DREPT

Faptele înv. general (rez.)Pleşiţă Nicolae, de a fi iniţiat planul de măsuri pentru distrugerea postului de radio „ Europa Liberă" şi uciderea angajaţilor acestei instituţii, precum şi pentru punerea de explozibil în coletele capcană destinate lui Paul Goma, Nicolae Penescu şi Şerban Orescu, precum şi în autoturismul în care se aflau Şerban Ion cu soţia sa, precum şi ordinele date de învinuit subordonatului său col. (rez.) Nica Sergiu de a-l contacta pe teroristul Illici Ramirez Sanchez, zis „Carlos", pentru îndeplinirea obiectivelor susamintite, constituie infracţiunea de instigare la tentativă la infracţiunile de omor calificat şi omor deosebit de grav, precum şi la infracţiunea de distrugere a unor obiective, fapte prev. de art. 25, rap. la art. 175, lit. e, art. 176, lit. b şi art. 359, alin. ultim din C. pen, cu aplicarea art. 33, lit. a din C. pen.

În ceea ce priveşte actele de complicitate ale col. (rez.) Nica Sergiu, cu teroristul Illici Ramirez Sanchez, zis „Carlos" şi a grupului de teroriştі condus de acesta în comiterea infracţiunilor de distrugere a postului de radio „ Europa Liberă", prin explozie şi tentativă de omor asupra redactorilor din acest post de radio, precum şi atentatele cu bombă asupra lui Şerban Ion, Paul Goma, Nicolae Penescu şi Şerban Orescu, fapte prev. de art. 26, rap. la art. 175, lit. e, art. 176, lit. b şi art. 359, alin. ultim din C.pen., cu aplicarea art. 33, lit. a , din C. pen. , urmează a se dispune neînceperea urmăririi penale întrucât în anul 1995, col. (rez.) Nica Sergiu, a decedat.

Faţă de cele arătate mai sus, în baza art. 264, din C.pr. pen,

DISPUN:

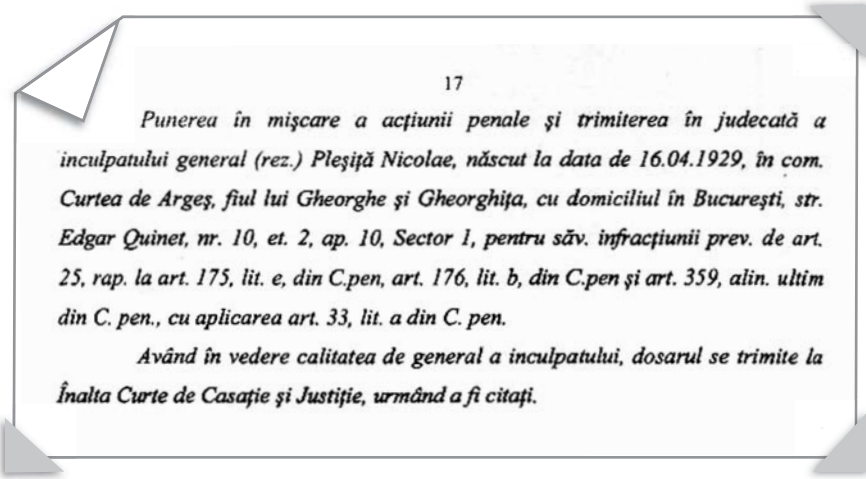

17

Punerea în mişcare a acţiunii penale şi trimiterea în judecată a inculpatului general (rez.) Pleşiţă Nicolae, născut la data de 16.04.1929, în com. Curtea de Argeş, fiul lui Gheorghe şi Gheorghiţa, cu domiciliul în Bucureşti, str. Edgar Quinet, nr. 10, et. 2, ap. 10, Sector 1, pentru săv. infracţiunii prev. de art. 25, rap. la art. 175, lit. e, din C.pen, art. 176, lit. b, din C.pen şi art. 359, alin. ultim din C. pen., cu aplicarea art. 33, lit. a din C. pen.

Având în vedere calitatea de general a inculpatului, dosarul se trimite la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, urmând a fi citaţi.

Ciorna necorectată a Rechizitoriului din Dosarul 187/P/1997, întocmit de procurorul militar Viorel Siserman

În cursul anului 2006, eram anchetat de procurorul șef DIICOT Doru Ioan Cristescu în dosarul „CD-ului cu informații confidențiale din Afganistan", un fel de wikileaks românesc cu urmări în relațiile româno-americane.

Magistratul m-a invitat cu politețe în biroul ticsit cu colegi, atrăgându-mi atenția că tot ce discutăm se înregistrează. Am profitat din plin de martori și de posibila înregistrare și l-am întrebat direct pe Cristescu:

- Ați contrasemnat rechizitoriul „Răpirii din Irak"?

- Da, răspunse magistratul surprins. Dar este o formalitate, eu sunt superiorul lui Ciprian Nastasiu, cel care a instrumentat dosarul.

- Adică, vreți să spuneți că nu ați citit ce ați semnat?

- Ba da...!? spune încurcat Cristescu.

- Ei bine, o să dați socoteală! l-am atenționat cu un rânjet diabolic. Cristescu a rămas mut. Colegii săi s-au făcut nevăzuți după monitoarele plate, achiziționate de Ministerul Justiției de la firma Fujitsu-Siemens.

Eduard Ovidiu Ohanesian

5

COMPENDIU DESPRE CRIMA ORGANIZATĂ

La prima vedere, secretizarea mapelor profesionale ale magistraților mioritici s-a făcut în ideea protejării datelor personale și intimității acestora. De fapt, serviciile speciale nu urmăreau decât să-și protejeze angajații și colaboratorii în robă. Ce ne-am face dacă legea ar funcționa cu adevărat în România și ar ieși la iveală toate abuzurile comandate de la nivel înalt? La urma urmei, judecătorii sau procurorii sunt și ei oameni, nu-i așa? Cu drepturi și obligații, cu epoleți sau fără. Oricum ar fi, decizia Curții de Apel București (cea de secretizare) a avut și o latură extrem de dăunătoare. A încurajat promovarea ofițerilor de Securitate, SRI sau alte servicii secrete, sub acoperire, în posturi cheie din cadrul Ministerului de Justiție. Degeaba a protestat societatea civilă. A sfârșit prin a nu fi luată în seamă. Surse din Ministerul Public afirmă că presiunile asupra procurorilor au atins cote inimaginabile. Motivul? Dosarele „Armamentul" sau „ALRO", considerate de siguranță națională, instrumentate pe baza mărturiilor (yemenite) celui mai căutat terorist român Omar Hayssam sau din afacerile puterii cu rușii de la grupul Marco, cel mai probabil, o instituție sub acoperire a SVR (Serviciul de Informații Externe al Federației Ruse).

Angajații Ministerului Public șușotesc pe la colțuri despre operațiunea specială derulată în instituția lor de maestrul de ceremonii al Serviciului Român de Informații, astăzi general plin, Florian Coldea. Este vorba despre „securizarea" conducerii Parchetului General, în special a DIICOT și a Parchetului Militar. Prima măsură a fost marcarea teritoriului. Într-o dimineață, pe răcoare, abțibilde cu „zonă de siguranță maximă" au apărut pe toate ușile procurorilor posesori de certificat ORNISS. Apoi, au fost instalate sisteme de supraveghere video cu circuit închis deasupra fiecărei uși. Nici musca să nu treacă neobservată.

Văzându-se filați la locul de muncă tocmai de cei care trebuiau să-i ajute, magistrații nu s-au arătat tocmai încântați de imixtiunea gravă a sereiului în activitatea instituției. Ca urmare, serviciile au trecut la faza a doua. Și fiindcă tot nu avea ce face în biroul său de neam prost de lângă Casa Poporului, **generalul Bilețel** (cum mai este numit Florian Coldea) a dat armata jos din pod.

A trecut peste Procurorul General al României, Codruța Kovești, luându-i la întrebări pe procurorii nemulțumiți. Ulterior, neastâmpărații au rămas fără obiectul muncii sau fără părți din lucrările SSID pe care le instrumentau la acea dată.

Două exemple sunt dosarele "Fuga lui Hayssam" 121/D/P/2007 și 628/D/P/2005 mai cunoscut sub numele "Armamentul"; în acesta din urmă s-a dispus urmărirea penală a cel puțin trei persoane de rang înalt din România. Cert este că magistrații care instrumentau sau coordonau aceste lucrări complexe (unele instrumentate la colaborare cu anchetatori americani) au fost, pe rând, îndepărtați din DIICOT. Procurorul Doru Ioan Cristescu a fost scos repejor la pensie, Ciprian Nastasiu a devenit avocat de conjunctură, ca de altfel și fosta sa colegă Angela Ciurea. Care era vina lor? Mai întâi de toate sunt vinovați că l-au servit necondiționat pe Traian Băsescu. Ulterior, când și-au dat seama cum sunt folosiți și în ce scopuri, cei trei au luat măsuri. Prea târziu. Exasperați de presiunile politice din dosarele menționate mai sus, tripticul DIICOT a hotărât să ceară protecția grupului special ACVILA din cadrul Ministerului de Interne. Nu știm dacă internele au dat curs cererii magistraților sau dacă monitorizau situația prin structurile specializate (de exemplu DGIPI). Dar, la începutul anului 2009, ca prin minune, cuibul acviliștilor este răvășit de un imens scandal referitor la prezervative roz și tatuaje inghinale pe banii poporului.

Să ne mai mire protocolul semnat în martie între SRI, Parchetul General, DIICOT (separat) și Parchetele Militare? Documentul strict secret, considerat corolarul activității de poliție politică desfășurată de domnul Coldea stipulează că procurorii nu pot demara cercetări în niciun dosar pe baza informărilor SRI, până nu anunță spionii interni. Adică, în cele mai multe cazuri, chiar pe infractori. Procedură copiată de la infama Direcție a VI-a Cercetări Penale a Securității.

În imagine se poate vedea colantul lipit pe ușile procurorilor din cadrul Parchetului General la comanda generalului Florian Coldea, prim-adjunct al Serviciului Român de Informații în cursul anului 2009.

„ZONĂ DE SECURITATE CLASA I ACCESUL PERSOANELOR NEAUTORIZATE STRICT INTERZISĂ".

Oare femeile de serviciu, angajate ale instituției, dețineau certificat ORNISS SSID pentru a face curățenie în aceste birouri?

„Blonda" de la drept

Dar să vedem opinia specialiștilor în domeniu referitoare la cei care conduc sau au condus justiția română. Dacă citim cu atenție declarația politică susținută de senatorul Valer Marian (fost procuror) în Senatul României la începutul lunii noiembrie 2009, ne putem face o idee despre modul în care puterea de la Cotroceni folosește instituțiile de forță ale statului, în special Ministerul de Interne, serviciile secrete și Parchetul General. Documentul este un adevărat rechizitoriu la adresa slugilor umile și corupte sau a amicilor de șpriț prezidențial care conduc aceste instituții în ultimii ani și atrage atenția asupra grupului prin care șeful statului comandă și trafichează dreptatea și justiția din România, încălcând grav și flagrant principiile constituționale ale separației puterilor în stat, independenței puterii judecătorești și inviolabilității persoanei. În câteva pagini, senatorul Valer descâlcește tentaculele caracatiței pedeliste care a pus stăpânire pe ministerele Public și de Interne prin intermediul serviciilor secrete și al oamenilor politici cheie aflați în capul bucatelor începând cu 2005. Este vorba de protejații fostului ministru de interne Vasile Blaga și ai fostului ministru al justiției Monica Luisa Macovei.

„Florin Muntean și Valer Crișan sunt prieteni buni și cu Ioan Lascu, prim-procurorul Parchetului Mediaș de circa 30 de ani. Ioan Lascu este tatăl procurorului general al României, Laura Codruța Kovesi, numită în această funcție de președintele Traian Băsescu în 2005. Aceasta este filiera pe care, cu concursul fostului ministru al justiției, Monica Macovei, o procuroare necunoscută din Sibiu a devenit peste noapte șefa tuturor procurorilor din România și sluga credincioasă a președintelui Traian Băsescu și a ministrului de interne Vasile Blaga. Să fie justiție pentru Vasile Blaga și amicii săi politici și de afaceri!" - fragment din declarația politică a senatorului Valer Marian citită în ședința Senatului României în data de 02.11.2009.

După cum puteți lesne înțelege din declarația senatorului de mai înainte, una dintre eminențele cenușii aflate în spatele sistemului corupt este Monica Luisa Macovei, moralista de drept, pusă în capul Justiției române de Traian Băsescu.

Multe reproșuri îi pot fi aduse președintelui României, numai de faptul că nu a promovat femeile în politică și în funcții importante în stat nu poate fi acuzat. „Profesionistele" pedeleului i-au dat mari dureri de cap prezidențiabilului, ajungând de nenumărate ori subiect de scandal în paginile de monden ale ziarelor de scandal. Relațiile prea apropiate cu muze politice ca Elena Udrea, Adriana Săftoiu, Raluca Turcan, Laura Codruța Koveși, Roberta Anastase, Monica Iacob Ridzi sau Mioara Mantale i-au creat președintelui o aură de crai în ochii populației. Excepție a făcut, poate, fostul procuror Monica Macovei, ministru al Justiției „independent", astăzi europarlamentar portocaliu, promovată la cel mai înalt nivel pentru cariera strălucită în magistratură.

Mai mult, după debarcarea sa de la conducerea Ministerului Justiției, Monica Luisa Macovei, „muză de drept" a președintelui Traian Băsescu, a fost omniprezentă în toate emisiunile TV organizate de lingăii Cotrocenilor. Că era vorba de Raportul Comisiei Europene privind Justiția din România, că se vorbea despre nesupunerea Consiliului Superior al Magistraturii față de președinte, despre Revoluția din '89 sau mineriade, specialista Macovei era chemată să-și dea cu expertiza la fiecare dezbatere. Mai nou, europarlamentara pedelistă, plină de expertiză, dar mai ales de profesionalism, acuză partidele politice de corupție și clientelism politic.

Uite cine vorbește! Monica Luisa Macovei, magistratul care a pierdut un dosar din crasă neglijență în 1991, când deținea o funcție de conducere la Parchetul de pe lângă Tribunalul Municipiului București. Numai bună de făcut ministru al Justiției! Să ne mai mirăm că avem probleme pe acest domeniu în UE. Câtă expertiză și cât profesionalism încap în fosta ministresă a justiției române, aflați în cele ce urmează.

Ordonanța procurorului din data de 12 iulie 1993, un document senzațional prin gravitatea faptelor, dovedește că „specialista" pedeleului în drept, justiție, mineriade, politică și alte cele a dat dovadă de neglijență crasă la locul de muncă, pierzând un dosar pe când era procuror șef de birou la Parchetul de pe lângă TMB.

Aflată probabil într-o avansată stare de beatitudine, Macovei a rătăcit dosarul nr. 1539/P/1991, referitor la unul dintre participanții la evenimentele din 13-15 iunie 1990. Mai precis, este vorba despre prima mineriadă de la București.

Ca urmare a dispariției dosarului sus menționat, procurorul Popescu Alexandru emite o ordonanță cu următorul conținut:

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÎNGĂ TRIBUNALUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
Nr. 1539/P/1991
ORDONANȚA 12 iulie 1993

Procuror POPESCU ALEXANDRU de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Municipiului București;

Având în vedere dispariția dosarului nr.1539/P/1991, privind pe inculpatul - GAIU FLORIN, cercetat sub aspectul săvârșirii infr. Prev. de art.2 și 3 Decretul-lege nr. 88/1990;

CONSTAT

La data de 31.05.1991, cu referatul nr. 157561, Inspectoratul General al Poliției - Direcția Cercetări Penale a trimis dosarul nr. 1539/P/1991, privind pe inc. GAIU FLORIN cu propunerea de scoatere de sub urmărire penală a acestuia în baza disp. art. 10 lit.e c.pr.pen.-

După înregistrarea dosarului în evidențele Secretariatului Parchetului de pe lîngă Tribunalul Municipiului București, acesta a fost preluat de proc. șef birou MONICA MACOVEI. în vederea repartizării sale procurorului pentru soluționare, dată de la care dosarul nu s-a mai regăsit în evidențele secretariatului, iar verificările ulterioare au stabilit faptul că dosarul respectiv nu a fost repartizat, în vederea soluționării lui, vreunui procuror. Având în vedere faptul că de le data preluării sale de către proc. șef birou MONICA MACOVEI, dosarul nu a mai putut fi găsit, în vederea soluționării acestuia și a scăderii lui din evidențele unității, se impune reconstituirea sa de către Inspectoratul General al Poliției - Direcția Cercetări Penale.

Văzând și disp. art.509 c.pr.pen. și art.51a1.2c.pr.pen.

DISPUN:

1.- Reconstituirea dosarului nr.1539/P/1991, privind pe inculpatul GAIU FLORIN, cercetat sub aspectul săvârșirii infr. prev. de art.2 si 3 din Decretul-Lege nr.88/1990.-

2.- Reconstituirea dosarului va fi efectuată de către Inspectoratul General al Poliției - Direcția Cercetări Penale, căreia i se va trimite prezenta ordonanță.

Procuror
Popescu Alexandru

Carevasăzică, marea specialistă în drept a zilelor noastre, europarlamentar, moralista Monica Luisa Macovei, dând dovadă de înalt profesionalism și responsabilitate, a rătăcit definitiv un dosar, preluat personal de la Secretariatul Parchetului de pe lângă Tribunalul Municipiului București. Drept răsplată, după ani de activitate în slujba adevărului și a dreptății, Macovei a fost promovată mai departe în „sistemul ticăloșit", până a ajuns ministru al Justiției în regimul lui Traian Băsescu.

Asta ca să vedeți cine a condus ani la rând Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului - Comitetul Helsinki și pe cine a uns drept ministru camarila lui Băsescu. Din decență mă opresc aici.

Introdusă în jocul puterii, Monica Macovei a servit sistemul ticăloșit fără să clipească. Nu este vorba doar despre niște afaceri murdare ale demnitarilor sau despre dosare de corupție. Macovei a împiedicat cu bună știință aducerea și judecarea martorilor cheie într-un dosar de terorism și trafic de armament. Al doilea terorist al țării, cetățeanul american Muhammad Munaf, nu a fost cerut niciodată aliaților americani spre dreaptă judecată în România, datorită intervenției și ordinelor date de ministrul justiției din 2005.

Iată ce declara fostul procuror de caz despre acțiunile aberante ale ministrului Monica Macovei, în cartea **Prădarea României**: *„Pentru a-l putea avea mereu pe Munaf la dispoziția noastră în ceea ce privește documentarea, am cerut Ministerului Justiției să înceapă demersurile de extrădare ale lui Munaf Mohamed din Irak. Această cerere a fost în mod surprinzător respinsă de ministrul justiției Monica Macovei, apropiată a președintelui".*

Nastasiu povestește în continuare, cu lux de amănunte, cum puterea portocalie a șuntat cel mai important dosar al DIICOT la ora aceea, dosarul 628/D/P/2005 mai cunoscut sub denumirea de Armamentul, disjuns din cazul Răpirea din Irak pe baza informațiilor provenite de la Munaf Mohammad. Ce s-a întâmplat cu cetățeanul american Munaf, judecat și condamnat în trei state pentru acte de terorism și răpire?

Pe scurt, imediat după eliberarea jurnaliștilor și a lui Munaf, ofițerii Serviciului de Informații Externe în frunte cu ambasadorul Mihai Ștefan Stuparu, îl predau americanilor pe terorist, de pe teritoriu românesc (Ambasada României în Irak, unde Muhammad Munaf a fost reținut imediat după eliberare).

După câteva declarații date în fața comisiei rogatorii la locul de detenție, închisoarea Camp Crooper, urma, cum era și firesc, formularea cererii de extrădare a lui Munaf către aliații noștri americani, prezența fizică a inculpatului Munaf asigurând respectarea principiului „contradictorialității" în proces. Instanța Curții de Apel București, Secția I Penală formulează cererea de extrădare a irakianului din SUA, numai că ministrul Justiției se opune. Prin ordinul 1833/C din 5 decembrie 2005, reformatoarea Monica Luisa Macovei, dispune: *„Art.1. Cererea de extrădare formulată de Curtea de Apel București, Secția I Penală, prin care se solicită extrădarea din Statele Unite ale Americii a numitului Munaf Muhammad, născut la 29 noiembrie 1962, în Irak, fiul lui Munaf și Suat, nu se transmite autorităților americane"*.

Cu alte cuvinte, nu numai că l-am dat moca pe Munaf americanilor, dar nici nu ne interesa să-l mai aducem înapoi. Așa a înțeles să facă reformă în Justiție Monica Luisa Macovei, punând tălpi procurorilor în dosarul 628/D/P/2005, referitor la traficul internațional cu armament, constituit pe baza declarațiilor teroristului american.

„Intervenția ministrului Macovei a fost atât de flagrantă încât Procurorul General Botoș a luat decizia de a ataca hotărârea ministrului în instanță", spune Nastasiu.

Problema Ilie Botoș s-a rezolvat rapid, acesta fiind demis imediat după fuga lui Omar Hayssam din țară, împreună cu alți trei șefi ai serviciilor secrete. Au urmat pe rând toți procurorii DIICOT care instrumentaseră dosarele secretizate ALRO și privatizările strategice, Răpirea din Irak, Armamentul, Fuga lui Omar etc., în frunte cu procurorii Doru Ioan Cristescu, Ciprian Nastasiu sau Angela Ciurea.

ROMÂNIA

Ministerul Justiţiei
Cabinetul ministrului

ORDIN nr. 1833/C

Ministrul justiţiei,

În temeiul dispoziţiilor art. 67 alin. (9) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internaţională în materie penală,

Ţinând cont de dispoziţiile art. XI alin. (1) din Convenţia de extrădare încheiată şi semnată la Bucureşti la 23 iulie 1924 între România şi Statele Unite ale Americii,

Având în vedere nota nr. 89919 din 24 septembrie 2005 a Direcţiei Drept Internaţional, Cooperare Judiciară şi Afaceri Juridice Externe,

Văzând şi nota verbală nr. PS 7 -2/28din 30 noiembrie 2005 a Ambasadei Statelor Unite ale Americii la Bucureşti,

Constatând că nu sunt întrunite condiţiile de regularitate internaţională pentru a se solicita extrădarea din Statele Unite ale Americii a numitului Munaf Mohammad, născut la 29 noiembrie 1962, în Irak, fiul lui Munaf şi Suat, deoarece acesta nu se află pe teritoriul S.U.A. sau pe un teritoriu ocupat sau aflat temporar sub controlul acestora, astfel încât nu sunt incidente dispoziţiile art. XI alin. 1 din Convenţia de extrădare încheiată şi semnată la Bucureşti la 23 iulie 1924 între România şi Statele Unite ale Americii,

emite prezentul

ORDIN

Art. 1. Cererea de extrădare formulată de Curtea de Apel Bucureşti, Secţia I Penală, prin care se solicită extrădarea din Statele Unite ale Americii a numitului Munaf Mohammad, născut la 29 noiembrie 1962, în Irak, fiul lui Munaf şi Suat, nu se transmite autorităţilor americane.

Art. 2 Prezentul ordin este adus la îndeplinire de Direcţia Drept Internaţional, Cooperare Judiciară şi Afaceri Juridice Externe, se comunică Curţii de Apel Bucureşti şi Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi poate fi atacat cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare, în condiţiile legii.

Ministrul Justiţiei,
Monica Luisa MACOVEI

Ordinul 1833/C/05 prin care ministrul Justiţiei Monica Luisa Macovei interzice formalităţile necesare extrădării teroristului american Mohammad Munaf

La vânătoare de procurori DIICOT

Ordinul 1833 este doar un fir de nisip în noianul de abuzuri comise de șefii portocalii ai justiției în dosarul „Răpirea din Irak“ și în alte dosare clasificate SSID. Ar fi incorect să învinovățim de toate relele justiției doar o singură persoană. Monica Macovei nu a lucrat singură. A fost acompaniată de magistrați-preș ca Ciprian Nastasiu sau șeful său direct din DIICOT, Doru Ioan Cristescu. Acesta din urmă, procuror vechi cu probleme grave la mapa profesională. Ar fi de ajuns să amintesc modul în care cei doi au ascuns, ani la rând, colaborarea serviciilor secrete cu Omar Hayssam în traficul cu armament sau despre acțiunile de intimidare și arestarea unor jurnaliști în dosarul CD cu informații confidențiale din Afganistan în 2006, acesta, fiind precursorul scandalului scurgerilor de informații de pe site-ul Wikileaks, patru ani mai târziu. Nastasiu și-a spălat păcatele la sfârșitul anului 2009.

Cât despre colega lor, Angela Ciurea, fost procuror șef adjunct al DIICOT, n-am știut că există până la data la care a explodat scandalul de spionaj în care era implicat Stamen Stancev. Despre Ciurea am aflat mai multe de abia după ce o seamă de documente interne, care dovedeau modul în care magistratul a înfruntat cuplul de slugi portocalii Koveși-Olaru, au transpirat din Parchetul General.

Să dăm numai un exemplu: Angela Ciurea contestase Ordinul 223/17 iunie 2008, semnat de Koveși care modifica și completa Ordinul 24/23 aprilie 1997, privind aprobarea nomenclatorului arhivistic al grupării în dosare a documentelor întocmite în activitatea Ministerului Public. Un document ilegal, ce punea la dispoziția oricui, într-un simplu registru, la secretariat, date despre anchetele în curs. Cam atât deocamdată despre profesionalismul actualului Procuror General al României.

E greu de înțeles de ce magistrați tineri ca Nastasiu și Ciurea l-au servit pe Traian Băsescu. Poate pentru că le-a plăcut prea mult în capitală, soția lui Ciprian Nastasiu având un post călduț la SRI. Sau poate că nu s-au gândit că orice compromis (sau călătorie în străinătate) are prețul său. Oricum ar fi, din scandalul care a urmat după demisiile șefilor DIICOT, opinia publică a avut de câștigat. Am aflat cu toții câte ceva din culisele murdare ale justiției românești și despre amestecul brutal al politicului și al serviciilor secrete în actul de justiție. În decembrie 2009, cu ocazia lansării cărții **Prădarea României**, Ciprian Nastasiu făcea un ultim rechizitoriu - cel al guvernării Băsescu. De data aceasta, documentele pe care se bazau afirmațiile fostului procuror șef adjunct DIICOT au lipsit. Sunt secretizate.

Și totuși... Cu toată secretizarea lor, am reușit să obțin din măruntaiele putrede ale Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate și Terorism un document senzațional care dovedește că la nivelul Ministerului Public, în 2008, s-a purtat un război de gherilă. Protagoniști: procurorii, conducerea Parchetului General, Serviciul Român de Informații și Ministerul de Interne. Victimă - Grupul Special de Protecție și Intervenție (GSPI) al Ministrului de Interne, ACVILA. O unitate cu regim special, creată după cele mai înalte standarde UE. Specialiștii în securitate națională spun că GSPI ACVILA a fost creată în 2003, în condițiile în care România trebuia să își perfecționeze capacitatea de ripostă împotriva terorismului internațional. Disperați din cauza presiunilor și imixtiunii Palatului Cotroceni (prin intermediul SRI, în special generalul Florian Coldea) în activitatea de zi cu zi, un grup de procurori au întocmit referatul din data de 03.07.2008, prin care cer pur și simplu protecție contrainformativă. Și nu de oriunde, ci tocmai de la Ministerul de Interne.

„Având în vedere protocolul încheiat între Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Internelor și Reformei Administrative, solicităm unității specializate ACVILA desfășurarea unor activități de protecție informativă care să includă monitorizarea terminalelor telefonice pe care le utilizăm precum și identificarea unor eventuali vectori de amenințare și presiune", se arată în document.

03.07.2008

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
DIRECȚIA DE INVESTIGARE A INFRACȚIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM

REFERAT

Angela Ciurea,procuror șef adj al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,Doru Ioan Cristescu,procuror șef birou și Ciprian Nastasiu ,procuror-ambii din cadrul aceleiași structuri,

Având în vedere protocolul încheiat între Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Internelor și Reformei Administrative, solicităm unității specializate ACVILA desfășurarea unor activități de protecție informativă care să includă monitorizarea terminalelor telefonice pe care le utilizăm precum și identificarea unor eventuali vectori de amenințare și presiune .

Prezenta solicitare o formulăm având ținând seama de natura și complexitatea cauzelor instrumentate având ca obiect cercetarea unor infracțiuni privind siguranța națională și traficul internațional de armament,precum și de necesitatea unei protecții contrainformative pe care o autoimpunem în vederea evitării oricăror suspiciuni și ingerințe.

Utilizăm următoarele terminale telefonice:

-0728.22.05.91-utilizator Angela Ciurea;
-0724.29.59.10;0728.220.573-utilizator Doru Ioan Cristescu;
-0724.22.08.24; 0741.63.13.31; 0788.49.30.81-utilizator Ciprian Nastasiu.

PROCUROR ȘEF ADJ	PROCUROR ȘEF BIROU	PROCUROR
ANGELA CIUREA	DORU IOAN CRISTESCU	CIPRIAN NASTASIU

Semnează: Angela Ciurea, procuror șef adjunct DIICOT la acea dată și ceilalți doi șefi, Ciprian Nastasiu și Doru Ioan Cristescu. Documentul intern al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT) pune într-o altă lumină desființarea unității de elită ACVILA (prin trecerea sa de la Ministerul de Interne la Jandarmerie) și oferă din nou, ca subiect de reflecție, indicii despre luptele subterane ale diferitelor instituții bugetare.

Întâmplător sau nu, semnatarii documentului aveau în instrumentare la acea dată aproape toate dosarele Strict Secret de Importanță Deosebită din cadrul DIICOT. Vorbim despre cazurile de spionaj Stamen Stancev-Codruț Șereș, ALRO Slatina, Nuclearelectrica, Privatizările Strategice, Afacerea Skoda, Rompetrol, Armamentul, Fuga lui Omar Hayssam etc. Nu știu dacă ACVILA a desfășurat acțiunile de monitorizare cerute de procurori. Ar fi interesant să aflăm peste cine a dat în cursul filajului, pentru că am o bănuială. Se pare că, la un moment dat, serviciile secrete au ajuns să se calce pe picioare. Se interceptau unii pe alții. Una ajungea pe biroul ministrului de interne, alta la președintele Băsescu. Poate tocmai de aceea, la începutul lunii mai 2009, în urma unui scandal mediatic de toată jena, unitatea specială ACVILA a fost desființată. Ofițerii unității au fost demiși sau mutați la Jandarmerie.

Din referat reiese cât se poate de clar că magistrații se temeau de „ceva" ce le-ar putea influența activitatea în cauzele complexe pe care le aveau pe birouri. Dar cel mai interesant este că nu aveau încredere mai deloc în Serviciul Român de Informații (SRI), instituție cu prerogative în interceptări, care dispune de personalul specializat și tehnica necesară protecției contrainformative.

Motivele aveau să iasă la iveală câteva luni mai târziu, când procurorul Ciurea intra în război direct cu superiorii, după o întâlnire pe teren neutru, la Nisa, în prezența unui avocat, cu „spionul" bulgar Stamen Stancev.

Nu are rost să mai reluăm povestea tocată mărunt la vremea aceea de presa centrală. Mai important este documentul nr. 101/ 08.07.2009-AMR depus de magistratul Angela Ciurea în calitate de avertizor public la Asociația Magistraților din România, apoi la CSM.

NOTIFICARE

asupra avertizărilor în interes public, pe care le fac instituției la care am funcționat, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și D.I.I.C.O.T. în perioada 1.08.2006 - 6.01.2009.

Vă rog să observați următoarele:

1. În perioada în care am fost procuror șef adjunct la D.I.I.C.O.T., am instrumentat dosare sensibile și am coordonat ancheta penală desfășurată de alți colegi în dosare intens mediatizate, cu implicarea unor marcante figuri ale vieții politice românești, toate aceste dosare interesând siguranța națională a României, ca de exemplu:

- dosarul Fuga lui Omar Hayssam, în care am fost procuror anchetator timp de trei luni,

- dosarul privind traficul de armament disjuns din cel de mai sus în care s-a început urmărirea penală și care cuprinde cu precădere documente clasificate (se află în instrumentarea mea la data la care am demisionat),

- am coordonat ancheta la cererea verbală a șefului meu ierarhic în dosarul privatizărilor strategice (partea de competență DIICOT), dosarul Alro Slatina, dosarul Nuclearelectrica și toate dosarele disjunse din dosarul supranumit de presă Dosarul privatizărilor strategice,

- fiind cu precădere ceea ce în afara țării se numește „procuror pledant", am participat în ședințele de judecată în aceste dosare, la majoritatea termenelor, la desemnarea șefilor mei ierarhici.

2. În tot acest timp am respins unele ingerințe nejustificate în activitatea mea de magistrat D.I.I.C.O.T. cu privire la cauzele menționate.

3. Ulterior desemnării, la scurt timp, în urma evoluției anchetelor, mi s-a cerut insistent de către șefii mei ierarhici de la acea dată să mă retrag din aceste dosare, ori să efectuez sau nu acte de urmărire penală asupra unor persoane din mediul politic sau economic, împotriva convingerii mele și nu am dat curs acestor presiuni, lucru care a determinat represalii asupra mea.

4. În luna decembrie 2007 mi s-a cerut expres, verbal, de către șeful meu ierarhic să formulez cerere de demisie din funcția de procuror șef adjunct, lucru pe care l-am refuzat.

5. Cu privire la alegațiunile privind un recurs într-un caz de notorietate publică, arăt că am formulat concluzii potrivit legii, care se găsesc imprimate potrivit codului de procedură penală la Curtea de Apel București, în ședință publică, pe baza actelor din dosar.

De asemenea, potrivit procedurii (art. 316 cpp) și statutului magistraților, procurorul de ședință este independent în privința celor susținute în sala de judecată, fiind supus legii, probelor administrate și conștiinței sale.

Procurorul de ședință este obligat în virtutea subordonării ierarhice să informeze asupra soluției, procurorul ierarhic superior pentru exercitarea dreptului acestuia de recurs.

Este interzis de lege a se ordona procurorului de ședință să exercite sau nu cale de atac asupra unei hotărâri a instanței, soluția legală fiind concretizată în posibilitatea acordată șefului ierarhic de a declara, motiva și susține un recurs atunci când are o altă opinie decât subalternul său.

Am procedat întocmai, referind soluția, procurorul ierarhic a declarat recurs, iar această cale de atac a fost respinsă de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Consider că în acest fel mi-am îndeplinit corect îndatoririle statuate de lege.

6. În activitatea mea de procuror șef adjunct, am adus o serie de critici și comentarii la adresa unor reglementari cu caracter intern pe care le-am considerat lipsite de sens sau de natură a îngreuna activitatea de anchetă, reglementări situate, în opinia mea, la limita ingerinței în actul de urmărire penală (care trebuie să decurgă sub protecția și discreția prevăzută de lege). Cu acest prilej, am contestat unele dispoziții interne potrivit normelor procedurale, inclusiv în fața instanței de contencios administrative (nepublicate în vreun jurnal oficial).

7. Arăt, deasemenea, că în continuarea șicanelor și abuzurilor împotriva mea, am fost anchetată disciplinar fără să cunosc acest lucru până înainte cu câteva zile de finalizarea anchetei, când mi s-a permis să studiez sumar actele dosarului (câteva sute de pagini - mare parte obținute cu încălcarea flagrantă a legii), interzicându-mi-se expres prezența unui avocat sau efectuarea de copii din dosar. Cercetarea s-a încheiat fără să fiu audiată, deși am solicitat expres acest lucru, fiind sesizată comisia de disciplină pentru două abateri, în condițiile în care mi s-a adus la cunoștință și am fost cercetată pentru una singură.

8. Am invocat aceste abuzuri procedurale în fața secției de procurori, care le-a ignorat, deși reprezintă încălcări flagrante ale legii.

9. Menționez că am reclamat inclusiv comportamentul de tip cazon, probabil impus, al procurorului inspector desemnat să realizeze cercetarea de către C.S.M., al cărei subordonat este. Am contestat imparțialitatea acestuia constând în încălcarea Lg 317/2004, modificată prin H.C.S.M 314/2007, în sensul că nu pot efectua anchete disciplinare asupra unui magistrat alți magistrați detașați la C.S.M. de la aceeași instanță cu cel anchetat, dar și această cerere a fost respinsă de C.S.M. În scurt timp (28 mai 2009), Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești a propus modificarea legii nr 317/2004 în sensul celor invocate, pentru sporirea gradului de independență al inspecției judiciare a C.S.M.

Prin pseudo-ancheta disciplinară s-a creat în mod denaturant aparența unui procuror influențabil și indisciplinat, când în realitate șefii mei au fost deranjați de turnura pe care ar fi putut să o capete cazurile respective datorită informațiilor furnizate de cei cercetați.

10. Cu regularitate se transmit pe surse informații către presă, fapte adevărate combinate spectaculos cu supoziții și informații eronate, care sunt de natură a-mi periclita credibilitatea, în condițiile în care, fiind încă magistrat, îmi este interzis prin ordin al procurorului general (valabil pentru toți procurorii) să formulez o poziție publică.

În raport de cele arătate, vă rog să faceți aplicarea textelor legale cuprinse în Lg 571/2004, respectiv disp. art. 7 alin. 1 lit. a, acordând protecția și sprijinul necesare avertizorului în interes public.

ANGELA CIUREA

Motivul oficial pentru care Angela Ciurea a fost îndepărtată din magistratură a fost scandalul legat de „spionul" bulgar Stamen Stancev, pe care l-ar fi întâlnit la Nisa pe 5 decembrie 2008. Potrivit serviciilor secrete implicate în filajul fostului procuror DIICOT (SRI și DST), Ciurea s-ar fi deplasat la întâlnire pe banii lui Stancev, acesta fiind subiectul unei afaceri de spionaj, la care luaseră parte și mulți alți funcționari publici sau înalți demnitari români. Din „Lotul Stancev" făceau parte doi foști miniștri din Cabinetul Tăriceanu, Coduț Șereș și Zsolt Nagy, acuzați că au aderat la grupul infracțional organizat și alți șase inculpați, printre care: Dorinel Mucea și Radu Mihai Donciu, oficiali ministeriali despre care se spunea că ar fi divulgat informații confidențiale. Bulgarul, reprezentant al firmei „Skoda" în România, avea cunoștință de mai multe afaceri bănoase în care erau implicați apropiații puterii de la Cotroceni. Este vorba despre ALRO, Nuclearelectrica, OMV sau Traficul cu armament, cazuri pe care DIICOT le avea în lucru la categoria Siguranță națională.

Ulterior demiterii magistratului, într-un interviu acordat revistei Qmagazin, Stancev a declarat despre Ciurea următoarele: *„Mi-a pus întrebări specifice despre eventuala implicare a lui Radu Berceanu, Traian Băsescu sau Adriean Videanu în afacerile pe care le coordonam eu. Cred că avea niște informații, după părerea mea, care conduceau spre aceștia. I-am spus că nu știu nimic. De fapt, mi-au și verificat toate operațiunile bancare din perioada 2002-2007 și s-a constatat că nu făcusem nicio plată nelegală sau dubioasă. Nu i-am plătit nimic Angelei Ciurea, nici biletul de avion, nici hotelul, nici măcar la masă nu a vrut să accepte să fie invitata mea"*.

În același articol de presă, Stancev l-a lăudat și pe Ciprian Nastasiu și a dat de înțeles că magistrații au fost „executați" pentru că se apropiaseră cu anchetele prea mult de cercul de afaceri al președintelui Băsescu.

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÎNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
Direcţia de Investigare a Infracţiunilor
de Criminalitate Organizată şi Terorism
Nr.

REFERAT

10.06.2008

Urmare a rezoluţiei scrise datate 09.06.2008, emisă de domnul procuror şef DIICOT, pe adresa nr.30/D/P/2006 din 09.06.2008 către « Administraţia Prezidenţială »,

Refer alăturat următoarele :

1)-în adresa în discuţie s-a precizat univoc:

a)-temeiul legal al cererii formulate;

b)-obiectul dosarului nr.30/D/P/2006;

c)-probele testimoniale din care a rezultat despre existenţa unor memorii adresate de persoanele investigate la nivelul instituţiei prezidenţiale, precum şi a unor audienţe la acelaşi nivel.

Prin prezentul referat învederăm :

-declaraţia martorului STOLOJAN THEODOR din 19.07.2007, ora 11^{00}, seria C nr.0324658; declaraţia martorului SEREŞ IOAN CODRUŢ, din 10.07.2007, ora 10^{30}, seria C nr.0324654.

2)necesitatea pentru organele de urmărire penală de a cunoaşte :

-dacă declaraţia martorilor susmenţionaţi reprezintă realitatea;

-care este conţinutul memoriilor, cererilor, petiţiilor ce au fost depuse la Administraţia Prezidenţială;

-care a fost conţinutul celor solicitate cu prilejul audienţelor;

-care a fost traseul urmat în continuare de memoriile în discuţie; unde au fost direcţionate.

3) Concludenţa, utilitatea şi pertinenţa probei cu înscrisuri solicitată potrivit art.97 din C.p.p., poate fi relevată numai după obţinerea înscrisurilor în discuţie, examinarea lor, evaluarea în contextul ansamblului probator al cauzei.

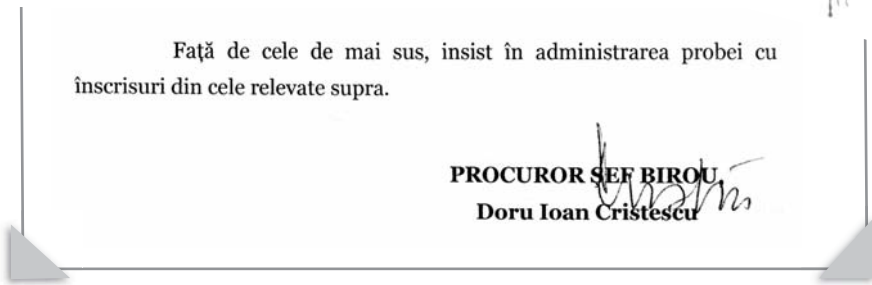

Faţă de cele de mai sus, insist în administrarea probei cu înscrisuri din cele relevate supra.

PROCUROR ŞEF BIROU
Doru Ioan Cristescu

„Spionul" Stamen Stancev avea dreptate. Iată dovada că procurorii DIICOT luaseră urma colaboratorilor apropiați ai președintelui Traian Băsescu, implicați în dosarul ALRO.

Declarațiile bulgarului s-au adeverit la sfârșitul lunii ianuarie 2010, când procurorul Valentin Horia Șelaru, închidea dosarul 30/D/P/2007 ALRO printr-o rezoluție de neîncepere a urmăririi penale, motivată în mod hilar (după cum susțin specialiștii în drept). Dovadă că, în Ministerul Public ordinul nu se discută, se execută. Iată pentru ce îi îndepărtase Traian Băsescu pe procurorii Doru Ioan Cristescu, Angela Ciurea și Ciprian Nastasiu de la DIICOT, numindu-i rebuturi. Marea mușamalizare a dosarelor de spionaj și trafic de armament începuse.

Traian Băsescu, SRI și Parchetul General (condus de cuplul Koveși-Olaru) au demarat și operațiunea de îngropare a dosarelor de spionaj industrial în care sunt implicate numeroase personalități din grădina Palatului Cotroceni.

Ciprian Nastasiu a acordat un spațiu larg afacerii ALRO în cartea sa **Prădarea României**.

„La 11 ianuarie, DIICOT a deschis dosarul 30/2007. Cele două persoane importante identificate ca fiind posibil implicate în ajutarea grupului rus au fost Theodor Stolojan, în calitatea lui de consilier economic al președintelui, care avea acces imediat la Ministerul Economiei și Comerțului; și, de asemenea, Elena Udrea, care părea să facă lobby pe lângă cei care ocupau poziții de decizie în vederea acordării de contracte pe termen lung celor de la ALRO și totodată să facă trafic de influență", povestește el la capitolul 23 - ALRO Slatina. Fără a mai relua povestea dosarului 30/D/P/2007 în amănunt, vă prezint în Anexe rezoluția cu care a fost închis dosarul ALRO, o poveste clasică despre înaltă trădare și spionaj în folosul unei puteri străine. Urmează mușamalizarea dosarului SSID Armamentul (628/D/P/2005).

Anexă

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÎNGA TRIBUNALUL
MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
Nr.1539/P/1991

O R D O N A N Ț A
12 iulie 1993

Procuror POPESCU ALEXANDRU de la Parchetul de pe lîngă Tribunalul Municipiului Bucureşti;

Avînd în vedere dispariţia dosarului nr.1539/P/1991, privind pe inculpatul

- GAIU FLORIN, cercetat sub aspectul săvîrşirii infr. prev. de art.2 şi 3 din Decretul -lege nr.88/1990;

C O N S T A T :

La data de 31.05.1991, cu referatul nr.157561, Inspectoratul General al Poliţiei - Direcţia Cercetări Penale a trimis dosarul nr.1539/P/1991, privind pe inc.GAIU FLORIN cu propunerea de scoatere de sub urmărire penală a acestuia în baza disp. art.10 lit.c c.pr.pen.-

După înregistrarea dosarului în evidenţele Secretariatului Parchetului de pe lîngă Tribunalul Municipiului Bucureşti, acesta a fost preluat de proc. şef birou MONICA MACOVEI, în vederea repartizării sale procurorului pentru soluţionare, dată de la care dosarul nu s-a mai regăsit în evidenţele secretariatului, iar verificările ulterioare au stabilit faptul că dosarul respectiv nu a fost repartizat, în vederea soluţionării lui, vreunui procuror.-

Avînd în vedere faptul că de la data preluării sale de către proc. şef birou MONICA MACOVEI, dosarul nu a mai putut fi găsit, în vederea soluţionării acestuia şi a scăderii lui din evidenţele unităţii, se impune reconstituirea sa de către Inspectoratul General al Poliţiei - Direcţia Cercetări Penale.-

Văzînd şi dispoziţiile art.509 c.pr.pen. şi art.510 al.2 c.pr.pen

D I S P U N :

1.- Reconstituirea dosarului nr.1539/P/1991, privind pe inculpatul GAIU FLORIN, cercetat sub aspectul săvîrşirii infr.prev. de art.2 şi 3 din Decretul-Lege nr.88/1990.-

2.- Reconstituirea dosarului va fi efectuată de către Inspectoratul General al Poliţiei - Direcţia Cercetări Penale, căreia i se va trimite prezenta ordonanţă.-

P r o c u r o r ,
Popescu Alexandru

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

[redacted]

Dosar nr. 30D/P/2007

R E Z O L U Ț I E

Anul **2010** *luna* **ianuarie** *ziua* **28**

Valentin Horia **SELARU**, procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism,

Având spre soluționare dosarul penal privind pe învinuitul Benyatov Vadim, precum și alte persoane, toate cercetate sub aspectul comiterii infracțiunilor prevăzute de art.7 din Legea nr.39/2003 și art.20 din Codul penal raportat la art.173 alin.(2) din Codul penal

D I S P U N

1. Scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Benyatov Vadim Don, cetățean american, de naționalitate rusă, născut la 23.10.1965 în Federația Rusă, posesor al pașaportului nr.701998638 eliberat de Autoritățile americane bănuit pentru săvârșirea infracțiunilor de *inițiere și constituirea unui grup infracțional organizat* prev. de art.7 alin.(1) cu referire la art.2 lit.b) pct.20 din Legea nr.39/2003 și *tentativă la subminarea economiei naționale* prev. de art.20 din Codul penal raportat la art.173 alin.(2), art. 165 din Codul penal, deoarece faptele nu există.
2. Neînceperea urmăririi penale față de numiții Vitaly Maschitskiy, Valery Krasnov și Marian Daniel Năstase cu privire la suspiciunea de săvârșire a infracțiunilor *aderare la un grup infracțional organizat* prev. de art.7 alin.(1) cu referire la art.2 lit.b) pct.20 din Legea nr.39/2003 și *tentativă la subminarea economiei naționale* prev. de art.20 din Codul penal raportat la art.173 alin.(2), art. 165 din Codul penal, deoarece faptele nu există.
3. Neînceperea urmăririi penale față de numiții Stolojan Teodor-Dumitru, Verestoy Attila, Chirieac Bogdan, Cocoș Dorin, Dan Voiculescu, Udrea Elena-Gabriela, Alesandru Victor Dan și Chirică Minodor – Teodor, cu privire la suspiciunea de săvârșire a infracțiunilor *aderare și sprijinire a unui grup infracțional organizat* prev. de art.7 alin.(1) cu referire la art.2 lit.b) pct.20 din Legea nr.39/2003 și *tentativă la subminarea economiei naționale* prev. de art.20 din Codul penal raportat la art.173 alin.(2), art. 165 din Codul penal, deoarece faptele nu există.
4. Încunoștințarea persoanelor ale căror convorbiri și comunicări au fost interceptate și înregistrate.
5. Toți suporții magneto-optici aferenți acestui dosar penal și care conțin convorbirile înregistrate se vor arhiva.
6. Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.
7. Soluția se comunică.

Dată în București, azi 28 ianuarie 2010

PROCUROR
Valentin Horia **SELARU**

Mușamalizarea dosarelor de spionaj, energie și armament a început cu închiderea abuzivă a dosarului nr. 30/D/P/2007.

Nr. 401/08.07.2009/AMR

Angela Ciurea, procuror la Parchetul de pe langa Curtea de Apel Bucuresti - sectia judiciara , **fost procuror sef adjunct la D.I.I.C.O.T.** ,in temeiul **art. 3 lit a si b**, precum si **art. 4 lit a,b si h** din **Lg 571/2004**, formulez prezenta

NOTIFICARE

asupra avertizarilor in interes public , pe care le fac institutiei la care am functionat, Ministerul Public – Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie si **D.I.I.C.O.T.** in perioada **1. 08. 2006 - 6. 01 .2009**.

Va rog sa observati urmatoarele

1-in perioada in care am fost procuror sef adjunct la D.I.I.C.O.T., am instrumentat dosare sensibile si am coordonat ancheta penala desfasurata de alti colegi in dosare intens mediatizate,cu implicarea unor marcante figure ale vietii politice romanesti ,toate aceste dosare interesind siguranta nationala a Romaniei,ca de exemplu

-dosarul <Fuga lui Omar Hayssam>,in care am fost procuror anchetator timp de trei luni,

-dosarul privind traficul de armament disjuns din cel de mai sus in care s-a inceput urmarirea penala si care cuprinde cu precadere documente clasificate(se afla in instrumentarea mea la data la care am demisionat).

-am coordonat ancheta la cererea verbala a sefului meu ierarhic in dosarul privatizarilor strategice (partea de competenta DIICOT),dosarul Alro Slatina, dos Nuclearelectrica si toate dosarele disjunse din dosarul supranumit de presa <dos privatizarilor strategice>.

-fiind cu precadere ceea ce in afara tarii se numeste <procuror pledant>, am participat in sedintele de judecata in aceste dosare, la majoritatea termenelor, la desemnarea sefilor mei ierahici.

2. In tot acest timp ,am respins unele ingerinte nejustificate in activitatea mea de magistrat D.I.I.C.O.T. cu privire la cauzele mentionate.

3. Ulterior desemnarii, la scurt timp, in urma evolutiei anchetelor, mi s-a cerut insistent de catre sefii mei ierarhici de la acea data sa ma retrag din aceste dosare, ori sa efectuez sau nu acte de urmarire penala asupra unor persoane din mediul politic sau economic , impotriva convingerii mele si nu am dat curs acestor presiuni, lucru care a determinat represaliile asupra mea.

4. In luna decembrie 2007 mi s-a cerut expres,verbal, de catre seful meu ierarhic sa formulez cerere de demisie din functia de procuror sef adjunct, lucru pe care l-am refuzat.

5. Cu privire la alegatiunile privind un recurs intr-un caz de notorietate publica,arat ca am formulat concluzii potrivit legii, care se gasesc imprimate potrivit codului de procedura penala la Curtea de Apel Bucuresti , in sedinta publica, pe baza actelor din dosar.

De asemenea, potrivit procedurii(art 316 cpp) si statutului magistratilor , procurorul de sedinta este independent in privinta celor sustinute in sala de judecata , fiind supus legii , probelor administrate si constiintei sale.

Procurorul de sedinta este obligat in virtutea subordonarii ierarhice sa informeze asupra solutiei procurorul ierarhic superior pentru exercitarea dreptului acestuia de recurs.

Este interzis de lege a se ordona procurorului de sedinta sa exercite sau nu cale de atac asupra unei hotariri a instantei, solutia legala fiind concretizata in posibilitatea acordata sefului ierarhic de a declara,motiva si sustine un recurs atunci cind are o alta opinie decit subalternul sau.

Am procedat intocmai,referind solutia, procurorul ierarhic a declarat recurs,iar aceasta cale de atac a fost respinsa de Inalta Curte de Casatie si Justitie.

Consider ca in acest fel mi-am indeplinit corect indatoririle statuate de lege.

6. In activitatea mea de procuror sef adjunct , am adus o serie de critici si comentarii la adresa unor reglementari cu caracter intern pe care le-am considerat lipsite de sens sau de natura a ingreuna activitatea de ancheta, reglementari situate, in opinia mea, la limita ingerintei in actul de urmarire penala (care trebuie sa decurga sub protectia si discretia prevazuta de lege). Cu acest prilej ,am contestat unele dispozitii interne potrivit normelor procedurale, inclusiv in fata instantei de contencios administrative (nepublicate in vreun jurnal oficial).

7. Arat, de asemenea, ca in continuarea sicanelor si abuzurilor impotriva mea, am fost anchetata disciplinar fara sa cunosc acest lucru pina inainte cu citeva zile de finalizarea anchetei, cind mi s-a permis sa studiez sumar actele dosarului (citeva sute de pagini/-mare parte obtinute cu incalcarea flagranta a legii), interzicindu-mi-se expres prezenta unui avocat sau efectuarea de copii din dosar. Cercetarea s-a incheiat fara sa fiu audiata, desi am solicitat expres acest lucru,fiind sesizata comisia de disciplina pentru doua abateri , in conditiile in care mi s-a adus la cunostinta si am fost cercetata pentru una singura.

8. Am invocat aceste abuzuri procedurale in fata sectiei de procurori, care le-a ignorat, desi reprezinta incalcari flagrante ale legii.

9. Mentionez ca am reclamat inclusiv comportamentul de tip cazon , probabil impus, al procurorului inspector desemnat sa realizeze cercetarea de catre C.S.M., al carei subordonat este. Am contestat impartialitatea acestuia constind in incalcarea Lg 317/2004, modificata prin H.C.S.M 314/2007, in sensul ca nu pot efectua anchete disciplinare asupra unui magistrat alti magistrati detasati la C.S.M. de la aceeasi instanta cu cel anchetat , dar si aceasta cerere a fost respinsa de C.S.M. In scurt timp (28 mai 2009), Ministerul Justitiei si Libertatilor Cetatenesti a propus modificarea legii nr 317/2004 in sensul celor invocate , pentru sporirea gradului de independenta al inspectiei judiciare a C.S.M.

Prin pseudo-ancheta disciplinara s-a creat in mod denaturant aparenta unui procuror influentabil si indisciplinat,cand in realitate sefii mei au fost deranjati de turnura pe care ar fi putut sa o capete cazurile respective datorita informatiilor furnizate de cei cercetati.

10. Cu regularitate se transmit pe surse informatii catre presa,fapte adevarate combinate spectaculos cu supozitii si informatii eronate,care sunt de natura a-mi periclita credibilitatea,in conditiile in care ,fiind inca magistrat, imi este interzis prin ordin al procurorului general (valabil pt toti procurorii) sa formulez o pozitie publica.

In raport de cele aratate,va rog sa faceti aplicarea textelor legale cuprinse in lg 571/2004 ,respectiv disp art 7 alin 1 lit a , acordind protectia si sprijinul necesare avertizorului in interes public.

ANGELA CIUREA

„De asemenea, începând din 1986, s-a instituit o practică nescrisă, și anume, de a nu se mai trimite în misiuni permanente la ambasadele și consulatele române din străinătate decât cadre ale Securității".

Infern '89
Povestea unui condamnat la moarte
Mircea Răceanu

6

DIPLOMAȚIE ȘI SECURITATE

Scandalul Stancev nu s-a mărginit doar la probleme de spionaj economic, la afacerile Skoda, ALRO sau la demiterile procurorilor DIICOT. În 2007, bulgarul apare într-un alt scandal, diplomatic de această dată. El apare în corespondența sex-ambasadoarei Manuela Vulpe, purtată cu prietenele sale de „diplomație". Mesajele e-mail ale reprezentantei noastre la nivel înalt în Australia (cu rang de ministru), Manuela Vulpe, au făcut deliciul presei în urmă cu câțiva ani, mai ales că se refereau la aventurile erotice cu înalți demnitari ca Teodor Baconschi sau Dorin Marian și la traficul de influență exercitat asupra lor. Cu această ocazie, ieșeau la iveală corupția, nepotismul și neprofesionalismul celor trimiși în străinătate să ne reprezinte, dar mai ales nepăsarea departamentelor însărcinate cu protecția diplomatică din instituțiile țării.

Date: Thu, 19 Jul 2007 02:01:50 -0700
From: lara.stangacilovic@yahoo.com
Subject: ce faci draga
To: mvulpe@hotmail.com

astept sa imi dai ok pe skype, dar tu nu ma bagi in seama ..... am vesti ..... dupa ce am ajuns din state dupa un drum de calvar cu ..... am intrat direct la munca ..... dar intr-o seara ies eu la barul meu preferat despre care ti am povestit si cunosc un domn ..... adica ma asalteaza el pe mine ..... 40 ani, neinsurat, fara copii, elegant, curat ..... bulgar,

care traieste la monako ..... si uite cum se combina prietena ta ..... sex de nota 10+10, tandru, iubitor, cu lumanari, vin rosu ..... aparent totul perfect pana se decide lara sa se uite la stiri dupa 2 luni de pauza si afla ca domnul Stamen Stancev este un mafiot care are interdictie sa iasa din RO pt ca este implicat in celebrul proces cu ministru Seres si alti ministri ..... ceva in legatura cu privatizari ..... bla, bla ..... asa ca eram foarte „pazita" de sri fara ca sa stiu ..... ce o sa fac acuma, nu prea stiu .....

tu ce mai faci, cum stau lucrurile cu fat frumos?

ti-am cumparat sutien

e pup .....

From: mvulpe@hotmail.com
To: lara.stangacilovic@yahoo.com
Subject: RE: ce faci draga
Date: Thu, 19 Jul 2007 13:00:50 +0000

Esti o nebuna .... cu „fat frumos" am restabilit legaturile mai de mult; ieri din nou m-am suparat pe el (si nu ii mai raspund la telefon. De data asta NU pentru o femeie). Sunt absolut innebunita cu delegatia care trebuie sa vina poimaine. Nu am dormit de vreo doua saptamani, sunt la pamant fizic si psihic.

Iti mai scri eu cand ma eliberez. Adica pe 1 august!

Te pup mult si ai grija de tine.

Manuela

Cum putea să scrie un diplomat român mesaje pe căsuța poștală electronică personală despre spioni judecați în România și despre aventurile sale erotice în jacuzzi cu diverși demnitari? Dar mai ales ce păzeau serviciile secrete, în special Direcția de Contraspionaj Extern din SIE? Ministrul de externe era la curent cu moravurile diplomatice ale Manuelei Vulpe? Se pare că Adrian Cioroianu, șeful externelor la acea dată a fost impresionat de performanțele Vulpii, aflată în diverse raporturi cu demnitarii români dar și cu cei străini. Manuela Vulpe, prinsă cu traficul de influență pe lângă Dorin Marian sau Teodor Baconschi, a fost mutată de urgență în Mexic, pe același post - ambasador.

Problemele diplomației românești nu s-au oprit aici. Moravurile grele ale securiștilor promovați de Serviciul de Informații Externe la post, în străinătate, au scos la iveală neprofesionalismul și corupția din sistem, indiferent dacă a fost vorba de diplomație sau de spionaj. După scandalurile contrabandei cu vize de la Chișinău din 2007 și al sex-ambasadoarei, diplomații cu pricina nu au pățit nimic, ba chiar au fost promovați. Cel puțin în cazul Baconschi, jacuzzi-ul a făcut minuni, partenerul madamei ajungând ambasador la Paris. Astăzi este ministru de externe și se vrea șef de partid.

Mail Web
MANUELA VULPE
Sign out
New Reply Reply all Forward Delete Junk Move to Options
RE: Melancolic
From: MANUELA VULPE
Sent: Mon 6/04/07 1:12 AM
To:
Auto Select
Da.
> To: mvulpe
> Subject: Melancolic
> From: baconschi
> Date: Sun, 3 Jun 2007 22:07:49 +0000
>
> ma mai iubesti ?
> Sent from my
Make every IM count. Download Windows Live Messenger and join the i'm Initiative now. It's free. Make it count!

Protagonistul afacerii „vize pentru Chișinău”, alt scandal care a zguduit din temelii MAE, consulul Ionuț Dicu, a fost retras din Republica Moldova, dar pus director în Centrală.

Așa s-a ajuns ca într-o zi fatidică (Luni 13) pentru MAE, diplomații noștri acoperiți să fie prinși descoperiți, cu chiloții în vine, de serviciile secrete moldovenești. Mai precis, fără chiloți. Ministrul consilier de stat Ion Nuică a fost surprins exercitându-și din plin funcția de consul la Chișinău, cu o prospătură basarabeancă. Scena se petrecea în apartamentul de serviciu al fostului secretar I Laurențiu Pinte, expulzat din Republica Moldova cu doi ani înainte pe motiv de contrabandă cu vize Schengen. Camera ascunsă în geanta basarabencei, așezată strategic pe fotoliul din colțul odăii, a scos la iveală talentele demne de revistele pentru adulți ale ofițerului SIE sub acoperire Nuică Ion. Show porno pe banii noștri. Pentru că, poate nu știați, dar conform declarației sale de avere, noua vedetă XXX a diplomației românești câștiga la MAE circa 30000 de dolari anual, iar soția sa Maria încă 15000. Da, ați înțeles bine. Nuică era la post însoțit de nevastă când a fost filmat călare pe modela moldovenească. Serviciile secrete subordonate la acea dată bocancului comunist Vladimir Voronin de abia așteptau o așa pleașcă, montând-o în viteză pentru media și prezentând faptele într-o manieră antiromânească. Ne întrebăm ce a făcut SIE pentru a mai domoli instinctele animalice ale reprezentanților noștri din Republica Moldova. Nimic. Dimpotrivă, după scandalul cu vize, ca și cum nu s-a întâmplat mare lucru, au fost angajate la reprezentanța României de la Chișinău peste 40 de basarabence. Fete puse la îndemâna clientului ca pe vremea marelui KGB. Păi cum să nu aibă unii atașați români ai Ministerului de Interne (pe lângă Ambasada României la Chișinău) copii cu ofițeresele locale? După atâtea scandaluri de pomină, direcția care se ocupă de protecția diplomatică din cadrul Serviciului de Informații Externe doarme. Până prin 2003, când serviciul „D” Pază Ambasade, condus de securiștii Tony Jugănaru și Eugen Ghidiu (veniți din cadrul Direcției a IV-a Contrainformații Militare), deviațiile sexuale ale diplomaților noștri erau destul de rare. Tartorul SIE, generalul Silviu Predoiu, i-a înlocuit pe profesioniști cu persoane de încredere, ofițeri după chipul și asemănarea sa. Și cu aceleași obiceiuri.

SIE de la cap se împute

Scandalurile interminabile în care au fost implicați ofițeri ai serviciilor secrete române, diplomați sub acoperire au culminat chiar cu devoalarea unor sedii conspirate ale Serviciului de Informații Externe. De fapt, clădiri ale vechii Securități, preluate după 1989 de noua securitate democrată. „Diplomatul" Silviu Ionescu, pus sub acuzare în Singapore și ulterior în România pentru un accident mortal produs „la post", a intrat în vizorul presei tabloide.

Unde credeți că au ajuns jurnaliștii, mergând pe urmele inculpatului? La sediul unității militare din Brănești, fostă școală a Departamentului de Informații Externe pentru formarea cadrelor, aflată la ieșirea din satul Islaz, (comuna Brănești) și intrarea în comuna Belciugatele.

La Brănești, sub conducerea generalului Nicolae Andruță Ceaușescu - nume conspirat **Nicolae Călin**, au studiat cu sârg generații de securiști doctrine anti-NATO și anti-UE. În poarta acestei unități militare l-au surprins jurnaliștii pe „diplomatul" Silviu Ionescu, la primele ore ale dimineții din 15 decembrie 2009.

Unitatea din Brănești figurează într-un document al guvernului României, alături de alte 41 de amplasamente conspirate ale Serviciului de Informații Externe. Este probabil una din cele mai mari gafe ale serviciilor secrete românești. Hotărârea nr. 665 din 03/06/2009 pentru modificarea valorii de inventar a unor imobile înscrise în domeniul public al statului și aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe, publicată în Monitorul Oficial nr. 406 din 15/06/2009, semnată de înalți demnitari în funcții, apare cu tot cu anexă.

Hotărâre nr. 665 din 03/06/2009 (Hotărâre 665/2009) pentru modificarea valorii de inventar a unor imobile înscrise în domeniul public al statului și aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe

Publicat în Monitorul Oficial nr. 406 din 15/06/2009

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completarile ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic - Valoarea de inventar a unor imobile aparținând domeniului public al statului, înregistrate în anexa nr. 41 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Directorul Serviciului de Informații Externe, Mihai-Răzvan Ungureanu

Ministrul finanțelor publice, Gheorghe Pogea

București, 3 iunie 2009.
Nr. 665.

Pe anexa hotărârii de mai sus, ochiul indiscret al jurnaliștilor a descoperit o adevărată agenție imobiliară SIE.

Lista cuprinde nu numai obiectivul strategic din comuna Belciugatele (10 clădiri și terenuri), ci și sediile secrete ale Direcției Cifru și Mijloace T.O., Direcției Contraspionaj Extern, Antiterorism, Neproliferare sau Protecție Internă, împrăștiate pe raza sectoarelor 1, 2 și 3 din capitală. În urma acestei grave deconspirări, semnatarii Emil Boc, Gheorghe Pogea și Mihai Răzvan Ungureanu au dat dovadă de maximă responsabilitate: nu au găsit de cuviință să-și depună demisiile. Fără comentarii.

Adevărul este că obiceiurile reprezentanților României peste hotare trec aproape neobservate în destrăbălarea generală din ultimii 20 de ani. Obișnuiți cu show-urile păcătoase de la miezul nopții, în care se dau în stambă foști sau actuali politicieni, demnitari sau înalți funcționari publici, trecem cu multă ușurință peste aventurile diplomaților noștri.

Avem creierul tăbăcit de aparițiile fostului primar țărănist Viorel Lis și ale faraoancei sale, cu 37 de ani mai tânără. Ministrul liberal al apărării Teodor Atanasiu a făcut și el prima pagină a tabloidelor, părăsindu-și soția pentru o „Bijboacă" mult mai tinerică. Nu au făcut excepție nici fostul premier Petre Roman sau ex-șeful SIE Claudiu Elwis Săftoiu. Specialiștii în sexologie spun că, în mod ciudat, după o anumită vârstă, bărbații se dau mai cocoși decât sunt. Se umflă în pene când primesc un compliment și nu se mai uită la femeile de vârsta lor. Cu atât mai puțin la neveste. Tabloidele au săpat mult și bine în intimitatea lui Petre Roman, căutând resorturile ascunse care l-au împins pe ex-premier să dezerteze din patul conjugal. Altfel, om serios cu două fete acasă și mai nou, cu un băiețel de la rusofoanca Silvia Chifiriuc. Despre Petre Roman și obiceiurile sexuale ale fostului său coleg de partid Adrian Năstase au curs râuri de cerneală până și în cele mai serioase ziare. Opinia publică a fost satisfăcută. *„Uite că se poartă și la case mai mari"*, ar spune românașul de rând, uitând să ceară de la aleșii săi un minim de decență. Un mic sacrificiu pe altarul vieții politice și diplomatice.

Cât despre aleșii acoperiți, copiii de suflet ai securistului Nicolae Pleșiță, plasați strategic în posturi cheie în statul român după '89, se pare că și aceștia suferă din cauza crizei. O criză a vârstei de mijloc. Tot mai mulți politicieni și diplomați, unii dintre ei exemple de seriozitate, moralitate și discreție, calcă pe bec, devenind cu sau fără voia lor, subiecte de scandal. Și poate că nu merita să le dau atâta atenție, dacă nu aș ști ce pregătire specială au făcut la școlile Securității, sub îndrumarea tătucului de la Grădiștea sau la Brănești.

După un scandal cu iz de spionaj care s-a lăsat cu filaj și interceptări, dar și cu plecarea intempestivă din PSD, discretul ofițeraș Cristian Diaconescu a făcut prima pagină a tabloidelor. Poveștile cu tentă sexuală sunt legate de relația sa cu una din lucrătoarele **fabricii TV** aparținând mogulului Vântu și mai nou, de legătura cu Elena Mușat, fosta sa consilieră din perioada în care conducea Ministerul de Externe. Aceasta din urmă nu s-a sfiit să dea detalii picante despre partidele de amor cu fostul ministru, despre fanteziile sexuale ale politicianului, susținând că a fost cerută în căsătorie de Diaconescu.

A doua victimă a tabloidelor este Lucian Croitoru, alt gradat din categoria Dăianu, scos din anonimat de relația episodică cu Lăcrămioara Isărescu, dar mai ales de episodul jenant de la Cotroceni, când Traian Băsescu l-a scos de urechi din pălăria sa magică pentru postul de premier al României. Julieta Croitorului (cu vreo 28 de ani mai tânără decât însoțitorul său de pe aleile parcului Herăstrău) se numea Ioana Muntean, una dintre purtătoarele de vorbe ale Guvernului. Ce au băieții ăștia în comun? Au fost instruiți la aceeași unitate creată de Pleșiță după model sovietic. Oameni de tip „nou" pentru noua Românie, repere morale, inteligenți, educați, familiști convinși, dar mai presus de toate, discreți. Evoluția post-decembristă o confirmă, iar presa centrală a comentat intens apartenența celor doi la serviciile secrete. Înainte de a-l consilia pe Isărescu, Croitoru ar fi activat alături de generalul de securitate Gabriel Dumitrescu la P404, unitatea de Analiză Economică din cadrul SIE. Cristian Diaconescu a trecut din subordinea securistului Vasile Buda, de la Direcția Cooperare „A", la conducerea Ministerului Justiției, apoi la Externe și invers.

Printre altele, Diaconescu a fost coleg de facultate și instructaj cu nepotul prim-ministrului ceaușist Dăscălescu. Liviu Dăscălescu, un pui de demnitar comunist, pe care veșnicia îl uitase în componența Consiliul Superior al Magistraturii. Ce s-a întâmplat cu „omul nou" instruit la înaltele școli ale Securității? A ajuns de cancan. S-ar întoarce în mormânt generalul Pleșiță dacă și-ar vedea elevii pe prima pagină a ziarelor de scandal. El îi pregătise pentru altceva. Înainte de '89, partidul nu tolera dezmățul mediatizat. Pentru ofițerii DIE și demnitarii cu acces la secrete de stat, până și divorțul reprezenta o mare problemă.

„Numirile la post sau în funcții care presupuneau acces la date și informații secrete se făceau numai cu avizul organelor de Securitate. Acest aviz se elibera în baza unor verificări aprofundate pe linia Apărării Secretului de Stat", își amintește colonelul SIE Ionel Dragomir. Acesta își amintește că verificările aprofundate pentru persoanele propozabile la post se desfășurau pe o perioadă de șase luni, prin interceptările convorbirilor telefonice, montarea microfoanelor la domiciliu, filaj, legende informative, provocări, coordonate de ofițerul de obiectiv (de la NAVROM, în cazul lui Traian Băsescu). În mod normal, de astfel de cazuri se ocupa Direcția a II-a a Securității, condusă de generalul Emil Macri sau de UM 0195Y Contraspionaj Extern condusă de generalul Ion Moț. UM 0195 avea întotdeauna prioritate. Dragomir crede că aceste proceduri i s-au aplicat și lui Traian Băsescu înainte de a fi trimis la post la Anvers. În acest caz, toate serviciile secrete erau obligate să pună la dispoziția UM 0195 datele și informațiile disponibile despre personaj. În cazul lui Băsescu, la vremea aceea, de spațiul Europa de Vest se ocupau Silvian Ionescu, Adrian Isac, Doina Moinescu și „antena" de la Anvers sau șeful grupei de informații externe cum se numește astăzi, Marin Antonescu.

Imediat ce primea avizul Securității, numitul dădea automat informații direct la post antenei sau în Centrală prin curier diplomatic. Relații la fostul curier diplomatic Stoica (socrul unui deontolog de la fostul cotidianul Ziua), ieșit de la pensie în 2002-2003 din cadrul Direcției Informații Economice P404, coleg cu Gabriel Dumitrescu sau Lucian Croitoru. Curierii diplomatici erau ofițeri de Securitate, toți, fără nicio excepție, pentru că erau purtătorii „microfilmelor umede" cu secretele securității externe. Dragomir, fost ofițer în Direcția a IV-a Contrainformații Militare, spune că înainte de '89, dezmățul și lipsa de profesionalism de care dau dovadă diplomații și noii securiști, erau aproape excluse. Există mărturii și documente care îl contrazic.

Moravuri grele din trecut - Familia DIE în imagini

Ca dovadă că istoria se repetă și că SIE și-a schimbat doar denumirea, dar năravul ba, iar corupția și nepotismul instituționalizate au rămas la nivel de politică de stat, vă prezint câteva informații despre moravurile spionajului extern. Fotografii, documente, nume și date ale ofițerilor Departamentului de Informații Externe (sub conducerea generalului Ion Mihai Pacepa), prezentă în perioada 1976-1977 la Reprezentanța Permanentă a României de pe lângă Organizația Națiunilor Unite (ONU) de la New York. Puteți vedea în premieră imagini inedite cu spioni externi, diplomați și trădători despre care s-a mai scris în presă, dar care nu au apărut până acum așa cum erau. Oameni obișnuiți, cu familii, și interese, dar mai ales cu moravuri grele în exercițiul funcțiunii. Profilul moral și profesional al multor angajați și șefi din DIE corespunde cu cel al moștenitorilor lor aflați astăzi la putere în România. Minciuna, slugărnicia, corupția, oportunismul, goana după grade și funcții, parvenirea și trădarea sunt trăsături de caracter moștenite de noii securiști de la vechiul sistem. Vin din familie. Marea familie DIE.

S-a spus despre Departamentul de Informații Externe că era o instituție independentă în cadrul Securității comuniste și că ofițerii de la externe aveau un statut special. Majoritatea funcționau „la post" sub diverse acoperiri, cea mai folosită fiind cea de diplomat, dar și ca cercetători științifici la Institutul pentru Studierea Conjuncturii Economice Internaționale (transformat ulterior în Institutul de Economie Mondială cu sediul lângă celebrul restaurant Trocadero din capitală). Rezerviștii DIE / SIE afirmă că toți cei ce au în CV-uri această instituție au fost sau sunt ofițeri acoperiți. Informațiile redate în continuare se bazează pe mărturiile unor ofițeri acoperiți care au lucrat în subordinea generalul Ion Mihai Pacepa, fost director adjunct al DIE. Din relatările acestora putem să tragem concluzia că spionajul extern devenise o mare familie sub pulpana Ministerului Afacerilor Externe. Cei mai mulți ofițeri ajungeau la post pentru căpătuială și tot așa se și căsătoreau. Cu fetele șefilor. După 1990, mulți dintre cei căpătuiți în urma mariajelor din interiorul sistemului și-au părăsit nevestele și copiii.

De ce sunt importante biografiile foștilor spioni români? Simplu. Mulți dintre cei care conduc țara astăzi, oameni de afaceri sau formatori de opinie în mass-media, provin din astfel de familii. Este de notorietate faptul că în urma Decretului 363/23.06.1973 (decret secret de legalizare a Direcției de Informații Externe), Nicolae Ceaușescu a împânzit instituțiile statului cu ofițeri deplin conspirați DIE. Sistemul ticălosit a rămas neschimbat până astăzi, partidele politice, justiția, externele, economia, Președinția și Guvernul beneficiind din plin de serviciile gradaților SIE.

Pe alocuri, unde este posibil, vom relata și aventurile lor post-decembriste sau parcursul odraslelor acestora. Pentru cei mai mulți dintre cei trimiși în Occident de regimul Ceaușescu, Revoluția s-a dovedit a fi mană cerească. Alții, mai puțin descurcăreți, au rămas cu ce s-au „procopsit" în comunism. Vile construite la Breaza și la Cornu sau apartamente boierești în centrul Bucureștiului, în clădiri naționalizate. Un exemplu notabil este generalul Gheorghe Aurel, șeful rezidenței DIE la ONU, la mijlocul anilor '70, precursorul lui Adrian Năstase la Cornu. Dar mai întâi să facem o scurtă prezentare a Departamentului de Informații Externe, așa cum a funcționat până la fuga generalului Ion Mihai Pacepa.

Este important de subliniat faptul că până la defectarea generalului Ioan Mihai Pacepa (director adjunct al spionajului extern), Departamentul de Informații Externe (până în 1972 Direcția Generală de Informații Externe cu indicativele numerice U.M. 0123 /I și U.M. 0755) era împărțită în câteva divizii operative importante. UM 0920/V1 Spionaj Politico-Economic pe Europa, unde era șef colonel Gheorghe Toader. V1 avea sediul în spatele Primăriei sectorului 1 de astăzi. UM 0920/V2 - Spionaj Politico-Economic pe America și restul lumii, condusă de generalul maior Gheorghe Marcu cu sediul pe strada Mătăsari. UM 0920/ V3 - Contrainformații și Emigrație (ulterior redenumită F), sub conducerea generalului maior Gheorghe Bolânu. Filajul extern funcționa în actualul sediu central SIE. Mai erau câteva unități cu importanță redusă, ca UM 0920/A - Divizia de Contraspionaj pentru Țările Socialiste sau Brigada Specială TS - Spionaj Tehnico-Științific (redenumită de Pacepa SD - Știință și Dezvoltare, până în 1979 când a fost dizolvată), UM 0920/M, /O, /IC, /E etc. TS era o unitate independentă, specializată în procurarea de informații cu caracter științific.

Ofițerii brigăzii proveneau din instituții civile și aveau misiunea de a obține prin orice mijloace documentații și aparaturi necesare institutelor de cercetare și proiectare din industria națională. Pe departe cea mai controversată componentă operativă a DIE este fosta unitate independentă, **Brigada Specială U** (UM 0920/U), care se ocupa de ofițerii deplin conspirați, „ilegalii" acoperiți în diverse țări. Până în 1974, brigada ilegalilor sau ofițerilor S (fantomele) a fost condusă de Romeo Popescu, urmat de generalul Gheorghe Maxim (nume de cod Gheorghe Manea), Vasile Angelescu sau generalul Gheorghe Biriș - nume de cod Gruber, și avea sediul pe Splaiul Independenței, în Institutul pentru Studii Economice Internaționale. Dosarele ilegalilor nu se păstrau ca toate celelalte în sediul Băncii de pe strada Batiștei, ci pe strada Puțul cu Plopi, în apropierea sediului radioului public. Pentru a înțelege importanța ilegalilor, trebuie să știm că într-o notă din 28 august 1978 a comisiei care a anchetat împrejurările în care a fugit generalul Ion Mihai Pacepa este consemnată declarația generalului Teodor Sârbu. Acesta povestea că Pacepa îi ceruse să-i subordoneze nemijlocit mai multe unități independente din DIE, printre care și Brigada Specială U.

ONU 1976, reprezentanții României. În prim plan, ambasadorul Ion Datcu - 1972-1978, retras imediat după defectarea generalului Ion Mihai Pacepa. În planul doi, generalul Gheorghe Aurel, ofițer acoperit DIE, și în spatele lor, locotenent major Emilian Andreescu, un pion important în spionajul extern românesc pe America de Nord. Andreescu, ofițer „D" al UM 0920 a fost trimis la post la New York după un scurt stagiu de coordonator pe spațiu, la divizia V2 Spionaj Politico-Economic pe America și restul lumii.

Sediul UM 0920/ V1 - Spionaj Politico-Economic pe Europa, din spatele Primăriei Sectorului 1, în imediata apropiere a Colegiului Național Ion Neculce. În anii '70, director V1 era colonelul Gheorghe Toader. Ofițerii angajați la V1 erau codificați „A, B, C". Mai aproape de noi, după Revoluție, direcția Europa a fost condusă de securistul Vasile Buda. Divizia V1 avea două sectoare principale: țările germanice și nordice și țările mediteraneene.

Aici s-a petrecut marea transformare a multor politicieni români, din securiști în democrați. Spre exemplu, în decembrie 1989, Silvian Ionescu, fostul șef al Serviciului Țări francofone din cadrul Departamentului Europa al Centrului de Informații Externe UM 0544 (cum a fost redenumită UM 0920 după fuga lui Pacepa), „sare gardul instituției" și ajunge revoluționar în FSN. Restul e can-can.

Sediul conspirat al **V2 - UM 0920 DIE - Divizia Spionaj Politico-Economic pentru America și restul lumii** era situat în intersecția străzii Mătăsari cu Bulevardul Ferdinand. Sediul conspirat DIE din Mătăsari funcționa sub acoperirea Sfatului Popular al Sectorului 3. V2 era împărțită astfel : Sectorul 1 - America de Nord și Canada, Sectorul 2 - America Centrală, Sectorul 3 - America de Sud. Ofițerii de pe Americi aveau indicative D. Indicativele ofițerilor V2 începeau cu D, până la K. Sectorul „Restul Lumii" cuprindea în principal Japonia, Țările arabe și Israel. Șeful diviziei V2, generalul maior Gheorghe Marcu, era profesor dr. la ASE și director al Institutului pentru Studierea Conjuncturii Economice Internaționale, instituție de acoperire DIE. Generalul Marcu recruta toți viitorii spioni din cadrul Facultății de Comerț Exterior. Pe funcția de director adjunct fusese numit colonelul Dorel Mocanu. Șefi de sectoare erau: colonelul Florea Aurel - conspirativ Dan Sever și locotenent colonel Ion Ghișoiu - nume cod Pescaru. Florea, moț de origine, fusese la post la Londra, spion mare în anii '50. A fost trimis la post la New York în perioada 1977-1978. În prezent are 84 de ani și suferă de Parkinson. Unul dintre șefii de birou pe spațiul SUA era căpitanul Din Delegan - nume de cod Dinescu. Sectorul „Restul Lumii-Țările Arabe" era condus de generalul Vergiliu Panțuru - conspirativ Enescu.

La etajul I al clădirii (fereastra cu aparatul de aer condiționat din imagine) și-au desfășurat activitatea de-a lungul timpului numeroși ofițeri.

Dintre cei mai cunoscuți în presa ultimilor ani sunt: faimosul trădător Nicolae Horodincă - nume de cod **Horațiu**, Viorel Rădulescu - **Rădoi**, colonelul Ilie Suba - **Mărgineanu**, colonel Ion Hotăranu - **Ghițescu Iancu** ofițer „SD", inginerul Emil Gârleanu, ginerele generalului Andruță Nicolae Ceaușescu, ofițer SD sau ofițerul „D" Emilian Andreescu.

Colegii de birou ai spionului Andreescu spun că acesta a coordonat, începând cu 1973, agentura DIE de la New York; analiza și recomanda racolarea viitoarelor surse DIE trimise pe spațiul american. Ei spun că printre cei curtați intens de externe se afla și tânărul medic (pe atunci) B. Marinescu (viitorul director al unei cunoscute maternități), fiind pe lista de plecări la specializare în SUA.

Ciuperca SD din Mătăsari (fostă tehnico-științifică TS) a apărut în 1978, după ce brigada fusese desființată ca urmare a fugii generalului Pacepa.

Cei mai cunoscuți ofițeri de Securitate, ulterior SIE, care au activat în sediul de pe Mătăsari sunt: Adrian Isac - nume de cod Iana sau Nicolae Iană - **Prahoveanul**.

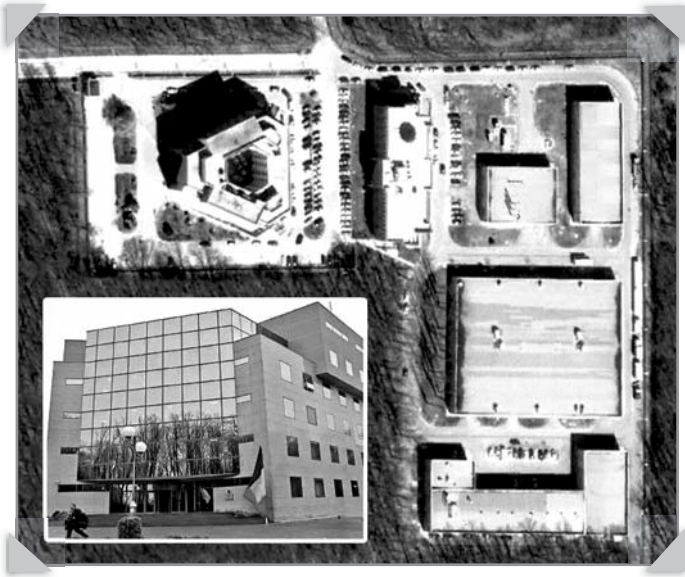

La jumătatea anilor ’70 sediul **U.M. 0920 / V3 Contrainformații și Emigrație**, pe scurt filajul extern, se afla exact pe locul în care funcționează astăzi Serviciul de Informații Externe (în medalion - sediul public SIE).

V3 avea trei sectoare importante: Emigrație, Contrainformații Externe și Valută. Vederea din satelit dezvăluie tot complexul, neschimbat prea mult de atunci, în spatele sediului public SIE, aflându-se o serie de clădiri în care funcționau diviziile de contrainformații și emigrație (care cuprindea și monitorizarea elementelor legionare și iredentiste din comunitățile românești din diaspora). Divizia de Contrainformații a V3 avea două misiuni principale: o parte dintre ofițerii CI penetrau organele contrainformative străine, adică recrutau agenți străini. Altă grupă, specială, avea misiunea de monitorizare a ofițerilor români aflați la post, de protecție a misiunilor diplomatice, comerciale și diplomatice din străinătate. Șeful V3 era generalul maior Gheorghe Bolânu, în centrul imaginii (p. 204), persoana cu părul alb de la masă, sărbătorind a 50-a aniversare.

V3 era dotat și cu un poligon subteran de tir, în care s-a antrenat la începutul anilor ’80 celebrul terorist internațional Ilich Ramirez Sanchez - **Carlos Șacalul** împreună cu acoliții săi. Fusese invitat în România de conducerea Securității pentru pregătirea atentatelor de la Radio Europa Liberă sau de la Geneva, împotriva ofițerilor DIE defectori.

Specialiștii spun că după fuga generalului Ion Mihai Pacepa, trei sferturi din conducerea Departamentului de Informații Externe a fost schimbată. DIE a devenit CIE UM 0544. U.M. 0920/V3 și-a schimbat indicativul direcției în UM 0195Y Contraspionaj extern, noul șef al direcției, Ioan Moț, fiind ridicat la gradul de general la 21 august 1979, după ce a făcut parte din comisia de anchetă în cazul dezertării lui Pacepa.

O imagine rară de la New York din 1976, ni-l prezintă pe șeful filajului extern, generalul maior Gheorghe Bolânu (vezi medalion), un apropiat al fugarului Ion Mihai Pacepa, la masă cu subordonații săi trimiși la post în SUA și Canada, dar și cu o parte dintre cei pe care îi avea în supraveghere UM 0920/V3 (viitoare F). După cum reiese din rapoartele întocmite de Direcția Cercetări, în urma unor verificări, generalul-maior Gheorghe Bolânu a condus acțiunile de obținere de valută în schimbul unor cetățeni români care doreau să emigreze în străinătate - dosarul „Peregrinii".

„Începând din luna iunie 1970 conform ordinului președintelui Consiliului Securității Statului din acea perioadă, Ion Stănescu, pe linia UM 0920, a început acțiunea „Peregrinii", care a fost condusă de general-maior Luchian Eugen și general-maior Bolânu Gheorghe."

Ministerul de Interne - Departamentul Securității Statului
Nr. C/1024 din 28 nov. 1978; Strict secret - Ex. unic

În dreapta lui Bolânu, la masă, colonelul Mircea Rață Căpățână (cu mustață), consul acoperit la New York pe linia emigrație, mai ales pe linia „ostilă", cum era considerat preotul legionar Valerian Trifa. Căpățână era șeful rezidenței DIE la Washington, având ca subordonați pe consulii maior Nicolae Irinoiu (gorjean de fel și ulterior, adjunctul lui Mihai Caraman), Gheorghe Gașpar, Dumitru Roșu. Fostul spion comunist și familia sa sunt cetățeni americani și trăiesc astăzi în Statele Unite.

În plan apropiat (aceeași fotografie), primul din stânga este ofițerul DIE Gheorghe Horotan, nume conspirativ **Horațiu de New York**. În Centrala SIE, la vremea aceea, numele conspirativ de **Horațiu** mai era purtat și de Nicolae Horodincă, un faimos defector SIE, ofițer „D" acoperit la Washington. Horotan spiona sub acoperirea Direcției Economice din MAE la ONU. Era văr primar cu generalul în rezervă Teodor Ileș - nume conspirativ Averescu, cunoscut în presă pentru afacerile profitabile desfășurate cu banii statului (implicat în afaceri internaționale cu armament, Romtehnica, Felix Telecom etc.).

În vara anului 1973, Ileș era ofițer la divizia V1, spionând la Geneva. Întoarcerea lui Gheorghe Horotan de la post, în 1973 a coincis cu trădarea lui Pacepa. La masă, la dreapta lui Horotan stă soția acestuia Augusta, maramureșeancă de origine. După 1990, Augusta a lucrat la Bancorex, de unde a ieșit la pensie. Ulterior, femeia a apărut în firmele soțului alături de vărul Ileș. Horotan a murit în 2009 după o lungă suferință. Se pare că avea cancer la cavitatea bucală.

Colonelul (r) Dumitru Roșu a fost și el subaltern al lui Bolânu, activând la grupa Emigrație din cadrul diviziei V3. Soția a fost profesoară de biologie. Roșu este un talentat grafician (ca de altfel și fiul său), asigurând ilustrația revistei Periscop, editată de Asociația Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere SIE și a revistei SRI „Vitralii".

Materialele publicate in PERISCOP nu reflectă neapărat opiniile și poziția Asociației Cadrelor Militare in Rezervă si in Retragere din Serviciul de Informatii Externe. Responsabilitatea pentru continutul articolelor revine autorilor acestora.

PERISCOP

Publicație trimestrială editată de
Asociația Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere din Serviciul de Informații Externe
telefon/fax: 021-2109936

Redactor-șef: Alexandru OMEAG
Colegiul de redacție: V. Dumitru, D. Ionescu, M. Manea, C. Mitran, P. Neghiu, I. Popa
Grafica: Dumitru Roșu

Tipărit la: SC NORA TIPCOM SRL, București

ISSN 1843-8962

În mare, pe zona New York, activitatea era împărțită cam așa: Divizia V2 pe politico-economic, Brigada Specială SD pe tehnico-științific, Divizia V3 responsabilă cu emigrația și contrainformațiile. Din partea V2, la jumătatea anului 1973, diplomat acoperit pe ONU era doar Neculae Ropotean, iar de la V3, Dumitru Roșu. Grosul spionilor erau plasați pe agenția economică: patru din partea V2 - maior Ion Datcu (nume identic cu cel al ambasadorului Ion Datcu, fără să aibă de a face cu acesta), George Cristea (soțul jurnalistei Ioana Cristea de la Radio România, ridicată în grad și funcție după '80), Constantin Săpătoru și Gheorghe Horotan. Șeful agenției economice era Napoleon Fodor, ofițer (în limbaj cifrat - cercetător) care a trădat imediat după fuga lui Ion Mihai Pacepa. Alți ofițeri pe agenția economică erau Florin Mangu (arestat în SUA pentru că încercase să fure tehnologia FLOAT, de turnare a tuburilor catodice) și un anume Teodorescu. Fodor discuta doar cu rezidenții, niciodată cu ofițerii „D". Restul angajaților erau colaboratori DIE, în limbaj cifrat „colegi". Pe spațiul SUA, în legătură cu Horotan, pe domeniul Industriei Chimice a funcționat colegul Gheorghe Lungu - director adjunct Chimimport și Danubiana, iar pe Industrie Ușoară, tizul său Gheorghe Lungu - reprezentant Confex și Apaca. Acesta din urmă a fost înlocuit cu Gheorghe Cristea. Toți colegii erau colaboratori (nu informatori) ai Securității cu acte în regulă. Aveau dosar la fel ca oricine pleca în afară la vremea aceea, cu angajament, cu nume conspirat și nu plecau la post fără să fie pregătiți pentru munca de informații.

Precursorul lui Adrian Năstase la Cornu

Se pare că generalul DIE Gheorghe Aurel „Aurică" și-a început cariera de externist „la post" în Grecia, alături de soția sa, ofițereasa-magistrat Emilia Gheorghe. Aurică îl schimbase la post în 1975 pe șeful rezidenței DIE la New York generalul maior Ion Duma poreclit Noni. Era consilier diplomatic, al doilea ca funcție după ambasadorul Ion Datcu.

„Era pe timpul când a fost preluată puterea de la colonei", spune unul dintre ofițeri. În plin socialism multilateral dezvoltat, în rândul protipendadei Partidului Comunist Român erau la modă apartamentele mari, spațioase care aparținuseră în perioada interbelică familiilor bogate de evrei, armeni sau greci din centrul Bucureștiului. Dacă făceai parte din nomenclatură nu era deloc greu să obții o locuință boierească. Imobilele naționalizate după război, fuseseră repartizate în principal conducerii PCR și celor din aparatul ministerului de Interne. Având în vedere gradul, funcția și fidelitatea față de partid, Gheorghe Aurel s-a ales cu două apartamente în blocul vechi de pe strada Arghezi, vizavi de ambasada SUA, lângă fosta policlinică Batiștei. Aflate la același etaj, un apartament în care locuia familia Gheorghe avea cinci camere, iar celălalt numai două. Se pare că spațiul era prea mic pentru un general atât de mare, așa că, imediat ce a fost trimis de Securitate la post, Gheorghe Aurel a demarat construcția unei vile în satul Cornu.

Aflat la New York, proaspăt numitul general (23 august 1973) Gheorghe era „scârbit" de moda protipendadei bucureștene a anilor '60-'70 de a-și face conace la Breaza. El găsise un sat mai retras - la Cornu. Astfel, ofițerii de contrainformații care-l documentau intens la vremea aceea, au înregistrat un eveniment istoric: precursorul lui Adrian Năstase, primul demnitar comunist care-și ridica viloi în Cornu. După Revoluție, familia Gheorghe a mai achiziționat un apartament la etajul nouă al unui bloc amplasat lângă fosta casă de cultură „Înfrățirea între Popoare", azi teatrul Masca.

În rapoartele ofițerilor UM 0920/ V3 - Contrainformații și Emigrație, putem găsi și preferințele în materie de mașini ale șefului rezidenței DIE de la ONU. Generalul Gheorghe Aurel iubea automobilele de culoare verde. Aflat într-o veșnică dispută cu ambasadorul Ion Datcu (era o chestie de orgoliu personal, fiecare cu pilele lui), care tocmai își luase mașină americană, de firmă, Gheorghe și-a achiziționat și el un Mercedes nou-nouț, verde metalizat. În 1977, generalul era programat pentru retragerea de la post, în mod oficial. Pregătirea înlocuitorului era de durată. Fuga generalului DIE Pacepa, un an mai târziu, nu a făcut decât să-i grăbească întoarcerea.

„Generăleasa" Emilia era soția lui Aurică, al doilea spion ca funcție și importanță politică după ambasadorul Datcu la Reprezentanța Permanentă a României pe lângă organizația Națiunilor Unite. La post, în SUA, Emilia avea gradul de maior DIE și era la bază procuror. În 1977 conducea Biblioteca Română de la New York. În fotografie (p. 281), soacra mică Emilia Gheorghe stă la masă alături de locotenent major Andreescu, cu ocazia nunții fiicei sale Luminița cu tânărul ofițer DIE Dan Georgescu. Luminița a avut parte de o cununie de vis, cu martori, în salonul oficial al Misiunii României de la New York. Pentru eveniment, s-a deplasat de la Washington consulul român Gheorghe Gașpar, ofițer DIE sub acoperire, un fel de primar în astfel de cazuri. România nu avea la vremea aceea consuli la New York.

„Își puneau problema să o căpătuiască, și când au venit în concediu la New York, în vara lui '76 sau '77, Gheorghe, a aranjat cu ăștia: Bă găsiți-mi și mie un băiat... Era Georgescu ăsta, băiat isteț, inginer electronist, trimis chipurile la o bursă la Seattle. Și l-au trimis la bursă, dar era deja ofițer DIE. Băiat frumușel. Eu am lucrat cu el. A venit el la New York. Au făcut nunta acolo", spune un fost coleg al lui Georgescu.

Masa a fost întinsă la salonul de protocol. Mirele DIE, Dan Georgescu, de formație inginer, a terminat școala militară de ofițeri de Securitate la Grădiștea în 1973.

A făcut și cursuri la Brănești și a fost repartizat la unul din birourile DIE de la „Bancă”, în sediul de pe strada Batiștei, unde a și depus jurământul. După Revoluție, Georgescu a lucrat la SRI Direcția Antitero, inginer electronist la Aeroportul Otopeni, responsabil cu porțile de acces cu detectoare. A ieșit la pensie colonel.

Soacra sa, Emilia Gheorghe, și-a reluat meseria de procuror la întoarcerea de la post. Pe Emilia, soția generalului, procuror la Tribunalul Municipiului București și ofițer DIE, colegii o descriu ca fiind „o viperă de femeie”.

„A mâncat sufletul multor procurori, subalterni ei de la Parchetul Tribunalului București în anii ’80, altfel era fată isteață”, își amintesc aceștia.

Cariera de ofițerească și-a început-o tot în Grecia, unde învățase limba. De altfel, chiar cei care au avut de a face cu ea după 1990 își aduc aminte că-l juca pe general pe degete.

„Îmi era milă de Aurică. Am fost la câteva șprițuri cu el și era ca un câine hăituit. Am fost la ei acasă de vreo două ori, făcea nevastă-sa instrucție cu el”, ne-a declarat un partener de afaceri cu valută al generalului. În cele din urmă, cei doi soți au divorțat. Luminița Gheorghe (viitoare Georgescu), era „o fată modestă, cu probleme”, pe care au reușit să o mărite după moda vremii, tot cu un ofițer DIE.

Prin 1977, Dan, recomandat de colegii generalului Gheorghe ca „băiat de viitor”, se căsătorește cu Luminița. Fata era ținută la ONU pe post de traducătoare, apoi a fost trimisă la cursuri la Universitatea Columbia, fiindcă dădea bine la CV. La Columbia și-au luat mulți externiști diplome în acea perioadă, dar cu mare fereală, să nu afle partidul. Învățătura americană nu prea se potrivea cu doctrina predată de comuniști la Ștefan Gheorghiu.

Anii '90 o găsesc pe Luminița angajată la trustul de presă „R", care deținea cotidianul România liberă. Doamna Georgescu se judeca de zor cu mama ei Emilia pentru conacul de la Cornu.

În ceea ce-l privește pe Aurică, unul dintre foștii parteneri de afaceri ai generalului își amintește: *„L-am cunoscut pe Aurel Gheorghe prin '93, credeam că minte când se umfla în pene că e general DIE. Un escroc. Era să-l bat rău de tot la o combinație. Am dormit și cu el în același apartament de vilă la Neptun. L-am avertizat că-i schimb placa, cu maxilar cu tot ..."*.

Omul nostru avusese niște aventuri cu Aurică pe litoral. Trebuia să recupereze de la acesta vreo 30.000 de mărci. Era vremea marilor tunuri. Din mărturiile celor cu care făcea bani în anii '90, generalul se înhăitase cu un alt acoperit DIE, Radu Vrany, proaspăt repatriat din Germania.

„Când a sosit ziua să-și achite datoria, m-am dus peste ei. Noaptea pe la trei, pe ștrand unde aveau cârciumă. Deasupra erau camere ca de motel. Acolo dormeau după șprițuri sau după finalizarea vreunui deal. Când le-am dat două pietroaie în geamuri au coborât amândoi în chiloți. Începuseră să mă amenințe cu nume grele", își aduce aminte același afacerist despre relația de afaceri cu Aurică și Vrany. Foștii ofițeri DIE se îndeletniceau cu importul de cauciucuri uzate din Germania. Sute de mii de bucăți băgate în țară fără taxe vamale. Aurică avea relații în ministere și cu ajutorul lui J. Drăgan, fost șef de la Direcția de Arme, Explozivi și Muniție din cadrul IGP, începuse să facă bani din comercializarea permiselor de port armă. Lumea interlopă plătea bine. Între 300 și 500 de dolari pentru un permis. Apoi, firma lui Aurică a trecut pe import arme, muniție, magazine de arme în București, aprobări, etc. Afacerile se derulau tot cu niște „sifoane" venite din afară, inclusiv din SUA, de unde se cumpărau arme de vânătoare cu câteva sute de dolari, apoi se vindeau prin fostele magazine Pescarul, pe linia de distribuție a pescuitului sportiv, cu câteva mii. Cu banii câștigați, partenerii DIE și-au achiziționat mai multe terenuri și clădiri pe lângă fostele grajduri regale, unde prin '93-'94, împreună cu niște judecătoare apropiate de Răzvan Temeșan (și cu ajutorul unor credite preferențiale acordate de Bancorex) au deschis un angro. În afaceri era implicată o întreagă rețea de securiști și magistrați.

Ofițerii DIE trimiși „la post" în străinătate sub diverse legende, își aduc aminte că datorită modului defectuos în care erau conspirați, dar și prin natura meseriei, erau supuși autoizolării. Marele lor handicap consta în faptul că nu se puteau împrieteni decât între ei, colegii din același birou. Munca era compartimentată, ceilalți din alte zone sau birouri fiind cunoscuți doar pe numele conspirativ. Dacă mai punem la socoteală și pilele șefilor, DIE era o instituție de familie.

„Astea-s frustrările... Mici cercuri mai mult de birou că nu puteai nici cu alții din alte zone... Eram compartimentați, nu aveam voie să știm ce face ăla, ăla... Pe ăia care erau cu noi în birou îi știam pe numele lor adevărate...", își amintește un ofițer DIE în rezervă.

Pacepiștii și urmașii lor

Dan Georgescu nu este singurul caz de oportunism marital din DIE. Foștii subalterni ai lui Pacepa spun că astfel de încuscriri erau la ordinea zilei în sistem. Un exemplu aparte ar fi colonelul Rădulescu Viorel (nume de cod Rădoi) și poreclit de colegi Iepurașul. Rădulescu, absolvent al promoției 1973 Comerț Exterior, era băiatul unui fost redactor șef al ziarului România liberă din era comunistă și membru supleant al CC al PCR. Porecla i-a fost aleasă de colegul de birou Ilie Suba, pentru că Iepurașul, ca de altfel și colegul său Dăianu erau din categoria piloșilor. Băieți culți, deștepți, dar cam „fătălăi". Nu aveau aptitudini de muncă operativă. Ca urmare, trebuiau cumva să-și asigure locul în sistem. După moda vremii, Iepurașul s-a fost căsătorit cu fata colonelului Dorel Mocanu, fost rezident DIE în Brazilia și în perioada aceea director adjunct al diviziei V2. Nunta cu Adina Mocanu s-a sărbătorit la restaurantul Mărul de Aur din capitală. Adina avea „mici probleme matrimoniale", spune un fost coleg al Iepurașului. Dar mariajul a rezistat, iar familia Rădulescu s-a umplut de bani după '90. Pot fi văzuți împreună la întâlnirile rezerviștilor Securității de la Brănești. Dorel Mocanu a murit în perioada 1979-1980.

Nota Ofițerului

„Andruță își măritase fata cu un ofițer inginer [Emil Gârleanu] care după 1989 a lăsat-o cu tot cu copii și și-a văzut de treaba lui. Alt exemplu este vestitul Manea [Constantin Manea, șeful Cancelariei CC al PCR], șeful de cabinet al lui Ceaușescu. Fiica lui a fost colegă cu mine la liceul Petru Groza. Tanța Manea a făcut și ea Comerț Exterior și s-a măritat cu unul Cruceru Câmpeanu sau nu știu cum... Colegi de facultate. L-au trimis la Paris pe agenția economică alături de Tanța. Când m-au scos pe mine în 1980, l-au adus și pe el de la Paris, de la post, cu Tanța lui cu tot. Pe el l-au numit director adjunct la Chimimport. Cruceru îți luase numele de Manea când s-a însurat cu ea, dar după '89, a lăsat-o pe Tănțica cu copii mari. Dintre puținii cu obraz, a fost Georgescu, care nu a lăsat-o pe Luminița. A făcut un copil cu ea și stă în blocul ăsta undeva...

Alt exemplu de d-ăștia înșurați cu fete de mahări este Ilie Șimon. A terminat și el Comerț Exterior. A fost vicepreședinte la Banca Religiilor. S-ar putea ca el să fi fost pe DIA. A fost trimis la post la FMI, când eram eu la Washington. Șimon a fost însurat cu fata lui Ilie Ceaușescu, ministru adjunct al Apărării. Nici ăsta nu a divorțat de ea. Era cumnat prin alianță cu Bebe, cum îi ziceam noi lui Gârleanu Emil. Gârleanu și Manea și-au lăsat nevestele după '90".

Despre Dăianu, băiat de general originar din Tismana, Gorj, colegii spun că a avut o problemă serioasă cu ambasada SUA la București. Se pare că a luat drumul diviziei ZI - **Ziare și Informații**, o unitate de analiză-sinteză, unde era mult mai potrivit. Ofițerii ZI erau cei care făceau sinteze din surse deschise și de la ofițerii de legătură. Niciodată de la agenți. Ei primeau telegramele din afară. Spre deosebire de ZI, la V2 venea informația de la ofițerul operativ, specificându-se și sursa în mai multe dosare. La ZI ajungea numai informația fără sursă, adică un singur dosar. Ofițerii ZI concentrau informațiile de la toți spionii noștri din lume și făceau notele zilnice către Ceaușescu sau pentru ceilalți demnitari.

Colonelul Ilie Suba, nume conspirativ **Mărgineanu** era de origine din Banat, dintr-un sat de lângă comuna Margina, județul Timiș. Băiat isteț, Suba este absolvent al Facultății de Litere din Cluj, promoția 1972, profil engleză-franceză. A fost angajat imediat ca ofițer de Securitate, ofițer la ISMB (cu sediul pe strada Beldiman). Suba răspundea de hoteluri, ambasade, pe linie de turiști străini. La Timișoara a avut șansa să-l cunoască pe Virgil Măgureanu cel care, se pare că l-a recomandat pentru încadrare în DIE. Suba a fost repartizat la divizia V2 în anul 1973, în calitate de coordonator al spionajului pe Canada. În 1980, Ilie Suba nu a apucat să plece la post, pentru că l-au trimis pe lepuraș, pila șefilor. A fost trecut în rezervă din DIE, dar tot datorită lui Măgureanu, după '90 a fost reîncadrat și a deținut funcții importante în aparatul de stat și la SC Dragonul Roșu S.A., firmă din cadrul grupului NIRO.

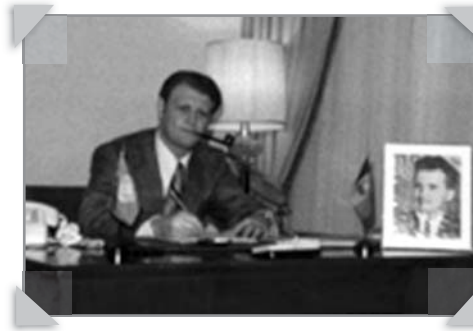

Andreescu a fost adus la V2 - America de Nord - New York, la 1 martie 1972. Locotenent major Emilian Andreescu - conspirativ Anton Traian, a „cercetat" la Misiunea Permanentă a României de pe lângă Organizația Națiunilor Unite de la New York mai mult de 7 ani.

Fostul ofițer „D" lucra sub acoperirea Institutului pentru Studierea Conjuncturii Economice Internaționale. Unii spun că ar fi fost ofițer de bază al spionajului românesc de peste ocean în acea perioadă, ofițerul Andreescu fiind creatorul unei agenturi DIE puternice la ONU. Piesă rară în peisajul Departamentului de Informații Externe, Emilian Andreescu ar fi fost dedicat meseriei trup și suflet. În 1973, după uzanțele vremurilor, a fost căsătorit de DIE cu Ana Maria (Mariana), o frumusețe de origine maghiară. Inițial, Andreescu a coordonat spionajul pe spațiul nord-american din sediul V2 de pe Mătăsari, din biroul de la etajul unu, unde a avut acces la mare parte din agentura creată de înaintașii săi pe SUA.

Fiind cunoscător de mai multe limbi străine și absolvent al facultății de Comerț Exterior, Andreescu este trimis împreună cu soția la ONU. O prezență plăcută și elegantă, Mariana avea misiunea de a culege informații din diaspora maghiară de la New York și traducea interceptările în limba maghiară, făcute de cifrorii reprezentanței. În urma trădării generalului Pacepa și a colegului Horodincă, Andreescu fost retras și înlocuit cu alt defector celebru - Liviu Turcu. Imediat după fuga generalului Pacepa, șefii Departamentului V2 au făcut mai multe propuneri de retrageri de ofițeri conspirați de la New York. Printre aceștia nu figura Andreescu.

Șeful biroului Washington, cel mai în vârstă ofițer, era căpitanul Din Delegan - nume de cod **Dinescu**, adus de la Direcția I Securitate. Vorbitor de limbă engleză, bihoreanul Delegan coordona spațiul SUA, rezidența de la Washington, alături de un fost ofițer de miliție Nicolae Horodincă, acesta din urmă fiind promovat prin relații via Direcția a V-a a Securității. Alături de ei era tânărul coordonator pe ONU - New York, locotenent Nedelcu Ilie - nume conspirativ **Nisipeanu**. Șeful sectorului era locotenent colonel Ion Ghișoiu - nume cod **Pescaru**, numit astfel pentru că pescuitul era pasiunea sa. Ghișoiu era unul dintre ultimii mohicani rămași în DIE din generația ofițerilor de informații externe pregătiți în școlile de spionaj sovietice de la Moscova, Kiev și Leningrad.

Voicu Ion - nume conspirativ **Vătafu**, poreclit de colegii din școală Faraonu, era din Zimnicea, județul Teleorman. Băiat deștept, stilat, bogat. Adus pe coordonare de la Direcția a III-a a Securității, pe Washington, imediat ce a plecat Nicolae Horodincă la post. Era frustrat că nu a apucat să plece la post. După '90, Vătafu a fost trimis în Finlanda, dar, spun cei care l-au cunoscut că „nu s-a descurcat". Trecut în rezervă, Vătafu și-a deschis firmă împreună cu soția sa Marina, până în 2010 magistrat al ICCJ - secția comercială.

Colonelul Gheorghe Moldovan - nume de cod **Vlasie Mladin** era un țăran blond-roșcat vânjos, olimpic la matematică. De loc din Vișeu, a fost selecționat la București și a ajuns șef de serviciu în USLA. Preluat de DIE a fost promovat coordonator pe Brazilia. A fost data afară din DIE în 1980, datorită fugii generalului Pacepa. După 1990 este numit la conducerea Direcției Județene SRI Maramureș, apoi este destituit în urma unui scandal legat de montarea unor microfoane la sediul UDMR. Responsabil cu educația politică în Departamentul de Informații Externe, sub conducerea generalului Pacepa, era colonelul Dudău - conspirativ **Radu Constantin**.

În imagine, secretarul de partid al DIE la data de 24 iulie 1977, alături de Mariana Andreescu, la New York, în control. Dudău se deplasa în străinătate sub acoperire de curier diplomatic.

Într-o notă întocmită de comisia de anchetă constituită în urma fugii generalului Ion Mihai Pacepa, generalul maior Manea Gheorghe sublinia relațiile cultivate de trădător în tot aparatul de partid și Securitate.

Astfel, Pacepa l-ar fi influențat pe Dudău de mai multe ori, în sensul că instructorul de partid nu ar fi sancționat anumite abateri din interiorul instituției. Nu le-ar fi pus în discuția organizației de partid din cadrul DIE. *„În anul 1976, col. Dudău, susținut pe lângă N. Doicaru de Pacepa, și-a trimis soția și fata în vizită în Austria, fiind invitate de It. Col. Constanda"*, se arată în notă. Colonelul Dudău a fost trecut în rezervă după trădarea șefului său și a murit de inimă rea în funcția de contabil la fabrica de bere Rahova. Dudău a fost înlocuit cu cel care s-a ocupat de epurări în DIE, colonelul Roman. La V2, Roman a făcut „curățenie" împreună cu colonelul Năstase adus de la V3 - sectorul pentru legionari. Năstase l-a înlocuit la V2 pe colonelul Afin. În mod asemănător este caracterizat și fiul generalului Doicaru, fost șef al DIE: *„Băiatul tov. N. Doicaru [Vlad] a plecat numai în acest an de cinci ori în străinătate, deși după trei ani de la absolvirea facultății nu este mare specialist. A fost în URSS, China, SUA, Elveția, Italia"* (Notă - cu problemele rezultate din declarații în zilele de 23 și 24 august 1978. Din declarațiile general-maior Manea Gheorghe).

Căpitanul Nicolae Horodincă - nume de cod **Horațiu** (de Washington), este poate, al doilea ca importanță dintre trădătorii DIE după Pacepa. Horodincă, ofițer „D", fost milițian, constănțean la origine, era foarte bun prieten cu Pacepa.

Generalul DIE îl simpatiza, Horodincă însoțindu-l ori de câte ori Pacepa vizita Washingtonul. Se spune chiar că, în timpul ultimei vizite a generalului în capitala SUA, la un stop Horațiu a pus o frână bruscă, proiectându-l pe Pacepa cu țeasta în parbrizul mașinii.

Horodincă a coordonat spionajul DIE pe Washington, unde a fost trimis în locul lui Gheorghe Crișan.

În raportul 3360/19.08.1978, general maior Gheorghe Aurel, recomanda retragerea de la post a mai multor ofițeri printre care și **Horațiu** - D. În 1980, familia Horodincă cerea azil politic în Statele Unite, apoi Horațiu l-a deconspirat pe Alexandru Tănăsescu, unul dintre șefii DIE pentru diaspora românească. Soția sa, Cristina, s-ar fi întors în țară după numai un an, oferind relații despre noua identitate a lui Pacepa.

Datele au fost obținute de la o menajeră, Iskra Maria (după cum reiese din fișa biografică a generalului Ion Mihai Pacepa, întocmită în noiembrie 1981 de CIE: *„ca menajeră personală este folosită numita Iskra Maria, de origine iugoslavă, angajată a CIA, care este dirijată de regulă și spre alți trădători români - Horodincă, Nicola, Răuță”*).

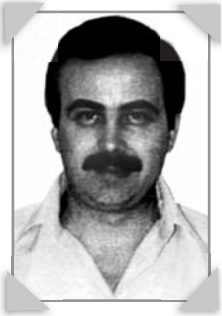

Ilie Nedelcu - conspirativ **Nisipeanu** era fiu de ofițer de Securitate. Pe 20 septembrie 2011 împlinește 63 de ani. Foștii colegi din DIE îl descriu ca fiind „un băiat capabil, istet, cinstit care a terminat Facultatea de Comerț Exterior cu media 10 în anul 1971”. Nedelcu a făcut parte din ultima generație de absolvenți de ASE (cu 5 ani de facultate). În perioada 1971-1972 s-a luat, la nivel de partid, măsura de a se recruta noi cadre direct din Facultatea de Comerț Exterior, fără a se mai ține seama de originile sociale. Nedelcu vorbea limba engleză perfect și, în septembrie 1971, înainte de examenul de stat, a fost trimis la la Școala de Securitate de la Băneasa, pentru cursurile de 4 luni.

La 1 ianuarie 1972, Nedelcu a fost încadrat cu gradul de locotenent la UM 0625, Direcția a III-a Contraspionaj. Toată ziua stătea la căști în spatele cifrului și traducea înregistrările în limba engleză ale contraspionajului. A ocupat postul de ascultător-interpret circa o jumătate de an. Apoi, a fost transferat la UM 0920 DIE, Divizia V2 Spionaj Politico-Economic Americi și alte Regiuni, Brigada Americi, Sectorul America de Nord pentru coordonare New York. Aici, Nedelcu a primit numele de cod Nisipeanu. Era căsătorit cu Mariana. Cumnatul său Urduban a fost adus în anii '80 de la USLA la CIE pe probleme de emigrație. După un stagiu de 2 ani în Germania Federală, Urduban a fost declarat persona non grata și trimis înapoi în Centrală. După plecarea cumnatului Nedelcu în străinătate, după '90, interpretată de SIE ca fugă, Urduban a fost marginalizat. Ultimul său post la SIE a fost în India, după care a fost scos din sistem. De aici și scandalul dintre cumnați.

Ilie Nedelcu a fost trimis prima oară la post în Canada, la Ottawa, unde a lucrat în subordinea colonelului Lăpușan (un ardelean adus în DIE de la Directia a III-a Contraspionaj, secția Cluj). Apoi, în 1978, l-a schimbat la Montreal pe ofițerul „S" Deaconu. Un an fatidic pentru amândoi. Adus în țară, Deaconu a murit de leucemie, iar la scurt timp, după o serie de provocări (care implicau femei), Nedelcu a fost adus și el, înapoi în Centrală. Preventiv. Intrat în vizorul contrainformațiilor, Nedelcu a fost transferat la brigada ZI. Întocmea notele zilnice pentru conducerea de partid. Ultimul loc de muncă în sistem a fost la Banca de pe strada Batiștei, instituție considerată deconspirată, la o secție a CIE de corespondență.

Cum se întâmplă de obicei cu cei marginalizați, pe la jumătatea anilor '80, brusc, Nedelcu începe să aibe probleme de sănătate. Este operat la rinichi la spitalul Fundeni, iar în 1987 iese la pensie pe caz de boală. Până prin 1993, ofițerul rezervist s-a prezentat cuminței la control la comisiile medicale pentru a-și putea încasa pensia de gradul 2 în valoare de vreo 2500 de lei. Cu doi copii pe cap și hăituit de vecinii din bloc (din "securistule" nu-l scoteau), Nedelcu hotărăște să își ia lumea în cap. Pleacă împreună cu familia în Austria, unde cere azil politic pe motiv că nu poate suporta neocomunismul. După câteva zile petrecute într-un lagăr de azilanți, familia Nedelcu este trimisă în SUA, Ilie fiind angajat funcționăraș la o bancă. Între timp, neprezentându-se la controalele medicale, SIE îl dă drept fugar. De uniformă nu scapă nici în America, în prezent, fostul ofițer DIE îmbracă livreaua de portar la o clădire de lux din California. În 2011, bolnav și fugar, Nedelcu s-a întors în România pentru pensia militară.

Tupeu de securist

Obligat-forțat, după accederea României în structurile euroatlantice, statul român l-a reabilitat pe generalul fugar Ion Mihai Pacepa, recunoscând contribuția acestuia la căderea comunismului (oricare ar fi fost aceasta). Sentința judecătorească de iertare a păcatelor fostului adjunct al șefului DIE, a împărțit societatea în două și a dat naștere unor pretenții aberante din partea foștilor „pacepiști", ofițeri trecuți în rezervă sau în alte structuri la începutul anii '80. Este cazul ofițerului SD Ion Hotăranu - nume de cod **Ghițescu Iancu**, racolat în Departamentul de Informații Externe de Andruță Ceaușescu în anul 1971. Colonel în rezervă astăzi, Hotăranu a cerut statului importante despăgubiri și repunerea sa în drepturi, inclusiv pensia militară retroactiv.

Conform declarațiilor sale (mai ales memoriul depus la Cotroceni), Ion Hotăranu, inginer la bază, a trecut prin toată rețeaua de școlarizare a securității externe. Începând cu studiile postuniversitare în relații economice internaționale de la Academia Ștefan Gheorghiu și sfârșind cu Centrul de pregătire al cadrelor DIE de la Brănești, unde a urmat cursuri de doi ani. Per total, Ghițescu a petrecut în DIE, în jur de 10 ani, coordonator al unei rezidențe externe, din mai multe sedii conspirative și ciuperci ale UM 0920/SD (Știință-Dezvoltare). Printre altele, Hotăranu a funcționat cinci ani „la acoperire" în cadrul ICE UzinExport Import, o cunoscută întreprindere de comerț exterior folosită ca paravan pentru operațiunile speciale ale Securității. Uitând că se adresează celui care a condamnat public sistemul comunist și unealta acestuia Securitatea, într-o scrisoare adresată președintelui Traian Băsescu, fostul spion își povestește cu lux de amănunte activitatea: *„Pe toată perioada activității mele ca ofițer de informații externe m-am ocupat exclusiv de spionaj tehnico-științific și economic, am lucrat numai în exterior, în obiective tehnico-științifice. Am obținut rezultate foarte bune, finalizate prin realizarea de către industria republicană de aparataj, echipamente și utilaje de mare performanță, degrevând bugetul de stat de cheltuieli de import sau cercetare și generând profituri uriașe în contul producătorilor".*

Ion Hotăranu a fost numit de DIE, cu aprobarea CC al PCR, șef al biroului tehnico-comercial din Sao-Paolo (Brazilia), primind viză pentru Brazilia și Guineea, apoi fără niciun motiv, în februarie 1980 este trecut în rezervă și scos din DIE.

Ofițerul nostru a fost ani la rând director adjunct al UzinExport S.A., unde a răspuns de cea mai mare investiție externă a României - Combinatul de Îmbogățire a Minereurilor Acide de la Krivoi Rog, un colos falimentar, în care statul român a investit timp de 20 de ani în jur de 2 miliarde de dolari.

Una peste alta, scrisoarea spionului SD către palatul Cotroceni, cuprinde pretenții aberante, fiind pe alocuri de-a dreptul hilară.

„DIE este unic răspunzător pentru declanșarea diabetului, pentru deteriorarea progresivă și ireversibilă a funcțiilor ficatului și a performanțelor fizice ale organismului meu", afirmă Hotaranu. Pretențiile sale materiale sunt de-a dreptul fanteziste, la nivel de milioane de dolari.

Nota Ofițerului

„Noi interdepartamental colaboram exclusiv prin corespondență internă. Cum să vorbești? Nu se putea. Decât când erau lucruri de interes operativ. În rest, corespondam prin indicativ. Hotăranu putea avea birouri în Mătăsari cu o condiție. Pe ei [Brigada Specială SD] i-au desființat în 1978. SD nu a mai existat. Sediul lor era la Izvor și când s-a făcut Centrul Civic, au fost desființați ca brigadă. I-au desființat în momentul în care a fugit Pacepa, pentru că îl informau direct... și s-a pus problema să se taie toate legăturile... O parte dintre ei [SD], printre care și ginerele lui Andruță Ceaușescu [Emil Gârleanu], care era inginer, i-au adus la noi. A fost o perioadă coleg cu mine, pe linia spionajului politico-economic. O perioadă a fost adus la noi" ...

Ordonator principal de credite | Cod fiscal: 10668016 | SERVICIUL DE INFORMATII EXTERNE

Nr. M.F.P	Cod de clasificare	Date de identificare / Denumire Descriere pe scurt		Adresa	Anul dobândirii / dării în folosință	Valoarea inventar în lei
92	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1 Șos. Bucuresti-Ploiesti nr. 280-284	1995	24.433.367,85
93	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1 str. Turgheniev nr. 6-16	1994	2.965.478,07
96972	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1	1991	458.013,00
96976	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Ilfov - comuna Snagov nr.	1992	1.586.771,97
96977	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Ilfov - comuna Snagov nr.	1960	237.641,57
96979	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Calarasi - comuna Belciugatele nr.	1998	2.258.428,20
96980	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Calarasi - comuna Belciugatele nr.	1998	899.591,34
96981	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Calarasi - comuna Belciugatele nr.	1998	528.334,35
96982	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Calarasi - comuna Belciugatele nr.	1998	876.218,88
96983	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Calarasi - comuna Belciugatele nr.	1998	744.688,65
96984	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Calarasi - comuna Belciugatele nr.	1998	744.688,65
96985	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Calarasi - comuna Belciugatele nr.	1998	744.688,65
96989	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Constanța - localitatea Neptun nr.	1996	1.808.335,19
96990	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Prahova - oraș Azuga nr.	1981	1.208.876,34
96991	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Brașov; localitatea Poiana Brașov nr.	1995	2.076.582,16
96992	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Ilfov - comuna Snagov nr.	1940	58.194,85
96997	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1 bd. Ion Mihalache nr. 30	1969	302.789,36

96998	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1 bd. Ion Mihalache nr. 30	1996	271.655,56
96999	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1 bd. Ion Mihalache nr. 30	1986	120.584,48
97000	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1 bd. Ion Mihalache nr. 30	1992	290.317,44
97001	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1 bd. Ion Mihalache nr. 30	1986	104.008,91
97002	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Ilfov - sat Saftica; comuna Balotesti	1986	149.604,30
97003	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1977	1.120.865,97
97006	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1972	4.161.363,10
97007	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1972	1.528.846,87
97008	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1977	1.018.152,43
97009	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1977	56.093,46
97010	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1977	1.022.849,51
97012	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 3	1980	2.959.964,78
97017	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 3	1985	87.857,40
97019	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1	1996	232.714,97
97020	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Ilfov - oraș Voluntari Erou Iancu Nicolae nr. 90	1967	735.426,40
97022	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Ilfov - oraș Voluntari Erou Iancu Nicolae nr. 90	1973	2.795.654,13
97023	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Ilfov - comuna Snagov nr. comuna Peris	1966	2.656.333,36
97024	8.29.11	CLĂDIRE	ȚARA: România	județ: Ilfov - comuna Snagov nr. comuna Peris	1966	867.570,24

97029	8.29.11	TEREN - S = 683 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1	1999	1.548.214,89
97030	8.29.11	TEREN - S = 22300 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1	1991	6.180.636,14
97031	8.29.11	TEREN - S = 20 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1951	11.017,19
97032	8.29.11	TEREN - S = 1930 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1945	4.407.108,39
97033	8.29.11	TEREN - S = 5043 mp	ȚARA: România	județ: Ilfov - comuna Snagov nr.	1951	141.329,85
97034	8.29.11	TEREN - S = 242527 mp	ȚARA: România	județ: Calarasi - comuna Belciugatele nr.	1998	2.626.216,29
97036	8.29.11	TEREN - S = 4375 mp	ȚARA: România	județ: Constanța - localitatea Neptun nr.	1994	2.279.847,89
97037	8.29.11	TEREN - S = 7945 mp	ȚARA: România	județ: Brașov; localitatea Poiana Brașov nr.	1995	2.700.967,72
97038	8.29.11	TEREN - S = 1919 mp	ȚARA: România	județ: Ilfov - comuna Snagov nr.	1999	41.823,50
97039	8.29.11	TEREN - S = 13478 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1 Aleea Teisani nr. 8	1970	3.473.256,65
97040	8.29.11	TEREN - S = 356 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1940	566.383,31
97041	8.29.11	TEREN - S = 7508 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1 bd. Ion Mihalache nr. 30	1970	16.942.368,32
97042	8.29.11	TEREN - S = 3128 mp	ȚARA: România	județ: Ilfov - satul Saftica; comuna Balotești	1986	37.740,54
97043	8.29.11	TEREN - S = 1307 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1954	2.653.698,12
97044	8.29.11	TEREN - S = 1771 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1971	5.820.341,45
97045	8.29.11	TEREN - S = 850 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1961	2.055.871,90
97046	8.29.11	TEREN - S = 644 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1966	1.557.625,31
97047	8.29.11	TEREN - S = 1515 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 2	1941	1.483.138,20
97048	8.29.11	TEREN - S = 3920 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 3	1936	3.461.222,38
97049	8.29.11	TEREN - S = 2745 mp	ȚARA: România	județ: Municipiul București - sectorul 1	1942	2.954.889,97

97050	8.29.11	TEREN - S = 10494 mp	ŢARA: România	judeţ: Ilfov - oraş Voluntari cartier Pipera nr. 90	1938	2.346.169,44
97051	8.29.11	TEREN - S = 1500000 mp	ŢARA: România	judeţ: Ilfov - comuna Periş nr. ; comuna Snagov	1966	4.133.619,00
97052	8.29.11	TEREN - S = 19507 mp	ŢARA: România	judeţ: Ilfov - oraş Voluntari cartier Pipera nr. 156	1940	3.445.035,49
97053	8.29.11	TEREN - S = 3147 mp	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 1	1988	1.478.434,18
97054	8.29.11	TEREN - S = 2270 mp	ŢARA: România	judeţ: Prahova - oraş Sinaia nr.	1969	312.150,62
97055	8.29.11	TEREN - S = 9755 mp	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 1	1960	3.564.772,47
97056	8.29.11	TEREN - S = 1427 mp	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 3	1998	506.128,95
97057	8.29.11	TEREN - S = 4969,95 mp	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 1 Str. Turgheniev nr. 6-16	1994	10.857.622,75
106592	8.29.11	TEREN - S = 15213 mp	ŢARA: România	judeţ: Prahova - oraş Azuga nr.	1981	265.667,59
120852	8.29.11	TEREN - S = 9979,70 mp	ŢARA: România	judeţ: Tulcea - comuna Nufaru nr.	2001	32.394,69
147514	8.29.11	CLĂDIRE	ŢARA: România	judeţ: Constanţa - localitatea Neptun nr.	1972	2.025.668,57
147515	8.29.11	CLĂDIRE	ŢARA: România	judeţ: Constanţa - localitatea Neptun nr.	1983	1.085.590,80
147516	8.29.11	TEREN - S = 7594,55 mp	ŢARA: România	judeţ: Constanţa - localitatea Neptun nr.	1972	2.252.349,19
152712	8.29.11	TEREN - S = 166808 mp	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 1 Sos. Bucuresti-Ploiesti nr. 280-284	2006	80.887.233,94
150156	8.29.11	CLĂDIRE	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 3	1996	2.285.189,35
150157	8.29.11	TEREN - S = 821 mp	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 3	1996	476.286,59
151891	8.29.11	CLĂDIRE	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 1	2005	21.208.653,02
151892	8.29.11	CLĂDIRE	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 1	2005	9.016.520,81
151893	8.29.11	CLĂDIRE	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 1	2005	9.102.882,74
151894	8.29.11	CLĂDIRE	ŢARA: România	judeţ: Municipiul Bucureşti - sectorul 1	2005	6.860.778,00

On 12/20/06, MANUELA VULPE <mvulpe@hotmail.com> wrote:

Aseara am facut o baie, in noua cada (tip jacuzzi) din noua resedinta. Gandindu-ma la tine, am evocat - si trait - momente din vechea baie (tip jacuzzi), din fosta resedinta din australia.

Manuela

Date: Thu, 21 Dec 2006 09:57:07 +0000
From: teobac@gmail.com
To: mvulpe@hotmail.com
Subject: Re:

Uaaauuu! Am ramas fara grai.

On 4/2/07, MANUELA VULPE <mvulpe@hotmail.com> wrote:

Teodor, just to let you know I was thinking of you.

Ce mai faci? Ai avut audierea? Esti bine? Ma simt - si sunt- departe de tumultul de acasa si numai presa (romana) ma face sa imi imaginez ce nebunie este in politica....domestica.

Sa nu iti imaginezi, insa, ca eu sunt scutita complet de probleme si ca distanta de casa ma face mult mai linistita. Mircea nu vrea sa ramana aici (cred ca ti-am spus deja), asa ca in curand ma va abandona si se va intoarce acasa, impreuna cu mama.

Lipsa de interes politic fata de Mexic se resimte pregnant in activitatea mea; desi incerc sa suplinesc inertia de acasa printr-o participarea a mea sporita la tot fel de actiuni (in special in mediul academic, unde m-am specializat pe discursuri-in limba spaniola!), ma simt in afara fluxului principal al diplomatiei romane. Aici, ca si in Australia de altfel, sunt foarte bine receptionata, iar aprecierile nu contenesc; dar cui ii pasa?!

Te imbratisez si sper ca esti bine,

Manuela

Live Hotmail

Mail Web

MANUELA VULPE
m.vulpe@hotmail.com
Sign out

New Delete Junk Mark as unread Move to Options

Messages 1 - 18 of 18

From	Subject	Date	Size
teobac@gmail.com	Re: felicitari	6/13/07	3 KB
"teodor baconschi" <teobac@g...	felicitari	6/12/07	1 KB
"Teodor Baconsky" <teobac@g...	RE: mexic	6/05/07	4 KB
Teodor Baconsky	mexic	6/05/07	3 KB
baconschi@blackberry.orange.ro	RE:	6/04/07	2 KB
baconschi@blackberry.orange.ro	(No Subject)	6/04/07	1 KB
"teodor baconschi" <teobac@g...	raspuns	6/04/07	1 KB
baconschi@blackberry.orange.ro	RE: Melancolic	6/04/07	2 KB
baconschi@blackberry.orange.ro	Melancolic	6/03/07	1 KB
Teodor Baconsky	Re: ce mai faci	5/03/07	4 KB
Teodor Baconsky	Re: mai nimic	4/03/07	6 KB
Teodor Baconsky	Re: la multi ani	2/14/07	4 KB
Teodor Baconsky	Re: intrebare	2/02/07	5 KB
Teodor Baconsky	Re:	1/25/07	7 KB
Teodor Baconsky	Re:	12/21/06	3 KB
Teodor Baconsky	Re: urari	12/20/06	6 KB
Teodor Baconsky	Re: just to say hello	12/13/06	5 KB
Teodor Baconsky	Re: rugaminte	11/06/06	9 KB

Messages 1 - 18 of 18

Corespondența „sex-ambasadoarei" Manuela Vulpe cu demnitarii României Dorin Marian și Teodor Baconschi, la liber în presa centrală. Mesajele e-mail au fost interceptate în interiorul ambasadei, prin captură video, direct de pe monitorul la care lucra ambasadoarea.

Locotenent major „CI" Georgescu și soția (primii doi din stânga) pe puntea bricului Mircea.

On the occasion of the visit to the United States of America
by the Romanian Navy Sail Training Ship "Mircea"

THE COMMANDER OF THE TRAINING CRUISE OF
THE SAIL TRAINING SHIP "MIRCEA"
Vice Amiral GHEORGHE SANDU

requests the pleasure of the company of TOVARASUL
CU SOTIA
at cocktails (~~luncheon~~) on board "Mircea" on 6 July 1976
at 6 p.m. o'clock.

DANA 84

Invitație oficială din partea Viceamiralului Gheorghe Sandu la cocktail, de ziua SUA.

Luminița Georgescu, proaspăt absolventă a Universității Columbia, la brațcu un rezident DIE la ONU, ofițer „D". De-a lungul anilor, universitatea americană a fost frecventată de securiști DIE.

DOMNULE PRESEDINTE,

La 16 mai 2005, am depus la Palatul Cotroceni – Administratia Prezidentiala un memoriu adresat Dumneavoastra personal

Memoriul, inregistrat sub nr **15759/16.05.2005**, face referire la o problematica legata de raporturile mele de munca cu fostul Minister de Interne, la drepturile ce imi revin in baza acestor raporturi, la statutul de persecutat de catre regimul comunist, la statutul de oponent politic, la obligativitatea statului roman de a-mi plati despagubiri materiale si morale si la obligarea succesorului Ministerului de Interne de a intreprinde masuri de reabilitare morala si de imagine a persoanei mele

La 20 iunie 2005, dupa 34 zile calendaristice de la data inregistrarii memoriului meu, am primit o instiintare a Administratiei Prezidentiale cu nr. DP02/15759/16.05.2005. La aceasta instiintare am transmis prin mandat postal, cu confirmare de primire, punctul meu de vedere

Memoriul, instiintarea Administratiei Prezidentiale si punctul meu de vedere le anexez in fotocopie la prezenta.

Observand cu justificata preocupare si interes ca **documentarea Administratiei Prezidentiale** (pentru a va supune atentiei o propunere care prin autoritatea semnaturii Dumneavoastra sau a celor legal imputerniciti sa angajeze autoritatea Presedintelui CSAT, carora de fapt I se adreseaza memoriul) **a depasit 90 zile calendaristice**, pentru o dreapta, completa si corecta evaluare a celor solicitate de mine, pe structura memoriului meu, fac urmatoarele precizari

A. Cu privire la pct. 1 – Trecerea in rezerva a fost un act deliberat abuziv al DIE, care a initiat, fundamentat, documentat, promovat si sustinut o motivatie falsa construita fara nici o baza reala.

A.1 -Pe toata durata activitatii mele ca [redacted] Am obtinut rezultate foarte bune, finalizate prin realizarea de catre industria republicana de aparataj, echipamente si utilaje de mare performanta, degrevand bugetul de stat de cheltuieli de import si/sau cercetare si generand profituri uriase in contul producatorilor. Sunt componente si aparataj realizate in baza documentatiilor mele (indigenizate), care se mai produc si astazi

A.2 -**Nu am venit in contact cu secrete de stat**

A.3 -**Nu am lucrat sau implicat in actiuni care sa opereze cu secrete de stat, operatiuni speciale, actiuni de influenta, administrari sau gestionari de resurse**, etc

A.4 -Eu, si agentura mea **nu am desfasurat in exterior activitati de spionaj tehnico-stiintific care sa aduca atingere intereselor statului respectiv**; am facut spionaj punctual, pe temeticile aflate in lucru si cu aplicatie industriala imediata, "lucrand" firme si institutii in probleme nefinantate de la bugetul statului respectiv.

A.5 -La cerere, urmare iesiru mele la raport, pentru ca doream sa fiu un profesionist complet, am urmat cursurile de doi ani (prima promotie) in cadrul Centrului de perfectionare de la Branesti.

A.6 -Urmare a rezultatelor profesionale, a pregatirii complete si complexe ca ofiter de informatii externe, a cunostintelor de limbi straine, a potentialului fizic si psihic, a stabilitatii si armoniei familiale, **am fost promovat** "la acoperire", ultima etapa inaintea trimiterii in strainatate ca ofiter "acoperit", la post

-2-

A.7.-De la angajare si pana la trecerea in rezerva **am avut calificative de "foarte bun"**. Calificativele se regasesc in fisele de apreciere anuala si se bazeaza pe rezultatele obtinute comparate cu prevederile ordinului de misiune. Ordinele de misiune se analizau periodic sau de cate ori era considerat ca necesar de catre conducerea de sector sau a unitatii. In baza rapoarteler ce se intocmeau cu aceste ocazii, conducerea dispunea masuri de atentionare, sanctionare, premiere sau avansare.

Eu nu am fost niciodata analizat in mod special si **nu am avut nici o sanctiune militara sau administrativa**.

A.8.-[redacted]**inde** partea de analiza operativa fata de ordinul de misiune, **"recomandari" (absolut la toti si totdeauna cu continut critic, mobilizator)** si calificativul propus spre aprobarea comandantului unitatii (in cazul meu). Astfel, indiferent de continutul "recomandarilor", in ultima instanta, calificativul era totul, el se inregistra in documentele de sinteza si in baza lui evoluam, stationam sau retrogradam. Calificativul s-a inregistrat in dosarul personal (de cadre)

A.9.-[redacted]**care a fundamentat si documentat trecerea mea in rezerva** contine cu siguranta elemente care nu se probeaza si nu sunt sustinute de partea operativa din fisele de apreciere. Acest inscris **reprezinta o compilatie din partea de "recomandari"**, compilatie real si operativ irelevanta, **premeditat si deliberat dezinformanta ce intruneste toate elementele de fals** in acte publice..)

A.10.-Avand in vedere cele de mai sus, rapoartele de analiza periodica si anuala, fisele mele de apreciere, dosarul de cadre si dosarul operativ gestionat la nivelul unitatii si continand toate rapoartele mele, adnotarile superiorilor, rapoartele interiului de legatura, rapoartele de analiza intermediara, sinteze, recomandari si observatii si/sau propuneri ale superiorilor, etc. nu contin absolut nici o informatie clasificata si toate pot fi puse la dispozitia oricarui organ de ancheta (militar sau civil) inclusiv mie sau celor imputerniciti legal a ma reprezenta, a cerceta sau a se documenta .

A.11.-**"Fabricarea" prin uz de fals in inscrisuri oficiale prin care premeditat si deliberat DIE a initiat, fundamentat, documentat, promovat si sustinut trecerea mea in rezerva este fapta ce intra sub incidenta prevederilor codului penal**. Sub aceeasi incidenta intra si persoanele care au ordonat, intocmit, avizat, prezentat si sustinut semnarea ordinului de trecere in rezerva si ulterior executarea lui.

A.12.-In baza celor de mai sus **ordinul de trecere a mea in rezerva este nul de drept**, institutia care a gresit fiind legal obligata sa ia masuri imediate de repunerea mea in toate drepturile si sa plateasca despagubiri materiale si daune morale.

A.13.-Actiunea DIE, premeditata si deliberata, de distrugere a carierei mele in serviciul de spionaj, de distrugere a carierei mele ca specialist cu inalta calificare tehnica si in comert exterior (dupa trecerea mea in rezerva), de distrugere a familiei , este cu atat mai de neinteles cu cat in anul 1979, la un an de la "tradarea" generalului Pacepa, DIE prin MI si-a dat avizul in baza caruia CC al PCR a aprobat numirea mea ca sef al biroului tehnico-comercial din Sao Paolo- Brazilia. Tot DIE prin MI mi-a dat viza externa pentru Braziha si Guineea, pentru ca brusc, in februarie 1980 sa-mi retraga mie si sotiei viza si sa ma inlocuiasca pentru postul din Brazilia cu o ruda a unui ofiter superior din directia a-II-a, care a si tradat la 3-4 luni de la instalarea la Sao Paolo.Acesta a fost un "produs" 100% de noua echipa de la carma unitatii, inginer proiectant complet paralel cu comertul exterior si in totala necunostinta tehnica si comerciala a problemelor antamate de mine in Brazilia (participarea Romaniei la realizarea a 4 fabrici de ciment in zona de nord a Braziliei, implicarea industriei romanesti in proiectul hidrocentralei Itaipu, cooperare cu supercombinatul metalurgic de la Tubarao, realizarea unei fabrici de choppere in zona libera Manaos si cooperare cu CESP (Compania de Electricitate Sao Paolo ca dotare materiala si angajati, cam de 2 ori cat fostul Minister al Energiei Electrice din

2/10

Romania) pentru studii aplicative si realizari de investitii termoenergetice care sa utilizeze sisturi bituminoase, gen Anina din Romania.

Tot in 1979 am absolvit (promus de MICM si MCECEL avand avizul MI si acceptat de CC al PCR) Academia Stefan Gheorghiu- Sectia Relatii Economice Internationale – cursuri postuniversitare.

[redacted]

A.14.-Am ferma convingere ca trecerea mea in rezerva s-a datorat incapacitatii noilor conducatori ai spionajului de a-si depasi propriile limite, frustari, temeri, nivel profesional,cultural si statut social, reprezentand un act de razbunare al unor grobieni parveniti politic.

* *
*

La pct. 1 al memoriului meu concluzionez ca **am fost victima unei actiuni premeditat si deliberat comandata, initiata, fundamentata, documentata, promovata si sustinuta din interiorul DIE**, respectiv din unitatea in care fusese incadrata activitatea de spionaj tehnico-stiintific.

Totul s-a bazat pe falsuri in acte oficiale, pe complicitate, abuz de functie, abuz de autoritate, incalcarea legilor si regulamentelor militare.

Faptele si persoanele implicate in acest abuz intra sub incidenta legii penale, situatie in care SIE este obligat sa sesizeze imediat Parchetul.

Subliniez ca **in privinta mea nu exista absolut nici o informatie care sa fie clasificata**.

SIE cunoaste, perfect si in detaliu (deoarece gestioneaza toate documentele cu valoare de probe scrise directe, asociate si colaterale) ca trecerea mea in rezerva a fost un act premeditat si deliberat, ordonat, fundamentat de inscrisuri construite prin fals.

SIE nu este capabil sa isi asume responsabilitatile care ii revin in cazul meu si datorita faptului ca a avut (posibil sa mai aiba) in structuri tortionari si/sau clonele acestora care mie si multor altora le-au distrus viata, carierele, familiile din punct de vedere profesional, material, social si moral si care nu-si pot depasi limitele de "competenta" prin asumarea responsabila a actelor DIE.

* *
*

B. Cu privire la pct. 2 din memoriul meu – Acordarea tuturor drepturilor militare, fara intrerupere, pana la 1iunie 2001.

B.1.-**Revendicarea este justificata, legala, indreptatita si cuvenita** ca o consecinta a nulitatii de jure a ordinului de trecere in rezerva conform celor documentate la pct. 1 si care pot fi probate de mine cu acte, declaratii scrise si martori.

B.2.-La 1 iunie 2001, din motive extrem de grave de sanatate, nemaiputand face fata efortului fizic si stresului am demisionat din functia de director al S.C. UZINEXPORT S.A.

Din 1993 sunt diabetic insulinodependent (trei injectii/zi plus medicatie orala). Am hepatita cronica tip C, rezultatele analizelor facute in 03.08.2005 si inregistrate la policlinica 10-str. Washington- dr. Doru Cristian Calin - fiind foarte proaste, desi din 1992 tin regim (fara alcool, cafea, tutun, stres si eforturi limitate, etc.) si am urmat medicatia recomandata.

3/10

-4-

Ca diabetic, sunt inregistrat (fisa 66346) la Centrul de Diabet- prof. Paulescu din str. I.L. Caragiale, medic curant Julieta Cristescu. Diabetul mi-a afectat ireversibil vederea, in 2002, respectiv 15 aug.2005 am fost operat la ambii ochi de cataracta provocata de diabet. Am probleme cu circulatia periferica (membre, organe vitale, inima), predispozitie pentru infarct miocardic si/sau accident celebral (in situatii de hipoglicemie), furnicaturi, amorteli in membre, toate provocate de diabet. Imunitatea generala este semnificativ diminuata.

Functionarea pancreasului a fost si este iremediabil si ireversibil afectata pe fond nervos, cauzele determinante fiind stresul si teroarea la care m-a supus premeditat si deliberat DIE dupa 1978 si extrem de agresiv, continuu si progresiv dupa trecerea in rezerva cand mi-a fost distrusa cariera, mi-a fost distrusa familia, mi-a fost distrusa tineretea si maturitatea, am fost umilit in familie si in societate, indirect am distrus cariera si viata fostei sotii, am fost grav si continuu afectat material, am fost permanent agresat psihic.

In perioada cat am fost director in santierul investitiei de la Krivoi Rog, datorita suprasolicitarii fizice (lucram 16-18 ore/zi, 7 zile din 7) si a conditiilor de supraveghere medicala limitata, terorizat psihic de faptul ca oricand DIE (asa cum prin fals si abuz m-a dat afara pe usa din dos a MI in 1980) imi poate inscena cine stie ce "minuni", fabricand alte falsuri (investitia de la Krivoi Rog s-a ridicat la cca 1 miliard US$, cu un specialist recunoscut in derularea externa a contractului si a conventiei), imi poate distruge noua cariera si noua familie, am contractat o hepatita tip C care, nedepistata la timp si netratata, care s-a cronicizat si este ireversibila (nevindecabila).

B.3.-Numai imposibilitatea **exercitarii in continuare a functiei de director** al SC UZINEXPORT S.A incepand cu 01 iunie 2001, pana la data prezentei **mi-a provocat mie si familiei un prejudiciu net de cca. 100.000 euro**, nemailuand in consideratie avantajele directe (masina de serviciu, sofer, consilii de administratie, diurne si prime speciale, procente din afaceri, pozitie sociala, etc.) necontorizate material.

B.4.-Este posibil si probabil sa apelez la eventuale transplanturi de organe in clinici din strainatate.

* *
*

Concluzionez ca si in baza celor de mai sus **DIE este determinant si unic raspunzator pentru declansarea diabetului, pentru deteriorarea progresiva si ireversibila a functiilor ficatului si a performantelor fizice ale organismului meu, motiv pentru care am fost obligat sa demisionez din functia de director afectand prin aceasta foarte grav situatia materiala a familiei.**

DIE, prin terorizare psihica, socuri emotionale si presiune directa exercitata prin *masuri coercitive, avand ca scop final distrugerea profesionala, a familiei, compromiterea sociala si degradarea materiala totala, mi-a afectat iremediabil pancreasul si ficatul, ruinandu-mi sanatatea.*

SIE, ca succesor al DIE, are obligatia legala si morala sa ia masuri imediate pentru *limitarea pana a eliminarea completa a efectelor acestei situatii, acordandu-mi neconditionat si* integral toate drepturile de care sunt privat si despagubindu-ma material.

* *
*

4/10

C.-Cu privire la pct.3-Acordarea statutului de persecutat de regimul comunist si a statutului de oponent politic

C.1.-**Interzicerea, premeditata si deliberata de DIE, (executata prin MI) a dreptului la viza externa, pentru mine si fosta sotie a avut tinta precisa de a ne distruge carierele in principal, de a ne distruge material,de a ne izola social, de a ne teroriza permanent si progresiv si de a ne dezintegra si distruge familia, de a ne umili si de a constientiza forta si dimensiunile noii puteri instituite prin vointa politica, numita dupa 1978 la conducerea DIE**.

C.2.-Prin distrugerea ireversibila,completa si definitiva a carierei mele si a fostei sotii, **premeditat si deliberat, DIE a actionat** in perfecta si deplina cunostinta **pentru distrugerea viitorului baiatului rezultat din casnicie**, care practic cu ambii parinti "damnati" nu mai avea absolut nci o sansa de realizare sociala si materiala conform normelor vremii li erau inchise toate portile ce impuneau dosare de cadre "curate".

C.3.-Refuzul MI, in baza sobcitarilor DIE, de a-mi acorda mie si sotiei "avizul", automat nu ne mai permitea ocuparea unei functii administrative, doctorate, angajarea in sectoare in care "avizul" era conditia de baza.

C.4.-**Cu certitudine**, dosarul meu de cadre contine inscrisuri sau rezolutii din care se poate constata ca **in "instructiunile" date de DIE se prevedea ca eu sa fiu trimis in productie (pentru reeducare politica conform "gandirii profesionistilor" adusi sa epureze intelectualitatea tehnica** provenita din civilie, "declasata politic' si potentiala generatoare de Pacepisti, sau oricum periculoasa ca fiind prea scolita si imposibil de inregimentat sub cizma politrucilor si a activistilor convertiti in vanatori de "tradatori", **si care considerau fabricile drept inchisori de corectie politica)**.

C.5.-[redacted] seful contraspionajului roman, pentru "Cazul Hotaranu" la sediul CIUEMMR (Centrala de Utilaj Energetic, Metalurgic si Masini de Ridicat) unde am fost angajat datorita performantelor mele profesionale (dupa o lunga perioada de timp in care DIE a refuzat sistematic, nejustificat si ostentativ sa-mi dea din transferul), **denota cat se poate de clar ca eu am facut obiectul unei supravegheri speciale ca un element periculos politic**.

C.6.-Cu privire la distrugerea carierei, a statutului social, a familiei, a situatiei materiale, la umilirea completa si definitiva, la periclitarea ireversibila a viitorului copilului rezultat din casatorie, **DIE, ca si in cazul meu,cu referire la fosta sotie, a actionat premeditat si deliberat, fara absolut nici o motivatie** intrucat:

-este absolventa ASE- fac. Comert Exterior-promotia 1973(admiterea la aceasta facultate se facea si in baza unui aviz al PCR),

-profesional a fost apreciata (pana la desfacerea contractului de munca) cu calificativul "foarte bun",

-nu a lucrat cu documente secrete de stat,

[redacted]

-nu a fost instruita special de DIE, nici macar atunci cand am avut aprobarea plecarii la post,

-nu cunostea absolut nimic despre actiunile mele ca ofiter de informatii externe.

C.7.-**Pentru fosta sotie, lucrator de comert exterior, inalt calificat, retragerea avizului MI a echivalat cu uciderea ei profesionala, morala si sociala**

DIE i-a distrus iremediabil cariera (era singura meserie in care avea calificare),a distrus-o moral si a exclus-o din viata sociala umilind-o in cel mai incalificabil si de neinteles mod.I-a fost distrusa familia, i-a fost distrus viitorul fara sa aiba absolut nici o vina, nici macar acela de sotie a unui ofiter activ in serviciul de spionaj al tarii sale.

5/10

A fost data afara de la [redacted] pomul si numai datorita actiunilor DIE, in baza carora MI i-a retras avizul fara absolut nici o posibilitate reala de a reveni la profesia in care era calificata. I-a fost afectata fundamental situatia materiala.

SIE, ca urmas al DIE are obligatia legala si morala de a intreprinde masuri imediate de a negocia cu fosta sotie masuri reparatorii prin deschiderea pentru extrem de grave si irreparabilele prejudicii materiale si morale care i-au fost provocate ei si familiei ei de catre DIE.

C 8 -Prin "blocarea" agresiva, nejustificata, premeditata si deliberata a DIE, prin MI, a avizului MI- fara care nu am putut ocupa functiile administrative oferite de conducerile MCECEI, MICM, UZINEXPORTIMPORT si CIUF, am fost privat de foarte importante avantaje materiale si sociale care m-au afectat ireversibil material, profesional si social cu efecte devastatoare privind starea de sanatate fizica

* *
*

Concluzionez acest capitol prin a sublinia ca **SIE ca urmas al DIE, direct sau prin CSAT, are obligatia intocmirii, prezentarii, sustinerii si finalizarii actelor legal necesare si in conformitate cu care sa mi se acorde statutul de persecutat politic si opozant politic cu toate drepturile si inlesnirile ce deriva din aceste calitati.**

SIE are aceleasi obligatii si fata de fosta mea sotie, mai putin statutul de opozant politic.

* *
*

D.-Cu privire la pct 4-Obligativitatea statului roman de a-mi plati despagubiri materiale si morale

D 1 -In cazul meu, statul roman a fost reprezentat de Ministerul de Interne care a executat fara discernamant propunerile si ordinele generate de DIE.

D 2 -MI m-a recrutat imediat dupa sustinerea examenului de stat, in 1971, an in care am fost angajat ca ofiter in cadrul DIE

Timp de 2 an si patru luni, DIE, in cadrul centrului de la Branesti, m-a pregatit la cele mai inalte standarde ale vremii in noua meserie de spion specializat in culegerea de informatii tehnico-stiintifice.

Constatand ca indeplinesc toate conditiile profesionale, morale, sociale si politice necesare, DIE m-a promovat si trimis ca ofiter acoperit la ICE UZINEXPORTIMPORT sub o legenda bine fundamentata si dovedit ca perfect valabila.

Prin munca desfasurata "la acoperire" si prin absolvirea cursurilor postuniversitare de comert exterior din cadrul Academiei Stefan Gheorghe, am dobandit o noua calificare superioara in care am facut performanta atat la acoperire cat si dupa trecerea in rezerva, cand am devenit unul dintre cei mai buni specialisti in export instalatii complexe

Electronica, si in mod cu totul si cu totul deosebit comunicatiile, in specialitatea carora am obtinut diploma de inginer ca absolvent al fac Electronica si Telecomunciatii, reprezinta un domeniu de varf in care opereaza numai superperformanta, tehnic evoluand extrem de rapid. Lipsa de contact permanent cu aceasta te decalifica tehnic.

Asa cum am scris in memoriu, in 1975, prin realizarea in cadrul Centrului de la Branesti a primei telecomenzi electronice construite cu elemente de productie indigene, accesibila oricarui ofiter cu abilitati tehnice minime, am dovedit ca inca mai eram un inginer electronist performant.

6/10

Premeditat si deliberat, DIE m-a decalificat tehnic si mi-a ordonat sa ma calific intr-o meserie (comert exterior) pe care o controla 100% prin aviz MI ca exercitare profesie si **viza interna** pentru controlul deplasarilor externe.

La trecerea mea in rezerva, tortionarii "profesionisti" si in spionajul tehnic, au hotarat retragerea avizului MI mie si fostei sotii, blocarea vizei externe si "proletara" trimitere in productie, la reeducare, in fabrica, desi ar fi vrut sa fiu trimis in mina sau la canal.

In sinteza, **DIE, timp de 9 ani m-a exploatat**, ordonandu-mi sa lucrez intr-un cu totul alt domeniu (spionaj), **m-a decalificat tehnic, mi-a ordonat sa ma calific** si sa obtin performanta **in comertul exterior, pentru ca apoi** sa-mi interzica sa profesez, sa-mi blocheze accesul la functii administrative, **sa-mi retraga viza timp de 7 ani si sa ma distruga profesional, familial, social si material, umilindu-ma permanent**.

Deci prin **DIE**, niste "neica nimeni", eventual cu ceva studii facute "pe puncte" sau "echivalate prin asimilare", niste activisti politici, "Justitiarii" unui sistemul ticalosit si corupt in esenta sa (insusi generalul Pacepa recunoaste ca era un ciubucar si corupt) imi distrug primii 16 ani (dupa terminarea facultatii), furandu-mi tineretea si maturitatea profesionala, **imi distrug familia, viata si viitorul, imi provoaca mari pagube materiale si incomensabile pagube morale, imi distrug iremediabil sanatatea, pericliteaza, voit, complex si determinant viitorul copiilor mei**, baiatul fiind inca marcat de tragedia familiei sale, de suferintele si traumele suferite de mama sa si de familia acesteia, **iar astazi, cei care au preluat cu bune si rele tot "inventarul DIE", tac "inteligent"**, mosmondind scenarii "fundamentate" pe hartiile pe care le stiu ca sunt falsuri ordinare si grosolane, asteapta ordine sau masuri "de sus", oricum "ceva", care sa nu ii implice si sa nu deranjeze valabilitatea principiilor si atitudinile tortionarilor fostului DIE care supravietuiesc posibil la propriu, dar sigur conceptual prin clonele lor si care tortionari se bucura de toate avantajele oferite de democratia impotriva careia real au luptat inainte de 1989.

D.3.-Tragedia mea si a familiei mele a marcat enorm de profund si cu efecte devastatoare familiiile, respectiv parinti si socrii, eu si fosta sotie nemaiavand frati.Socurile emotionale le-au marcat ireversibil sanatatea, iar "rusinea" unor copii "damnati" i-a izolat de societate, de prieteni, etc.

D.4.-**SIE (direct sau prin CSAT), ca urmas al DIE, este integral si unic raspunzator pentru toata tragedia provocata familiei mele de "profesionistii" adusi dupa "tradarea" din 1978, la conducerea DIE. "Tradarea" a fost recunoscuta de statul roman, prin hotararea ICCJ, drept un act de mare importanta politica, cu implicatii si contributie majora la rasturnarea regimului comunist, deci cu efecte benefice pentru toti cei care au suferit teroarea DIE si MI ca persecutati din certe si evidente motive politice**.

D.5.-SIE este legal si moral obligat sa-si asume toata responsabilitatea si consecintele privind despagubirea materiala si morala a mea.

Suma de sase milioane de euro este una extrem de modesta fata de amploarea daunelor materiale si morale provocate mie, ea fiind destinata carpirii materiale a enormelor traume morale si a marilor pierderi materiale suferite.

* *
*

Concluzionez prin a sublinia ca sunt perfect indreptatit sa solicit despagubiri materiale si morale in valoare neta de sase milioane de euro, suma care este o modesta si o minora reparatie, avand o semnificatie majora prin faptul ca statul isi asuma rsponsabilitati materiale de esenta democratica privind tragediile provocate familiei mele de ticalosii investiti cu putere discretionara de regimul comunist.

7/10

-8-

Persecutarea mea si a familiei mele, din motive politice, este explicita in continut si este de substanta.

* *
*

E.-Cu privire la pct.5- Obligativtatea succesorului MI de a intreprinde masuri de reabilitare morala si de imagine a subsemnatului

E.1.-**Masurile** trebuie intreprinse imediat si neconditionat de SIE si **se refera la actiuni cu impact social public**.

E.2.-Vizez urmatoarele:

-transmiterea unui inscris oficial prin care conducerea SIE sa-si ceara scuze in numele DIE pentru gravele si ireparabilele prejudicii materiale, morale, sociale, profesionale si de imagine aduse mie si familiei mele, angajandu-se sa ma repuna in drepturi si sa-mi acorde daunele materiale si morale susmentionate ;

-acordarea unor burse de stat, pentru desavarsirea in strainatate (SUA, Anglia, Franta, Germania, Spania, Italia) a educatiei, a instruirii si a perfectionarii (inclusiv pentru masterate si doctorate) pentru copii mei (baiat din prima casatorie- 29 ani-cu studii superioare in turism; fata -14,5 ani-eleva);

-facilitati (pana la gratuitate a taxelor si a impozitelor) pentru dobandirea de imobile, terenuri si active din proprietatea statului;

-dobandirea gratuita in proprietatea copiilor si a mea a unor spatii comerciale, spatii productive, etc;

-obtinerea de credite in valuta si/sau lei in conditii de dobanda, garantie si rambursare foarte avantajoasa;

-facilitati in cumpararea la valoarea nominala inregistrata contabil si in bilant (sau prin compensare partiala a sumelor datorate de SIE) de actiuni detinute de stat la BCR, CEC si PETROM si HIDROELECTRICA;

-acordarea in proprietate a doua locuri de veci duble, apropriate ca locatie **numai in cimitirul Belu** (eventual cavouri fara "locatari" si nerevendicabile), contravaloarea lor contabila scazandu-se din debitul SIE fata de mine;

-scutirea de impozite si taxe pentru apartamentele, cladirile, terenurile, autoturismele aflate in proprietatea sotiei mele (Hotaranu Maria), a fiului meu (Hotaranu Cristian) si a mea;

-acordarea unui grad militar corespunzator varstei, statutului social realizat in civilie si care sa justifice o reparatie de imagine consistenta si de impact public.

* *
*

Cu privire la acest capitol **concluzionez ca, pentru mine si familia mea**, intr-un stat de drept, guvernat pe principii democratice, **componenta de imagine si reabilitarea morala sunt esentiale, fara de care societatea nu percepe corect, exact si deplin ca statul si-a asumat toate erorile si greselile trecutului sau**, ca **orice** cetatean trebuie sa nu fie victima sistemului, cu atata mai mult a unuia ticalosit si condus de "profesionisti" ai terorii si ai abuzurilor **SIE este obligat legal si moral sa ia masuri imediate pentru solutionarea celor de mai sus prezentand oficial propuneri reale si concrete finalizabile prin hotarari rapid adoptate si definitive**. **Toate actiunile SIE tin de competenta sa exclusiva.**

* *
*

8/10

Domnule Presedinte,

Concluzionez in sinteza urmatoarele:

1. – **SIE detine toate documentele din care rezulta ca trecerea mea in rezerva a fost fondata pe inscrisuri falsificate deliberat si premeditat**. Fapta si faptuitorii intra sub *incidenta legii penale*. Parchetul se poate autosesiza sau sesiza de CSAT sau SIE daca se considera necesar.
2. **-Ordinul ministrului MI de trecerea in rezerva este nul de jure**.
3. **-Sunt intrunite toate conditiile pentru ca eu sa fiu repus imediat in drepturile militare incepand cu data trimiterii in rezerva si sa mi se acorde pensie militara incepand cu 01.06.2001, sa mi se acorde despagubiri pentru prejudicii materiale si daune morale si sa mi se acorde gradul militar care sa determine o reparatie consistenta a imaginii mele.**
4. – **Consilierul Dvs.** care instrumenteaza problematica memoriului meu **cunoaste cele susmentionate plus detaliile actiunilor pe care le-am discutat neoficial cu un angajat SIE**, detalii ce privesc interventia mea in media americana si engleza, solicitare de protectie si sprijin adresate Congresului SUA, Parlamentului si Comisiei Europene, Organismelor Internationale de protectie a drepturilor omului, etc.
5. – Au trecut peste 90 zile calendaristice de la depunerea memoriului la Administratia Prezidentiala. In cel mai pur stil de bataie de joc a bugetarului fata de cetateanul simplu, platitor de taxe si impozite, nu mi-a fost transmis nici macar un raspuns intermediar, nu mi s-a solicitat nici o lamurire, nimic. Rezulta automat, ca la nivelul CSAT, caruia am adresat memoriul meu, absolut totul a fost si este clar- dar rezultatele, hotararile si actiunile concrete lipsesc cu desavarsire, demonstrand ca nu s-a schimbat absolut nimic in atitudinea functionarului public.
6. – **Sunt convins ca Dvs. personal nu ati intrat in posesia memoriului si nu veti intra nici in posesia prezentului material**, dar, din punct de vedere juridic, cetatenesc si moral, eu am respectat toate canoanele.
7. – Pentru a respecta cutuma, voi informa si Parlamentul Romaniei asupra cazului meu, etapa dupa care voi proceda cf. pct 4 susmentionat.

Societatea civila americana, si nu numai, este extrem de sensibila si reactioneaza agresiv si tenace la actele de prigoana politica, de distrugere deliberata si premeditata a familiei, a carierelor, a starii de sanatate, a umilirii, etc., a oricarui cetatean si in special a celor din Europa de Est.

La nivelul Congresului SUA si in cercurile de afaceri, Pacepa are mult credit, sunt sigur ca invocarea de catre mine a ajutorului si a protectiei Congresului SUA pentru a-mi dobandi drepturile furate si despagubirile cuvenite in baza unei persecutari politice indelungate si agresive fiind apreciat ca potential Pacepist, va avea efectele pe care le anticipez ca favorabile mie.

8. – **Prin "atitudinea", "preocuparea" si "actiunile" Administratiei Prezidentiale de a rezolva problematica memoriului meu inregistrat la 16 mai 2005, imi sunt aduse grave atingeri privind drepturile legale (garantate de Constitutia tarii- al carei garant ales sunteti Dumneavoastra), iar moral ma simt extrem de umilit, aceasta situatie reamintindu-mi de cei 19 ani (9 ani ca ofiter, 7 ani ca persecutat politic si 3 ani terorizat de posibile alte "falsuri" si actiuni DIE) de teroare, nedreptate, chin, privatiuni si aceeasi umilinta.**
9. –Tortionarii care mi-au distrus iremediabil viata din toate punctele de vedere, direct, prin rudele, prietenii si clonele lor aflate acum in functii de decizie, in privinta problematicii memoriului meu, pot sta foarte linistiti ca generali, cel putin, cu pensii, privilegii si

9/10

influenta neatinsa de noile exercitii de-a democratia, anticoruptia, justitie dreapta, asumarea greselilor trecutului etc.

Incep sa cred ca ei au ramas, asa cum declara si liderul lor, Plesita, la un post TV, cei mai "profesionisti", cei mai "marginalizati", "disidenti" si "oponenti" ai vechiului regim, ei hotarand in continuare destinul meu si al copiilor mei.

10. – **CSAT si SIE cunosc adevarul documentat in cazul meu, dar nu au nici macar moralitatea de a-si asuma responsabilitatea actelor prin care tortionarii si calaii din DIE care mi-au distrus cariera, familia, stabilitatea si siguranta materiala.**
11. - Pe "alte cai" decat cea care implica filtrul "opreste tot si nu da nici un raspuns", cu care opereaza Administratia Prezidentiala, voi incerca sa va parvina personal toate materialele. Daca voi reusi voi fi mai linistit, daca nu voi reusi, veti citi totul in presa.
12. – **Tot ce am scris pot proba cu acte (de la caz la caz), declaratii si martori**.
13. Avand in vedere tot continutul materialelor, solicit protectia Dvs. pentru mine, familia mea, apartamentul, autoturismul si conturile bancare pe care le am.

* * *

Apreciind efortul Dumneavoastra de a citi memoriul si prezentul material si multumindu-va pentru masurile pe care le veti dispune, va asigur de deplina mea consideratie si respect.

Cu stima,
Al Dumneavoastra,

Ion Hotaranu

24.08.2005.

Anexa:conform text

10/10

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI

DPO2/ ____/____ 2005
15759 16.05

Domnule Ion Hotăranu,

Am luat cunoştintă din petiţia adresată Preşedintelui României, Domnul Traian Băsescu, despre solicitarea dumneavoastră.

În vederea analizării problemelor semnalate, petiţia dumneavoastră a fost trimisă la Serviciul de Informaţii Externe.

Urmează ca, în termenul legal, instituţia sesizată să comunice, Administraţiei Prezidenţiale şi dumneavoastră, soluţia adoptată.

Consilier de stat
Gabriel-Cristian Preoteasa

ADMINISTRAŢIA PREZIDENŢIALĂ ROMÂNIA PROBLEME CETĂŢENEŞTI

Cod unic: 42885d8235fb5

Palatul Cotroceni - Bdul Geniului nr. 1-3 - Bucureşti
021-410.05.81/363 021-410.38.58 E-mail: procetatean@presidency.ro

Toronto:

Dl. Vasile JIRJEA	*consul general*
Dl. Mihai Mircea TIMIȘ	*viceconsul*

Montreal:

Dl. Sorin NEGREA	*consilier economic*
Dl. Petre ANDREI	*secretar economic I*

REPUBLICA FEDERATIVĂ CEHĂ ȘI SLOVACĂ

Praga: *Velvyslanectvi Rumuska 125 44 Nerudova 5*

Dl. Ion CIUBOTARU	*ambasador extraordinar și plenipoten*
Dl. Gheorghe DINICĂ	*consilier*
Dl. Mihai DINUCU	*consilier*
Dl. Ioan PAVEL	*secretar I*
Dl. Florin GHICA	*secretar II*
Dl. Ștefan GHIȚĂ	*consilier economic*
Dl. Emil POPESCU	*secretar economic I*
Dl. Cristian IDU	*secretar economic II*

Bratislava:

Dl. Nicolae HANGAN	*consul general*

REPUBLICA CENTRAFRICANĂ

Bangui: *Quartier N'Garagba, Section E.à Bangui*

Dl.Dan NEDELCU	*consilier economic*

REPUBLICA CHILE

Santiago de Chile: *Casilla 290, V. Correo 21, Calle Benjamin, no.2949-2955*

Dl. Constantin TUNȘANU	*ambasador extraordinar și plenipote*
Dl. Constantin EFTIMIE	*secretar I*
Dl. Paul STANCIU	*secretar III*
Dl. Eugen IONELE	*consilier economic*

Berlin: *(Biroul Ambasadei României) Matterhornstrasse 79*

Dl. Constantin GÎRBEA	*consul general*
Dl. Valentin TODOR	*consilier*
Dl. Ilie MARINICĂ	*secretar II*
Dl. Constantin MIRON	*secretar II*
Dl. Nicolae VINTILESCU	*secretar II*
Dl. Alexandru NEACŞU	*secretar economic I*
Dl. Sergiu UNGUREANU	*secretar economic I*

REPUBLICA GHANA

Accra: *3, Nme Lane - Roman Ridge. Residential Area*

Dl. Haralambie BARBU	*consilier economic*

REPUBLICA GUINEEA

Conakry: *Boulevard de la Présidence, Carrefour 9, BP 348*

Dl. Ionel Marcel MĂMULARU	*ambasador extraordinar şi plenipotenţiar*
Dl. Gheorghe VLAD	*secretar III*
Dl. Valeriu Dimitrie GHEORGHE	*consilier economic*

REPUBLICA INDIA

New Delhi: *A-52 Vasant Marg, Vasant Vilhar*

Dl.	*ambasador extraordinar şi plenipotenţiar*
Dl. Liviu RADU	*secretar I, însărcinat cu afaceri a.i.*
Dl. Constantin Volodea NISTOR	*secretar II*
Dl. Nicu MANOLACHE	*consilier economic*
Dl. Mircea STĂNICĂ	*secretar economic I*

Bombay:

Dl. Ionel MARIN	*secretar economic I*

REPUBLICA INDONEZIA

Jakarta: *Djalan Teuku, Cik Ditro 42 A*

Dl. Iulian MIHALȚU	*ambasador extraordinar și plenipot*
Dl. Dumitru TĂNASĂ	*consilier*
Dl. Ștefănel STAICU	*secretar II*

REGATUL HAȘEMIT AL IORDANIEI

Amman: *Luwebdah Gharbi Street, Shmissani, Piece no. 44, Howd 16*

Dl. Dimitrie STĂNESCU	*ambasador extraordinar și plenipo*
Dl. Petre POPESCU	*secretar I*
Dl. Niculae ANTON	*secretar II*
Dl. Gheorghi EPURE	*consilier economic*

REPUBLICA IRAK

Bagdad: *Arassat Al-Hindia Street, Hay Babel Zuqaq 31, no. 452/A-452/B Mah*

Dl. Constantin STANCA	*ambasador extraordinar și plenipo*
Dl. Marin VÂLCEA	*secretar I*
Dl. Gheorghe Silvică RADI	*secretar III*
Dl. Ion POP	*consilier economic*
Dl. Alexandru BARA	*secretar economic I*
Dl. Paul IONICI	*secretar economic I*

REPUBLICA ISLAMICĂ IRAN

Teheran: *12, Avenue Fakhr-Abad*

Dl. Ioan Emil VASILIU	*ambasador extraordinar și plenip*
Dl. Vasile SOFINETI	*consilier*
Dl. Gheorghe GROSU	*secretar I*
Dl. Dumitru ILIUȚĂ	*secretar II*
Dl. Ion UNGUREANU	*consilier economic*
Dl. Cătălin BEBU	*secretar economic I*

Dl. Marin MANEA	*secretar economic I*

STATUL ISRAEL

Tel-Aviv: *1, rue Lieberman*

Dl.	*ambasador extraordinar şi plenipotenţiar*
Dl. Mircea MIRONENCO	*secretar I, însărcinat cu afaceri a.i.*
Dl. Florin ILIE	*secretar III*
Dl. Ioan STANCU	*secretar III*
Dl. Aurel MĂRĂSCU	*consilier economic*
Dl. Silviu TUTOVEANU	*secretar economic I*

REPUBLICA ITALIANĂ

Roma: *via Niccolò Tartaglia 36, (Parioli)*

Dl.	*ambasador extraordinar şi plenipotenţiar*
Dl. Gheorghe Pancraţiu Iuliu GHEORGHIU	*consilier, însărcinat cu afaceri a.i.*
Dl. Ioan Petru CORDOŞ	*consilier*
Dl. Victor CHIUJDEA	*secretar I*
Dl. Ion NEGESCU	*secretar I*
Dl. Ion BULEI	*secretar II*
Dl. Gheorghe MILOŞAN	*secretar II*
Dl. Sorin CONSTANTINESCU	*secretar economic I*
Dl. Vasile DONEA	*secretar economic I*
Dl. Ioan TOMA	*secretar economic I*

Milano:

Dl. Gheorghe DRAGNEA	*secretar economic I*

REPUBLICA SOCIALISTĂ FEDERATIVĂ IUGOSLAVIA

Belgrad: *70, rue Knez Miloș*

Dl. Ionel STĂNCULESCU	*ambasador extraordinar și plen*
Dl. Nicolae NIȚU	*consilier*
Dl. Petre SOFRONIE	*consilier*
Dl. Ion MACOVEI	*secretar I*
Dl. Alexandru RUS	*secretar II*
Dl. Vasile GHIȘA	*consilier economic*
Dl. Gabriel ARTENI	*secretar economic I*
Dl. Emil STOICOIU	*secretar economic I*
Dl. Florin Aurelian CIOBOTARU	*secretar economic II*

Zagreb:

Dl. Mircea SUSAN	*consul general*

JAPONIA

Tokyo: *16-19, 3 - chome Nishiazabu, Minato-Ku 106*

Dl. Mircea MITRAN	*ambasador extraordinar și ple*
Dl. Ion SCUMPIERU	*consilier*
Dl. Constantin ȚAPU	*consilier*
Dl. Dan Tudor NICA	*secretar I*
Dl. Adrian ISAC	*secretar II*
Dl. Teodor MUNTEANU	*consilier economic*
Dl. Cătălin COSTACHE	*secretar economic I*
Dl. Dan SIMION	*secretar economic II*

Dl. Ion NEAMȚU	*consilier*
Dl. Dumitru NICOLAE	*consilier*
Dl. Ioan REVECU	*consilier*
Dl. Vasile SĂLĂGEAN	*consilier*
Dl. Nicolae STÂNEA	*consilier*
Dl. Nicolae VULPAȘIN	*consilier*
Dl. Ioan Sebastian ANASTASESCU	*secretar I*
Dl. Ștefan COSTIN	*secretar I*
Dl. Traian PLEȘCA	*secretar I*
Dl. Traian BORDEIANU	*secretar II*
Dl. Cristian Gheorghe Haralambie BOTEZ	*secretar II*
Dl. Toma BURNEL	*secretar II*
Dl. Gligore GHERCEANU	*secretar II*
Dl. Marcel HULEA	*secretar II*
Dl. Dan NĂSTASE	*secretar II*
Dl. Victor OPREA	*secretar II*
Dl. Oscar SZÖKE	*secretar II*
Dna. Victoria GAVRILESCU	*secretar III*
Dl. Mircea Dan GEOANĂ	*secretar III*
Dl. Alexandru Gheorghe DUMITRESCU	*secretar III*
Dl. Romeo STANCIU	*secretar III*
Dl. Cornel IONESCU	*atașat*

DIRECȚIA AMERICA DE NORD (D.A.N.)

Director: Dl. Nicolae IONESCU	*consilier*
Director adj.: Dl. Dumitru NEAGU	*secretar I*
Dl. Marian PAVELESCU	*consilier*
Dl. Petre ANGHEL	*secretar I*

Dl. Radu Gabriel MATEESCU	*secretar I*
Dl. Niculae STAN	*secretar I*
Dl. Zaharia STOIAN	*secretar I*
Dl. Radu DUMITRAŞCU	*secretar II*

DIRECŢIA PENTRU C.S.C.E. ŞI ALTE ORGANIZAŢII EUROPENE (D.O.E.)

Director: Dl. Niculae MICU	*consilier*
Director adj.: Dl. Marin STĂNESCU	*consilier*
Dl. Mihail RUJOI	*consilier*
Dl. Dumitru OLARU	*secretar I*
Dl. Dumitru ŢIBULEAC	*secretar I*
Dl. Gelu ANGHELUŢĂ	*secretar II*
Dna. Paraschiva BĂDESCU	*secretar II*
Dna. Ştefania GREAVU	*secretar II*
Dl. Matei Viorel ARDELEANU	*secretar III*
Dl. Mihail DOBRE	*ataşat*

DIRECŢIA ANALIZĂ ŞI INFORMARE POLITICĂ (D.A.I.P.)

Director: Dl. Marcel DINU	*consilier*
Director adj.: Dl. ...	
Dl. Gheorghe Gh. STOICA	*consilier*
Dl. Dan Mihai BÂRLIBA	*secretar I*
Dl. Dorin NISTOR	*secretar I*
Dl. Constantin Mihail GRIGORIE	*secretar II*
Dl. Iordan Valeriu POPESCU	*secretar II*
Dl. Mihail VÎRTOSU	*secretar II*

Printre diplomaţi, securiştii vechi şi noi, cei care au preluat România după 1990.

După o serie de trădări, sediul vechi al Departamentului de Informații Externe a fost abandonat și reamenajat. A devenit hotelul Triumf de pe șoseaua Kiseleff, aparținând Gospodăriei de Partid, azi în gestiunea RAPPS. În acel moment s-a luat hotărârea mutării sediului principal al DIE într-o clădire corespunzătoare, alegându-se sediul unei foste bănci interbelice de pe strada Batiștei, care prin construcție oferea tezaurului DIE condiții optime (la subsol) de păstrare a documentelor instituției. Documentele nu stăteau pe birouri, ci erau stocate în subsol. De aici și denumirea de „Bancă" dată acelui sediu care găzduiește în prezent ICCJ. Denumire conspirată pentru sediul central. În scurt timp și acest sediu a fost deconspirat, drept pentru care, în Bancă nu mai acționa decât conducerea instituției, cunoscută oficial ca atare și serviciile de logistică, nu cele operative.

Mărturia unui fost ofițer din subordinea generalului Ion Mihai Pacepa

7

GENERALII GORJULUI

Pentru „capitalistul" obișnuit cu larma Bucureștilor, Gorjul părea un județ liniștit la începutul anului 2005, când fusesem trimis să investighez afacerile tenebroase ale generalului Șocu tocmai la Motru. Așa era poreclit sepepistul Florian Mihai Șucată, în anii '80, de studenții Institutului de Marină Militară din Constanța, după ce călcase în picioare (la propriu) un pluton întreg pe platoul unității. Ce căuta ditamai generalul (Șucată era șeful Corpului de Control, al treilea om în SPP ca importanță) într-un orășel muncitoresc născut din industrializarea aberantă a țării de la sfârșitul anilor '60? Aveam să aflu la un pahar de vorbă cu oamenii locului. Florian Șucată era suspectat că ar face parte dintr-o rețea ce derula afaceri păguboase pentru buzunarul statului, în urma cărora mai multe societăți au înregistrat pierderi sau chiar au intrat în faliment. Mai multe firme locale (ATU Motru SA, ITUC Industry SA și ITUC Motru SA), desprinse din fosta întreprindere de stat TPSUT Motru SA, își dăduseră duhul în timp ce membrii familiei Șucată figurau ca acționari majoritari.

Acolo, în Valea Motrului, unde pământul miroase a lignit, iar cartierele de blocuri muncitorești nu mai înalte de patru etaje, îți dau impresia că ești mai aproape de cer. La Motru, unde numai la servicii secrete nu îți stă capul, mi-am dat seama că lumea nu este chiar atât de mare și că nimic din ceea ce ne înconjoară nu este întâmplător. Într-o pauză de masă la restaurantul Valentina, bătrânii partidelor se strâng la o bere. Și din vorbă-n vorbă, își aduc aminte de prim-secretarul PCR al județului, Paloș Gheorghe, sau de cârtița sovieticilor din armată română, Ioan Șerb. Singurul general de armată comunist condamnat la moarte, apoi mutat în producție, la Motru, la intervenția fostului ministru al Minelor, Petrolului și Geodeziei, Vasile Patilineț (nota Strict Secret din 31 august 1979, întocmită de Comisia de anchetă în cazul Ion Mihai Pacepa). Din declarațiile unor apropiați, Gheorghe Paloș s-a trezit comunist din pură întâmplare.

Cu toate că fratele său mai mare era vechi ilegalist (numele său figura înainte de 1989 pe una din străzile cartierului Cățelu - București), Gheorghe nu avea în tinerețe nici în clin nici în mânecă cu lupta politică. Dimpotrivă. Alături de bunul său prieten Iancu Hotăranu, Paloș își câștiga existență ca ucenic la șantierul naval de la Turnu Severin. Cei care i-au cunoscut, își amintesc despre cei doi viteji care treceau Dunărea înot în fiecare weekend. Destinația - balurile organizate pe malul sârbesc. Cum nici cu banii nu stăteau prea bine, ucenicii obișnuiau să dea iama prin grădinile vecinilor, confiscând cele mai frumoase lubenițe, pentru a le vinde peste Dunăre.

Aventura lor comunistă a început datorită unei plite. Șeful, maistru în șantierul naval, i-a prins încercând să șterpelească un grătar, confecționat din resturile metalice din șantier. Maistrul, membru al Partidului Comunist Român, i-a amenințat că îi dă pe mâna poliției dacă nu semnează adeziunea la partid. Au semnat de frică, dar cu partidul tot nu au avut de-a face până după război. Prin 1947, din lipsă de cadre cu origine sănătoasă, comuniștii i-au promovat pe Hotăranu și Paloș în funcții, amândoi ajungând la școlile de partid. Paloș la Turnu Severin, iar Hotăranu la București. În septembrie 1957, Gheorghe Paloș era adjunctul șefului Direcției Organizatorice a CC al PMR. Apoi, a ajuns prim-secretar la Gorj. Interesul meu pentru cei doi nu era deloc întâmplător. Progeniturile acestora, ca de altfel mai toate odraslele nomenclaturii de partid ale vremii fiind promovați în Securitate și ajungând pe funcții înalte chiar și în zilele noastre.

Paloș Gheorghe a avut doi fii, ambii ofițeri. Cel mare (probabil tot Gheorghe), ofițer la Ministerul de Interne, după '89, colonel, șeful Compartimentului „I" de la Secția Județeană SRI Gorj. Se pare că sereistul a fost trecut în rezervă pe la mijlocul anului 2005. După cum reiese din **Lista cu Numerele de Telefon din Sediul Politico-Administrativ și la Domiciliu**, document de uz intern al nomenclaturii de partid gorjene, soția lui Paloș era (contabil principal) la oficiosul PCR Gazeta Gorjului. Fiica lor, jurnalistă, a activat până recent în presa gorjeană, ca de altfel multe odrasle ale foștilor securiști din județ. Al doilea fiu al fostului prim-secretar, pe numele său Vladimir, a terminat Academia de Științe Economice - facultatea de Comerț Exterior, apoi a activat ca ofițer al Departamentului de Informații Externe (ulterior SIE).

D. REDACȚIA ZIARULUI „GAZETA GORJULUI"

IACOB XENOFON	redactor șef	17464	293	11323
BRÎNZAN NICOLAE	redactor șef adj.	17464	291	11483
DAN MARIA	secretar-dactl.	17464	293	17590
POPESCU SEVASTIAN	șef secție	—	132	12207
MANONIU GHEORGHE	redactor principal	—	132	13540
CRĂCIUN VASILE	redactor	—	132	11580
CHILEA VIOREL	redactor	—	132	16517
CĂLIN NINICA	redactor	—	132	14590
CIOBANU ION	șef secție	—	133	16877
BUNECI VICTOR	redactor rubrică	—	133	18452
BĂLEANU CONSTANTIN	redactor principal	—	133	11338
DĂNESCU TRAIAN	redactor rubrică	—	133	14365
BOCA CORNEL	redactor principal	—	133	—
POPA PAVEL	redactor	—	133	—
CORCOVEANU DOREL	redactor principal	—	298	11584
GÎTAN NICOLAE	redactor principal	—	298	13756
BUDIN ROMULUS	secretar redacție	—	298	13361
PLOP PAVEL	secretar redacție	—	298	12646
CUTEANU GHEORGHE	redactor	—	—	60932
POPESCU ION	corector	—	294	12970
PREOTEASA DORIN	corector	—	294	—
CAZAN DUMITRU	fotoreporter	—	—	—
VOINEA LUCREȚIA	administrator-cont.	—	133	12438
PALOȘ ANIȘOARA	contabil principal	—	293	12774
TIPOGRAFIA	după orele 16,00	—	294	—

Angajații oficiosului PCR „Gazeta Gorjului", la sfârșitul anilor '80.

A căzut în dizgrație la începutul anilor '90, fiind implicat împreună cu celebrul afacerist DIE George Constantin Păunescu într-un scandal referitor la trei vapoare aduse din Vietnam. Două cu orez și unul cu zahăr. Se pare că vapoarele au fost descărcate în portul Constanța, în depozitele lui Triță Făniță. După care, Păunescu a uitat să le mai plătească marfa. La ei acasă, vietnamezii responsabili de afacere ar fi plătit cu viața. La noi, ofițerul Paloș Vladimir a fost nevoit să ia totul asupra sa pentru a nu-l expune pe Păunescu.

Județul Gorj este notoriu pentru numărul mare de cadre de securitate sau de partid pe care le-a dat de-a lungul timpului. Am condus timp de câteva luni două dintre cele mai vechi publicații locale, ocazie cu care am întâlnit o pleiadă de foști ofițeri mai mult sau mai puțin acoperiți. Unii dintre aceștia pot fi văzuți la sărbătorile Fii Gorjului.

De aici își trag rădăcinile numeroase cadre sau înalți demnitari care au populat după război cele mai înalte funcții în sistem. Printre cei mai cunoscuți sunt: generalii Iulian Vlad (născut la granița dintre județele Dolj și Gorj) - nume de cod Ion Olteanu și Nicolae Militaru, pe numele lui adevărat Lepădat, Ion Morega - ambasador acoperit în RFG, dar și Aristotel Stamatoiu, unul dintre șefii Centrului de Informații Externe. Născut în comuna Scoarța, generalul Stamatoiu a fost numit șef al CIE și adjunct al ministrului de Interne în 1984 și a răspuns personal de echipa de „plăceri" a Securității, formată din fetițe special antrenate să stoarcă informații, cazate în strada Cernica nr. 10 (actuală Părintele Stăniloae).

Alții, ca Aurel Turbăceanu (specialist în spațiul arab), Dumitru Aninoiu, Gheorghe Gașpar sau Emilian Andreescu au fost trimiși „la post" în străinătate ca diplomați, alții au lucrat în Ministerul de Interne sau în contraspionaj - colonelul Dumitru Dănău, vărul său profesorul criminalist Lăpăduși, generalul Pantelimon (Titi) Boștină și fratele său procurorul militar Constantin (Costică) Boștină. Se pare că gorjenii au fost aduși în sistem în număr foarte mare, fiind considerați patrioți, apoi s-au tras unii pe alții, prieteni sau neamuri. Un bun exemplu este prietenia dintre generalul Iulian Vlad și colonelul Dumitru Dănău, foști învățători.

Stimate domnule colonel,

mai întâi vă cer scuze pentru întârzierea cu care vă trimit cărțile promise. Nu o dată se întâmplă ca împrejurări, evident nedorite, să se pună de-a curmezișul... Dar iată că, până la urmă, reușii...

Doresc ca împreună cu cele două volume să vă transmit felicitările mele pentru tot ce ați încredințat tiparului (și a ajuns și la mine), precum și urarea de a continua cu și mai multă vigoare.

Vă îmbrățișez cu cele mai alese sentimente de stimă și prietenie.

General-colonel r.
D. N. Vlad

București,
28. VI. 2010

Scrisoarea generalului Iulian Vlad către prietenul și fostul său subordonat Dumitru Dănău cu ocazia lansării cărții acestuia din urmă „Culorile Focului".

Nota Ofițerului

Dănău a fost coleg și cu Filip Teodorescu. Ei au terminat Băneasa în 1961. Dănău terminase școala normală Spiru Haret de la Târgu Jiu. Lucrase ca învățător și activist cultural pe la el pe acolo prin zonă și de acolo l-au recrutat. Nu a fost luat imediat după liceu. Avea o anumită vârsta, ca și Filip Teodorescu. Dănău pe 10 mai anul ăsta a făcut 72 de ani. E un tip ponderat, cerebral. Au fost o generație de oameni speciali pregătiți. Era o selecție. Bun, să aibă o oarece bază socială, să aibă aia, aia... Și coleg de promoție a fost ăsta, cum îl cheamă, Gașpar. Gică Gașpar, tot din Gorj. Că asta i-a și apropiat. Cu care Dănău a terminat școala și care era consul la Washington. Consul acoperit bineînțeles. Din DIE. Și ăsta a stat în aceiași garsonieră o perioadă cu Dănău. Sunt prieteni și acum. Copiii lui [Gașpar] având în vedere că au făcut școala în America (unul dintre băieții lui recăsătorit acum, a lucrat la Reuters în '90), a făcut rost de bani. Se pare că ei sunt cu afacerea cu pateurile de la Sibiu. Gașpar de care ați scris dvs. fiind și el gorjean din zona ungurenilor. Ardeleni veniți din Transilvania, nu unguri. Sate de munte ciobani, din Sibiu și Alba. Ei le-au spus gorjeni-ungureni, dar i-au adoptat, că sunt români adevărați. Sate românești maghiarizate, care fugeau de opresiunea austro-ungară. Fugeau peste culmea muntelui și se așezau pe versantul gorjenesc. Și după aia s-au stabilizat.

Rezerviștii SIE au fost surprinși să-l vadă pe Gașpar la sediul Asociației Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere (ACMRR SIE) împărțind pungi cu carne de mistreț împușcat... Unde credeți? Pe domeniul familiei sale de la Brănești. O mie de hectare de pădure, pe locul unde este faimoasa școală a spionilor externi!

„Gică Gașpar. Dumnezeu să-l apere că e bolnav de cancer la prostată. A fost operat acum trei ani la Cluj", spune cu recunoștință un coleg de spionaj mai în vârstă.

Colonelul Dănău a lucrat la Direcția a III-a Contraspionaj și la Serviciul Central de Analiză și Sinteză al Securității, Revoluția găsindu-l într-un birou învecinat cu cel al generalului Vlad. O vreme a fost redactor șef la revista „Securitatea". Soția sa a lucrat la Centrul de Informare și Documentare (CID). Unul dintre băieții săi este jandarm. Scriitor și profesor de limba germană,

Un spion gorjean la New York

La sfârșitul anului 2009 am fost audiat de **Comisia pentru apărare, siguranță națională și ordine publică a Senatului României** pe tema afacerii „Răpirea din Irak". Nu mai insist asupra subiectului, pentru că rezultatul expunerii mele în fața aleșilor țării a avut rezultatul așteptat - ZERO. Cu acest prilej, am avut plăcerea să-l cunosc pe președintele comisiei, domnul senator Teodor Viorel Meleșcanu, care într-o scurtă pauză m-a invitat în biroul său. Uns cu toate alifiile, mai ales cele diplomatice, senatorul afișa o superioritate reținută și o siguranță de sine caracteristice diplomaților din structurile militarizate. După cuvintele de întâmpinare, Meleșcanu și-a aprins un trabuc din cele scumpe și cu zâmbetul pe buze, aștepta să deschid vorba despre problemele mele. Știți dumneavoastră: răpiri, Hayssam, teroriști. Trabucul gros de foi fumega de zor, un adevărat simbol falic al superiorității masculului alfa în fața haitei.

Emilian Andreescu - 1972. Fotografie de dosar DIE.

„Îl cunoașteți pe Emil Andreescu?", l-am întrebat pe senator. Zâmbetul i-a pierit într-o clipă. Trabucul de abia început își găsi odihna de îndată în scrumieră.

„Da", răspunse el cu glas pierit și își aprinse îndată o nouă țigară de foi.

Povestea spionului gorjean Emilian Traian Andreescu nu a început cu „a fost odată ca niciodată", ci cu un joc al sorții. În iulie 2010, pe când coordonam două dintre cele mai vechi publicații din Gorj, o știre mi-a atras atenția.

Trecut binișor de 60 de ani, un fost spion extern își susținea licența la Universitatea Constantin Brâncuși, alături de studenții care îi puteau fi copii sau chiar nepoți. Cu un CV impresionant, cunoscător de multe limbi străine, căpitanul DIE (r) Emil Andreescu era la a treia licență, ba chiar a patra (licența la o cunoscută universitate americană este la secret) cum aveam să aflu mult mai târziu de la apropiații săi.

Viața fostului ofițer DIE este o adevărată epopee cu suișuri și coborâșuri, demnă de un scenariu de film, dar poate cel mai interesant lucru este modul cum un nepot de boier a reușit să ajungă ofițer al Departamentului de Informații Externe (DIE) în cadrul a Securității.

Andreescu Traian Ion Emilian se trage dintr-o familie de boieri gorjeni, bunicul său Ion Andreescu fiind un cunoscut om de afaceri în Bucureștiul interbelic, iar tatăl Gheorghe, un medic influent în perioada dejistă. Andreescu a avut o copilărie și o adolescență lipsite de griji. A terminat liceul Petru Groza (actualul Colegiu Tudor Vianu) alături de odraslele protipendadei comuniste a anilor '60. Inițial, Andreescu a absolvit două facultăți din cadrul ASE: Finanțe, credit, contabilitate - 1968 și Comerț Exterior - 1970, facultate la care se intra pe bază de dosar. În timpul studenției, Andreescu muncea ca ghid și interpret poliglot la ONT.

Cum a ajuns spion DIE un nepot de boier?

Din întâmplare, povestesc foștii colegi ai gorjeanului de la externe. După marea epurare din partid și din aparatul de Securitate de după 1965, se căutau cadre noi cu facultate. Vechii ofițeri cu 6-7 clase primare, necunoscători de limbi străine, dar școliți în Uniunea Sovietică, erau scoși din sistem la grămadă. Mulți dintre aceștia erau racolați de KGB și căsătoriți cu rusoaice, evreice sau ucrainence.

„Nicolae Ceaușescu a ordonat o epurare masivă a aparatul de securitate, o curățare de fostele cadre pregătite în URSS. Mulți întorși în țară cu soții rusoaice. Și potențiali spioni URSS din instituțiile de siguranță ale statului român. Pentru a fi sigur de epurarea aparatului, Ceaușescu l-a adus șef de personal la DIE pe fratele său Nicolae Andruță Ceaușescu, colonel. Totodată vechiul sediu DIE deconspirat de numeroase trădări în special din RFG din anii '60 ale spionilor cunoscuți Ciuciulin, Horobeț și alții, foști colegi cu generalul Pacepa, a fost mutat la Banca din Batiștei", își aduce aminte un fost coleg de spionaj al gorjeanului Andreescu.

Aceeași poveste s-a repetat și cu analfabeții promovați în Armată.

Nota Ofițerului

Pseudo specialiștii români trimiși în URSS ca să se specializeze atât pe rachetele AA SA-2, SA-3 prin 1962 și pe Frog-1 în 1965 aveau grade de maiori, lt-col, col. Așa erau vremurile atunci, trebuia să ai origine sănătoasă și cu un curs de 3 luni ajungeai direct căpitan sau maior... Partea proastă era că nici unul nu terminase liceul. Și-au luat diploma de bacalaureat la seral, forțați de Ceaușescu care prin 1967 le-a dat un răgaz de 3 ani și pe cei care nu s-au conformat sau n-au putut, i-a trecut în rezervă. E de notorietate cazul generalului maior de aviație Taul, comandant al diviziei de aviație, care deși absolvent de academie de comandă și stat major, sosea în fiecare seară cu Volga la liceul Lazăr ca să-și termine clasa a 9-a.

Omul îmi spune că în cazul lui „Emil", norocul sau ghinionul său s-a numit Dumitru Dănău, fost șef pe spațiul RFG în Direcția a III-a Contraspionaj și bun prieten cu viitorul șef al DSS generalul Iulian Vlad. Gorjean, învățător și activist ca și generalul Vlad, Dănău a fost adus în Securitate după un stagiu în rândul cadrelor de nădejde ale PCR.

De aici înainte, limbajul cercetătorului DIE cu care stau de vorbă se specializează. Îmi explică răbdător, cu o limbă de lemn, că datorită hiatusului creat prin epurarea masivă a cadrelor DIE cu studii în URSS (replasate în viața civilă, în diverse instituții, în special la ONT Carpați sau în vestitele întreprinderi de comerț exterior ca ofițeri în rezervă), era imperios necesară reconstituirea instituției cu „personal tânăr, patriot, foarte bine pregătit profesional", care să preia din mers sarcinile unor ofițeri cu experiență trecuți în rezervă. Pe scurt, după ce căpitanul Dănău s-a întâlnit cu un cadrist DIE pe holul Ministerului de Interne și acesta l-ar fi întrebat dacă nu are un băiat pentru coordonare la V2, fostul contraspion i l-ar fi recomandat pe prietenul său Emil Andreescu. Pur și simplu nu aveau oameni de încredere care să coordoneze spațiul SUA, mai precis New York.

Întâmplător sau nu, Emil (bun cunoscător al limbii engleze) o curta intens pe viitoarea cumnată a lui Mitică Dănău. Erau amândoi gorjeni și de aici toată dandanaua.

Tânărul Emil (conspirativ Anton Traian) a ajuns să coordoneze în 1973 spațiul America din sediul V2 de pe Mătăsari, biroul de pe colț, la etajul întâi.

„Așa se explică de ce niște puțoi ca noi, locotenenți, niște puști acolo, ocupam funcții mult prea mari. Noi am făcut coordonare fără să facem o zi de școală. Noi am învățat din dosare, înțelegeți? Am făcut ucenicie la locul de muncă pentru că eram deștepți și ne-am adaptat. Din dosare ne-am dat seama ce prostii au făcut unii, ce imbecilități erau acolo. Școala din Băneasa era ticsită cu ofițeri luați de obicei din școli militare, cu origine socială bună, băieți deștepți, dar care nu puteau să facă față peste noapte cerințelor muncii externe. Și atunci au fost obligați să ia din Facultatea de Comerț Exterior, d'ăștia super-pregătiți. Așa se explică infuzia masivă de ofițeri din comerț exterior. A fost singura soluție logică", povestește un fost ofițer SD, subordonat al generalului Ion Mihai Pacepa.

Dar cum pentru orice compromis există și un preț, Emil Andreescu avea să plătească scump intrarea în DIE. Mai întâi a renunțat la cumnățica lui Dănău, fiind însurat de „serviciu" cu o frumusețe de unguroaică, Mariana Fekete, ofițereasă și ea.

Când au fost trimiși la post la ONU, Mariana a primit misiunea să se infiltreze în diaspora maghiară din New York și să culeagă informații despre iredentiștii unguri și evrei, mai ales despre cei care lucrau în redacția revistei **Menorah**.

Spionii externi și familiile lor relaționau foarte greu între ei. Se fereau unii de ceilalți mai rău decât se fereau de dușmanul imperialist. Nu știau niciodată ce rapoarte dă cutare la București despre colegi. Prieteniile se legau foarte greu.

Mariana Andreescu era bună prietenă cu nevasta spionului Horotan - **nume de cod Horațiu**, vărul generalului afacerist Ileș, aflat la post la Geneva în acea perioadă. Soțiile diplomaților ONU socializau la cursurile de limbi străine organizate de **Hospitality Commity** (foto Mariana Andreescu alături de soțiile altor diplomați ONU) sau la diverse recepții. Mariana se mai îndeletnicea printre altele și cu traducerea interceptărilor în limba maghiară, realizate de cifrorii reprezentanței. La întoarcere în țară, după șapte ani, Mariana a primit o primă de 10.000 de lei. La întoarcere din SUA, femeia s-a îmbolnăvit grav.

După mai bine de trei decenii, ofițerii „D", cum erau denumiți codificat toți colegii lui Andreescu de la divizia V2, critică dur politica de cadre dusă de conducerea DIE de la vremea aceea. Foștii externiști spun că trimiterea ofițerilor gen Emilian Andreescu la post la ONU însemna deconspirare.

„Era clar că dintre atâtea milioane de români, ăia puținii care mergeau în America erau agenții statului. Când ești plecat în numele statului afară, ești agentul statului. Pe Andreescu l-au distrus când mergea cu acoperire oficială. Și în ziua de azi e cu stea în frunte, că organul contrainformativ știa clar că tot ce era diplomat, agenție economică, TAROM, atunci erau oamenii puterii comuniste", spun aceștia.

Colegii de la Externe

Marele regret al lui Andreescu este că nu a fost folosit ca ofițer deplin conspirat „S", adică ilegal în cadrul unității speciale „U". Trimis în Vest încă din vremea când activa ca student în cadrul ONT, putea fi căsătorit cu o turistă străină, perfect acoperit.

La nivel înalt, într-o primă fază, viitorul ofițer S, avea parte de „șicane" din partea statului statului român. Autoritățile comuniste se prefăceau că nu-l lasă să plece. Apoi, viitoarea soție îi scria senatorului X, care făcea lobby pe lângă Nicolae Ceaușescu. Și acoperirea era gata.

Emilian Andreescu a fost trimis la post de urgență în 1973 pentru a-l schimba pe un alt diplomat cu probleme Nicolae Ropotean, care se implicase într-o relație amoroasă cu o cipriotă, funcționară internațională la ONU.

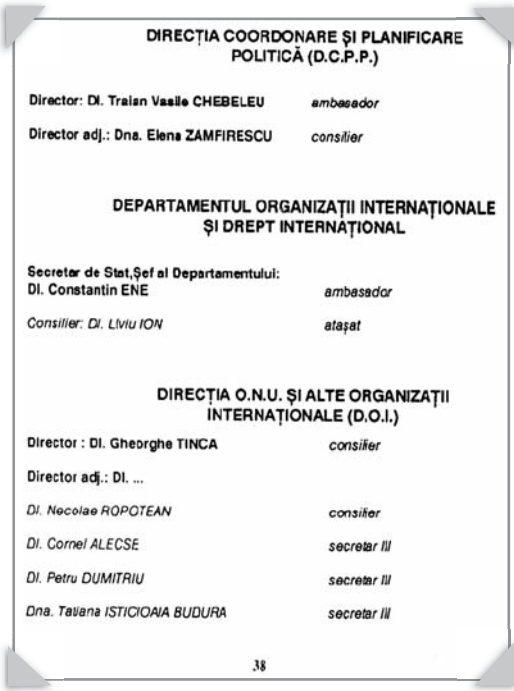

DIRECȚIA COORDONARE ȘI PLANIFICARE POLITICĂ (D.C.P.P.)

Director: Dl. Traian Vasile CHEBELEU	*ambasador*
Director adj.: Dna. Elena ZAMFIRESCU	*consilier*

DEPARTAMENTUL ORGANIZAȚII INTERNAȚIONALE ȘI DREPT INTERNAȚIONAL

Secretar de Stat,Șef al Departamentului: Dl. Constantin ENE	*ambasador*
Consilier: Dl. Liviu ION	*atașat*

DIRECȚIA O.N.U. ȘI ALTE ORGANIZAȚII INTERNAȚIONALE (D.O.I.)

Director : Dl. Gheorghe TINCA	*consilier*
Director adj.: Dl. ...	
Dl. Necolae ROPOTEAN	*consilier*
Dl. Cornel ALECSE	*secretar III*
Dl. Petru DUMITRIU	*secretar III*
Dna. Tatiana ISTICIOAIA BUDURA	*secretar III*

38

Profesorul Ropotean, ardelean de fel, era un bun vorbitor de limbă engleză și a fost mutat la ISMB (Securitatea Municipiului București), apoi la BRCE, unde a lucrat până în 1989 la un serviciu special care se ocupa de repatrierea moștenirilor. Bun prieten cu ambasadorul Traian Chebeleu, Ropotean avea să fie reîncadrat în MAE, la Direcția ONU și alte Organizații Internaționale (vezi foto Anuarul Diplomatic și Consular al României 1990, pag. 38), apoi promovat diplomat de președintele Ion Iliescu.

Revenind la ofițerul DIE Ropotean de la jumătatea anilor '70, în mod normal, înlocuirea unui diplomat la post se făcea în timp. Câteva luni, un an dura pregătirea, predarea și preluarea agenturii. În cazul lui Ropotean, înlocuirea s-a făcut de urgență, tânărul Andreescu fiind obligat să-i ducă mai departe agentura și să o completeze. Totul s-a făcut fără nicio pregătire prealabilă, pe baza dosarelor avute la studiu în coordonare. Exista posibilitatea ca agenții aflați în legătura lui Ropotean să refuze colaborarea cu noul ofițer.

Mai mult, ofițerii trimiși la New York sub acoperirea Institutului de Conjunctură Economică erau obligați să facă și comerț exterior, altfel „mai rău dăunau României".

„Degeaba făceai spionaj, dacă pierdeai aiurea un contract de sute de mii, milioane de dolari", povestește unul dintre foștii coordonatori din Centrala DIE.

În Comitetul pentru problemele păcii și cu securitate se examinează în prezent trei proiecte de rezoluție cu privire la problema generală a zonelor denuclearizate, precum și cu privire la asemenea zone în America Latină, Asia de Sud, Oceanul Indian, Orientul Mijlociu și Africa.

Luînd cuvîntul în dezbateri, reprezentantul român, Emil Andreescu, a exprimat îngrijorarea țării noastre pentru proporțiile gigantice atinse de cursa înarmărilor nucleare, a relevat pericolul pe care acumularea acestora îl constituie pentru pace și securitatea întregii popoare, pentru însăși existența civilizației umane.

Avînd în vedere complexitatea problemelor pe care le ridică realizarea acestor măsuri de dezarmare nucleară la nivel mondial, **România acordă o mențiune deosebită creării de zone denuclearizate, știrilor că aceasta ar sau înființării acestor zone nucleare regiuni geografice întinse sau chiar continente.** Extinderea treptată a acestor zone ar putea — în concepția țării noastre — să conducă la lumea de mîine, o lume eliberată de cogmarul armelor nucleare. Pornind de la această poziție de principiu, România a sprijinit cu consecvență eforturile de creare a unor zone denuclearizate în diverse regiuni. Ca țară europeană, preocupată de asigurarea securității pe acest continent, România a avansat ideea transformării Balcanilor într-o zonă denuclearizată, de pace și cooperare.

În încheiere, reprezentantul român a exprimat sprijinul delegației țării noastre pentru adoptarea celor șase proiecte de rezoluție aflate pe agenda discuțiilor.

Haga: Reun

la nivel înalt a „

HAGA — Șefii de stat și guvern ai celor nouă țări membre ale comunității economice vest-europene s-au reunit luni după-amiază la Haga. „La cîrmuirea unei Europe occidentale mai-nate în profunzime de tulburări economice și monetare", relatează trimisul agenției France Presse într-un comentariu consacrat obiectivelor și perspectivelor reuniunii. Această apreciere aparține — arată corespondentul — președintelui Franței, Valery Giscard d'Estaing. Iar diagnosticul colegilor săi vest-europeni, estimează agenția citată, nu este, la general, optimist.

Fiind sub supraveghere continuă (chiar dacă aveau statut diplomatic și nu intrau sub jurisdicția autorităților din New York, toți diplomații erau lucrați informativ de personalul de securitate ONU, format din foști ofițeri FBI sau CIA). La Națiunile Unite se filma, se înregistra și se fotografia orice mișcare. Tot ce se face în ONU rămâne pentru eternitate, ca urmare Andreescu trebuia să facă o figură frumoasă la locul de muncă. Andreescu apare deseori în presa vremii, susținând discursuri la ONU pe diverse teme, subiectul preferat de organele de partid și de stat fiind „cursa înarmărilor, pacea și securitatea" așa cum reiese dintr-o știre publicată în cotidianul România liberă la data de 30 noiembrie 1976.

A activat și în cadrul Comisiei de Securitate ONU ca membru nepermanent în perioada 1976-1978, în Comisia a I-a și a II-a a Adunării Generale ONU, în Comisia pentru codul de conduită al companiilor transnaționale sau în Comitetul pentru explorarea cosmosului în scopuri pașnice. Locotenentul major Emilian Andreescu a reprezentat România și la Conferința ONU asupra Dreptului Mării, unde a avut colegi celebri ca Teodor Meleșcanu sau Lazăr Comănescu.

Nota Ofițerului

Când m-am dus la Parlament, la cantină, mă întâlnesc cu colegul meu Meleșcanu. Ce faci, pe unde mai ești? Vom reveni și la tovarășul Dumitru Mazilu. Că toți ăștia au fost cu mine la Conferința Dreptului Mării în perioada aia. Mai ales la cei din Secretariatul ONU, la cei din Secretariatul Internațional care au fost: Stelică Ilinoiu, agentul meu, mort acum vreo 2 ani. Fi-sa e la Băsescu [consilier], Lascu Daniel spion fugit, frate-su era în Ministerul Comerțului Exterior.

Fotografie în premieră.
Locotenent Emilian Andreescu
ofițer "D" al unității
UM 0920/V2 - Spionaj
Politico-Economic America
și alte regiuni, în uniformă.
Micul detaliu care-i deosebește
pe ofițerii DIE de ceilalți securiști
este lipsa însemnului
de armă de pe epoleți.
Spionii externi
nu aveau însemn de armă.
Fotografia de legitimație
era unică și strict secretă.
Cei care păstrau astfel
de fotografii puteau fi excluși
din DIE sau chiar condamnați.
Ulterior, prin anii '80,
pentru toți ofițerii români
au fost înlocuite petlițele
cu însemne metalice.

Carieră și pregătire

L-am găsit pe Emilian Andreescu cu ajutorul unor colegi de spionaj la ONU din anii '70. Spre surprinderea mea, fostul cercetător la New York stă într-un apartament modest cu două camere în apropiere de Primăria Sectorului 1.

UNIUNEA JURIȘTILOR DIN ROMÂNIA

LEGITIMAȚIA Nr. 1665

COMITETUL EXECUTIV

Numele ANDREESCU

Prenumele TRAIAN-ION EMILIAN

Funcția MEMBRU

B.I. seria RR Nr. 562716.

PREȘEDINTE

Deși ar putea să ceară retrocedarea proprietăților și terenurilor înaintașilor săi, boieri cu stare, Andreescu trăiește într-o sărăcie lucie. În casa lui, nici urmă din bunăstarea securiștilor postdecembriști, mulți dintre aceștia având proprietăți și vile care se rotesc după soare pe tot cuprinsul țării. Deși prin mâinile sale au trecut milioane de dolari cât a lucrat în întreprinderile de comerț exterior și băncile Securității (Chimimport sau Bancorex), spionul Emil este „rupt în cur", cum spune românul. Mobila casei este veche de pârâie, iar covoarele cu țesătura rărită au peste 30 de ani. Singurul lucru nou la vedere este o plasmă agățată pe perete și aceea achiziționată în rate. Andreescu are TV nou, dar nu are cablu, așa că prinde 2-3 programe cu o antenă montată în balcon pe vremea lui Ceaușescu. Deși este sărac lipit și trăiește de pe azi pe mâine cu un munte de datorii în spinare, gorjeanul stă cu coada pe sus. Și-a luat patalama de jurist la peste 60 de ani și acum învață pentru examenele de limbă engleză Toefl și Cambridge. Sărăcia l-a împins să facă același lucru ca în studenție. Este ghid turistic. Fișa postului include de cele mai multe ori și căratul bagajelor. La vârsta lui, spionul nu poate face nazuri. Îl căutasem să-mi povestească câte ceva din vremurile bune, mai ales despre cei avuți în coordonare, ofițeri celebri, unii dintre aceștia personalități marcante ale zilelor noastre. Voiam să aflu câte ceva despre agentul său de la New York, S. Ilinoiu, tatăl unei consiliere apropiate președintelui Traian Băsescu sau despre doctorul B. Marinescu, pregătit intens de DIE pentru SUA. Fostul spion este o adevărată enciclopedie, dar...

„Baza operativă e a țării. De ăștia nicio vorbă...!”, mă repezi el. Agentura este tezaurul țării, chiar și acum după atâția de ani, e de părere Andreescu. Cuvântul securist îl scoate din sărite. În opinia lui, DIE a fost o elită, un departament independent care avea prea puțin de a face cu Securitatea. Nici de Pacepa „trădătorul” nu vrea să audă. Nu știe de unde am informațiile și fotografiile publicate deja, dar confirmă o parte din informații și este de părere că majoritatea colegilor săi erau luați direct din topul facultăților de la acea vreme.

„Ei au beneficiat de entuziasmul și patriotismul generației 1968. Noi ăștia am fost! Dacă nu erau trădările acelea, duceam România departe... Dacă nu se întâmpla nenorocirea Pacepa să distrugă generația mea”, spune Andreescu.

Pregătirea unui ofițer DIE pentru post era de durată. Dar existau și excepții. Ofițerul „D” putea prelua o parte sau toată rețeaua aflată pe teritoriul altui stat, apoi era obligat să o mărească și să o îmbunătățească. De obicei viitorul cercetător sau diplomat făcea cursuri la Ștefan Gheorghiu, apoi continua pregătirea la Ministerul Afacerilor Externe. Rezerviștii spun că metoda de pregătire era complet imbecilă, pentru că prezența în mai multe instituții deodată însemna deconspirare. Emil Andreescu a preluat din mers agentura spionului Neculae Ropotean. A fost nevoit să se descurce pentru că nu i-a predat nimic ofițerul dinaintea sa. Norocul lui Emil a fost că știa pe de rost agenții lui Ropotean și ai altor ofițeri din dosarele pe care le coordona în Centrala DIE. De altfel, aceasta se pare că a fost cea mai mare calitate a fostului ofițer DIE - o memorie fenomenală.

ASOCIAȚIA CADRELOR MILITARE
ÎN REZERVĂ ȘI ÎN RETRAGERE DIN
SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE

LEGITIMAȚIE NR. 1325

Gradul CĂPITAN (r)

Numele ANDREESCU

Prenumele TRAIAN ION EMILIAN

B-dul Seria GB nr. 103340

Titular

Președinte

VIZE

2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012

„Țineți minte ce vă spun. Generația de Comerț Exterior, în special după 1965, au fost baza spionajului românesc până la Pacepa și după. Probabil și acum. Nu puteai să trimiți un ofițer cu pregătire la Băneasa, luat după principiile alea ale epocii, din producție sau chiar din liceu. Făcut la școala de Securitate Băneasa, să-l trimiți să facă Comerț Exterior, când el nu avea pregătire. Sau pe ăștia de la școala de milițieni de pe Olteniței. Ei ce făceau? În anul trei îi băgau la Drept și nu învățau nici drept nici altceva. Ieșeau și ei cu o diplomă de jurist. Un fals. Făceau niște cursuri de teorie generală a dreptului, în cadrul unei școli axate pe contraspionaj ...”, spune fostul spion.

Emilian crede că după „marea epurare” din anii ’60, la Externe au fost cooptați cei mai buni studenți, de obicei șefii de promoție din toate facultățile țării. Mai ales cei care terminaseră Facultatea de Comerț Exterior sau vorbitorii de limbi străine. Încă din vremea studenției, Emil Andreescu vorbea fluent engleză, franceză, spaniolă, rusă și germană.

Certificatele eliberate de celebra Academie Ștefan Gheorghiu dovedesc faptul că, după toate standardele PCR, ofițerul Andreescu era bine pregătit politico-ideologic pentru activitatea externă. Are note maxime la: „Momente principale din istoria patriei, a Partidului Comunist Român și a mișcării muncitorești din România sau Coordonatele și principiile politicii externe ale partidului și statului nostru”, discipline predate intens pentru îndoctrinarea cadrelor.

Andreescu a trecut prin multe școli specializate. La școala DIE din Brănești, comandant era generalul Budișteanu, tatăl Cameliei, fostă colegă de liceu cu Emilian.

La Brănești, viitorii externiști erau inițiați în tehnici ca lucrul cu cerneluri speciale, substanțe chimice de desprindere a peliculei de gelatină de pe celuloid, legendarea, microfotopunctarea, comunicațiile prin cifru personal, supracifru, cifru de stat, filmul umed, etc. Alți colegi de liceu pe care avea să-i mai întâlnească în sistem sunt: fostul consilier acoperit la Washington Dan Costel, dar și Anca, fata demnitarului comunist Leonte Răutu, căsătorită Oroveanu, intrată sub protecția lui Andrei Pleșu după evenimentele din '89. Chiar după ce a fost scos din Externe, Emil Andreescu nu a terminat cu școlile. În 1981, pe când era trimis în pregătire la Regimentul I Securitate Băneasa (unde este acum Jandarmeria - foto în uniformă cu arma), l-a avut coleg de cameră pe celebrul filosof Cărtărescu, sublocotenent de Securitate, adus **într-o concentrare cu scoatere din producție** de o lună. Spionii externi își amintesc de astfel de concentrări ale celor care făcuseră armata la Securitate (absolvenți de drept, litere, limbi străine, istorie, filozofie) ca fiind ceva normal. Era trecerea de la ofițeri în rezervă la activiști de partid. Alături de maiorul Ion Popa sin Brașov, Cărtărescu scria epigrame toată noaptea pentru revista **Activistul**. Îi mâncau țânțarii până adormeau.

Agentura

Agenții erau cunoscuți de ofițerii coordonatori din Centrală și de ofițerul de la post, cel care ținea direct legătură cu ei. Sistemul copiat de la sovietici funcționa după niște reguli simple: ofițerul DIE din Centrală coordona agenții și ofițerii de legătură 2-3 ani, apoi era trimis în locul unuia dintre ei. Locotenenții proaspăt încadrați la V2 Emil Andreescu și Ilie Nedelcu - nume conspirativ Nisipeanu - aveau la coordonare ofițeri pe agenția economică New York, plus toți ofițerii de pe partea ONU - domeniu politic. Pe spațiul canadian erau coordonatori ofițerii „D" Ilie Suba și Viorel Rădulescu. În lipsa coordonatorilor pe America, Emil Andreescu a ajuns să cunoască baza operațională a 4-5 vechi ofițeri epurați. Ajuns la post, i-a luat pe rând pe toți și s-a împrietenit cu ei. Vechea gardă (din vremea generalului Ion Mihai Pacepa) spune că, spre deosebire de omologii lor americani, externiștii români nu dispuneau de fonduri pentru cumpărarea agenților. Trebuiau să-și folosească priceperea și de cele mai multe ori șantajul.

Unul dintre ofițerii coordonați din sediul V2 de pe Mătăsari de Emil Andreescu (al treilea din stânga în fotografie) era Constantin Săpătoru (primul din stânga), trimis la spionaj pe agenție economică alături de Ion Datcu (al doilea din stânga, cu pălărie, nume similar cu ambasadorul Ion Datcu). Imaginea a fost surprinsă pe aeroportul din Washington, în așteptarea președintelui Nicolae Ceaușescu, în vizită în SUA la invitația omologului american Richard Nixon. După '90, doi dintre aceștia aveau să lucreze în sistemul bancar sau în fondurile de investiții. Andreescu a ajuns consilier la Bancorex, Banca Agricolă și Banca Armatei, iar Săpătoru în **Consiliul de Încredere** al faimoasei GELSOR, alături de Ion (Luigi) Ciulu, ofițer acoperit pe țările arabe, Constantin Rudăreanu, Victor Velișcu sau Mihai Tirigan. Asta ca să înțelegeți mai bine cine avea grijă de banii dumneavoastră la FNI ! Ultimul personaj din dreapta imaginii era șoferul reprezentanței care se ocupa printre altele și cu problemele tehnice sau contrafilajul.

„Știți când m-am înfuriat eu? Ăsta, Predoiu (este vorba despre generalul Silviu Predoiu, adjunct al directorului SIE), ne vorbea la Brănești, la adunări: Domne', noi avem ofițeri care vin la servici cu Lamborghini și cu nu știu ce mașini de lux", spune Andreescu fluturându-mi pe sub nas fluturașul cu ultima pensie.

Șase sute de lei și ceva. Când era la post, la New York, Emil deconta obligatoriu și ultimul cent cheltuit cu agenții la masă. Cadourile scumpe erau o raritate.

„Și acum vă spun... I-am văzut. Au aer condiționat în Mătăsari, poza aia de ați dat-o dumneavoastră (fostul sediu UM 0920-V2)”, încheie Andreescu.

Nota Ofițerului

Trădătorii au dat o mare lovitură, începând cu 1972, prin cele două acțiuni de amploare denumite „Cenușa”. Au ars sute de mii de dosare de informatori pentru a se acoperi. Prima mare acțiune a avut loc prin ’72, apoi a mai avut loc una puțin înainte de fuga lui Pacepa. S-au distrus toate dosarele operative cu informatori membri de partid. Până în 1972 nu se ținea cont dacă informatorul era membru de partid sau nu. Probabil că ăștia care erau marii trădători, tocmai ca să acopere, pentru că între timp intraseră mulți în partid, d-ăștia cu dosare ... I-au băgat în cap lui Ceaușescu ... După ce s-au ars toate dosarele, noi nu am mai avut voie să recrutăm membri de partid. Nu Securitatea trebuia să verifice Partidul, ci Partidul trebuia să verifice Securitatea. Toți ăștia care aveau dosare nasoale la Securitate, li s-a ars tot, inclusiv activitatea lor de informatori. Se făcea proces verbal că s-a ars dosarul numărul... S-au dus. E scrum. S-a spus așa: „pe membri de partid nu-i mai recrutați voi cum vreți. Veniți la noi la partid, să vă dăm noi voie”. Când pleca la post tovarășul cutare, noi ne duceam la primul secretar și ăla îl chema și îi spunea: „ Tovarășul X, Partidul te trimite la post în Oagadugu și ai sarcină de partid. Și el urma sarcina în calitate de comunist. Ai sarcină de partid să colaborezi cu tovarășii de la Securitate. Și cu asta basta. El devenea în clipa aia colaborator-coleg. Ei deveneau un fel de semi-ofițeri din punctul de vedere al sistemului și al modului în care erau încadrați. Între colaboratori erau unii foarte buni și aceștia aveau statut de rezidenți. Erau plătiți ca rezidenți și li se făceau dosare de semi-ofițeri. Printre ăștia era și colegul meu, domnu’ Balthazar - conspirat Laurențiu. El era mai mult decât colaborator, el era deja semi-ofițer cu plată. Acei colaboratori prolifici și productivi primeau statut de semi-ofițeri, pentru că primeau bani. Erau retribuiți lună de lună.

În 1978, Andreescu a venit în concediu în România și nu s-a mai întors la post. Se pare că a fost oprit în țară datorită trădării generalului Pacepa, la recomandarea șefului său, colonelul Gheorghe Horotan. Agentura lui a fost preluată de celebrul Liviu Turcu, care a defectat în ianuarie 1989. Emil Andreescu a fost scos definitiv din sistem în anul 1983, fiind epurat de colonelul Năstase.

„Patria S.A." - credite cu epoleți

Interesantă prima inițiativă a ministrului de interne Traian Igaș, imediat ce a fost pus la conducerea Ministerului de Interne, la sfârșitul lunii septembrie 2010. Confruntat cu o posibilă răzmeriță în rândul purtătorilor de caschetă din subordinea sa, Igaș dăduse ordin pe unitate ca polițiștii plini de datorii să fie păsuiți de bănci. Bineînțeles că tâmpenia arădeanului nu s-a materializat. Deși mulți dintre bancherii români sunt ofițeri sub acoperire aduși din fosta Securitate, aceștia au refuzat să ia poziție de drepți în fața unui ministru care și-a luat bacalaureatul la 24 de ani, pentru că avea ocupații mult mai profitabile decât școala. Nu au dat semn că vor amâna, reduce sau reeșalona plățile pe care 70% din angajații MAI trebuie să le facă în viitorul apropiat. Panica stârnită la Cotroceni de mișcările de stradă ale polițiștilor era evidentă, în 24 septembrie 2010, înregistrându-se poate prima acțiune de contestare a unui președinte al României post-decembriste prin desfășurarea unei structuri militarizate. Cum de s-a ajuns în această situație? Disperarea este cuvântul cheie. Și dacă în zodia comunismului, românul ieșise în stradă pentru libertate și pentru o viață mai bună, de data acesta lucrurile deveniseră complicate. Vinovații pentru potențiala lovitură de palat nu sunt „agenturili străine", opoziția impotentă, nici măcar liderii sindicali vânduți. De data aceasta, lui Băsescu i se trăgea de la sistem. Sistemul bancar. Mai precis, de la datoriile pe care le au supușii săi, milioane de oameni (inclusiv polițiști, militari sau securiști), la bănci, datorită politicii înțelepte de partid și de stat din ultimii ani.

După ce polițiștii și-au aruncat chipiurile în poarta lui Băsescu, cadrele MApN în rezervă și retragere au anunțat boicotarea Zilei Armatei din 25 octombrie. Chiar dacă s-a dat ordin pe unitate și Guvernatorul Isărescu a tras degrabă de urechi finanțiștii țării, băncile nu au dat semn că vor trata preferențial uniformele în detrimentul cetățeanului obișnuit. S-a vorbit despre **lovitura de stat a datornicilor**, o chestiune care putea fi ușor controlată dacă în sistemul militar exista o bancă destinată epoleților.

Și totuși, în 1996, cineva a prevăzut situația jenantă și periculoasă în care se află astăzi oficialii de la palatele Cotroceni și Victoria, venind cu o soluție pe cât de simplă, pe atât de ingenioasă. Fostul ofițer DIE Emilian Andreescu a propus conducerii MApN **Banca Armatei**, un proiect care avea ca obiectiv principal „acoperirea necesităților de finanțare a armatei, inclusiv a personalului militar și civil sau a pensionarilor militari". Era vorba despre o bancă proprie a sistemului național de apărare, care în cele din urmă putea deservi toate instituțiile din acest domeniu (STS, SPP, MI, SIE, MApN etc.). O notă emisă de Direcția Financiară a Ministerul Apărării Naționale dovedește că ministrul Gheorghe Tinca își dăduse acordul pentru crearea acestei bănci, ba chiar mai mult, dăduse ordin să se facă un studiu de fezabilitate. Proiectul era coordonat de șeful Marelui Stat Major al Armatei Române, generalul Dumitru Cioflină, avea termene precise de execuție și un capital social de cel puțin 100 de milioane de dolari. Pe lista membrilor fondatori ai băncii Patria S.A. erau nume grele: Gheorghe Tinca, Dumitru Cioflină, Ioan Mircea Pașcu, Florentin Popa, Costică Lapteș, alți generali și colonei din toate structurile de forță ale statului. Surse din cadrul Direcției Financiare a MApN spun că Sorin Ovidiu Vântu fusese de acord în 1996 să plătească 30% din totalul capitalului social, necesar pentru deschiderea noii bănci, ba chiar acoperise cheltuielile cu dotarea viitoarei bănci (sediu, calculatoare, alte dotări).

Din păcate, tocmai când avea de virat primii bani (circa 15 de miliarde de lei vechi), după o călătorie în Cipru alături de unii dintre cei enumerați mai sus, Vântu s-ar fi retras brusc din afacere.

Proiectul a căzut și nu a mai fost reluat.

ROMÂNIA
Ministerul Apărării Naţionale
Direcţia Financiară

NOTĂ

cuprinzând propuneri de constituire a Băncii Comerciale "PATRIA" S.A.

Având în vedere necesităţile de finanţare a unor activităţi sau acţiuni din Ministerul Apărării Naţionale, inclusiv a industriei de apărare precum şi realizarea unor condiţii de creditare a personalului militar şi civil din armată pentru realizarea unor obiective de ordin social, care nu se pot asigura în întregime prin finanţare de la buget, ţinând seama de condiţiile actuale ale tranziţiei la economia de piaţă, apare ca o necesitate obiectivă identificarea unor surse suplimentare de finanţare.

În acest scop în cadrul Ministerului Apărării Naţionale la nivelul cadrelor militare şi salariaţilor civili, precum şi a regiilor autonome sau societăţilor comerciale cu producţie pentru apărare, a apărut preocuparea organizării unei societăţi bancare care să aibă ca obiectiv principal acoperirea necesităţilor de finanţare a armatei, inclusiv a nevoilor personalului militar şi civil sau a pensionarilor militari.

Potrivit ordinului dumneavoastră, în cadrul Direcţiei Financiare s-a creat un colectiv de experţi care a reluat, împreună cu specialişti din sistemul financiar bancar studiul de fezabilitate pentru realizarea unei bănci proprii sistemului naţional de apărare.

În cadrul colectivului a fost cooptat domnul EMIL ANDREESCU - consilier bancar în cadrul BANCOREX - S.A. Bucureşti, care dispune de experienţa profesională şi practica necesară înfiinţării unor bănci comerciale, conform legislaţiei româneşti în vigoare (prezentăm un curriculum vitae a domnului EMIL ANDREESCU - care atestă afirmaţiile de mai sus - Anexa nr. 1).

1

În urma analizelor și studiilor executate, pe baza legislației în vigoare, în vederea realizării obiectivului dorit, vă propunem următoarele:

1) Constituirea unui comitet de inițiativă format din 10 persoane, care să aibă componența din Anexa nr. 2;

Termen: 10 - 07 - 1996.

2) Convocarea de către comitetul de inițiativă a membrilor fondatori, conform listei din Anexa nr. 3;

Termen: 24 - 07 - 1996.

Răspunde: grupul de experți.

3) Pregătirea proiectelor documentelor constitutive ale băncii (statut, contract de societate, prospect de emisiune) în vederea analizării și aprobării lor de către membrii fondatori.

Termen: 24 - 07 - 1996.

Răspunde: consilier Andreescu,
col Corhăneanu,
col Ouatu,
col Marinescu,
col. Anghel,
col. Dimulescu.

4) a) Aprobarea documentelor constitutive, a capitalului social propus de minim 50 miliarde lei, de către membrii fondatori și emiterea hotărârii privind constituirea Băncii Comerciale "PATRIA"- S.A.

b) Stabilirea și aprobarea sediului provizoriu al Băncii Comerciale "PATRIA"- S.A.

În acest sens grupul de experți propune ca sediu central provizoriu al băncii, imobilul proprietatea Ministerului Apărării Naționale din strada Cobălcescu, folosit în prezent de Compania "VULTURUL", iar pentru sucursala municipiului București, având în vedere dotările interioare, pretabile utilizării tehnicii de calcul, imobilul din strada Drumul Taberei nr. 7-9 (fosta clădire a centrului de calcul a M.Ap.N.)

Termen: 24 - 07 - 1996.

Răspunde: consilier Andreescu și
grupul de experți.

-2-

5) Aprobarea de către adunarea generală a membrilor fondatori a propunerilor ce urmează a fi înaintate Băncii Naţionale a României privind numirea ca preşedinte executiv a domnului EMIL ANDREESCU, precum şi a unui vicepreşedinte executiv al Băncii Comerciale "PATRIA" S.A. (care potrivit legii trebuie să fie în exclusivitate experţi bancari cu minimum 5 ani de experienţă în funcţii de conducere bancare)

Termen: 24 - 07 - 1996

6) Înaintarea, sub semnătura Preşedintelui Comitetului de Iniţiativă, la Banca Naţională a României a solicitării membrilor fondatori privind obţinerea din partea consiliului de administraţie al B.N.R. a autorizaţiei de constituire a băncii şi de lansare a prospectului de emisiune în vederea colectării capitalului social propus.

Termen: 24 - 07 - 1996

Răspunde: preşedintele executiv numit de membrii fondatori.

7) Împuternicirea de către adunarea generală a membrilor fondatori a domnului EMIL ANDREESCU - în calitate de preşedinte executiv al Băncii Comerciale "PATRIA" S.A. - bancă în curs de constituire - să-i reprezinte în relaţiile cu Banca Naţională a României şi cu celelalte organisme prevăzute de lege, care aprobă constituirea băncilor comerciale.

Termen: 24 - 07 - 1996

8) Înaintarea către B.N.R. a setului complet de documente adoptate de adunarea generală a membrilor fondatori, inclusiv a cererii de aprobare pentru constituirea Băncii Comerciale "PATRIA" S.A.

Termen: 25 - 07 - 1996

Răspunde: Emil Andreescu, preşedinte împuternicit al fondatorilor

9) Contactarea permanentă a organelor de specialitate din B.N.R., în vederea urgentării obţinerii aprobării provizorii de constituire a Băncii Comerciale "PATRIA" S.A.

Termen: 24 - 10 - 1996

Răspunde: preşedintele împuternicit al fondatorilor.

10) Contactarea tuturor persoanelor fizice şi juridice interesate, din cadrul sistemului naţional de apărare, în vederea atragerii ca acţionari la Banca Comercială "PATRIA" S.A. În acest sens vor fi folosite toate mijloacele de informare şi publicitate aflate la dispoziţia Ministerului Apărării Naţionale.

Termen: permanent.

Răspunde: grupul de experţi şi D.I.R.P.A.

11) Deschiderea unor conturi de subscriere la Banca Comercială Română concomitent cu înscrierea Hotărârii provizorii a Băncii Naţionale Române la Oficiul Registrului Comerţului şi lansarea prospectului de emisiune cu ajutorul mijloacelor de informare în masă militare şi civile.

Termen: în momentul obţinerii licenţei provizorii de înfiinţare de la B.N.R.

Răspunde: preşedinte executiv, grupul de experţi, D.I.R.P.A.

12) Efectuarea unor deplasări la comandamente, mari unităţi, societăţi comerciale - regii autonome din industria de apărare şi în marile garnizoane, în vederea prezentării obiectivelor Băncii Comerciale "PATRIA" S.A. şi a proiectului de statut în scopul atragerii unui număr cât mai mare de acţionari.

Termen: permanent.

Răspunde: preşedintele executiv, grupul de experţi.

13) Definitivarea acţiunii de colectare a capitalului social (minim 50% depus şi 100% subscris) şi întocmirea documentelor finale în vederea convocării Adunării Generale Constitutive a acţionarilor Băncii Comerciale "PATRIA" S.A.

Termen: 15 - 03 - 1997

Răspunde: preşedintele executiv, grupul de experţi.

14) a) Votarea Statutului Băncii Comerciale "PATRIA" S.A. şi alegerea organelor de conducere (preşedinte şi vicepreşedinte executiv, membrii consiliului de administraţie şi membrii comisiei de cenzori)

b) Adoptarea de către adunarea generală a acţionarilor a bugetului de venituri şi cheltuieli a Băncii Comerciale "PATRIA" S.A.

c) Aprobarea de către Adunarea Generală a raportului grupului de cenzori, desemnaţi să verifice cheltuielile de constituire a Băncii Comerciale "PATRIA" S.A., care au fost efectuate conform prevederilor legii din momentul iniţierii ei de către membrii fondatori şi până în momentul convocării Adunării Generale a Acţionarilor.

d) Aprobarea sediului social definitiv al Băncii Comerciale "PATRIA" S.A. care va fi înscris conform legii, la judecătorie şi Oficiul Registrului Comerţului urmând a fi publicat în Monitorul Oficial al României, alături de sigla aprobată a băncii (pentru care se va organiza un concurs cu participarea celor mai buni artişti plastici ai armatei).

Termen: 22 - 03 - 1997
Răspunde: preşedintele executiv,
grupul de experţi,
Direcţia Cultură a Armatei.

15) Înaintarea către Banca Naţională a României a documentelor finale de constituire a băncii, aprobate de Adunarea Generală a Acţionarilor în vederea obţinerii licenţei finale de funcţionare a Băncii Comerciale "PATRIA" S.A.

Termen: 01 - 05 - 1997
Răspunde: preşedintele ales al Băncii
Comerciale "PATRIA" S.A.,
membrii consiliului de administraţie.

Fostul ministru MApN Gheorghe Tinca și-a dat acordul pentru Patria S.A.

ANEXA NR.2

LISTA

privind componența comitetului de inițiativă pentru constituirea băncii comerciale pe acțiuni "PATRIA"-S.A.

1. GHEORGHE TINCA - președinte
2. GL.C.A. DUMITRU CIOFLINĂ - prim-vicepreședinte
3. IOAN MIRCEA PAȘCU - vicepreședinte
4. GL.D. FLORENTIN POPA - vicepreședinte
5. CONSILIER EMIL ANDREESCU - vicepreședinte
6. GL.D. GHEORGHE ANDRIȚA - membru
7. COMANDOR ANTON TOMA - membru
8. COLONEL ION VULCAN - membru
9. COLONEL COSTICĂ LAPTEȘ - membru
10. COLONEL VASILE CORHĂNEANU - membru

ANEXA NR.3

L I S T A

membrilor fondatori ai Băncii Comerciale "PATRIA" - S.A.

1. Gheorghe Tinca - președintele comitetului de inițiativă

2. Emil Andreescu - președinte al Băncii Comerciale "PATRIA" - S.A. - împuternicit al fondatorilor

3. Dumitru Cioflină

4. Ioan Mircea Pașcu

5. Florentin Popa

6. Gheorghe Andrița

7. Ion Vulcan

8. Costică Lapteș

9. Anton Toma

10. Vasile Corhăneanu

11. Ion-Dan Zaharia

12. Sorin Răducanu

13. S.M.G.

14. S.M.G.

15. S.I.E.

16. S.I.E.

17. S.T.S.

18. S.T.S.

19. S.P.P.

20. S.P.P.

21. A.N.V.R.

22. U.N.C.M.R.R.

23. Constantin Stănășilă

24. Decebal Ilina

25. Ion Dohotaru

26. Nicolae Pășinică

27. Ion Sândulescu

28. Gheorghe Angelescu

29. Ioan Popa

30. Eugen Bădălan

31. Dorin Gheorghiu

32. Gheorghe Ouatu

33. Vasile Marinescu

34. Gheorghe Anghel

35. Alexandru Dimulescu

36. Radu Stancu

37. Eugen Lascu

38. Emil Tomoaica

39. Ioan Doncean

40. Cornel Oţelea

41. Marin Mirea

42. Mihai Codrescu

43. Valeriu Vasilescu

44. Vasile Ionel

45. Gheorghe Bucătariu

46. Ioan Roşca

47. Gheorghe Florică

48. Gică Dănilă

49. Simion Boncu

50. Adrian Goleanu

51. Adrian Nania

NOTA:

1. Propunerile pentru membrii fondatori ai Băncii reprezintă un punct de vedere al colectivului de experţi. Pentru nominalizarea persoanelor s-a avut în vedere capacitatea acestora de a se implica în activitatea de organizare şi constituire a băncii, precum şi nivelul de reprezentare a structurilor existente în sistemul naţional de apărare, inclusiv a agenţilor economici din industria de apărare.

2. Pentru locurile nenominalizate propunem ca şefii structurilor respective să facă propuneri corespunzătoare.

Anexă

ACADEMIA „ȘTEFAN GHEORGHIU"

CENTRUL PENTRU PREGĂTIREA ȘI PERFECȚIONAREA POLITICO-ECONOMICĂ ȘI DE SPECIALITATE A PERSONALULUI DIN DOMENIUL RELAȚIILOR EXTERNE

CERTIFICAT

Tov. ANDREESCU TRAIAN-ION-EMILIAN a absolvit Cursul pentru perfecționarea pregătirii politico-ideologice a lucrătorilor din domeniul relațiilor externe, desfășurat în perioada 15 octombrie - 15 decembrie 1975.

Prezentul certificat se eliberează în conformitate cu prevederile Hotărîrii Secretariatului C.C. al P.C.R. nr. 400/293/1974 și a Legii privind perfecționarea pregătirii profesionale a lucrătorilor din unitățile socialiste.

REGISTRAR

DECAN

Semnătura absolventului,

Nr. 356 / 197 luna decembrie ziua 20

Ofițer cu pregătirea idelogică la zi.

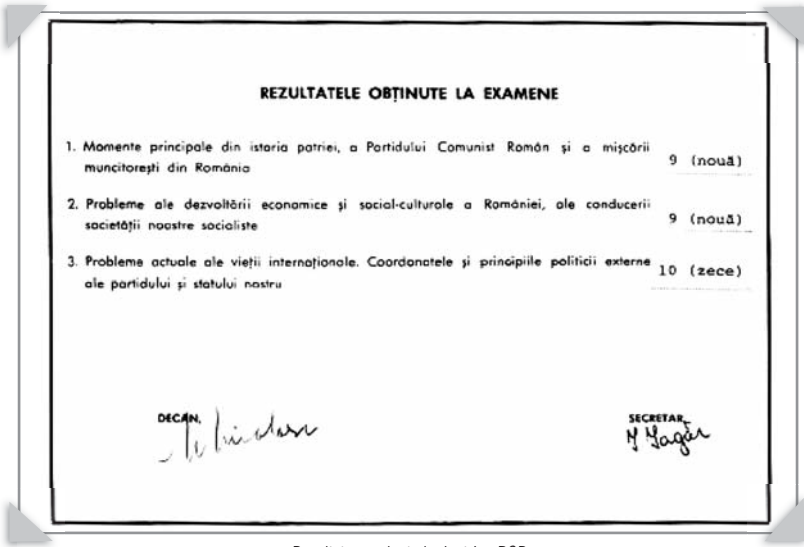

REZULTATELE OBȚINUTE LA EXAMENE

1. Momente principale din istoria patriei, a Partidului Comunist Român și a mișcării muncitorești din România — 9 (nouă)
2. Probleme ale dezvoltării economice și social-culturale a României, ale conducerii societății noastre socialiste — 9 (nouă)
3. Probleme actuale ale vieții internaționale. Coordonatele și principiile politicii externe ale partidului și statului nostru — 10 (zece)

DECAN

SECRETAR

Rezultate excelente la doctrina PCR.

ACADEMIA „ȘTEFAN GHEORGHIU"
PENTRU PREGĂTIREA ȘI PERFECȚIONAREA CADRELOR DE CONDUCERE, DE PE LÎNGĂ C.C. AL P.C.R.

CURSURI **CEPECA** PENTRU PREGĂTIREA CADRELOR DE SPECIALITATE (METODE ȘI TEHNICI DE CONDUCERE ȘI ORGANIZARE ÎN ECONOMIE)

CERTIFICAT

Tov. ANDREESCU TRAIAN ION EMILIAN născut(ă) în anul 1948
luna martie ziua 22 în localitatea BUCUREȘTI jud. _____
de profesie economist a absolvit cursul PERFECȚIONAREA ORGANIZĂRII ȘI CONDUCERII ACTIVITĂȚII DE PROD. ȘI ORGANIZAREA LOCULUI DE MUNCĂ
desfășurat în perioada 13.03.1986 - 9.07.1987
obținînd calificativul FOARTE BINE

Prezentul certificat se eliberează în conformitate cu prevederile Hotărîrii Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la organizarea Academiei „Ștefan Gheorghiu" din 1971 și a Legii privind perfecționarea pregătirii profesionale a lucrătorilor din unitățile socialiste, art. 13.

DIRECTOR, PREȘEDINTELE COMISIEI DE EXAMINARE, SECRETAR,

Nr. 8546
Data 28.07.1987

F.B. și de la CEPECA

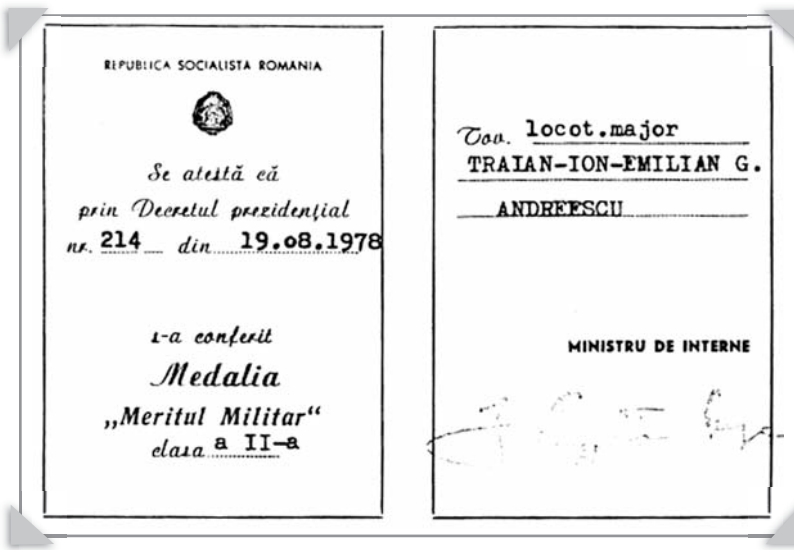

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Se atestă că
prin Decretul prezidențial
nr. 214 *din* 19.08.1978
i-a conferit
Medalia
„Meritul Militar"
clasa a II-a

Tov. locot.major
TRAIAN-ION-EMILIAN G.
ANDREESCU

MINISTRU DE INTERNE

1978 - Locotenent major Emilian Andreescu primește Medalia Meritul Militar prin decret prezidențial.

Echipa generalului Gheorghe Bolânu

Fotografie istorică - Bricul Mircea 4 iulie 1976.
De la stânga la dreapta: doamna Georgescu - soția ofițerului „CI" Georgescu, cel care face poza, Ion Goriță - viitor ambasador, Mariana Andreescu - traducător de limbă maghiară, Ilie Ceaușescu fratele dictatorului, un ofițer de pe navă, o româncă din diaspora, ofițerul „D" Emilian Andreescu și ofițerul Dumitru (Mitică) Roșu.
Ilie Ceaușescu, viitor ministru al Apărării, venise în SUA ca istoric împreună cu Giurăscu, pentru a ține prelegeri la Biblioteca Română de la New York pe temele obișnuite: Ardealul, ungurii, iredentiștii.

Maior DIE Emilia Gheorghe, directoarea Bibliotecii Române din New York, la nunta fiicei sale Luminița, alături de lt. major Emilian Andreescu de la divizia V2 (Salonul Oficial al Reprezentanței Permanente a României la Națiunile Unite).

Familia diplomatului fugar Ilie Nedelcu (Nisipeanu).

Apartamentul unui spion DIE la New York.

Spionul DIE Emilian Andreescu arătând spre locul său de muncă
sediul ONU din New York.
Clădirea cea mai înaltă era repartizată funcționarilor internaționali.
Activitatea diplomatică se ducea în corpul de clădiri din stânga imaginii.

Membrii Misiunii Permanente (DIE) a României la ONU - New York,
sâmbătă 25 octombrie 1977- Upstate New York - Exit 4.
Sus cu pălărie, lt. major Emilian Andreescu, jos cu haină de piele Teodor Meleșcanu.
Ceilalți ofițeri DIE sau diplomați: Nicolae Chiroiu, Ion Goriță, Mitică Roșu,
George Cartas, Dragoș Șerbănescu și soțiile unora dintre ei.

Sediul Direcției Generale de Informații Externe (viitoare DIE),
deconspirat de trădările ofițerilor din anii '50-'60, astăzi hotelul Triumf.

Bibliografie

1. Ziarul Jurnalul Național
2. Ziarul Ziua
3. Ziarul Curentul
4. Volumul „Ion Mihai Pacepa în Dosarele Securității 1979-1980” - Editura Enciclopedică 2009
5. Ziarul Gorjeanul
6. Senatorul Valer Marian - Declarații politice în Senatul României
7. Postul TV Antena 3
8. Volumul „Duplicitarii” - Cristian Troncotă - 2000
9. Ziarul on-line Cotidianul
10. Monitorul Oficial al României
11. Lista cu numerele de telefon din sediul Politico-Administrativ și la Domiciliu - Județul Gorj
12. Postul local Gorj TV
13. Anuarul Diplomatic și Consulat al României - Ediția 1990 MAE
14. Ziarul România Liberă
15. www.srs.ro- site-ul jurnalistului Sorin Roșca Stănescu
16. Volumul **Prădarea României** - Vladimir Gaetan, Ciprian Nastasiu - 2009
17. www.badin.ro - site-ul jurnalistului Andrei Bădin

Cuvânt însoțitor

Situația jurnalismului de investigație în epoca „teoriilor conspiraționiste" e oarecum paradoxală: provocându-le, în bună măsură creându-le, va fi apoi provocat, el, de acelea, pus sub întrebare, decredibilizat. Căci ce sunt în definitiv aceste înscenări ale unor conspirații fatale și, prin țintă, ubicue, pretutindenare? Mereu amenințătoare, menite a privilegia mai totdeauna grupuri restrânse, elitele, facțiunile de iluminați. În istorie, se spune, atunci când ești pus în fața unei întâmplări ininteligibile în proximitate, a tragediei inexplicabile prin cauză, autori de regulă anonimi născocesc scenarii așa-zicând lămuritoare - mimând accesibilitatea, acestea vor îndruma, în realitate, pe trasee improprii și colaterale, captivante însă, contând de regulă pe seducția de care se bucură la insul de rând agitația negurii esoterice; nu în ultimă instanță pe nevoia aceluia de a-și lămuri în cadre lejere anume împrejurări tulburătoare, bulversante.

Agresiuni ce trezesc mentalul colectiv, șocurile neiertătoare sunt tratate de „teoreticienii" complotului global în viziuni sinistre (aci sensul propriu al termenului se potrivește foarte bine), o cupolă a răului ori a inevitabilului coboară acum peste locuirile și lucrările omului. Sunt, din întinsa listă a producției conspiraționiste, cunoscute cu asupra de măsură acestea: SIDA a fost creată în laborator în scopul asasinatului demografic, americanii nu ar fi ajuns pe lună (aici scornitorii fiind probabil antiamericanismul vest-european și deșeurile de după cădere a național-comunismului), prăbușirea Turnurilor Gemene (zic, între alții, aliații de stânga ai Islamului) e opera guvernului SUA, dacă nu a Mossadului. Mai sunt și altele, câteva avertizând asupra primejdiilor ce amenință România.

Teoriile conspirațonste sunt inspirate ori motivate de erori sau falsuri din domeniul filosofiilor și din aria, prea lățită azi, a confesiunilor. Dacă, așa cum observa englezul David Hume, erorile filosofice sunt în cel mai rău caz ridicole, erorile religioase sunt deja periculoase. Fervoarea mistică, un simț deturnat, adică necritic, al sacrului, iluminarea întărită nosologic, prezicătorii patologici sunt, alături de altele aidoma, cauze ale multor înscenări conspiraționiste. Dar o cauză, deja apreciabilă, e în comunitatea însăși, în însăși umanitatea. Nu știu cine a spus că între păcatele libertății (ca dimensiune a ființei), primul este prostia. Păcat însă că nu e dureroasă. Prostia - care ajută va să zică la împrăștierea teoriilor conspiraționiste - e (după definiția redutabilă a lui D.I. Suchianu) confuzia de puncte de vedere. Nu e, prin urmare, doar ignoranța, importantă aci e judicația incorectă și credulitatea (auditoriului, a masei, a difuziunii), imaturitatea duhului critic (ca să nu mai amintim contribuția în caz a factorilor politic și financiar). Prostia, în aceste circumstanțe, e promovată în mijloacele de comunicare ca prostie cultivată, cum a botezat-o cineva: nu doar acceptată, ci și lăudabilă. Va forma astfel o sclavie în fața iluziei, în fața amăgirii.

Nu sunt mulți, din cât știu, jurnaliștii de investigații care izbutesc în fața obstacolului conspirationist, anulându-i aceluia mizanscenele, rețeaua, ofensivele. Dintre aceștia, cunoaștem astăzi, grație și cărții de față, doar unul, Eduard Ovidiu Ohanesian. Omul e cunoscut, cine să fi uitat, în cursul celui de-al doilea război din Golf, kidnaparea ziariștilor români de către teroriștii irakieni, prima răpire consemnată astfel în istoria spațiului mioritic ? Fuseseră trei jurnaliști, cel de-al patrulea era manipulatorul, Munaf, însă numai E.O.Ohanesian nu acceptă, după eliberare, motivația oficială, refăcând adică trasee, extrăgând și afișând probe și documente, spre a înfățișa aspectele logice, dar reale, ale straniei, fatidicei conjuncturi. Eduard Ohanesian redactează, în 2009, încă îndoindu-se probabil de tăria probelor, a demonstrației, **Puterea din umbră**. Timpul însă îi va da dreptate, dezgropări de înscrisuri, înregistrări, destăinuiri etc. sosesc degrabă și-i confirmă concluziile primei cărți. **Raport din spatele ușilor închise**, volumul al doilea al investigației, adună așadar în literă confirmări, dar și înfățișarea unor noi enigme din istoria recentă, autorul fiind, cum spuneam, sprijinit de documentul, de regulă, imbatabil („documente, nume, date, fotografii și biografii și cu nelipsita «Notă a ofițerului» cuprinzând mesaje și comentarii de la cei care și-au pus viața și cariera în pericol, dezvăluind abuzurile *Sistemului*), de, pe urmă, mărturii indubitabile, culese din miezul evenimențialului. Se confirmă, de exemplu, aici că Omar Haysam a fost întemnițat în Siria ca informator al Serviciilor israeliene, se certifică apoi, foarte documentat, traficul cu armament al aceluia în complicitate cu Busuioc, Kassar și Bout. Dar autorul a purces deopotrivă la dezvelirea și a altor secrete ferecate: contribuția interlopului țigan Costică Argint la compromiterea lui Adrian Cioroianu și a lui Călin Popescu Tăriceanu, legăturile aceluia, neașteptate, cu Carlos Șacalul. Sunt, în fine, propuse noi ipoteze despre intervenția străină, îndeosebi a sovieticilor, în revoluția română de la 1989, ca și despre surprinzătorul act al securistului Mircea Haș care-l deconspiră americanilor pe Bin Laden, înainte de atentatul din 11 septembrie 2001.

De ce este însă nevoie de lucrări precum aceasta a lui Eduard Ovidiu Ohanesian, una pe care o localizez între reportajul literar (dar nu și ficțional) și documentarea severă a cărții de istorie? O spune autorul însuși: „Deși personalități implicate până peste cap în evenimente, ca Virgil Măgureanu sau Victor Atanasie Stănculescu, au publicat cărți cu referire directă la intervenția străină, nici până astăzi nu știm cine a tras în noi. De exemplu, tuburile cartușelor de proveniență străină de la Sibiu nu au fost documentate sau analizate niciodată, iar proiectele secrete ale dictatorului Ceaușescu sunt ascunse chiar și astăzi, după declasificare. Am avut parte de trei președinți și nenumărate guverne, dar niciunul nu ne-a spus adevărul. Am trecut prin mineriade, țigarete și răpiri, dosare rămase practic nesoluționate până în ziua de azi". Dar **Raport din spatele ușilor închise**, ne încredințează în încheiere Eduard Ovidiu Ohanesian, a fost redactat, mai ales, „pentru a evidenția fapte grave de poliție politică și crimă organizată desfășurate sub sceptrul unei conduceri așa-zis democrate".

A. I. Brumaru

Cuprins

Cuvânt înainte 5

DOSARUL ARMAMENTUL 11

Dosarele SSID dăunează grav magistraților 13
Hayssam în topul contrabandiștilor internaționali 16
Sfântul Omar, îngeraș neprihănit 19
Marea Prăduială 24
Dosarul 628/D/P/2005 27
Terorism instituționalizat - fonduri secrete, conturi, modalități de plată 31
Anexă 39

LORZII RĂZBOIULUI 51

Viktor Bout: Game Over! 54
Contrabanda româno-moldoveană din dosarele DIICOT 59
Somnul magistraților naște contrabandă 68
„Tunuri" financiare cu miros de praf de pușcă 71
Generalul Degeratu și afacerile cu armament din Europa de Est 78
Anexă 80

MISTERELE REVOLUȚIEI 85

Dovezile mușamalizării 86
Patimile procurorilor 89
Nepăsarea diplomaților străini de la București 93
Proiectele secrete ale Epocii de Aur 98
Secretele generalilor de la Jilava 102
Apă grea, iperită, bruceloză și rachete 105
Apă grea - de la agentul Poly, la uzina „G" 110
Înregistrările directorului Florea 113
Accidentul secretizat 115
Tomahawk-ul ceaușist prinde viață în Iran 117

TERORISM, ANTITERORISM, AGENȚI SUB ACOPERIRE 125

Interlopul SIE din dosarul „Carlos Șacalul” 129
Costică Argint versus Ilici Ramirez Sanchez 134
Cazul Ion Șerban - cinismul Securității în presa străină 139

COMPENDIU DESPRE CRIMA ORGANIZATĂ 165

„Blonda” de la drept 167
La vânătoare de procurori DIICOT 174
Anexă 184

DIPLOMAȚIE ȘI SECURITATE 191

SIE de la cap se împute 195
Moravuri grele din trecut - Familia DIE în imagini 200
Precursorul lui Adrian Năstase la Cornu 209
Pacepiștii și urmașii lor 213
Tupeu de securist 220
Anexă 222

GENERALII GORJULUI 249

Un spion gorjean la New York 254
Colegii de la Externe 260
Carieră și pregătire 263
Agentura 266
„Patria S.A.” - credite cu epoleți 269
Anexă 280

BIBLIOGRAFIE 286

CUVÂNT ÎNSOȚITOR 287

Vă invităm să vizitați site-ul Editurii Junimea, la adresa
www.editurajunimea.ro,
unde puteți comanda oricare din titlurile noastre, beneficiind de reduceri.

Redactor: Simona Modreanu
Corectură și prepress: Corneliu Chirilă

Editura Junimea, Iași - ROMÂNIA,
Strada Pictorului nr. 14 (Ateneul Tătărași)
cod 700320, Iași,
tel./fax: 0232-410427
e-mail: junimeais@yahoo.com
www.editurajunimea.ro

PRINTED IN ROMANIA